உ

சிவமயம்.

திரு - சைவ - எல்லப்ப நாவலரவர்கள்

இயற்றியருளிய,

திருவிரிஞ்சை புராணம்

மூலமும்

காஞ்சிபுரம் - வித்துவான் திரு சபாபதி முதலியாரவர்களால்

இயற்றிய பொழிப்புரையைத்தழுவி

வேலூர்.

துரைத்தன உயர்தர பெண்பாடசாலை தமிழ்ப்பண்டிதர்,

திரு - T. P. கோதண்டராம ரெட்டியாரவர்களால்,

எழுதிய குறிப்புரையும்.

விரிஞ்சைமாநகர் போர்டு பாடசாலை ஆரம்ப ஆசிரியர்,

திரு - T. கோவிந்தராஜுலு நாயடு அவர்களால்,

வேலூர் விக்டோரியா அச்சுக்கூடத்தில்

விபவ௵ கார்த்திகை௴ பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1928.

காபிரைட் ரிஜிஸ்டர்ட்.]

[இதன்விலை அணா 0—10—0.

A0900

M. L. ... PROJECT

அட்டவணை

தொ.	சருக்கம்.	பக்கம்.
	பாயிரம்	1
1.	நைமிசாரணிய சருக்கம்	8
2.	கௌரீபுரி சருக்கம்	25
3.	விண்டுபுரி சருக்கம்	77
4.	கரபுரி சருக்கம்	81
5.	விரிஞ்சைப்புரி சருக்கம்	86
6.	வழித்துணைச்சருக்கம்	92
7.	பரலோகச்சருக்கம்	107
8.	பாலனுக்குத்திருமுடிவளைத்த சருக்கம்	119
9.	முருகன் பிள்ளைத்தமிழ்	113
10.	திருப்புகழ்	165

இந்நூல் எனது தமையனார் பாரியை

ஸ்ரீமதி தனலட்சுமி அம்மாள்

ஞாபகக்குறியாக என்னால் அச்சிடப்பட்டது.

த. கோ.

உ

ஸ்ரீமார்க்கசகாயம்.

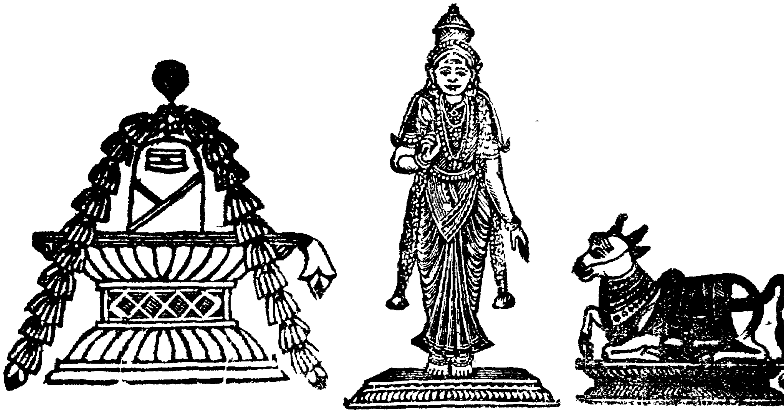

ஸ்ரீமார்க்கசகாயசுவாமி.   ஸ்ரீமரகதவல்லியம்மை.

முகவுரை.

மலர்தலை யுலகில் மாட்சிமை தங்கிய, அநாதி மலமுத்தபதி யாகிய "சிவபெருமான்" சகளீகரித்துத் திருக்கோயில் கொண்டுள்ள க்ஷேத்திரங்கள் பலவிருக்கின்றன. அவைகளுட்சிறந்தவை ஆயிரத்தெட்டு; அவைகளில் மேலானவை, நூற்றெட்டு; அவைகளில் விசேஷமானவை பதினெட்டு; அவைகளிலும், உன்னதமானவை திருவாரூர், சிதம்பரம், காசி ஆகியவிம் மூன்றும் பூரணமாகிய ஆகமம்புகழ்ந்திடும் ஸ்தலங்கள்.

காரணாகமும, காமிகாகமும், கருதுகின்ற கௌரீபுரமெனப்படும். "திருவிரிஞ்சை" வேதமுதலானவைகளில் சிறந்திடும் ஸ்தலம். ஆதலால் கற்றாரும் கல்லாதாரும் நினைத்தாலும், பெயரைச்சொன்னாலும, சேர்ந்தாலும், அங்கு உண்மைத்தவம் செய்தாலும், திருப்பணி செய்தாலும், இயன்றசிறு தருமம் செய்தாலும், முத்தியளித்தற் குரிய மாக்ஷிமை உடையது இந்த ஸ்தலம். "இது" வைப்புஸ்தலங்களுள் ஒன்று யாரால் வைக்கப்பட்டது எனில், பரமசிவத்தினிடம் முதலில் தோன்றிய "சத்தியால்" வைக்கப்பட்டது. இக்காரணம் கொண்டுதான் இதனை முதல் ஸ்தலமென்பது.

"சத்தி, வைத்துப் பூஜித்ததற்குக் காரணம்" ஒரு காலத்தில் பரமசிவனார், அம்மையை "காளி" என்று பெயரிட்டழைத்தனர். கருநிறம் கொண்ட அம்மையாதலால் அதற்கு நாணி, அக்கருநிறத்தைமாற்ற நோன்பு நோற்றிடல்வேண்டுமென்று, காசிக்ஷேத்திரம், அடைந்தனர், அங்கு, கங்காநதியிருக்கக்கண்டு, தனக்கு

அது சககளத்தியென்று, பார்க்கவும், இருக்கவும், மனம்சகியாது அதைவிட்டுப் பெயர்ந்து, நீராரும் கடலுடுத்த நிலமகளுக்கு முகம் போன்ற பரதகண்டத்திற்கு நெற்றியைப்போன்ற தென்இந்தியாவில் திலகம்போன்ற திராவிட நற்றிருநாட்டில், அத்திலக வாசனை போல் இன்பமுற எத்திசையும் புகழ்மணக்க, பெருந்தமிழணங்கு உலாவும் சோழமண்டலத் தொண்டைநாட்டில் முக்கனிசாறும், முகில்பொழி நீரும் கலந்துபெருகும், "பாலிநதி" சாலச்சிறந்தது என்று தேர்ந்துஎடுத்து, சாலேகோலி, இங்குநாள்பல நோன்பு நோற்று கருநிறக்கவசம் நீக்கி "மரகதவல்லி" யெனும் பெயர் பூண்டனர்.

நீக்கிய, அக்கருநிறக்கவசம் கௌசிகை யெனும்பெயர் பூண்டு மரகதவல்லியார் கட்டளையின்படி, துன்பமியற்றிய சும்பநிசும்பாசூரரைவதைத்து,தேவர்முனிவரர் துக்கம்நீக்கியதுய்"இத்தலம்"

ஆகவே, இத்தலம் கௌரீபுரி என்றும், விண்டுபுரி, கரபுரி, விரிஞ்சைப்புரி என்றும், யுகநாமங்கொண்டுளது "விரிஞ்சிபுரம்," பாலிநதிக்குத் தெற்கும், பள்ளிகொண்டை உத்தர அரங்கக்ஷேத்திரத்திற்குக் கிழக்கும், ப்ரிய இரேணுகாஜமதக்னிமுனிபாலகுல பௌமான திம்மைய்ய ரேடுவால் அமைக்கப்பெற்ற கற்கோட்டை ஸ்ரீஜலகண்டேஸ்வராலயமுள்ள இராய வேலூருக்குமேற்கும், ஐவாதுமலையைச்சார்ந்த கைலாயகிரிக்கு வடக்கும், திம்மைய்ய ரேடுவின் சகோதரராகிய புனிதபொம்மைய்ய ரேடுவால் பலசித்திரக்கொத்துச் சிற்பிகளைக்கொண்டு கட்டப்பெற்ற கர்ப்பக்கிரக அர்த்தமண்டப, மஹாமண்டப, சபாமண்டப, கல்யாணகூடஸ்தூபி மதில் கோபுரங்களோடு அழகமைந்த கோயிலும், கூப, தடாக, வாவி முதலிய பலபுண்ணிய தீர்த்தங்களும் அமையப்பெற்றது.

இத்தலமகிமையை வடமொழி கந்தபுராணம் உருத்திர சங்கிதையெடுத்துக்காட்ட அவ்வழிகொண்டு செவ்வனே பல பேரிலக்கிய இலக்கணங்களை யோதியுணர்ந்த செந்தமிழ்ச் செல்வரும், சைவப்பெரியாருமாகிய திருஎல்லப்பநாவலர் இயற்றியருளினர். இப்புராணம் எட்டுசருக்கங்கள் கொண்டது. இனியசொற் பொருட் சுவைபாக்களால், செந்தமிழசமக்களுக்கு ஊட்டப்பெற்றது. பாபவிமோசனமாக்கும் பாலிநதியொடு கௌரீதீர்த்தம் ப்ரம்மதீர்த்தம், முதலனவாம். பல புண்ணிய புஷ்கரணிகளில் ஒன்றாகிய "சிம்ம தீர்த்தம்" இங்குஉளது. இது ஸ்ரீ ஆதிசங்கராசாரியஸ்வாமிகளால் பீஜாக்ஷர பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது. ஸ்நானம் செய்தார் பாபம்பறக்கும் குழி இன்றுங்காணபல ஆண்மக்கள் பெண்மக்கள் பால் அமைந்த, பைசாசம், முனி, மோஹினி, டாஹினி, பில்லி, சூனியம், பலவும்விட்டு ஓடும் இந்நற்காக்ஷி சொல்லாதும் எழுதாதும் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் தெரிந்தது உலகம்.

குந்தளபுரியிலிருந்து கொடுவந்த மிளகு வியாபாரிக்கு வழித்துணைபோனவிபரம் புராணவாயிலாலறியலாம். அக்காரணம் பற்றியே "மார்க்கபந்துஸ்வாமி" என்றசிறப்புப் பெயரிட்டழைக்கப்பெற்றார்.

அருணையம் பதியில் முடிகாண்கிலாது அவத்தையுற்ற அயன் குறை நிறைவேற்ற வேண்டி அச்சதுமுகனை இவ்விரிஞ்சைப்பதியில் ஆதிசைவப்பிராம்மண குலவத்திரி மஹரிஷி கோத்திரத்திற் சிவநாதனென் னு மியற்பெயருடைய குருக்கள் இல்லக்கிழத்தியாம் நயனந்தினிபால் தோன்றுவித்த, சிவசருமனென்பவன் குழந்தைப் பருவத்தில் தந்தையையிழக்கதம்தலைமைக்குருக்கள் பாகமும் காணியாக்ஷியையும் அறவேகைப்பற்ற சதியாலோசனை கொண்ட தாயாதிகள் பன்னாள் பூஜை செய்துவந்து சிவதீட்சைப் பெறாச் சிறுவனுஞ் சிவசருமனை விளையாடும் வழிமறித்து உன் உரிமைத் தொழிலை நீ செயல்வேண்டும் இல்லெனிலறவே எமக்செழுதித் தரல்வேண்டும். இதுவிபரம் உமதன்னை பாலோதி உற்றநற்றுணைப் பெரியாரைக் கூட்டிமுடித்திடுக வெனவிடுத்தார்.

அன்னைபாற் சின்னவன் சென்று சொன்னவை சொல்லக் கேட்ட அவ்விளந்தலைக் கைம்பெண் பார்ப்பனி, என்னையோவிது வென்றேங்கி, துயரந்தாங்கி, எல்லாம்வல்ல இறைவனும் இப்பரட் சிவனாலயஞ் சென்று, உற்றனமுற்றும் செவிபற்ற விண்ணப்பித்து வீடடைந்து அன்று விருச்சிகமதியின் கடை ஞாயிறு நாளின் முந்திய முடவனும் சனிவாரமிரவு மைந்தனைப்பக்கமணைத்துப் பாயல் கொண்டுறங்கவும், கனவிடை தந்தைபோல் நந்திவாகனர்வந்து, சூரியன்றினமாம் நாளைய நந்நாளில் உன்சுதனை நம்மாலயப்ரம்ம தீர்த்தமாட்டிவை யெனவும் அதன்பின் நாம் காட்டுவோம் நன்னெறியெனவு முறுதிமொழி, யருளிச்செல்லவே, அன்றைய விரவின் வைகறை, கார்த்திகைக் கடைஞாயிறு மைந்தனை யழைத்து, மார்க்கபந்துவினாலயமருவ தாயாதியர் பலரும் தீக்ஷைபெறாத பாலனுமின்று ஆலயபூஜை செய்வது எத்தகைத்தென்று, தடுக்கப் பரியாளர் பலரொடும் போந்துபார்க்க, முழுக்கிட்ட மைந்தனுக் காக்கும் தீக்ஷை, மோக்ஷநாதனருளால் நடைபெற, நல்லொழுக் கந்தரு புரிநூலுடன் மேவிய மைந்தனைக் கண்ணுற்ற பல்லோர் உவப்பெய்தனர். ஞாதிகள்மட்டும் ஐயுற்று தீர்த்தாபிடேகம்செயற் பாலனோ, கண்டுணர்வோம் என்றேக, கற்றுணர்ந்து பழகியவன் போல் ஆகமவிதிப்படி யாவுமுடித்து அபிடேகதீர்த்தக் குடமெடுத்தபாலன், எந்தையே! எனக்கு எட்டவில்லையே! நும்முடியென்ற, மதலை மொழிக்கிரங்கிமுடிவளைக்க அக்காட்சியைக்கண்ட பல்லோரும் மகிழப்புகழுடன் பூஜைமுடித்தான் ஞாதிகளும் மகிழ்ந்தனர். இவ்வைதிகம் இற்றைக்கும் காண, ஆண்டுதோறும் கார்த்திகை

மதியில் கடைஞாயிறுகாலை அன்பர் கூட்டத்தோடு காணற்பாலது. சாவித்திரன் என்பான் பலதீர்த்தமாடி கைலாயம் போகப்பெறுது இப்பாலிநதியிற் காலையிற்படிந்து பரகதிக்கு வந்தருள் செய்த மரகதவல்லியம்மையை இடப்பாகத்திலுடைய மார்க்கசகாயராகிய பரமசிவனது இத்தலபுராணம் பதித்துப்பன்னாளாகப் புத்தகமி லாக்குறையகல பலபக்தசிகாமணிகள் வேண்டு கோட்கிசைந்து, விரிஞ்சைப்பதிவாசிகளி லொருவராகிய பலிஜகுல வரவாடிவாரு தனகோடி நாயடு தவப்புத்திரர்களி லொருவராம் எனது தமையனார் அரங்கசாமி நாயடு இல்லக்கிழத்தியும் எனது அண்ணியருமாகிய நல்லொழுக்கங்களுக்கு இருப்பிடங்கொண்ட ஸ்ரீமதி தனலட்சுமியம்மாள் போதியதானதருமங்கள் செய்து புத்திர பாக்கியமும் பெற்று சுமங்கலியாக ருத்திரோத்காரி மார்கழி தேதி முதலாதிவாரம் பூர்வபக்கம் நவமியுத்திரட்டாதி நன்னாளில் பரமபத மெய்தினர்.

அவ்வம்மையார் ஞாபகார்த்தம் அன்னவரது பொருள் கொண்டே பலபண்டைக்கால, பனைப்பத்திரங்களில் பொறித்துள விப்புராணத்தை ஆங்காங்கு தேடியுழைத்து கிட்டியதைச் சேர்த்து காஞ்சிபுரம் வித்துவான், திரு, சபாபதிமுதலியார்இயற்றியபொழிப்புரை, குறிப்புரைகளைப் பெரிதுந்தழுவி வேலூர் துரைத்தனத்தார் உயர்தரப் பெண்பாடசாலைத் தமிழாசிரியர் திருவாளர் T. P. கோதண்டராம ரெட்டியார் அவர்களால் திருத்தி விசேஷக்குறிப்புரையுஞ் சேர்த்துக்கொடுக்க, அச்சிடப்பட்டது. இதனோடு விரிஞ்சை முருகன் பிள்ளைத்தமிழையும் இத்தலத் திருப்புகழையும் அடியார்கள் துதி செய்தற்குரித்தாம்படி சேர்த்துள்ளேன்.

குற்றமிருக்கின் உலகம் பொறுக்க, இப்பதிப்பு பெரியார், சிறியார், ஆண்மக்கள், பெண்மக்கள், மாணவி. மாணவர்கள், யாவர்க்கும் பெரிதும் பயன்படத்தக்க கருவியாய் அமையுமாறு எல்லாம்வல்ல இறைவனை, மன, மொழி, மெய்களால் வணங்குகின்றேன்.

இதனைத்திருத்தியும், அச்சிட்டும் விரைவின் முடித்துத்தந்த பண்டிதர் அவர்களுக்கும் விக்டோரியா அச்சுக்கூடத்தலைவருக்கும் என் மனமார்ந்த வந்தனம் உரியதாக.

☞ குறிப்பு :—இத்தலம் வேலூருக்கு நேர்மேற்கே எட்டாவதுமைலிலும் எம். எஸ். எம் ரயில்வே காட்பாடி ஜங்ஷனுக்கு மேற்கே இரண்டாவது விரிஞ்சிபுரம் ஸ்டேஷனுக்குத் தெற்கே 3-மைல் தூரத்திலுமுள்ளது.

விரிஞ்சிபுரம்,
5-12-1928.

இங்ஙனம்,
அடியார்க்கடியன்,
T. கோவிந்தராஜுலு நாயுடு.

சாற்றுகவிகள்.

சிறப்புப் பாயிரம்.

இராயவேலூர்,
ஊர்ஹிஸ் காலேஜ். தலைமைத்தமிழ்ப் பண்டிதரும் சென்டரல் ஜெயிலின், கௌரவ உபந்நியாச கருமான,
திருவாளர் C. S. இராஜாப் பிள்ளை அவர்கள்
இயற்றியது.

1. நலம்பெருகு பாலிநதி பாய்தலினு லெவ்வளமுஞ் சுரந்து நல்கித்
தலம்பெருகு தொண்டைவள நாட்டினுக்கோர் திலகமெனத் தழைத்து நிற்கும்
வலம்பெருகு திருவிரிஞ்சைப் பதிபெருமை வண்டமிழாற் புனைதல் செய்தான்
கலம்பெருகு செந்தமிழ்நா வலன்சைவ எல்லப்ப னெனுநல் லோனே

2. சொன்னயமும் பொருணயமுந் துலங்கிடுமிந் நூற்பெருமை சொல்லக் கேட்டோர்
நன்னயஞ்சேர் வழித்துணைவன் திருவருளா னற்புவியி னுளூ மோங்கி
மன்னியபே ரின்பத்தின் மகிழ்வரென மதிவல்லோ ருரைப்பக் கேட்டுத்
துன்னியவப் பதிவாழுந் துகளறுசீர்த் தனகோடிப் பெயர்கொள் தூயோன்

3. செய்திடுநற் றவப்புதல்வன் திகழரங்க சாமியெனுஞ் செல்வ னுக்கே
எய்திடுநற் காதலியாந் தனலக்கு மிப்பேரி னிலங்கு மம்மை
எய்தியசீர்க் கற்புநெறி வழுவாமே விருந்தோம்பி இன்சொற் பேசி
எய்தியசீர் பெறவாழ்ந்து விண்ணுலக வாழ்வுகந்தே ஏகி னளால்

4. அத்தகைய உத்தமியி னருங்குணத்தை நினைந்துகனிந் துருகு மாறு
புத்தகமா மவ்விரிஞ்சைப் புராணமதை யச்சதனிற் புனைதல் செய்தான்
இத்தரையி லிவ்வரங்க சாமிசகோ தரனெனவே இலங்குகின்ற
வித்தகனற் கோவிந்த ராஜனெனப் புகழமைந்த விழுமி யோனே.

சுபம்.

ஆசிரியர் ஸ்ரீமத் கோ. வடிவேலு செட்டியாரவர்கள் மாண வருளொருவரும், வேலூர் ஊரிஸ் கல்லூரி தமிழ்ப்பண்டி தருமாகிய,

திரு - கீ. வேணுகோபால நாயகரவர்களியற்றிய.

ஆசிரியப்பா.

திருவளர் செல்வந் திகழ்தென் றிசையின்
தருவளர் சோலை நீர்மலி தண்டகம்
நிறைதரு சான்றோர் நிலவிய பரப்பென
முறைதரு நீதி முழங்கிடும் பண்டே
அத்தகு தாண்டிர வணிகொண் டதனில்
சித்தருந் தேவருஞ் செறிந்திட லானும்
பாலியின் பெருக்காற் பழனங் கடோறும்
சாலியுங் கன்னற் கமுகொடு தென்னைச்
செழுமையி னோங்கிச் சிறப்புறு பொற்பார்
விழுமிய மதிலார் விரிஞ்சையின் வாழ்ந்த
பலிஜநற் குலத்துப் பலர்புரி தவமே
மலியுரு வெடுத்த மாண்தன கோடி
பண்ணிய தவத்தாற் பயந்த மைந்தரின்
அண்ணிய முன்னோ னரங்க சாமி
தருமமுந் தயையுந் தக்கநற் கொடையும்
பெருமித குணமும் பெட்பு முடையோன்:
பின்னவன் பெருமை பேசலு மரிதே
நன்னயத் தமிழை நலமா யோதி
ஆரம்பக் கல்வி யாசிரிய னாகி
ஈர மன்பி னியன்ற துதவி
நாரா யணனடி நாளுந் துதிக்கும்
பேரார் கோவிந்த ராஜ னென்பான்
தேவார் விரிஞ்சை தெய்வ புராணம்
ஓவா தருந்தமி ழுவப்புற வியற்றி
சாவா துலகிற் சரித்திடு புகழன்
சைவ எல்லப்ப நாவலன் றமிழால்
எண்விதச் சருக்கமா யியற்பெற விசைத்தான்
பண்புறப் புராணம் பார்க்கரி தாகத்
தன்றமை யன்மனை தனலட் சுமியாம்
அன்னையி னினிய ஆயிழை நற்பதம்
அடைந்தத னன்பி னறிகுறி யாக
மிடைந்திட வச்சின் மிளிரவைத் தனனே:
அன்ன புராண மடைவுட னோதின்
பன்னருங் கடவுட் பக்தியும் பண்பும்
கார்த்திகைத் திங்கட் கடைரவி மாண்பும்
மார்க்க சகாயன் மலரரு டருமே.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	பாட்டு வரி.	பொழிப்புரை.	குறிப் புரை.	பிழை.	திருத்தல்.
4	4	வரி 2-ல்		ரக்ஷ்த்த	ரக்ஷித்த
5	6	வரி 2-ல்		உண்டருனிய	உண்டளிருய
12	11	வரி 4-ல்		உயர்த்திரு	உயர்ந்திரு
17	27	வரி 1-ல்		மாதர்ள்	மாதர்கள்
19	31	வரி 4-ல்		வொள்ள	வெள்ள
24	45	வரி 4-ல்		மன்டல	மண்டல
27	6வரி1ல்			வெம்மைம்	வெம்மை
27	8		வரி 2-ல்	நிற்வப	நிற்பவ
29	11	வரி 1-ல்		அலேக்ளா	அலேகளா
48	67	வரி 7-ல்		சிஞர்	சிவஞர்
58	93	வரி 7-ல்		மாரு	மொரு
76	140	வரி 2-ல்		அப்வராபுற	அப்புற
100	26 பாட்டின் குறிப்புரை 101 பக்கம் 30-ம் பாட்டின் கீழ்பதிக்துளது				
119	38	வரி 1-ல்		கிரிரிற்	கிரியில்
121	5	வரி 3-ல்		அருதந்தி	அருந்ததி
130	34	வரி 4-ல்		அணிதிரு	அணிந்திரு
154	6வரி5ல்			சிறைற்	சிறை
156	2வரி2ல்			யடிபேஞ்	யடியேஞ்
156	5வரி9ல்			விரிஞ்கை	விரிஞ்சை

உ

சிவமயம்

திருவிரிஞ்சைப் புராணம்.

காப்பு.

விநாயகர் துதி.

வேதவித்தர் விரிஞ்சை வளம்பதிக்
காதையென்னுங் கடற்கரை காட்டுமால்
போதகத்தியற் பொன்னின் கணபதி
சீதளப் பொற்றிருவடித் தாமரை

இதன் பொருள்:—வேதகாரணராகிய பரமசிவம் வீற்றிருக்கும் வளப்பம் பொருந்திய திருவிரிஞ்சைப்புரத்தின் சரித்திரமாகிய ஒரு சமுத்திரக்கரையைக் காட்டாநிற்கும் யானைமுகமுள்ள பொன்னின் கணபதியினுடைய குளிர்ச்சியும் பொலிவுமுள்ள பொன்னிறத்தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகள் எ-று.

சுப்பிரமணியசுவாமி துதி.

மரகதக்கொடி பங்கினில் வள்ளலார்
பரகதிக்கு வழித்துணை பண்ணிய
சிரகதைக்கருள் செய்திடுந் தோகையாங்
குரகதத்தி லுலவுங் குமரனே.

இ-ள் மரகதக்கொடி என்னும் பார்வதிதேவியாருடைய பங்கிலிருக்கும் வள்ளற்றன்மையுடைய மார்க்க சகாயரானவர் பரகதிக்கு வழித்துணை செய்தருளிய ஸ்திரமாகிய சரித்திரத்துக்குக் கிருபை செய்தருளுவர். மயிலாகிய பரியிலாரோகணித்துக் கொண்டு உலாவுகின்ற சுப்பிரமணியக்கடவுள் எ-று.

பாயிரம்.

கடவுள் வணக்கம்.

பரசிவ வணக்கம்.

வேறு.

1. தொன்மையுடன் புதுமையின்றிக் குணம் வேறின்றித்
தோற்றமுட னசையின்றித் தொடர்ச்சியின்றி
நன்மையுடன் றீமையின்றி முதலீறின்றி
நடுவுமின்றிப் பரவிந்து நாதநீங்கி
யுன்மனையுங் கடந்துசுக வுருவாயெல்லா
வுயிர்க்குயிரா யொளியாகி வெளியாயோங்குஞ்
சின்மயனைக் கரபுரியி லமருங்கோவைச்
சிந்திப்போங் கரங்களினல் வந்திப்போமே

இ-ள் பழமையுடன் புதுமையில்லாமலும், யாதொருகுண முமில்லாமலும், உருவமும்-உருவநாசமு மில்லாமலும், பந்தமில்லா மலும் நன்மையுடன் தீமையில்லாமலும், ஆதி அந்தமில்லாமலும் நடுவில்லாமலும், பரவிந்து நாதங்களையுங் கடந்து உன்மனையையுங் கடந்து ஆனந்த வடிவமாய் எல்லாவுயிர்க்கு முயிராகியும், ஒளியா கியும், வெளியாகியும், ஒக்கிய ஞானசொரூபனுகிக் கரபுரி யென்று மொருபெயருள்ள திருவிரிஞ்சைப்புரத்தில் வாழ்கின்ற பரசிவத் தைத்தியானஞ் செய்து கைகளால் தொழுவோம் எ-று

(கு-உ) உன்மனை யென்பது - உபாதானசத்தி இது குருமுன் னிலையிலறியத் தக்கது

மார்க்கசகாயர் துதி.

2. முளைத்தவரை முனையிடத்தின் முழுத்தவரை
மகிழ்ந்தவரை முருகன் வேலாற்
றுளைத்தவரை யெனவெனது பழவினையை யலைத்
தவரைச்சுடர்க்குன்றாகக்

கிளைத்தவரை வளைத்தவரை யொருசிறுவன்
கிளையோடு கிளரச் சென்னி
வளைத்தவரை வணிகனுக்கு வழித்துணையாய்
நடந்தவரை வழுத்துவோமே

இ-ள் இயல்பாக உண்டாகிய மலைகளினுச்சியிலிருந்து, குறைவில்லாமல் தவஞ்செய்கின்ற முனிவர்களைக்கண்டு, மகிழ்ந்தவரைச், சுப்பிரமணியக் கடவுளானவர் வேலாயுதத்தினால் கிரவுஞ்சகிரியைத் துளைத்தது போல என்பழவினையைக் கெடுத்தவரை, ஒளியுள்ளமலையாகத் தோன்றிய மகமேருவை வில்லாக வளைத்தவரை ஒரு பிராமணப் புதல்வன் சுற்றத்தாருடனுய்யும் படித்திருமுடி வணங்கினவரை, ஒரு வர்த்தகனுக்கு வழித்துணையாக நடந்தவரைத் துதி செய்வோம் எ-று.

மரகதவல்லியம்மைத் துதி.

வேறு.

௩. சுரபுரத்திறை யரியயன் றொழும்பரஞ் சுடரைச்
சிரபுரத்திறை யருந்துபாலுதவிய தேனை
யரபுரத்துறை யமர்ந்திடு மயிலை யாரமுதைக்
கரபுரத்துறை யிறைவியைக் கருதுவோம் கருத்தால்

இ-ள் தேவலோகத்திறைவனாகிய இந்திரனும் திருமாலும் பிரமனுந் தொழும் மேலான சோதி சொரூபத்தை, சிரபுரம் என்னும் சீகாழியில் திருவவதாரஞ் செய்த திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளுண்ட ஞானப்பாலருளிய தேன்போல அடியார்களுள்ளத்திலிருப்பவரை, பரமசிவனுடைய திருமேனியிலொருபாகமாகி அமர்ந்தருள்கின்ற மயில்போன்றவரை, கிடைத்தற்கரிய அமுதம்போலிருப்பவரை, கரபுரமென்னுந் திருவிரிஞ்சைப்பதியில் வீற்றிருக்கும் பார்வதி தேவியாரை, நம்முடைய மனதில் தியானிப்போம் எ-று.

(பரஞ்சுடராவது—பராசத்தி)

விநாயகர் துதி.

வேறு.

4. மலையேற்று நிரைபுரந்தோ னயன்பரவும் வழி
த்துணைவர் மகிழுஞ் சேயைக்
கலையேற்று மடமயிலு மலர்க்குயிலுந் தொழு
முமையாள் களிக்கும் வாழ்வை
விலையேற்றம் படைத்தமணி வெயில் விரிக்கு
மெயில்புடைசூழ் விரிஞ்சைமேவு
மலையேற்று மதக்களிற்று முகத்தவனை யடி
வணங்கி யன்புகூர்வாம்.

இ-ள் கோவர்த்தன கிரியைக் குடையாக எடுத்துப் பசுக்களை ரக்ஷித்த திருமால் பிரமன் என்னு மிவர்கள்து திசெய்யாநின்ற மார்க்கசகாயரென்னும் பரமசிவன் மகிழ்ச்சி கொள்ளுந் திருமைந்தரும், தன்னைத்தொழும் அடியார்களுக்குக் கல்வியுணர்ச்சி அதிகரிக்கும்படி அனுக்கிரகஞ் செய்யும் இளமயில் போலச்சாயலையுடைய சரஸ்வதியும், செந்தாமரைமலரில் வாழுங் குயின் மொழியொத்த மொழியினையுடைய திருமகளும், வணங்குகின்ற, பார்வதி தேவியார், களிப்படையத்தக்க வாழ்வாயிருப்பவரும், அதிக விலைபெற்ற மணிகள் பதிக்கப்பட்டுப், பிரகாசத்தை வீசுகின்ற மதில்சூழ்ந்த, திருவிரிஞ்சையில் வீற்றிருக்கும், அலை வீசும்படியான மதநீரைப் பொழிகின்ற யானைமுக முள்ளவருமாகிய, விநாயகமூர்த்தியினுடைய திருவடியை வணங்கி பத்தி செய்வாம் எ-று.

சுப்பிரமணியஸ்வாமி துதி.

அந்திப் போதமுகுறவே நடித்தருளும் வழித்
துணைவ ரருளுங்கோவை
வந்திப்போர் நினைத்தபடி மயிலேறியயிலெ
டுத்து வருஞ்செவ்வேளைச்

சந்திப்போ மலர்சொரிவோம், புகழ்ந்திடுவோ
மவன் கமலத்தாளுந் தோளுஞ்
சிந்திப்போ மாதலினு னமது பழவினைக ளெல்லாஞ்
சிந்திப்போமே.

இ-ள் பிரதோஷகாலத்தில் கயிலையங்கிரியி னிடத்து மிகுந்த சவுந்தரியத்துடன் நடனஞ் செய்தருளுகின்ற மார்க்கசகாயர் நெற்றிக்கண்ணினிடமாக அருளிச்செய்த இறையவரும் வணங்குகின்ற அடியார்கள் தியானஞ்செய்தபடி திருக்கரத்தில் வேலாயுத மேந்தி மயிலிலாரோ கணித்துக்கொண்டு வந்தருளுஞ் செவ்வேளென்னுந் திருநாம முடைய வருமாகிய சுப்பிரமணிய ஸ்வாமியைத் தரிசிப்போம், தரிசித்து மலர்களால் அருச்சிப்போம், அர்ச்சித்து அவருடைய செந்தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளையுந் திருத்தோள்களையுஞ் சிந்திப்போம் சிந்தித்துப் (புகழ்ந்திடுவோம) ஆதலால் நம்முடைய பழையவினைகளெல்லாஞ் சிந்திப்போம் எ-று.

(கு-உ) சூரியன் அஸ்த்தமிக்கிறதற்குமுன் மாலை மூன்றேமுக்கால் நாழிகையளவும் உதயாதி கடிகைஇருபத்தாறேகாலுக்கு மேல் பிரதோஷ கால மாதலால் அந்திப்போதென்றார். மன்மதனுக்கும் வேளென்று பெயரிருப்பதனால் சுப்பிரமணியக் கடவுளுக்குச் செவ்வேளென்று வழங்குகின்றது மன்மதனுக்கு மாரவேளென வழங்குகின்றது.

மூவர் முதலிகள் துதி

வேறு.

ஒன்றுமுமை கொங்கையிற் பாலுண்டாரடி வணங்கி
யன்று தகிநீந்து மரசின்பதம் போற்றி
மன்றுசெறி வெண்ணெயின் பால்வந்து வழக்குரைத்த
துன்று புகழ் தம்பிரான் றோழனடி போற்றி

இ-ள். பரமசிவத்தினுடைய இடப்பாகத்திற் பொருந்திய பார்வதி தேவியார் அருளிச்செய்த திருமுலைப்பாலுண்டருளிய திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளுடைய திருவடிகளை வணங்கி முற்காலத்தில் கற்றூண் தெப்பமாகச் சமுத்திரத்தைக் கடந்து கரையேறிய திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளுடைய திருவடிகளைப்

போற்றி செய்து திருவெண்ணெய் நல்லூரில் நிறைந்திருந்த பிராமண சபையில் வந்து வழக்குச் சொல்லிய புகழ்நிறைந்த தம்பிரான் தோழனென்னுஞ் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய திருவடிகளை வணங்குவாம் எ-று.

நந்திதேவர் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்.

சண்டேச நாயனார் துதி.

நாதனை யருணண்ணிய நந்தியை நவின்று
வாதவூருறை மாணிக்க வாசக வள்ளல்
பாத நூபுரப் பரிமளப் பங்கயம் பணிந்து
தாதை தாளிணைத்தடிந்தவன் றாளிணைத்தரிப்பாம்

இ-ள். பரமசிவனுடைய திருவருள் பெற்றிருக்கும் நந்தி தேவரைத் துதிசெய்து, திருவாதவூரில் திருவவதாரஞ்செய்த மாணிக்கவாசக சுவாமிகளுடைய பரிமளமுள்ள தாமரை மலர் போன்றதாய் நூபுரமணிந்துள்ள திருவடிகளை வணங்கிப்பிதா வினுடைய தாளைத்தடிந்த சண்டேச நாயனாருடைய திருவடிகளை யும் நம்முடைய உள்ளத்தில் வைத்துக் கொள்வாம்.

திருத்தொண்டர் துதி.

நந்தி வாகனத்துருத்திர கணங்களை நண்ணி
மந்திரேசரை மந்திர மகேசரை மருவி
யைந்துமா முகத்திறையவர் பதவியை யடைந்து
பந்த நீங்கிய வறுபதின் மூவரைப் பணிவாம்.

இ-ள் நந்தி வாகனமுள்ள உருத்திர கணங்களை யடைந்து மந்திரேசரையும் மந்திர மகேசரையும் அடைந்து ஐந்து திருமுகங் களுள்ள சதாசிவத்தினுடைய பதவியை யடைந்து ஆணவமல பந்தம் நீங்கியிருக்கும் அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களையும் பணிவாம்.

(கு-உ) மந்திரேசர் பஞ்சாக்ஷர முதலிய மகாமந்திரங்களெல்லாம் ஒருருவமாயிருப்பவர், இவருக்கு அதிஷ்டானமாயிருப்பவர் மந்திரமகேசர் இவர்களும் உருத்திரர்களும் சுத்தா சுத்தபுவன வாசிகள். சதாசிவ மிருப்பது சுத்தபுவனம். விஷ்ணு முதலிய தேவர்களுமானிடர் முதலிய உயிர்களுமிருப்பது அசுத்த புவனம்.

அவையடக்கம்.

உற்ற செய்யுளாலருணைமா நகர் சிறப்புரைத்தேன்
குற்றமானது குணத்தவர் பொறுத்துளங்கொண்டா
ரிற்றை நாளுமச் செருக்கினுலிதனையு மிசைத்தேன்
கற்றமாந்தருக்கனைத்தையும் பொறுப்பது கடனால்.

இ-ள் பொருந்திய விருத்தச்செய்யுளால் திருவருணையென்னுந்தலத்தின் மான்மியத்தைச்சொன்னேன் அதிலுள்ள குற்றத்தைச் சத்துவகுணமுள்ள பெரியோர்கள் க்ஷமித்து மனதில் அங்கீகரித்துக்கொண்டார்கள் அந்தச்செருக்கினுலிக் காலத்திலும் இந்தப்புராணத்தையுஞ் சொன்னேன். கற்றுணர்ந்த சான்றோர்களுக்கு அது விது வென்னுது எல்லாவற்றையும் பொறுப்பது கடனும்

வேறு.

சத்திபுரி யானதுவும் விண்டுபுரி யானதுவுந்
தலத்தினும
மெத்து கரபுரியெனவும் விரிஞ்சைபுரியெனவு முன்னே
விதித்தவாறும்
பத்திசெய்யும் வணிகனுக்கு வழித்துணையாய் நடந்து
மொரு பனவன்வேண்ட
முத்தி வழிகாட்டியதும் பாலகனுக் கிறங்கியது
மொழிகுவேனே.

இ-ள் சத்திபுரியான வாறும் விண்டு புரியானவாறும் இந்தத்தலத்தின் பெயர்கள் கரபுரி என்றும் திருவிரிஞ்சைபுரி என்றும் ஆதியில் விதித்தவாறும் பத்திசெய்த ஒரு வர்த்தகனுக்கு வழித்துணையாய் நடந்தவாறும், ஒரு பிராமணன் துதிசெய்ய அவனுக்கு மோக்ஷவழி காட்டியவாறும் ஒரு பிராமணப் புதல்வனுக்குப் பரமசிவன் திருமுடியிறங்கிய வாறும் சொல்லுகின்றேன் எ-று.

பாயிரம் முற்றிற்று.

நைமிசாரணியச் சருக்கம்.

1. இருமுகனார் கரந்துணியச் சதுமுகனார் சிரந்துணிய
வெறிந்த வைந்து
திருமுகனா ரறுமுகனா ரெனுமகனார்க் குபதேசஞ்
செய்தாரந்தக்
குருமுகமா யறிந்தகதை வடமொழியால் வதிட்டருடன்
குமரன் சொன்னா
னொருமுகமாய்த் தமிழ்ப்படுத்திப் புலவரெலா நகைபு
ரிய வுரைக்க லுற்றேன்.

இ-ள் இருமுகமுள்ள அக்கினிதேவனுடைய கைதுணியவும், நான்குமுகமுள்ள பிரமதேவனுடைய சிரசுதுணியவும், வெட்டிய ஐந்து திருமுகமுள்ள பரமசிவமானது ஆறுதிருமுக முள்ளவ ராகிய தம்முடைய புத்திரருக்குபதேசஞ் செய்தார், அந்தக்குரு முகமாயறிந்த, திருவிரிஞ்சைப்புரச் சரிதத்தைச் சுப்பிரமணியக் கடவுள் வதிஷ்ட மகா முனிவருக்கு, வடமொழியா லருளிச் செய் தார். அதை நான் ஒரு முகமாய்த் தமிழ்ப்படுத்தி (இதிலுள்ள குற்றங்களை நோக்கிப்) புலவரெல்லாம் நகைசெய்யச் சொல்லுகின் றேன். எ-று.

(கு-உ) பரமசிவம் சுப்பிரமணிய சுவாமிக்கருள் செய்தார். அவர் வதிஷ்டருக்கருள் செய்தனர் அவ்வாறு நான்குருமுகமாயறியாமல் சொன்னேனென்பது தோன்ற, (ஒரு முகமா யென்றார்)

2. நந்துபாலவராகமே செறிந்திடு நலத்தாற்
சந்தனத்தினிற்றிலத மேலிடுகின்ற தவத்தாற்
சிந்துவாரமுங் காசியுஞ் சிறந்திடுஞ் சிறப்பா
லந்தமாதவர் நிகர்ப்பது நைமிசாரணியம்

இ-ள் சங்கம் பால் இவற்றைப்போல அவர்களுடைய திருமேனி விளங்கும் நன்மையினாலும் நெற்றியிலணிந்த சந்தனக்கீற்றின்மேல் திலதப்பொட்டு அணிகின்ற தவவேடத்தாலும் சமுத்திர தீரத்திலும் காசிக்ஷேத்திரத்திலும் வாசஞ்செய்யுஞ் சிறப்பினாலும் அங்கிருக்கு முனிவர்களை யொப்பாயிருக்கின்றது நைமிசாரணியம் எ-று.

(கு-உ) (நைமிசாரணியத்தைக் குறிக்கும்போது) விர்த்தியாகும் இளமைப்பருவமுள்ள பன்றிகள் சஞ்சரிக்குந் தன்மையினாலும் சமுத்திரத்தினுங் காசியினுஞ் சிறப்புற்ற பெருமையினாலுஞ் சந்தன விருக்ஷத்தைப்பார்க்கிலும் திலகவிருக்ஷம் மேலிட்டிருப்பதனாலும் எனப் பொருளுரைத்துக்கொள்க சமுத்திரமுங் காசியுஞ், சந்தனமுந் திலகமும், செம்மொழிச்சிலேடை, மற்றொன்று பிரிமொழிச்சிலேடை முனிவர்கள் பிரமதேவனிடத்திற்சென்று நாங்கள் தவஞ் செய்யும்பொருட்டு இடம் நிருமித்துச் சொல்ல வேண்டுமென வினவியபோது அவரொரு தருப்பையை வட்டமாக முடிந்து பூமியில்விட்டு இது போய்த் தங்கினவிடமே தவஞ்செய்யத் தக்க விடமென்று நிருமித்தபடி தங்கின காரணத்தால் நைமிசவன மென்று சொல்லப்பட்டது, நேமி சம்பந்தம் நைமிசமென்றாயிற்று. அதனுடன் அரணியமென்னும் பதஞ்சேர்ந்து நைமிசாரணியமென லாயிற்று. நேமியென்பது-வட்டம். சிந்துவாரமென்னும் மூன்றாவது சரணமும் பிரிமொழிச்சிலேடையாகக் கூறுஞ் சான்றோர் களுமிருப்பர்.

3. ஆறு கால் கய மருவிக ளிலஞ்சிக ளனைத்து
மாறுகாலமும் புனலறா வொழுக்கமே யடையு
மாறுகால் செறிதரு வனங் கனிகளு மலரு
மாறுகாலமு மலிந்திடு நைமிசாரணியம்.

இ-ள். நைமிசாரணியத்தில் நதிகள் கால்கள் கசங்கள் அருவிகள் குளங்கள் என்னுமிவைகளெல்லாம் ஆறுகாலங்களிலும் நீர்ப் பெருக்கொழியாத ஒழுக்கத்தையடைந்திருக்கும் வண்டுகள் நெருங்கி விருக்ஷங்களுள்ள அவ்வனங்களில் பழங்களும் மலர் களும்ஆண்டுமாறுங்காலமும் நிறைந்திருக்கும். எ-று.

(கு-உ) ஆறுகாலமாவன கார்காலம் கூதிர்காலம் முன்பனிக்காலம் பின்பனிக்காலம் இளவேனிற்காலம் முதிர்வேனிற்காலம் என்பன வாம், இவைகட்கு மாதங்கள் ஆவணிமாத முதல் இரண்டிரண்டு மாதங்களாகக் கொள்க.

4. மாசிலா வொளி நைமிசாரணியத்தின் மருங்கே
காசலாவிய வொருதடமுள ததன் கரைமேல்
வாச மார்பொடி யிறைத்திடுங் கேதகை மலர்கள்
பூசநீறு பொன்மடலினாற் றருதல் போலும்

இ-ள். குற்றமில்லாத ஒளியினையுடைய நைமிசாரணியத்தினருகில் மணிகள் விளங்குகின்ற ஒரு தடாகமுண்டு அதன் கரையினிடத்தில் தாமைமலர்கள் வாசனை பொருந்திய மகரந்தங்களையிறைப்பது. பூசிக்கொள்ளப் பொன்மடலினால் திருநீறு தருவது போலுமிருக்கின்றது. எ-று.

5. அனைய வெல்லையி லிருந்தவ ரிருந்தவரனேகர்
முனிவில் கண்ணுவன் சவுந்தன னாரணமுனிவன்
வினையிலத்திரி பராசரன் கனாசிவான்மீகன்
சனகமாமுனி கௌதமன் கௌதமன்றநயன்

இ-ள். அத்தன்மையுள்ள நைமிசாரணியத்தில் அநேக முனிவர்களிருந்தார்கள் (அவர்கள் பெயரென்னவெனில்,) சாந்தகுணமுள்ள கண்ணுவமுனிவர் சவுந்தன முனிவர் ஆரண முனிவர் பாபரகிதராகிய அத்திரிமுனிவர் பராசரமுனிவர் கனாசிமுனிவர் வான்மீகமுனிவர் சனகமுனிவர் கௌதமமுனிவர் அவருடைய புத்திரராகிய சதானந்த முனிவர். எ-று.

6. வாதராயணமுனிவ னுரோமசன் மதங்கன்
சூதமாமுனி சைமினி பாரத்துவாசன்
காதிபாலகன் பிருகுமாமுனிவரன் கபிலன்
ஆதிநாரத னகத்தியன் புலத்திய னிவருள்

இ-ள். வியாதமுனிவர் உரோமசமுனிவர் மதங்கமுனிவர் சூதமுனிவர் சைமினிமுனிவர் பாரத்துவாசமுனிவர் காதிமகாராஜனுடைய புத்திரராகிய விசுவாமித்திரமுனிவர் பிருகுமுனிவர் கபிலமுனிவர் இவர்கள் முதல் நாரதமுனிவர் அகஸ்தியமுனிவர் புலத்தியமுனிவர் என்னுமிவர்களுக்குள். எ-று.

(கு-உ) முனிவரன் என்பது முனிசிரேஷ்டன் வரனெனும் பதத்தைப் பெயர்கள் தோறுஞ்சேர்த்துக்கொள்க.

7. பதிகள் யாவினும் விளக்கிய விரிஞ்சையம் பதிபோ
னதிகள் யாவினும் விளங்கிய பாலிமா நதிபோற்
றுதிகுலாவிய தாரகைக் கணத்துளே தோன்று
மதியமாமென விளங்கினார் மருவிலாவதிட்டர்

இ-ள். சிவஸ்தலங்களெல்லாவற்றிலுஞ் சிறந்ததாகிய விரிஞ்சைபம்பதிபோலவும், நதிகளெல்லாவற்றிலும் மேலானதாய் விளங்குகின்ற பாலி நதிபோலவும், யாவருந் துதிக்குந்துதி விளங்குகின்ற நக்ஷத்திர கூட்டங்களுக்குள் விளங்குகின்ற சந்திரனைப் போலவும் குற்றமில்லாமல் வசிஷ்டர் விளங்கினர். எ-று.

8. கந்தனு ரெழுத்தாறையு மனத்தினுற் கருதி
யிந்துகாந்த வெண்மணிவடங் கரத்தினு லியற்ற
லந்தவானகத் தியங்க மாதவர் தமை யழைக்க
வந்த மாதவ முனிவர்க ளறுவரை மானும்

இ-ள். சுப்பிரமணியக்கடவுளுடைய அக்ஷரமாகிய ஆறெழுத்தையும் மனதினுற் கருதிக்கொண்டு சந்திர காந்தக்கல்மணிகள் கோத்த ஜெபவடத்தை அவருடைய கையினுல் நடத்துதல் ஆகாயத்தில் தங்களுடன் சஞ்சரிக்கும்படி அந்த வசிஷ்டரை அழைக்க வந்த ஆறுமுனிவர்களை ஒப்பாகும். எ-று.

(கு-உ) சப்த முனிவர்களிலொருவராகிய வசிஷ்ட முனிவர் இங்குத் தனித்திருப்பதனுல் இவரையழைக்க மற்றுள்ள ஆறுமுனிவரும் வந்தது போலிருக்கின்றது. ஜெபவடமாகிய படிகமணிகள் என்றார், முனிவராறுவரை யொத்ததென்றதனுல் ஜெபமாலை மணிகளும் ஆறெனக்கூறப்பட்டன. முனிவர்கள் பரிசுத்தராய் விபூதியணிந்திருக்கும் பிரகாசத்தினுல் அவர்களைப் படிகத்துக்கொப்பாகச் சொல்லினர், எழுமுனிவர்களுடைய பெயர் அத்திரி ஆங்கிரசன் கௌதமன் ஜமதக்னி பாரத்துவாஜன் வசிஷ்டன் விஸ்வாமித்திரன்

9. பவளவல்லியாற் பாத மூக்கமைத்திடும் படிகத்
தவளவான்மணிக் கமண்டல மொருபுடை தயங்க
வவனிமேவு மம்முனிவனுந் தகயனே யழைக்கப்
புவனமீன்றவன் வரவிடு மெகினமே போலும்

இ-ள். பவளக்கொடியினுல் பாதமுமூக்கும் அமைத்துப் படிகமணியினுல் செய்யப்பட்டுத் தவளநிறமுள்ள கமண்டலமானது ஒரு புறத்தில் விளங்குவது பூலோகத்திலிருக்கும் வசிஷ்ட முனிவரைத் தன்னிடத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டுவரும் பொருட்டுப் பிரமதேவன் அனுப்பிய அன்னம்போலிருக்கின்றது. எ-று.

(கு-உ) படிகத்தினுலாகிய கமண்டலப் பாதமுமூக்கும் பவள நிறமுள்ளதாயிருப்பதால் அன்னபக்ஷிபோலக்கூறினர்.

10. அரியகாலமும் பலபல கடந்திடு மவர்க்குப்
புரிமுந்நூ஁ வடம் பலபலவாக மேற்பொலித
றிரியு மைம்பொறியாகிய விலங்கினைச் செறித்து
வரியுநீள்வலை யொழுக்கிய செயலினை மானும்

இ-ள். அருமையாகிய காலங்களும் அநேகமாகக் கடந்திருக்கும் அவருக்குப் பூணும் நூலும் பலபலவாக மார்பினிடத்தில் விளங்குதல் விடயங்களிற் செல்லுகின்ற பஞ்சேந்திரியங்களாகிய மிருகங்களைப்பிடித்துக் கட்டும்படியான நீண்ட வலையை வீசியிருக்குந் தன்மையை யொப்பாகும். எ-று.

11. உற்றுநேரென வருந் திரிபதகை, போலொளிர
நெற்றிமே லவரிடுந் திரிபுண்டர நீறு
குற்றமூன்றையுங் குணமொருமூன்றையுங் குலைத்து
வெற்றியாகவே யுயர்த்த முப்பதாகம் போல்விளங்கும்

இ-ள் பொருந்தி நேராக வருகின்ற கங்கையைப் போல விளங்கும்படி நெற்றியினிடத்தில் திரிபுண்டரமாகத் தரித்திருக்கிற விபூதியானது, முக்குற்றங்களையும் முக்குணங்களையும் கெடுத்துவெற்றியுண்டாக்க உயர்த்திருக்கின்ற மூன்று கொடிகளைப் போல் விளங்கும் எ-று.

(கு-உ) திரிபுண்டரமாவது மூன்று வரியாகத் தரித்தல் முக்குற்றமாவது காமம் வெகுளி மயக்கம் முக்குணமாவது இராசதம் தாமதம் சாத்துவீகம் என்பவை, சுத்த சாத்துவீகத்தை அடைந்திருப்பவராதலால் குணமூன்றுங் கடந்தவரென்றுங் குற்றம் குணம் இவைகளேயன்றி ஆணவம் மாயை காம்யம் என்னுமிவைகளையும் நீக்குமென்னுங் குறிதோன்ற மூன்று வரியாகத் தரிப்பது முப்பதாகை யென்பதனை திருவாசகத்தில் நீற்றுக்கொடி யென்றருளிச் செய்திருப்பதினாலும் ஐயமறத்தெளிக கங்கை வெண்மை நிறம்.

12. இன்ன வாறிருந்தருளிய முனிவரை யிறைஞ்சி
மன்னுமாதவ ருரைசெய்வார் வதிட்டமாதவரே
யின்னமோர் கதைகேட்பான் விரும்பினோ மென்று
ரன்ன தேதென வவருடன் புகலுவா ரறவோர்.

இ-ள் இவ்வாறு தவத்திலிருந்தருளும் வசிஷ்ட முனிவரை வணங்கி அங்கிருக்கு முனிவரெல்லோரும் (வசிஷ்ட மகா முனிவரே) பின்னமுமொரு சரித்திரங் கேட்கவேண்டுமென்று விருப்பங்

கொண்டோமென்றார்கள் (அவ்வாறு வினவிய முனிவர்களை நோக்கி) அது எச்சரித்திரமென்று வசிஷ்டர் கேட்க அம்முனிவர்கள் சொல்லுகின்றார்கள் எ-று.

13. சிவதலங்களின் பெருமையு மவைகளின் சிறப்பும்
பவமகன்றதும் பலபல நெறிகளாற் பகர்ந்தீர்
தவபலன்களை யெளிதினிற் றருவதாய்த் தனக்கோ
ருவமையின்றிய தலமதா புலகின் வேறுண்டோ

இ-ள் சிவஸ்தலங்களினுடைய மான்மியமும், அவைகளின் சிறப்பும் அவைகளைத் தரிசித்தவர்கள் ஜனன மரணம் நீங்கினதும் பல முறையாகச் சொன்னீர் அந்தத்தலங்களுக்குள் தபோபலன்களை யெளிதிற்றருவதாயும் தனக்கொப் பொன்று மில்லாததாயு மிவ்வுலகத்தில் வேறுதலமுண்டோ எ-று.

14. என்றுகூறு மென்றருந்தவர் பணிவினுலுரைக்க
நன்றுகூறினீ ரெனச்சொல்லி வசிட்டனார் நயந்து
குன்று கூறிடுஞ் சுடரிலை நெடியவேற் குமர
னன்று கூறியகதை யிதென்றவர்க் கெலாமறைவார்.

இ-ள். என்று சொல்லி "தேவரீர் எங்களுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று அந்த முனிவர்கள் வணக்கத்துடன் கேட்க வசிஷ்டர் அதைக் கேட்டு மிகவுமகிழ்ந்து, நல்ல விசேஷஞ் சொன்னீர்கள் முனிவர்களே" கேளுங்கள் கிரவுஞ்சகிரியைப் பிளந்த பிரகாசமுடன் தகட்டு வடிவினையுடையதாய் நீண்ட வேலாயுதமேந்திய, சுப்பிரமணியக்கடவுள் எனக்கு முன்னாளிற்றிருவாய் மலர்ந்தருளிய சரித்திரமிதுவென்று அம்முனிவர்களுக்கெல்லாஞ் சொல்லுகின்றார். எ-று.

15. ஆதியாகிய பரசிவன் பராபரை யருளால்
நாதமானது விரிதலு மதனிலே நண்ணி
வேதமாகம பதங்கண் மந்திரங்களை விதித்தா
ரேதமின்றிய சதாசிவத் திறையவ ரேற்றார்.

இ-ள். ஆதியாகிய பரசிவம் பராசத்தி என்னுமிவர்கள் அருளினால் பரநாதம் உண்டானவளவில் அதில் நின்று நிட்கள சொரூபமாகிய சதாசிவம் தோன்றி வேதங்களையும், ஆகமவாக்கியங்களையும் மந்திரங்களையும் உண்டாக்கினர். அவைகளைக் குற்றமில்லாத அந்தச் சதாசிவனிடமாகப் புவனகர்த்தாக்கள் பெற்றுக்கொண்டார்கள், எ-று. (எவ்வாறெனில்)

16. சிவசதாசிவமுதலினோ ரணுசதாசிவனுக்
கவைதெளிந்திட விளம்பினா ரணுசதாசிவரு
நலமதாகவே யனந்தராதியருட னவின்றார்
புவனநாயகன் பெறும்படியனந்தரும் புகன்றார்.

இ-ள். சிவசதாசிவமுதலானவர்கள் அணுசதாசிவர்களுக்கு அந்த வேதாகம முதலானவைகளைத் தெளியும்படி கூறினார்கள். அந்த அணுசதாசிவர்கள் நலமாகிய அனந்தராதிகளுக்கு விளம்பினார்கள். அந்த அநந்தராதிகள் புவனகர்த்தாவாகிய ஸ்ரீ நீலகண்டர் பெற்றுக்கொள்ளும்படி கூறினார்கள். எ-று.

17. உருத்திராதிகட் கிறைவராய்க் கயிலையி லுறைவார்
விருத்தியாக மாலயன் மகபதியுடன் விரித்தா
ருருத்தி மாலயன் மகபதி முனிவருக்கறைந்தார்
பருத்த பூமியி னடந்தது பரம்பரையாக.

இ-ள். உருத்திராதியர்களுக்கு இறையவராய்க் கயிலையில் வீற்றிருக்கும் ஸ்ரீ நீலகண்டமூர்த்தியானவர் அந்த வேதாகம முதலானவைகள் விருத்தியாகும்படி மகாவிஷ்ணு பிரமதேவன் தேவேந்திரன் என்னுமிவர்களுக்கு உபதேசித்தனர். அவைகளை விஷ்ணு முதலாகிய மூவரும் முனிவர்களுக்கு அனுக்கிரகஞ் செய்தார். அதற்குமேல் இவ்வுலகத்தில் அந்த வேதமுதலானவை பரம்பரையாக விரிந்தன. எ-று.

18. வேதமாகமமிரண்டுமே விராட்டினில் விளைந்த
ஆதிநூன்மறை யநாதிநூ லாகம மாகு
மோதினன் மறையளித்திடு மிமையவ ருலக
நாதனாகமம் படித்தபேர்க் குறுங்கதிநாலும்.

இ-ள் வேதம் ஆகமம் என்னுமிவ்விரண்டுமே விராட்டுருவுடை நாதனாவினா லுண்டானவை அவ்வாறுண்டாயின வேதம் ஆதிநூல்-ஆகமம் அநாதிநூலாம் அந்தவேதத்தை யோதினால் சுவர்க்கலோகத்தைக்கொடுக்கும் ஆகமம் ஓதின பேர்களுக்குச் சாலோகம் சாமீபம் சாரூபம் சாயுச்சியமென்னும் நாலு பதங்களுங்கிடைக்கும் எ-று. (பதினைந்தாஞ் செய்யுள்படி)

19. ஆகமங்களை யறிஞர் சம்மதியென வறைவா
ரோகைநண்பினர் சம்மதி புராணமென் றுரைப்பார்
பாகிலின்புறுங் காவியநாடகப் பரப்பைத்
தோகைமங்கையர் சம்மதியாமெனச் சொல்வார்

இ-ள் ஆகமங்களை ஞானவான்களுடைய சம்மதியெனச் சொல்வார்கள் சதானந்தத்தையும் எல்லாவுயிர்களிடத்தும் அருளையும் வைத்திருக்கின்ற முனிவர்களுக்குப் புராணங்கள் சம்மதியெனப் பெரியோர்கள் சொல்வார்கள் மாதர்களுக்குச் சம்மதியாயிருப்பவை காவியங்கள் நாடகங்கள் என்பார்கள் எ-று.

20. உவமையின்றிய புராண மூவாறினு ளொன்றாஞ்
சிவபுராண மோர்தலத்தினை யதிகமாச்செப்பு
நவமதாகவே யுமக்கத னடைவெலா நவில்வேன்
பவமுறாதுநீர் செவிகளாற் பருகுமின் பனவீர்

இ-ள் நிகரில்லாத பதினெண் புராணங்களில் ஒன்றாகிய சிவ புராணமானது சிவஸ்தலங்களை யதிகமாகச் சொல்லுகின்றது. அற்புதமுண்டாக அந்தக் கிரமத்தையுங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் முனிவர்களே, ஜனனம் அடையாதவண்ணம் நீங்கள் செவிகளால் அந்த அமிர்தத்தை யுண்ணக் கடவீர்கள் எ-று.

21. ஏற்றமாந் தலமாயிரகோடி யிவ்விடத்தி
னாற்றுகாலிரண்ட வையினும் பெருமையா நால்வர்
சாற்றுமித்தலத் ததிகமீரொன்பது தலங்க
ளாற்றல் சேருமத்தலங்களி லொருதல மதிகம்

இ-ள் இவ்வுலகத்தில் மேன்மையுள்ள தலங்கள் ஆயிரகோடியுள்ளன அவைகளினும் நூற்றெட்டு ஸ்தலங்கள் விசேஷமானவைகளென்று சொல்வார்கள் சொல்லுகின்ற இந்தத் தலங்களுக்குள் பதினெட்டு ஸ்தலம் விசேஷமானவை அந்தத் தலங்களில் ஒரு தலம் அதிகமானது எ-று.

22. கருதுமப்பதி தோன்றிடுங் கரைகளிற் றிரைகள்
பொருதலைத்திடும் பாலிமாநதி வலப்புறத்தில்
பரிதியொப்பென விளங்குவர் பவளவாய்ப் பணைத்தோள்
மரகதக்கொடி தழுவிய வழித்துணை மருந்தர்.

இ-ள். கருதுகின்ற அந்தத் தலத்தில் காணப்படுகின்ற கரைகளில் அலைகள் பொருதலைக்கும் பாலிமா நதியினுடைய வலப்புறத்தில் பவளம் போன்ற திருவாயும் பசியமூங்கிலை யொத்த திருத்தோள்களுமுடைய மரகதவல்லியென்னும் பார்வதிதேவியார் தழுவிய வழித்துணை மருந்தரென்கிற மார்க்கசகாயர் சூரியனுக்கொப்பாக விளங்குவர். எ-று.

(கு-உ) (அஞ்ஞானவிருளை நீக்குதலால்.பரிதியொப்பென்றார்.)

23. கானநாரதன் முழக்கிட வடியவர் களிக்க
மீனநேர்விழி மரகதக்கொடி யுமை விரும்ப
வானநாடரும் வழுத்திட வழித்துணை மருந்தர்
ஞானநாடகம் புரிந்திடும் விரிஞ்சை மாநகரம்

இ-ள் நாரதர்வீணை யிசைவாசிக்கவும் அடியார்கள் களிப்படையவும், சேல்மீனை யொத்தகண்களையுடைய மரகதவல்லித்தாய் விரும்பவும், தேவர்கள் தோத்திரஞ்செய்யவும், வழித்துணை மருந்தர் ஆனந்த நடனஞ்செய்யும் திருவிரிஞ்சைமா நகரம் எ-று.

24. காலைமாலையிற் கவுரியு முகுந்தனுங் காணுஞ்
சாலநீண்மறைக் குரிசிலுந் தவம்புரி நகரம்
பாலிமாநதித் திரைகளில் வரு மன்னப்பறவை
நாலுவீதியு முலவிய விரிஞ்சை மாநகரம்.

இ-ள் பாலிமாநதியலைகளில் வருகின்ற அன்னப்பக்ஷிகள் நான்கு வீதிகளினு முலாவிக்கொண்டிருக்கும்படியான வளப்பமுள்ளவிரிஞ்சைமா நகரமானது காலைப்பொழுதினு மாலைப்பொழுதினும் பார்வதி தேவியாருந்திரு மாலுந்தரிசிக்கவும் மிகுதியாகப்பிரமதேவனும் தவஞ் செய்யவும் உள்ள நகரம் எ-று.

25. கதிரவன் பரிக் கால்களிற் றுவைபடு கமுகம்
பொதியவிழ்ந் திளம்பாளை தேன்பொழிந்திடு நகர
மதில் வலம்புரிசெயலென வயறொறும் பாலி
நதி வலம்புரி விரிஞ்சைமா நகரம்.

இ-ள் திருமதிலை வலஞ்செய்யுந் தன்மைபோல கழனிகள் தோறும் பாலாற்றிலுண்டாகும் வலம் புரிச்சங்குகள் வலம்புரிகின்ற, விரிஞ்சைமா நகரமானது, சூரியனுடைய தேர்க்குதிரைக் காலால் மிதிக்கப்படுகிற கமுகு மரங்கள், கட்டவிழ்ந்து இளம் பாளைகள் தேன்பொழியும் படியாகிய வளப்பமுள்ளநகரம் எ-று.

வேறு.

26. அரமியத் தன்பரோடு புணருவார் விழித்து வீசு
மரகத மணியாற் பாலியெகினங்கண் மறுகியோடுந்
தெரிவையர் தமதுபாதச்சிறுநடை கவருமென்று
வெருவிட வடித்துச்சேரா தெறிந்தவை விலக்கல்
(போலும்.)

இ-ள் நிலாமுற்றத்தில் தத்தங்கணவர்களுடன பொருந்தியிருக்கும் மாதர்கள் நித்திரை நீங்கியெறிந்து விடுகிற மரகதரத்தினக்கற்களால் பாலிநதியிலிருக்கும் அன்னப்பக்ஷிகள் மனங்கலங்கியோடுகின்றவை அந்த மாதர்கள் தங்களுடைய சிறியபாதநடையைக் கற்றுக்கொள்ளுமென்று கருதி அலைகள் அஞ்சும்படி அடித்துச்சேர வொட்டாமல் மணிகளை யெறிந்து ஓட்டிவிடுதல் போலிருக்கின்றன எ-று.

(கு-உ) அரமியம் (நிலாமுற்றம்-மேலேயுலாவுமிடம்)

27. மேலரமியத்து மின்னார் வீணையினிசைக்கா வெய்யோன்
கோல வேழ்பரியுந் தாழ விரதமுங்குனிந்து தாழ்தல்
வாலகில்லியர்கா ளிந்தத்தலத்திலே மலையாள்பங்கர்
பாலனுக் கிறங்கினா ரிப்பரிசென ப்பகர்தல் போலும்.

இ-ள் மேலுலாவும்படியான நிலாமுற்றத்திலிருந்து மாதர்கள் வாசிக்கும் வீணையினிசைக்கு விரும்பிச்சூரியனுடைய அழகிய ஏழ் என்னும் பெயருள்ள குதிரை தாழத்தேருங்குனிந்து தாழ்தல் வாலகில்லியர்களே" பார்வதியை யிடப்பாகத்திலுடைய மார்க்கசகாய ரென்னும் பரமசிவன், ஒரு பிராமணப்பிள்ளைக்காக இந்தத்தலத்தினிடத்தில் இவ்வாறு முடி இறங்கினாரென்று, தெரிவிப்பதை யொத்திருக்கின்றது. எ-று.

(கு-உ) ஏழ்பரி என்பதனை - ஏழு குதிரைகளென்று கூறுதலுமுண்டு வாலகில்லியர்களென்பவர்கள்-ரிஷிகள்.

28. புஞ்சமாங்கரிகள் காலைப்பொழு ததன்புறம்பு சேற
னஞ்சமார் விழியா ரோதிக்கிடைந் திருணடத்தல் [போலும்
வஞ்சமார் கலிக ளந்தப்பதியில் வாழ்மறையோர் சொல் [லும்
அஞ்செழுத் திசையா லஞ்சிய ப்புறத் தகறல்போலும்.

இ-ள் கூட்டமாகிய யானைகள் காலைப்பொழுதில் அந்நகரத்தின்புறத்தில் போகுதல் விஷத்தை யொத்தகண்களுள்ள மாதர்களுடைய அளகபாரத்துக்குத்தோற்று இருள் நடப்பது போலுமிருக்கின்றது. இதுவுமன்றி அந்த க்ஷேத்திரத்தில் வாழும் பிராமணர்கள் உச்சரிக்கின்ற பஞ்சாக்ஷரத்தினிசையால் வஞ்சம் பொருந்திய பாவங்களஞ்சி அப்புறம்ஒடுவது போலுமிருக்கின்றன, எ-று.

29. கொடிக் குலஞ்செறி கோபுரத்தலையின் மேற்குயிற்றிப்
படுத்த மாமணிக்கிரணம் வானளவுமேற்பரம்ப
லடுத்த பூசைக ளியற்றுதற் சரி யய னிழிய
வெடுத்த பைங்கழையேணியா மெனும்படி யிலங்கும்.

இ-ள் கொடிக்கூட்டங்கள் பொருந்திய கோபுரங்களினுச்சியில் பதிக்கப்பட்டிருக்கிற மாணிக்கங்களின் சதிர்கள் ஆகாயத்தினளவும் பரவுதல், ஆகமவிதிப்படி பொருந்திய பூசைகள் மார்க்கசகாயருக்குச் செய்வதற்காக மகா விஷ்ணுவும் பிரமதேவனும் அவர்களுலகத்திலிருந்து இழிந்துவர நாட்டியிருக்கும் மூங்கிலேணியைப்போலப் பிரகாசியா நிற்கும். எ-று.

(கு-உ) ஆகாயம் நீல நிறமாகத்தோன்றுகிற வரையிலளவு படுத்தி உரையாசிரியர் கூறியிருக்கின்றனர்.

வேறு.

30. மீனக்குலஞ்சேர் நெறிக டந்து
வெயிலோ னெறிக்கு மேலாகிக்
கூனற்பிறை வெண்மதி யிடையே
தவழும், பெரிய கோபுரத்தின்
றுனத்திடையே பரம்பரையாத்
தழைத்த சிகரத்தலைப் பரப்பில்
வானத் துலவுஞ் சுரநதிக்கு
மதகுபோல வழிவிடுமே.

இ-ள் சூரியன் செல்லும் மார்க்கத்துக்கு மேலாகி நக்ஷத்திரங்கள் செல்லுதற்குவழிகள் கொடுத்து வளைவுள்ள பிறையாகிய சந்திரன் மத்தியிலொருபுறமாகத்தவழும்படி யிருக்குங்கோபுரத்தில் கிரமமாகச் செய்தமைத்திருக்குஞ்சிகரப் பரப்புகளில் ஆகாயத்திலுலவுந்தேவ நதியாகியகங்கையின் மதகுபோல் வழிவிட்டிருக்கும். எ-று.

வேறு.

31. சீதமாயொளியுருவாஞ் சந்திரகாந்
தச்சிலையாஞ் சிகரந்தோறுஞ்
சோதிபாயுங் குமுதபதி யமுதகிரணநிரை
தொடுப்போ தெல்லாம்

வீதிமீதினிற் கரைந்து கரைந்தொழுகி
வழிந்த புனல் வெள்ளத்தாலே
பாதிமாதங்க டொறுங் கரைபொருது
திரையெறியும் பாலியாறு

இ-ள் குளிர்ச்சியா யொளியுருவாகிய சந்திரகாந்தக் கற்களாலாகிய கோபுர சிகரங்கள் தோறும் ஒளிபாய்கின்ற சந்திரனுடைய அமுதகிரணங்கள் படும்போதெல்லாம், 'வீதியினிடத்தில் கரைந்து கரைந்து ஒழுகிவழிந்த நீர் வெள்ளத்தினாலே மழைக்காலமல்லாத ஆறு மாதங்கள்தோறும் பாலியாறுனது வெள்ளம் பெருகிக் கரையைப் பொருது அலைகளை வீசாநிற்கும் எ-று.

(கு உ) சூரியனைத் தாமரை நாயகனென்றும், சந்திரனைக் குமுத நாயகனென்றுஞ் சொல்லுமுறைமையினால், குமுதபதியென்றார் (குமுதம்-அல்லி),

வேறு.

32. கமனிய நெடுங்கொடி கலந்த வெண்சுதைத்
தமனிய மகுடமேற் றரித்த கோபுர
முமையவட வஞ்செயா தொழிக்க வேண்டுமென்
றிமகிரி தடுக்க வந்திருத்தல் போலுமே.

இ-ள் ஆகாயத்தைப் பொருந்துகின்ற நெடியகொடிகள் பொருந்தியதாய் வெண்சுதை தீட்டப்பெற்றுப் பொற்கலசம் வைத்திருக்குங் கோபுரம், பார்வதி தேவியாரின்னமுந் தவஞ்செய்யாமல் ஒழிக்கவேண்டுமென்று இமயகிரி தடுப்பதற்கு வந்திருத்தல் போலிருக்கின்றது எ-று.

(கு-உ) இமயமலை பார்வதிக்குத் தந்தையானதால் தடுக்க வந்ததுபோல் என்றனர்.

(கம்-ஆகாயம், மன்னிய-பொருந்திய)

33. திருந்து நித்திலக்குழை பவளச் செங்குழை
பொருந்துசெம்மணிக்குழை யனந்தம் பொற்குழை
விரிந்திடுமாவண முருகவேள்படை
யருந்திய பெரும்புனலாழி போலுமே

இ-ள் திருத்தமாகிய முத்துக்குழை செம்பவளக்குழை மாணிக்கக்குழை அனந்தமாகிய பொற்குழை என்னுமிவைகள் பிரகாசியா நின்ற கடைவீதியானது சுப்பிரமணியக் கடவுளேவிய வேலாயுதமானது உண்ட பெரும் புனலின்றி வற்றிய சமுத்திரம் போலிருக்கின்றது எ-று.

(கு-உ) (சமுத்திரம் நீரின்றி மணிகள் மட்டுந் தெரிந்தமையால் அதனை யொத்ததென்றார்),

வேறு.

34. தூய்மணிக் கொடிஞ்சித் திண்டேர்த்
திகிரியின் சும்மை வெம்மைக்
காய்சினக் கரடதாரைக்
கடகரி முழக்கங் கால்போற்
பாய்பரிக் கலின வோசை
பவளவாய்ப் பசும்பொற் கொங்கைத்
தேய்பிறை நுதலார் பாதச்
சிலம்பிசை சிலம்பு மெங்கும்

இ-ள் பரிசுத்தமுள்ள மணிகள் பதித்திரா நின்ற கொடிஞ்சியையுடைய திண்ணிய தேர்களிற் பூட்டிய உருளையினோசையும், வெம்மையாகிய கோபமுள்ள கவுளாமதம் பொழிகின்ற யானைகளினோசையும் காற்றைப்போல் பாய்கின்ற குதிரைகளினுடைய கடிவாளவோசையும், பவளம்போன்றவாயும் பசும் பொன்னிறமுள்ள தனங்களும் இளம்பிறைபோன்ற நெற்றியுமுடைய அங்கனமாதர்கள் பாதங்களிலணிந் திருக்குஞ்சிலம்போசையும், எவ்விடத்தும் ஒலித்துக்கொண்டிருக்கும் எ-று.

(கு-உ) (பசும்பொன் என்பது மாற்றுயர்ந்த பொன் செம்பொன்னென வருமிடத்தினுமிதுவே பொருளாகக் கொள்க)

வேறு.

35. செங்கயல் குதிப்பன செந்நெற் கன்னலிற்
சங்கயல் கிடப்பன தாளக்குப்பைகண்
மங்கையர் முகத்தொளிர் வடிக்கண் போலவே
பங்கயமலரிடை படரு நீலமே.

இ-ள் செந்நெற்களினிடத்தும் கரும்புகளினிடத்தும் கயல் மீன்கள் குதிப்பன சங்குகளின் அயலில் முத்துக்கு வையிருப்பன அந்நகரத்து மாதர்களுடைய முகத்திற் பிரகாசிக்கிற, மாம்பிஞ்சினையொத்த கண்கள்போலத் தாமரை மலர்களினிடத்தில், நீலோற்பல மலர்கள் மலர்ந்திருக்கும் எ-று

(கு உ) மாம்பிஞ்சின் பிளவு சுற்றிலும் வெண்மையும் நடுவில் கருமையுமானதால் விழிகளை யொக்கும்.

36. அத்தலத்தினை நினைத்தவ ருரைத்தவ ரடைந்தோர்
மெய்த்தவத்தினை முயன்றவர் பணிவிடை விளைத்தோர்
முத்திபெற்றன ரெனச்சொல்லி முனிவர்கண் முன்னே
சத்தியப் பொருளெனக் கரமெடுத்தனன், றவத்தோன்.

இ-ள் திருவிரிஞ்சை யென்னும் அந்தத்தலத்தினை நினைத்தவர்களும் அதன்பெயரைச் சொன்னவர்களும் அவ்விடத்தில் சேர்ந்தவர்களும் உண்மைத் தவஞ்செய்தவர்களும் திருப்பணி செய்தவர்களும், முத்தி யடைந்தார்களென்று சொல்லி "அங்கிருக்கும் நைமிசாரணிய முனிவர்களுக் கெதிரில் நான் சொன்னது சத்தியப் பொருளென்று" "வசிஷ்டமுனிவர் தம்முடைய வலக்கரத்தைத் தூக்கினார் எ-று.

37. அப்பதியிலு யிரிழந்த பணியரவை யணியு, முயி
ரகன்ற வேங்கை
மெய்ப்புலியி னதள்புனையு முடலுறந்தவிடையு மற்றோர்
விடையிற் றோன்று
மொய்ப்பி னுடல்சுழிந்தகரி யுரிபோர்த்துலவு முயி
ரொழிந்த மான்கள்
கைப்பதும மலரிலொரு மடமானை யெடுத்திருக்குங்
கயிலை மீதில்.

இ-ள் அந்தத்தலத்திலுயிரிழந்த சர்ப்பங்களெல்லாம் சர்ப்பாபரணங்கள் பூண்டுகொண்டும், அங்கு உயிரிழந்த புலிகள் புலித்தோலணிந்துகொண்டும், அங்கு உயிரிழந்த ரிஷபங்கள் வேறொரு ரிஷபவாகனத்திலா ரோகணித்துக்கொண்டும் ஒப்பில்லாத உடலிழந்த யானைகள் யானைத்தோல் போர்த்துக்கொண்டும் அங்கு உயிர் நீங்கியமான்கள் கையிலொரு இளமானை யேந்திக்கொண்டும், பரமசிவம்போலக் கயிலையில் வீற்றிருக்கும் எ-று.

(அங்குயிரிழந்த சீவன்கள் சாரூப்பியம் பெறுமென்பது கருத்து.)

வேறு.

38. வாரணாசியுங் கமலையுந் தமனியமன்றும்
பூரணாகமம் புகழ்ந்திடுந் தலமெனப் புகன்றீர்
காரணாகமங் காமிகங் கிளற்று மிக்கரனா
ராரணாதியிற் சிறந்திடுந் தலமென வறைந்தீர்

இ-ள் காசியுந் திருவாரூருஞ் சிதம்பரமும் பூரணமாகிய ஆகமம் புகழ்ந்திடுந் தலமெனச் சொன்னீர் காரணாகமமுங் காமிகாகமமுஞ் சொல்லுகிற கரனாரென்னப்படுந் திருவிரிஞ்சை வேதமுதலானவைகளிற் சிறந்திடுந்தலமெனச் சொன்னீர் எ-று.

(கு-உ) (வாருணையென்னும் "நதியொருபுறத்திலும், அசியென்னும்" நதியொருபுறத்திலும் வரும்படி யிருத்தலால், காசிக்கு வாரணாசி யெனவொரு பெயர் வழங்குகின்றது.)

39. மறுதளித்த திம்மொழியென வதிட்டனை வணங்கிக்
குறுமுனித்தவன் முதலினோ ரிப்படிகூற
வறுமுகத்தவ னொருமுகமா யெமக்கறைந்த
வுறுதிபற்றிய பொருளிது வெளிசெயவுரைப்பாம்.

இ-ள் முன் சொன்னதையிம் மொழி மறுத்ததென்று "வசிஷ்டமுனிவரை வணங்கி அகஸ்தியமுனிவர் முதலாகிய ரிஷிகளிவ்வாறு சொல்ல ஆறுமுகக்கடவுள் ஒரு முகமாயிருந்து எனக்கு அருளிச்செய்த உறுதிபற்றிய பொருளிது" அதனை வெளியாகச்சொல்லுகிறேன். எ-று.

40. விரவுசிட்டியின் முதலிலே பரசிவன் விதித்தான்
பரையு மாதியு மிச்சையும் ஞானமும் பயின்ற
கிரியையாகிய சத்தியுஞ் சத்தியிற் கிளைத்தா
ரருவமாகியசதாசிவ முதலினோரைவர்

இ-ள் பொருந்திய சிருஷ்டி காலத்தில் முதலிலே பரசிவம், பராசத்தி, ஆதிசத்தி, இச்சாசத்தி, ஞானசத்தி, கிரியாசத்தி, என்னும் பஞ்சசத்திகளைச்சிருஷ்டித்தார் அந்தப்பஞ்ச சத்திகளில்நின்றும் அருவமாகிய சதாசிவ முதலிய பஞ்சகர்த்தாக் களுண்டாயினார்கள். எ-று.

(கு-உ) (பஞ்சகர்த்தாக்கள்-சதாசிவம், மகேசுவரன் உருத்திரன் விஷ்ணு-பிரமன் என்பவர்கள்).

41. அருவநீங்கிய சதாசிவ னுருவத்தினடைவே
யிருபதைந்து மாகேசுர வடிவங்க ளியைந்த
கருது மோகினியிடத்திலே தோன்றிய கலையிற்
பொருவி றத்துவந்தோன்றின வவைகளிற் புவனம்.

இ-ள் அருவம் நீங்கியசதாசிவ உருவத்தில் முறைமையாக இருபத்தைந்து மாகேசுரவடி வங்களுண்டாயின. கருதுகின்றமாயையிலே தோன்றிய பஞ்சகலையில் ஒப்பில்லாத தத்துவங்கள் தோன்றின அவைகளில். எ-று.

(கு-உ) (பஞ்ச கலையாவன- பிரதிஷ்டை- நிவிர்த்தி-வித்தை-சாந்தி-சாந்தியாதீதை என்பனவாம்.)

42. பின்பு தோன்றின வாதலா லிவையெலாம் பிறக்கு
முன்பு தோன்றிய கவுரியே யிதிற் றவமுடித்தா
ளன்பினு லரி யயனும் வந்தருச்சனை புரிந்தா
ரென்பரா லிதுமுதற்றல முதற்றல மென்றுன்.

இ-ள் புவனங்கள் பின்பு தோன்றின-இவையெலாம் பிறக்கு முன்பு தோன்றியசத்தியே இந்தத்தலத்தில், உறுதியானதவமுடித்தாள் (அன்றியும்) அன்பினுல் பிர்மவிஷ்ணுக்கள் வந்து பூசை செய்தார்களென்று சொல்வார்களாதலாலிது முதல் தல முதல்தல மென்று சொன்னுர். எ-று.

43. சத்தி மாலய னருச்சனை புரிந்திடுந் தலத்தோ
டொத்ததாகவே யுரைத்திட வமையுமென் றுரைத்தா
லத்தனு ரிடத்துமையவ ளரியயன் றிருப்பே
ரெத் தலங்கள் பெற்றிருந்தன விதுவொழிந்தில்லை.

இ-ள் சத்தியும் விஷ்ணுவும் பிரமதேவனும் பூசித்த இந்தத் தலத்தோடொத்ததாக வேறேதலமுண்டென்று சொன்னுல் பரம சிவனிடப்பாகத்தில் வீற்றிருக்கும் உமையவள் மகாவிஷ்ணு பிரம தேவன் என்னுமிவர்களுடைய திருப்பெயர்கள் எந்தத்தலங்கள் பெற்றிருக்கின்றன. இதுவன்றி வேறேயில்லை. எ-று.

(கு-உ) சத்திமுதலிய மூவர் பெயரால் வழங்குவது "கௌரீ புரம் விண்டுபுரி-விரிஞ்சைபுரி-என்பவை")

44. பாரகத்தினி லிணையிலா திலங்கு மப்பதியிற்
றாரகத் திருவெழுத்தா ருவாகிய தலைவ
னேரகத்துறை முருகனை யீன்றவ னிருப்பன்
வீரகத்திகண் முதலவாம் பிணைகளை வீட்டி.

இ-ள் பரமசிவன் கொலைமுதலான பஞ்சமா பாதகங்களை அடியார்களுக்கு நீக்கிப் பூலோகத்தில் ஒப்பில்லாமல் விளங்குகின்ற அந்தத்தலத்தில் பிரணவ சொரூபமாகிய முதல்வரும், திருவேரகமென்னுந் தலத்தில் வீற்றிருக்குஞ் சுப்பிரமணியக் கடவுளை யீன்றருளிய வருமாகிய "பரமசிவன் வீற்றிருப்பர் எ-று.

(கு-உ) (ஹ) என்னும் அக்ஷரம் ஈண்டு க எனத்திரிந்து வீரகத்தியென நின்றது ஹரஹா என்பது அரகர என வழங்குவதனாலுமறிக. அத்தியென்றது வீரகத்தியென்றதனால் கொலையெனக் கூறப்பட்டது.

45. பதிநலத்திற் றவம்செய்தோர் நலத்தினாற் பாலி
நதிநலத்தினா லிணையிலாத் தலமென நவின்று
மதிமுகத்துமை தவம்புரி கதையினை வதிட்டன்
விதிமுகத்தினாற் சத்திய மொழியினால் விளம்பும்

இ-ள் தலவிசேஷத்தினாலும் அந்தத்தலத்தில் தவம் செய்தவர்களுடைய விசேஷத்தினாலும் பாலிநதியின் விசேஷத்தினாலும் ஒப்பில்லாத தலமென்று சொல்லிச் சந்திரனை யொத்த திருமுக மண்டலத்தையுடைய "பார்வதி தேவியார் அங்குத் தவஞ்செய்த சரித்திரத்தைக் கேளுங்களென்று "வசிஷ்ட முனிவரானவர் புராணஞ் சொல்லவேண்டிய முறையுடனும். சத்தியவாக்கினாலுஞ் சொல்லுகின்றார். இந்த நைமிசாரணிய சருக்கத்தினுள் தலவிசேஷமும் தீர்த்தவிசேஷமும் அமைத்துக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இனிவரும் சருக்கங்களில் மூர்த்தி விசேஷமுமற்றவையுங் கூறப்படும் இதனைப் புராணவரலாறென்று கூறினும் அமையும் இனிமேல் நிறுத்தமுறையால் சத்திதவஞ்செய்தது முதல் கூறுகின்றார்.

நைமிசாரணிய சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் 55.

கௌரீ புராச்சருக்கம்.

1. இந்நிலத்துடன் பிறந்திடு மவுணர்க ளிருவர்
பின்னுதித்திடு மவன்பெயர் நிசும்பனப் பெயரின்
முன்னெழுத்திலா தவன்றமைய னென்னு முறையோ
ரன்னமூர்த்தவன் வரத்தினா லழிவில ராஞர்.

இ-ள் இந்தப்பூமி தோன்றினபோது தோன்றிய அவுணர்களிருவர் இவ்விருவரில் பின்னுதித்தவன் பெயர் நிசும்பன் இந்தப் பெயரில் நி என்னுமெழுத்தில்லாத சும்பனென்னும் பெயருள்ளவன் தமையன் அம்முறையான பெயருள்ள இருவரும் அன்னவாகனமுள்ள பிரமதேவனுடைய வரத்தினால் அழிவில்லாதவர்களாயிருந்தார்கள். எ-று.

2. எட்டுநாகமா மூவகைத் திரளையு மெடுப்பர்
வட்டவான் கடலேழையுங் கடப்பர் வாய்மடுப்பர்
சிட்டரானவர் தமக்கெலா மிறுதியே செய்வர்
துட்டரானவர் தமக்கெலா முதலெனுஞ் சூரர்.

இ-ள் துஷ்டர்களுக்கெல்லா முதன்மையானவர்களென்று சொல்லப்படும். அந்த அசுரர்கள் மூன்றுவகையாகிய எட்டுநாகமென்பவைகளையு மெடுப்பார்கள். வட்டமாகச்சூழ்ந்த ஏழுகடலையுந்தாண்டுவார்கள் அவைகளினீரை யெல்லாம் வாயினாலுண்டுவிடுவார்கள் பரிசுத்தராயிருப்பவர்களுக்கெல்லாம் அழிவினையே செய்வார்கள். எ-று.

(கு-உ) மூன்றுவகை யெட்டுநாகமென்றது அஷ்டகுலபர்வதம் அஷ்டநாகம் - அஷ்டதிக்யானை - எனக்கொள்க நாகமென்னுஞ் சொல், மலை-பாம்பு-யானை இவைகளுக்குப்பொருளாதலை "நாகம்" விண் குரங்கு புன்னை நற்றாகமலை பாம்பியானை என்னும் பதினொன்றுவது நிகண்டினு முணர்க

3. கதிரவன் பரித்தேரின்மே லந்தகன் கடாமேன்
மதியமென்பவன் விமானமேற் பவனிபோய் வருவர்
பொதியவிழ்ந்த செம்மலரினா னுலகினிற் புகுந்து
நிதியுமற்றுள வெறுக்கையுங் கவர்ந்து தாநிறைப்பார்

இ-ள் சூரியனுடைய குதிரைபூட்டியதேரின் மேலும் யமனுடைய எருமைக்கடாவின் மேலும், சந்திரனுடைய விமானத்தின் மேலுமேறிக்கொண்டு பவனிபோய் வருவார்கள். அரும்பாய் மலர்ந்த செந்தாமரை மலரின்மேலிருக்கும் பிரமதேவனுடைய உலகத்திற்போய் அங்குள்ள விரத்தினங்களையும் சுவர்ணங்களையும் அபகரித்துக்கொண்டு தங்கள் பொக்கிஷங்களில் நிறைத்துக் கொள்வார்கள் எ-று.

4. தோற்ற வந்தகன் சூலமுங் காலனைத் தொலைத்த
ஏற்றுவாகனன் சூலமு மிருவரு மெடுப்பர்
காற்றெனும் பெயர்க்கடவுளு நிருதியுங் கனலுங்
கூற்றமென்று கைகுலைத்திட வவர்தலங் கொள்வர்.

இ-ள் தோற்றுப்போன யமனுடைய சூலாயுதத்தையும், அந்தயமனை முன்னொருகாலம் உதைத்துருட்டிய ரிஷபவாகனமுள்ளபரமசிவன் கொடுத்த சூலத்தையும், அவர்களிருவருங்கையிலேந்திக் கொண்டிருப்பார்கள். இவர்கள் நமக்குக் கூற்றுவர்களென்று வாயுதேவனும் நிருதியும் அக்கினி தேவனும் அஞ்சும்படிசெய்து அவர்களுடைய பதவிகளை அபகரித்துக் கொள்வார்கள் எ-று.

5. நாகலோக மாமிரண்டினு முறைபவர் நடுங்கி
மேகமார் குழன்முதுகினில் விரிந்திட விழியிற்
சோகமார்புனன் முலைக்குட நிறைத்திடத்துவண்டு
பாகசாலையிற் குடத்து நீர்நிறைப்பர் தம்பயத்தால்

இ-ள் நாகலோகங்களென்கிற இரண்டு லோகத்திலும் வாழ்கின்ற தேவமாதர்கள் பயத்தினால் நடுங்கி மேகம்போலக் கருமையுள்ள அளகபாரம்முதுகில் விரிந்து தொங்கவும், சோகத்தினால் கண்களிலிருந்து பெருகுகிற நீரானது ஸ்தனங்களாகிய குடங்களை நிறைக்கவும் சரீரமிளைத்து அந்த அவுணர்களுடைய பாகசாலையிலிருக்கும் பெருங்குடங்களில் தங்கள் தலையில் சுமந்துகொண்டு வந்த நீரை நிறைப்பார்கள் எ-று.

(கு-உ) இரண்டு நாகலோகமென்றது ஒன்று நாகலோகமென்றும் ஒன்று தேவலோகமென்று முரைத்துக்கொள்க இவைகளையுமேற்கூறிய நிகண்டு செய்யுளிற் காண்க.

6. வெம்மையா மவர்வேட்டையிற் றொலைத்திடும் விலங்கைச்
சும்மையாகவே சடைகளை நெருக்கியே சுமக்குஞ்
செம்மை மாதவ ரனுதினம் புகல்வர்தஞ் சிரத்திற்
கிம்மையே பலன்கொடுத்தன சடைகளென் றெண்ணி.

இ-ள் கொடியவர்களாகிய அவ்விருவரும் வேட்டையாடுதலிற் கொன்றமிருகங்களைச் சுமை சுமையாகக்கட்டிச் சடைகளை அழுத்தமாக நெருக்கிச்சுற்றி அதையேசும்மா டாகவைத்துச் சுமந்துகொண்டுபோகும் நல்லொழுக்கமுள்ள முனிவர்கள் இம்மையிலேதானே நம்முடைய முடிக்குச் சடையானது பிரயோசனங்கொடுத்ததென்று கருதித்தங்களுக்குள் பேசிக்கொள்வார்கள் எ-று.

7. கங்கையாறவர் புனல்குடை பதங்களிற் கமழுந்
துங்கமாகிய கற்பக மலர்மழை சொரியுஞ்
சங்கவாரிசநிதி யவர்பணிவிடை தழைக்கும்
பங்கயாசன விறைவன் முன்முகூர்த்த நாள்பகரும்

இ-ள் கங்காநதி நீரானது அவர்கள் கழுவுங்கால்களில் கமழ்ந்து கொண்டிருக்கும், பரிசுத்தமாகிய கற்பகவிருக்ஷமானது அவர்கள் முடியில்மலர் மழையைச் சொரியும் சங்கநிதியும் பதுமநிதியும், அவர்களுடைய ஏவலின்படி நடக்கும் பிரமதேவன் அவர்களெதிரிற் சென்று பஞ்சாங்கஞ் சொல்லுவன் எ-று

(கு-உ) சங்கநிதி பதுமநிதி யென்பவை சங்கம் போலவும் தாமரைமலர் போலவும் உருவமுள்ளவைகளாய் வேண்டும் பொருள்களைத்தருகின்றவையாம்.

வேறு.

8. பரிபுவங்களை யங்கி தென்பாலவ
னிருதி நீர் வளி யுத்தர நிற்பவ
னெருதுகைப்பவ னிந்திர னெண்மருஞ்
சுருதிமாலுடன் சொல்வதற் கெய்தினர்.

இ-ள் இவ்வாறிருக்கும் அவுணர்களால் அனுபவிக்குந்துன்பங்களை, அக்கினி, யமன், நிருதி, வருணன், வாயு, குபேரன், ரிஷபமேறிச் செலுத்தும் ஈசானன், தேவேந்திரன் என்னும் அஷ்டதிக்குப்பாலரும் வேதநாதனுந்திருமாலுடன் சொல்லிக் கொள்ளும் பொருட்டுச்சென்றார்கள். எ-று,

(கு-உ) (குபேரனிருக்குந்திசை வடக்காகையால் உத்தரம் நிற்பவனென்றார்.)

9. ஆமையோட ரவந்தரித் தாற்றினைத்
தாமமாலை மதியைத் தரிக்கையாற்
றீமையார் விடத்தோ டழல்சேர் கையாற்
சோமசூடனை யொத்தது தொல்கடல்.

இ-ள் திருமால் பள்ளிகொண்டிருக்கும் பழமையாகிய பாற்கடல் ஆமையுடன் ஒலியினையும் பொருந்தி பலதிகளையும் துளசி மாலையணிந்த விஷ்ணுவையும் சந்திரனையும் தன்னிடத்தில் வைத்துக்கொண்டிருப்பதினாலும் கொடுமை பொருந்திய விஷமும் வடவாமுகாக்கினியும் சேர்ந்திருப்பதனாலும் சந்திரனையணிந்த பரமசிவனை யொத்திருக்கின்றது. எ-று.

(கு-உ) பரமசிவத்துக்குச் சொல்லும்போது ஆமையோடு பாம்புகங்காநதி-பூமாலை-பிறை-விஷம் - அக்கினி - மான் - இவைகளைத்தரித்திருத்தலாலுமென்க.

10. வழிகடந்து கரும்புயல் வண்ணனார்
விழியுறங்கிய பாற்கடன் மேவினார்
கழிவிலா தன்று கற்பகம் வாங்கிய
குழிகள்போன்ற சுழிகளின் கூட்டமே.

இ-ள் மார்க்கத்தைக்கடந்து கருமை நிறமுள்ள மேகவண்ணராகிய மகாவிஷ்ணுவானவர் அறிதுயிலமரும் பாற்கடலினிடத்து நடந்தார்கள். அவ்வாறு நடக்கும்போது அந்தப்பாற்கடலினுண்டாகிய நீர்ச்சுழிகள் நீங்குதலில்லாமல் பாற்கடல் கடைந்த நாளில் அதனிடத்துண்டான கற்பகவிருக்ஷங்களை யெடுத்த குழிகளைப்போலிருந்தன. எ-று.

(கு-உ) கற்பகவிருக்ஷங்கள் ஐந்துவகைப்பட்டதாதலால் குழிகளென்று பன்மைப்பாலாற் கூறினார் அவற்றின் பெயர் சந்தனம் பாரிசாதம் அரிசந்தானம் மந்தாரம் கற்பகம் என்பவை.

11. பண்டுநொந்து பயம்பெறும் பாற்கடற்
றண்டரங்கம் வெண்சங் கெறிகின்றன
வண்டர் வந்தன ரென்றவர்க் காரமு
துண்டையாக வுதவுதல் போலுமே

இ-ள் ஆதியில் மந்தரகிரியை நாட்டிக்கடைந்தபோது வருந்தி அச்சங்கொண்டிருக்கும், பாற்கடலின் குளிர்ச்சியுள்ள

அலைகளாலெறியப்படும் வெண்சங்குகள் தேவர்கள் வந்தார்களென்று அவர்களுக்குத்தன்னிடத்திருக்கும் அமிர்தத்தை உண்டையாகத்தருதல் போலிருக்கின்றன. எ-று.

(கு-உ) ஆரமிர்து என்பது யாவர்க்குங்கிடைத்தற்கரிய சங்குகள் அமிர்த உண்டைபோலிருக்கின்றன வென்பது கருத்து.

12. பூசல்கொண் டொலிபொங்கிய பாற்கடல்
வீசுதெண்டிரை யெங்கும் விரிந்தன
தேசுதங்கிய சேடனைத் தேடியே
மாசுணங்கள் வருவன போலுமே.

இ-ள் கரையை அலைகளால் மோதுதலைக்கொண்டு பொங்குகின்றபாற்கடலில் வீசுகின்ற குளிர்ச்சியுள்ள அலைகள் எவ்விடத்தும் பரவுதல், ஒளிபொருந்திய ஆதிசேடனைத் தேடிக்கொண்டு சர்ப்பங்கள் வருவனபோலிருக்கின்றன. எ-று.

13. கதிரரும்மணியுள் விடுகாந்தியாற்
புதியபாற்கடல் செம்மை பொருந்தின
மதுவின் மார்பிற் கயிடவன் மார்பினி
லுதிரவாரி யன்றுற்றது போலுமே

இ-ள் கிரணங்கள் நீங்காதரத்தினங்கள் உள்ளிருந்துவிடுகிற காந்தியால் நவமாகிய பாற்கடலானது செம்மைநிறம் பொருந்தித் தோன்றுதல் மதுகயிடவரென்னும் அசுரருடைய மார்பினின்றும் பெருகிய உதிரவெள்ளம் முன்னாளில் பொருந்தியதை யொத்தது. எ-று.

(கு-உ) செம்மை நிறம் பொருந்தியது - உதிரம் போலிருந்ததெனக்கூட்டுக அந்தக்கடல் எந்நாளும் ஒரே தன்மையாயிருப்பதினால் புதியபாற்கடலென்றார் இனி ஆதிசேடனைச் சொல்லுகிறார்.

14. எண்ணிலாத விருளை வரைந்திடும்
வெண்ணிலாவில் விளக்க மிகுந்தது
கண்ணனார் கரியார் தருமாமுகில்
வண்ணனார் துயில்கொண் டருண் மாசுணம்.

இ-ள் கண்ணனென்னும் பெயருடையவராய்க்கருமை நிறம் பொருந்திய மேகவண்ணமுள்ள திருமால் அறிதுயிலமருஞ் சயனமாகிய ஆதிசேடனென்னும் நாகமானது அளவில்லாத இருளை நீக்குகின்றவெண்மை நிறமுள்ள நிலாவின் பிரகாசத்தைப்பார்க்கினுமிகுந்த பிரகாசமுடையதாயிருக்கின்றது. எ-று.

15. அண்டரானவ ராழியிற் றூரவே
கண்டுநெஞ்சு களித்தனர் வெள்ளியம்
புண்டரீக மலரிற் பொருந்திய
வண்டுபோல விளங்கிய மாயனை

இ-ள் வெள்ளைத்தாமரை மலரிற்பொருந்தியவண்டு போலப் பாற்கடலிற் பள்ளிகொண்டிருக்கும் "மாயனைத்தேவர்கள் தூரத்திலேயே கண்டு" மனங்களித்தார்கள். எ-று.

(கு-உ) ஆதிசேஷனை வெண்தாமரைமலராகவும், மகாவிஷ்ணுவை வண்டாகவும் அமைத்துக்கொள்க.

16. சிறுமைக்கெல்லையிலா தெழுந்தேவர்கள்
குறுகிச்சென்று முன்கண்டு கைகூப்பினு
ருறுநர்க்காகி யொளிரு முடுபதி
மறுவைப்போல விளங்கிய மாயனை

இ-ள் அசுரரால் அளவில்லாத சிறுமையை அடைந்ததேவர்கள் பாற்கடலினிடத்துச் சேர்ந்து பிரியாமல் கூடியிருக்கும் ஆடவர்களுக்கும் மாதர்களுக்கும் இனிமையும் பிரகாசமுந் தருகின்ற சந்திரன் மத்தியிலிருக்குங் களங்கம்போல பாற்கடலின் மத்தியில் பள்ளிகொண்டிருக்கும் திருமாலைக்கண்டு கைகுவித்துத் தொழுதார்கள் எ-று.

17. சக்கராயுதம் வில் வளை தண்டு வா
ளொக்க நிற்கவுரக பணாமணி
பக்க பாரிசமாகப் பசுமையின்
மிக்க நாயகம்போன்ற விமலனை

இ-ள் சக்கராயுதம் வில் சங்கம் தண்டு வாள் என்னுமிவைகள் பொருந்தி எதிரிலிருக்க ஆதிசேஷனுடைய பணாமுடி மாணிக்கங்கள் சுற்றிலும் ஹாரமணிகள் போலிருக்க மரகத மணியில் மிகுந்த நடுநாயக மணிபோல விளங்குகின்ற திருமாலை எ-று.

(கு-உ) சுதரிசனம் கோதண்டம் பாஞ்சசன்னியம் கௌமோதகி நாந்தகம் என்னுமிவை மேற்கூறிய சக்கராயுத முதலிய பஞ்சாயுதங்களின் பெயர்.

(கௌமோதகி என்பது கதை)

18. நாகமாமதி னன்முக மாயிர
மோகைபொங்கு முயிர்ப்பு முகத்தினிற்
சீகரங்க டுடைப்பத் திருவுடன்
யோகநித்திரை கொண்ட வொருவனே.

இ-ள் ஆதிசேஷனுடைய நல்ல ஆயிரமுகங்களினிடத்திருந்து சந்தோஷமிகுதியினாலுண்டாகும் சுவாசமானது தன்முகத்திலுண்டாகும் குறுவெயர்வைகளைத் துடைக்கும்படி திருமகளுடன் யோகநித்திரை செய்கின்ற ஒப்பில்லாத விஷ்ணுவை எ-று.

19. போற்றினார் தங்கள் புன்மையு மென்மையுங்
கூற்றமான நிருதர் கொடுமையுஞ்
சாற்றினார் பரந்தாமனு மஞ்ச லென்
றேற்றினானுக் கிசைத்திட வெண்ணினான்

இ-ள் இவ்வாறு பள்ளிகொண்டிருக்கும் மகாவிஷ்ணுவைத் தேவர்கள் போற்றிசெய்து தங்களுக்குச் சம்பவித்திருக்கிற இழிவையும் சிறுமைகளையும் தங்களுக்கு யமன்போல் வந்திருக்கிற அசுரர்களுடைய கொடுமைகளையும் சொன்னார்கள் (அதைவினவிய) மகாவிஷ்ணுவும் இனி நீங்கள் பயங்கொள்ள வேண்டியதில்லையென்று சொல்லி இந்தச் சங்கதியை ரிஷபவாகனமுள்ள பரமசிவனுக்குச் சொல்லவேண்டுமென்று கருதினார் எ-று.

20. சந்திராதிபர் போலத் தடங்கையி
னந்து மாழியுந் தாங்கிய நாரண
னிந்திராதியர் கூட வெழுந்து போய்
நந்தி வாகனன் வெற்பினை நண்ணினான்

இ-ள் சந்திர சூரியர்களைப்போலப் பெரியகைகளில் சங்கமுஞ் சக்கரமுந் தாங்கிக்கொண்டிருக்கும் மகாவிஷ்ணுவானவர் தேவேந்திரன் முதலான தேவர்களுடனெழுந்து சென்று ரிஷபவாகனமுள்ள பரமசிவன் வீற்றிருந்தருளுங்கயிலாயகிரியிற் சேர்ந்தார். எ-று.

வேறு:

21. கிரண சந்திரிகைத் திங்கட் கீற்றணி முடியு மன்புங்
கருணையும் பொழியுங்கண்ணுங் கமலவாண் முகமுமார்பு
மருணமண்டலமுஞ் செய்ய வம்புலித்திரளு மன்ன
சரணமுண்டகமு மந்தச் சரணவெண் ணகத்தின் சால்பும்

இ-ள் கிரணமாகிய சந்திரிகையினையுடைய இளம்பிறை யணிந்ததிருமுடியும் அன்பினையுங்கிருபையினையும் பொழிந்து கொண்டிருக்குந்திருநேத்திரங்களும், செந்தாமரைமலர் போன்ற ஒளிபொருந்திய திருமுகமண்டல முந்திருமார்பும், அருணமண்டல மும் செவ்விதானசந்திர கூட்டமு மொத்ததிருவடித்தாமரை மலர்களும், அந்தத்திருவடிகளில் விளங்கும் நகங்களினுடைய மேன்மையும். எ-று.

(கு-உ) செம்மை நிறமுள்ள திருவடியும், வெண்மை நிற முள்ள நகங்களும் பிரகாசிப்பது அருணமண்டலத்துடன் வெண்மை நிறமுள்ள பத்துச்சந்திரர் சேர்ந்து பிரகாசிப்பது போலிருக்கிறதென்பது தாத்பரியம் நகம் பலவாயிருப்பதினால் சந்திரகூட்டமென்றார் இதுபயனிலே.

22. நெற்றியி லிலங்கு நீறு நிலவெழு நகையுங் கையிற்
பற்றிய மழுவு மானும் பணிப்புயந் தரித்தநூலுஞ்
சுற்றரை புனைந்த தோலுந் தோலின் மேலிசைத்த பாம் [புஞ்
சிற்றடிச் சிலம்பும் வெள்ளிச் சிலம்பினிற் சென்றுகண் [டார்

இ-ள் கயிலாயகிரியிற் சென்று பரமசிவத்தினுடைய திரு நெற்றியில் விளங்குகின்ற விபூதியும், சந்திரிகையுண்டாகும் புன்ன கையும், திருக்கரங்களிற் பற்றிய மான்மழுவும் சர்ப்பமாகிய வாகு வலயந்தரித்ததிருத்தோளி லணிந்திருக்கும் பூணுநூலும் திருவரை யில் சுற்றியணிந்திருக்கும் புலித்தோலும் அந்தத்தோலின் மேலி றுக்கியிருக்கிற சர்ப்பக்கச்சும் சிறிய திருவடிகளி லணிந்திருக்குஞ் சிலம்பும் ஆகிய இவைகளை தரிசித்தார்கள். எ-று,

23. அண்டர்பெருமான் றிருமேனி யழகெலாம் விழியா [லள்ளிக்
கொண்டனர் மனத்தி லாரக்குடித்தனர் பரமானந்த
முண்டனர் பணிந்து நின்றுருரைத்திடும் வேளைபார்த்து
விண்டன ரவுணர் வன்மையுரைத்தனர் தமதுமென்மை

இ-ள் தேவர்பெருமானுடைய திருமேனியின் அழகினைத் தங்கள் கண்களால் அள்ளிக்கொண்டவர்களாய்மனதினால் நிறைய வுண்டுபரமானந்தத்தையும் அருந்திப்பணிந்து நின்று தங்கள் குறைகளை விண்ணப்பஞ்செய்யும்படியான காலம்பார்த்து அசுர ருடைய கொடுமையினையும் தங்களுடைய எளிமையினையுஞ் சொல்லிக்கொண்டார்கள். எ-று,

24. சஞ்சலம் பிறந்து கூறுஞ் சதமகன் குழுவை நோக்கி
யஞ்ச லஞ்சலி றென்றங்கை யமைத் தரன்மொழிவா
[னுங்கள்
நெஞ்சலம் பிறவும் வேறுநினைவுறு தொழியு மென்று
மஞ்சலங்காரமேனி மாதவர்க் குரைக்கலுற்றான்

இ-ள் சஞ்சலங்கொண்டு சொல்லுகிற தேவேந்திரனுடைய கூட்டத்தை நோக்கி நீங்கள் பயப்படாதீர்களென்று அபயாஸ்தங்கொடுத்து உங்கள் மனதிலிப்போது நேரிட்டிருக்கிற துன்பத்தையும் மற்றுள்ள துன்பங்களையும் நினையாமல் ஒழியுங்களென்று பரமசிவம் அருளிச்செய்து மேகமொத்த அலங்காரமுள்ள மேனியையுடைய விஷ்ணுவுக்குச் சொல்லுகின்றார் எ-று.

25. வானவர் நிருதர் சித்தர் மானவர் முனிவர் மற்றைத்
தானவர் காலகேயர் சாரண ராலுஞ்சாகா
வூனவ ரிருவர் தம்மை யொருத்தியா லழிப்போ
[மென்றார்.
தேனிவர் துளவினானுந் தேவருந் தொழுது போனார்

இ-ள் தேவர்களாலும் நிருதர்களாலும் சித்தர்களாலும் மனிதர்களாலும் சாரணர்களாலுஞ் சாகாமலிருக்கும் அந்த ஈனர்களையொரு சத்தியாலழிப் போமென்றார் இவ்வாறு பரமசிவன் திருவாய் மலர்ந்தருளினவுடன் தேன்பரந்த துளசிமாலையணிந்த விஷ்ணுவுந் தேவர்களுந்தொழுது சென்றார்கள் எ-று

26. அந்த வானவர்க ளன்போ டகன்றன ரவுணராவி
சிந்துமாறுளத்தி லெண்ணிச் சிவனிருந்தருளும்போதிற்
சந்தனுசலத்தினின்றுந் தமிழுட னளைந்து வந்த
மந்த மாருதத்தினோடு புகுந்தது வசந்தவேனில்.

இ-ள் அந்தத் தேவர்கள் அன்புடன் சென்றபின்னர் அவுணர்களுடைய உயிரைச் சிதைக்குமுறைமையைப் பரமசிவம் திருவுளத்திற்கொண்டிருக்கும் போது சந்தன விருக்ஷங்கள் நிறைந்துள்ள பொதியமலையில் நின்று தமிழுடன் கலந்துவந்த தென்றற்காற்றுடனே வசந்தகாலம் வந்தது எ-று.

27. தழை முறியடர்ந்த சோலை யிந்திரசாப மாகச்
செழுமுகை யரும்பு மவ்வற் றிரள் கனபலங்க ளாகப்
பொழிமலர் மதுவின்றாரை புயல்சொரி துளிகளாக
மழைபொழி காலம்போல வந்தது வசந்தவேனில்

இ-ள் தழைகளுந் துளிர்களும் நெருங்கிய சோலையானது இந்திரதனுசாகவும் மல்லிகையினுடைய அரும்புகள் ஆலாங்கட்டி மழையாகவும் மலர்கள் பொழிகின்ற தேன்தாரையானது மேகம் பொழிகின்ற மழைத்துளியாகவுங்கொண்டு மழை பொழிகின்ற சரற்காலம்போல வசந்தகாலம் வந்தது எ-று.

(கு-உ) தழைகளுந் துளிர்களும் பசுமை முதலிய பலநிற முள்ளவைகளாயிருப்பதினாற் சோலையை இந்திரசாப மென்றார்.

(கனபலம்—ஆலாங்கட்டி)

வேறு.

28. பாதிரி விரிந்தன பலாசம் பூத்தன
மாதவி யவிழ்ந்தன மவ்வல் விண்டன
தாதலர்சொரிந்தன சண்பகம் புனை
சூதமு நெகிழ்ந்தன சூழவெங்குமே

இ-ள் சோலைகளெங்கும் பாதிரிமரங்கள் மலர்ந்தன முருக்குகள் மலர்ந்தன குருக்கத்திமரங்கள் பூத்தன மல்லிகை அலர்ந்தன, சண்பக விருக்ஷங்கள் மலர்களையும் மகரந்தங்களையுஞ் சொரிந்தன புன்னைமரங்களும் மாமரங்களுமலர்ந்தன எ-று.

29. செங்கயன் மடுக்களிற் செய்யிற் பொய்கையின்
மங்கையர் முகமென மழைக் கணுமெனப்
பங்கய மலர்ந்தன பகலிற் கங்குலிற்
கொங்கைக ணிகரெனக் குவிதலுற்றவே.

இ-ள் மடுக்களிலும் வயல்களிலும் தடாகங்களிலும் மாதர்களுடைய குளிர்ச்சி பொருந்திய கண்களைப்போல் செவ்விதான கயல்மீன்கள் பிறழுகின்றன அவர்களுடைய முகங்களைப்போலப் பகற்காலத்தில் தாமரைகள் மலர்ந்தன இராக்காலத்தில் அவர்களுடைய தனங்களை யொப்பாகக்குவிதலைப் பொருந்தின. எ-று.

30. முருகு புன்னக நாக முல்லை செண்பக மசோகங்
குருகு கல்லாரஞ் சூதங் கொன்றை மந்தாரம் பிச்சி
யிருபுடை விளங்குங் காவி லிந்துகாந்தத்திற் செய்து
மரகதமயமாய் தோன்றி மண்டப மிலங்கமாதோ.

இ-ள் வாசனை பொருந்திய சுரபுன்னை-புன்னை-முல்லை-செண்பகம் அசோகம் குருக்கத்தி செங்கழுநீர்மா கொன்றை மந்தாரம் பிச்சி என்னுமிவைகளிருபுடையிலும் விளங்கிக்கொண்டிருக்குஞ் சோலையில் சந்திரகாந்தத்தினாற் செய்யப்பட்டு மரகதரத்தினமயமாய்த்தோன்று மண்டபம் விளங்க. எ-று.

31. மண்டப நடுவிற்றேன்று மரகதம் புருடராகந்
தண்டுகிர் வயிரங் கோமேதகமணி பதுமராக
மொண்டரளங்க ணீலமொளிர்வயிடூரமற்றுங்
கொண்டதோர் கனகபீடத் திருந்தனன் குமரன்றந்தை

இ-ள் அந்த மண்டபத்தினடுவில் தோன்றுகின்ற மரகதம் புருடராகம் குளிர்ச்சி பொருந்திய பவளம் வயிரம் கோமேதகம் பதுமராகம் ஒள்ளியமுத்துகள் நீலம் ஒளியுள்ள வயிடூரியம் என்னு மிவ்வகைரத்தினங்களும் மற்றவைகளும் பொருந்திய சுவர்னத் தாலாகிய சிங்காசனத்தில் சுப்பிரமணியக்கடவுளுடைய பிதாவாகிய பரமசிவனார் வீற்றிருந்தனர். எ-று.

(கு-உ) பத்மராகம் என்பது மாணிக்கம்.

32. அரம்பை யரனந்தங்கோடி யாலவட்டங் கைக்கொள்ள
வரம்பறுகவரி வீச மருங்கி னின்றேவல்கேட்ப
விரும்பியங்குறையும் போதில் விசயையென்பவளை [நோக்கிக்
கரும்பெனு முமையாடன்னை யழைத்துவா கடிதினென் [றூர்.

இ-ள் அனந்தங்கோடி அரம்பாஸ்திரீகள் கைகளில் ஆல வட்டங்கள் கொள்ளவும் அளவற்றசாமரை வீசவும் இருபக்கத்தி லுமிருந்து ஏவல் கேட்கவும் விருப்பமுடனங்கு வீற்றிருக்கும் போது விசயை என்பவளை நோக்கி நீ சென்று கரும்பின் மதுர மென்று சொல்லத்தக்க மொழியுடை பார்வதி தேவியாரை விரை வாக அழைத்துக்கொண்டு வாவென்று கட்டளையிட்டனர். எ-று.

33. மின்னவி ரிமயவெற்பில் விசையைமான்கடிதிற்சேர்ந்துன்
மன்னவ னுமையேயங்கு வருகவென் றுரைத்தாரென்று
ளென்னலு மகிழ்ச்சியாகி யிமயமால்வரையைநீங்கிப்
பொன்னியல் சிவிகைமேற் கொண்டணுகின ளொருபூங் [காவில்.

இ-ள் ஒளிவிளங்கும் இமயமலையினிடத்தில் விசையையென் பவள் மானைப்போல் விரைவிற்சென்று உமையம்மையை நோக்கித் "தாயே" உன்கணவனார் அங்குஅழைத்துக்கொண்டுவரச்சொன்னா ரென்றாள் இவ்வாறு சொன்னவுடன் மகிழ்ச்சியாகி அந்தப்படியே இமயமலை யைநீங்கிப் பொன்மயமாகிய சிவிகைமேற்கொண்டு ஒரு பூஞ்சோலையிற் சேர்ந்தனர் எ-று.

34. காமரங் குறிஞ்சி மற்றுங் களியளிக்குலங்கள் பாடக்
காமரஞ்செறிய மாரன்காகள மனந்தங்கூவக்
காமரம் புகுந்ததென்றற் காலடைந் தினிமைகாட்டக்
காமரம் புயங்களெல்லா மலர்ந்தன கயங்க டோறும்

இ-ள் காமர மென்னுமிசையினையுங் குறிஞ்சி யென்னும் பண்ணினையும் மற்றுமுள்ள இசைகளையும் களிப்புள்ள வண்டி னங்கள் பாடவும் மன்மதனானவன் உலகத்தில்வாழும் உயிர் களுக்கு ஆசையையுண்டாக்கத்தக்க பஞ்சபாணங்களையேவவும் அவனுக்குக் காகளங்களாகிய குயில்கள் ஆனந்தமாகக் கூவவும் தென்றற் காற்றானது விருக்ஷங்களுள்ள சோலையிலடைந் தினிமை காட்டவும் அழகுபொருந்திய தாமரை மலர்களெல்லாம் தடாகங் கள் தோறுமலர்ந்தன எ-று

35. கங்கையஞ் சடையா னம்பொற் காலின்மேற் சொரிதற் [கென்றோ
வங்கையா லிறுகச்சேரா தகலுநாள் வருத்துமென்றோ
செங்கயற் கருங்கட் பைம்பூட் சிற்றிடைப் பணைத்த [கொங்கை
மங்கைநல்லாரை யெல்லா மலர்பறித்திடுமினென்றாள்.

இ-ள் கங்கையைத்தரித்துள்ள அழகிய சடைமுடியையுடை ய பரமசிவனது அழகும் பொலிவுமுள்ள திருவடிகளிற் சாற்று தற்காகவோ அழகுள்ள கைகளாற் பரமசிவத்தை யிறுகத்தழுவு தற்கின்றிப் பிரியும் நாள்நேரிடுமாகிலிவை வருத்துமென்றோ செவ்விதானகயல் மீன்போன்ற கருங்கண்களையும் பைம்பொன்னாற் செய்யப்பட்ட ஆபரணமாகிய மேகலையையணிந்த சிறிய இடை யினையும் பருத்தஸ்தனங்களையுமுடைய தோழிகளை நோக்கி மலர் கொய்யுங்களென்று, பார்வதி தேவியார் கட்டளையிட்டனர் எ-று.

வேறு.

36. கருமலர்க் குழலார் செறிகாவிடை
விரைமலர்க்கிடை வண்டிசை விம்மின
வரனிடத்தவ ளவ்விடை சேர்தலான்
மரமுநல்லுயிர் பெற்றன மானுமே

இ-ள் மலர்மாலை செருகியுள்ள கரியஅளகபாரமுடைய மாதர்கள் நெருங்கிய சோலையினிடத்தில் வாசனை பொருந்திய மலர்கள் தோறும் வண்டுகளினிசைமிகுந்தன அந்த இசையோசையினால் பரமசிவத்தினிடப்பாகம் பெற்ற "பார்வதிதேவியார் அவ்விடத்திற்சேர்ந்தமையால் மரங்களும் நல்லுயிர் பெற்றவை யொப்பாகும் எ-று.

37. காவினி லொருத்தி தன்கரிய பின்னலிற்
பூவினைச் செருகிய பொழுது திங்களைத்
தாவியதர வென வதனிற் றைக்கவே
யேவிய கணைமல ரென்ன லானதே.

இ-ள் சோலையினிடத்து ஒருமாது தன்னுடைய மயிர்ப் பின்னலில் மலரைச் செருகியபோது அந்தமலர் சர்ப்பமானது சந்திரனைப்பற்றத்தாவிய தென்றுகருதி "அந்தச்சர்ப்பத்தின்மேல் தைக்கும்படி" மன்மத னேவியமலர்க்கணையை யொத்திருந்தது. எ-று.

(கு-உ) மயிர்ப்பின்னல் பாம்பாகவும் அவர்களுடைய முகம் சந்திரனாகவுங்கொள்க.

வேறு.

38. கைதொடற் கெளியபோது பறித்துத் தங்கரத்தாற் [றீண்டி
யெய்துதற் கரியபோதிற்கி ரங்கிடு மடந்தை நல்லார்
மைதிகழ்குழன்மேல் வண்டுமலர்க்கொடி வளைத்து [வீழ்தல்
கொய்திடு மலரையென்று கொடிதனை வளைத்தல் போ [லும்.

இ-ள் கையினால் எட்டுதற்கு எளியவைகளாயிருக்கு மலர்களைப்பறித்துக்கொண்டு தங்கள்கையினால் தீண்டிப்பறித்தலுக்கு அரிதாயிருக்கு மலரைக்குறித்து இரங்குகின்ற மாதர்களுடைய மேகம் போலக்கருமை நிறங்கொண்டு விளங்குகின்ற அளகபாரத்தின்மேலிருக்கும் வண்டுகள் பூங்கொடிகளை வளைத்துக்கொண்டு வீழ்தல் இந்த மலரைப்பறித்துக்கொள்ளுங்களென்று அவர்களுக்காகப்பூங்கொடிகளை வளைத்தல் போன்றன. எ-று.

39. சிற்றடி செண்பகத் தடியிற் சேர்த்தொரு
பொற்றொடி யொருகையா லணைத்துப் பூவெலா
மற்றொரு கரத்தினால் வளைத்து வாங்கினாள்
பற்றி யங்கொருகொடி படர்தல் போன்றதே.

இ-ள் பொன்னாற் செய்த வளையலணிந்தகைகளையுடைய ஒரு மாதானவள் தன்னுடைய சிறியபாதத்தைச் செண்பகமரத்தினடியில் வைத்துக்கொண்டும் ஒரு கையாலணைத்துக்கொண்டும் மற்றொருகையினால் கிளைகளை வளைத்துப் பூக்களையெல்லாம் பறித்தனள் அவளவ்வாறு அம்மரத்தினருகு சேர்ந்திருத்தல் ஒரு கொடியானது அம்மரத்தைப் பற்றிப்படர்தல் போலிருந்தது.
எ-று.

(கு-உ) (கொடி நிகர்மடவார் என்ப)
(வி-உ) (செண்பக விருக்ஷம் கற்புள்ள மாதர்களுடைய நிழல் பட்ட வளவில் மலருகின்ற விருக்ஷம்.)

40. பற்றி வேறொருவரும் பறித்திடா தொரு
முற்றிழை பறித்தனண் முல்லைப் போதெலா
மற்றவ ணகைகொடு வருத னோக்கினாள்
பெற்றன ளவளினும் பெரிது நாண்மலர்

இ-ள் தொழில் நிறைந்த ஆபரணமணிந்திருக்கும் "ஒரு மாதானவள்" வேறொருவரும்பறித்திடா வண்ணம் முல்லைமலர்களை யெல்லாம்பறித்தனள் அவள் மலர்களையெல்லாம் நாமே பறித்துக்கொண்டோமென்னும் சந்தோஷத்தினால் புன்னகையுடன் வருவதைப்பார்த்த "மற்றொருத்தி" நகைத்துக்கொண்டு வருகிறவளிடத்திலு மிருந்தமலர்களை வாங்கிக்கொண்டாள். எ-று.

41. தளவெனு நகைச்சியர் வளைக்கத் தாழ்தலா
லிளமுலை தொடுதலாற் றுகளிறைத்தலா
லளகமு மளிகளு மவிழ்த்து நீவலால்
வளமலருதவுகா மகிணர்போன்றதே.

இ-ள் முல்லையரும் பென்று சொல்லத்தக்க தந்தவரிசையையுடைய மாதர்கள் வளைக்கத் தாழ்தலாலும் அவர்களுடைய இளமைத்தன்மையுள்ள தனங்களைத் தொடுதலினாலும் அவர்கள் அளகத்தை அவிழ்த்தலாலும் வண்டுகளை யோட்டுதலாலும மலருதவுகின்றவளம் பொருந்திய சோலையானது அவர்கள் கணவரை யொத்தது எ-று.

(கு-உ) கொழுனன் குழவி குடங்கைதாக்கும்·குவிமுலையாள் என்ப,

42. தாரணி குழலினு ளொருத்தி சண்பகத்
தேரணி நறுமலர்பறித்த வெல்லையிற்
பூரண மூலைகளிற் பொழிந்த பூமது
வாரண மருப்பிடை மதங்கள் போலுமே.

இ-ள் பூமாலையணிந்த அளகபாரத்தையுடைய ஒரு மாதானவள் சண்பகத்தினுடைய அழகுபொருந்திய நல்ல மலரைப் பறித்தபோது அவர்களுடைய அழகு நிறைந்த "தனங்களில் பொழிந்த தேனனது" யானையின் தந்தங்களில் படியும் மதநீர் போலிருந்தது எ-று.

வேறு.

43. போதுகுத்த பொழிலிடை நீங்கினர்
தாதுகுத்த மலர்த்தடஞ் சார்ந்தனர்
மீது குத்தி நுழைத்திடும் வேலெனக்
காதுகுத்தி வளைத்திடுங் கண்ணினர்.

இ-ள் மேலேகுத்தி யுள்ளேநுழைகின்ற வேலைப்போல் காதளவுஞ் சென்றுகுத்தி வளைக்குங்கண்களையுடைய "மாதர்கள்" மலர்களைச்சிந்துகின்றசோலையினிடத்தினின்றும் நீங்கினவர்களாய் மகரந்தங்களைச் சிந்துகின்ற தடாகத்திற் சேர்ந்தார்கள் எ-று.

44. திளைத்திடு மொருத்தி தன்சிவந்த வான்கலை
வளைத்திடப் புனலடுவாகத் தோன்றினள்
முளைத்திடுந் தாண்மிசை முருகறு விதழ்
கிளைத்திடும் பங்கயக் கிளியைப் போலுமே,

இ-ள் அத்தடாகத்திற் பொருந்திய ஒரு மாதினுடைய சிவந்த புடவையானது தன்னைச் சூழ்ந்திருக்கும்படி தோன்றுகின்றவள் அந்நீர் நடுவில் முளைத்திடுங் கொடியின்மேல் வாசனை நீங்காத இதழ்களுடன் பூத்திருக்குஞ் செந்தாமரை மலரிலிருக்கும் திருமகளைப்போல் காணப்பட்டாள் எ-று.

(கு-உ) சேலை தாமரை ஈண்டுக்கிளியென்றது ஆகுபெயர் பொருள் கூறுமிடத்து கிளிமொழி போன்ற மொழியுடையாளெனப்பொருளாதல் காண்க.

45. ஒருமயி லளகமு முடுத்த லன்றியே
விரிதருகலையு மேன்மிதக்க நீந்தினள்
பெருமகன் மகிழ்ந்திடப் பின்னுமுன்னுமாய்ச்
சுரநதி யமுனையைத் தொடர்தல் போலுமே.

இ-ள் தங்கள் கணவனாகிய சமுத்திர ராஜன் மகிழும்படி கங்காநதியானது யமுனாநதியுடன் பின்னுமுன்னுமாய்த் தொடர்ந்துபோகுதல் போல மயில்போன்ற சாயலை யுடையவளாகிய ஒரு மாதானவள் அளகபாரமும் முழுவதும் உடுப்பதற்கின்றிப் பரந்த ஆடையும் மேலேமிதக்கும்படி நீந்தினள் எ-று.

(கு-உ) கங்கை வெண்மைநிறம் யமுனை கருமை நிறம் ஈண்டு ஆடை வெண்மைநிறம் அளகம் கருமை நிறம்.

46. காளமைப் புரிகுழற்பின்னல் கன்னலைத்
தோளெனப் படைத்தவண் முதுகிற் றோன்றுதல்
வேளெனப் பெயர்பெறும் வீரன்றன் கையின்
வாளினைக் கடறினில் வைத்தல் போலுமே

இ-ள் கரும்பினைத் தோளாகப்படைத்த ஒரு மாதினுடைய முதுகினடுவில் கட்டுப்பட்டிருக்கிற கரிய அளகத்தின் பின்னல் காட்சி வேளென்று பெயர்பெற்ற மன்மதன் கைவாளை உறையில் வைத்தது போலிருக்கின்றது எ-று.

(கு-உ) (கடறு-வாளுறை)

47. காமருபுனல் குடைந்தொருத்தி கார்க்குழன்
மாமுதுகுறுது பின்வளைத்து நின்றனள்
பூமதன் சுருப்புநாண் பூட்டி யோரிரு
தாமரை தீட்டிய சாபம் போலுமே.

இ-ள் அழகு பொருந்திய அந்நீரினிடத்தில் ஒரு மாதானவள் மூழ்கிக் கருமைநிறமுள்ள தன்னுடைய குழற்பின்னல் முதுகினிடத்தில் பொருந்தாவண்ணம் எதிரில் வளைத்து நின்றனள் அப்பின்னல் மன்மதனுடைய வண்டுகளாகிய நாணிமீட்டி இரண்டு தாமரை மலர்களைப் பூட்டியவில்லைப் போலிருந்தது எ-று.

(கு-உ) பின்னல் வளைந்திருத்தலால் வில்லாகவும் அவளுடைய கைகளாகிய தாமரை மலர்கள் அம்பாகவுங்கொள்க.

48. பாசிழை யொருத்தி தன்முகத்தைப் பண்ணளி
மூசிய கருங்குழன் மறைக்க மூழ்கினள்
ஆசையோ டமுதசந்திரனை யோர்கரு
மாசுணம் படத்துளே மறைத்தல் போலுமே.

இ-ள் மாற்றுயர்ந்த பொன்னினால் செய்யப்பட்ட ஆபரணங்களணிந்துள்ள ஒரு மாதினுடைய முகத்தை இசைபாடுகின்ற வண்டுகள் மொய்த்துக்கொண்டிருக்கும் அளகமானது மறைக்கும்படி மூழ்கினள் "அது அமுதம் நிறைந்த சந்திரனைக் கரும்பாம்பானது ஆசையுடன் தன்படத்துக்குள் மறைப்பது போன்றது" எ-று.

49. முத்தின் வாணகையினர் மூழ்கும் போதவர்
மெத்தியகுழற் புனலொழுக்கு வெம்முலை
சித்தசன் முனிவினாற் செலுத்தும் வாருண
வத்திரம்போ லழகாகத் தோன்றுமே.

இ-ள் முத்தினையொத்த ஒளிபொருந்திய தந்தவரிசையையுடைய மாதர்கள் மூழ்கும்போது அவர்களுடைய மிருதுவாகிய அளகத்திலிருந்து ஒழுகாநின்ற நீர்த்துளியானது மன்மதன் கோபத்தினால் அவர்கள் தனங்களில் ஏவுகின்ற வாருணாஸ்திரம் போல அழகாகத் தோன்றுகின்றது எ-று.

50. ஒருத்திதன் குளிர்முகமொளிர வோங்கிய
மருக்குழன் முதுகெலா மறைக்க மூழ்கினள்
வெருக்கொள மதியினை விழுங்கும் வேளைபார்த்
திருட்குல மொளித்து வந்திருத்தல் போலுமே.

இ-ள் ஒரு மாதானவள் தன்முகந்தெரியவும் மிகுந்தவாசனையுடன் கருமை நிறமுள்ள அளகபாரமானது தன்முதுகு முழுவதையும் மறைக்கவு மூழ்கினள் (அப்போது அந்த அளகம்) அச்சங்கொள்ளும்படி சந்திரனை இருகு விழுங்குங்காலம் பார்த்து இருட்கூட்டம் வந்து ஒளித்திருப்பதை யொத்தது எ-று.

(கு-உ) (அளகம்-இருளும், முகம்-சந்திரனுமாகக் கண்டுகொள்க)

51. ககனவெண் மதியுடன் கமலப் போதினைப்
பகையறும்படி யுடன்படுத்து வாளென
நகைமுலை யொருத்தி யங்நளினப் போதினை
முகமினை யழுத்தினள் முருகுவேண்டியே.

இ-ள் ஆகாயத்திலிருக்குஞ் சந்திரனுடன் தாமரை மலரைப் பகை நீங்கத்தக்கதாக உடன்படுத்துகின்றவள்போல அந்நீரி லிருக்கும் தாமரை மலரைப்பறித்துத்தன் முகத்தில் வைத்து அமுத்தினாள் வாசனையை விரும்பி எ-று.

வேறு.

52. இடையினி லெழுகுந் தெண்ணீ
ரினியவான் கங்கை காட்டப்
புடைவளர் முலையில் வீழும்
புனன் மலையருவி மானத்
தொடைசெறி குழலிற் சோருந்
துளி புயற்றுளி நேராகக்
கடைதரு மயில் வேற் கண்ணார்
திளைத்து நீர்க்கரையிற் சேர்ந்தார்.

இ-ள் அந்நீரின் முழுகி யெழும்போது இடையினின் றெழுகுந் தெளிந்த நீரானது இனிதான ஆகாய கங்கையைக் காட்டவும், இருபக்கத்திலும் பரந்த தனங்களினிடத்திலிருந்து வீழும் நீரானது மலையருவியை யொப்பாகவும், மாலைநிறைந்த அளகத்திலிருந்து சோருகிற நீர்த்துளியானது மேகம்பொழிகிற நீர்த்துளியை யொப்பாகவும் கடைச்சல் பிடித்த கூர்மையுள்ள வேல் போன்ற கண்களையுடைய சிலமாதர்கள் நீரின்மூழ்கிக் கரையிற்சேர்ந்தார்கள் எ-று.

(கு-உ) மாதரிடையானது பார்ப்பவர் கண்ணுக்குத்தோன் றாமல் அதிக நுண்மையாயிருப்பதைப்பற்றி அதனை ஆகாயம் போற் கூறுதலால் அவ்விடத்தில் வீழ்கின்றபுனலை ஆகாயகங்கை யென்று உவமித்தார். மற்றவை வெளிப்படை.

53. ஆனன மரும்புந் தெண்ணீ
ரம்புலி யமுதா மென்னத்
தேனரு கமலப் போது
சிந்திய திவலை யென்னத்
தூநகைச் செவ்வாய்த் தெண்ணீர்
தொண்டையிற் சொரிதே னென்னக்
கானக மயிலைப் போல்வா
ரனைவருங் கரையிற் சேர்ந்தார்.

இ-ள் முகத்தினிடத்திருந்து சிந்துகின்ற நீரானது சந்திரனிடத்திலிருக்கும் அமுதம் போலாகுமென்று சொல்லவும் இவ்வாறு சொல்வதுமன்றித் தேனுடன் மலருகின்ற தாமரைமலர் சிந்திய தேன்றுளியென்று சொல்லவும் வனத்திற் சஞ்சரிக்கு மயிலையொத்த மாதர்களெல்லாரும் ஸ்நானம் செய்தானவுடன் நீர்க்கரையிற் சேர்ந்தார்கள் எ-று.

(இவ்வாறு சொல்லுகின்றவர்கள் ஆடவர்கள்)

(கு-உ) மாதர்கள் முகங்களை சந்திரனைப்போலவும் செந்தாமலரைப்போலவும் கூறுதலால் அம்புலியமுதாமென்றும், கமலப்போது சிந்தியதிவலை யென்றும், அவர்கள்செவ்வாயைக் கோவைப் பழம்போற் கூறுதலால் தொண்டையிற் சொரிதேனெனவுங் கூறினர்.

54. மறுகலை புனைந்தா ரந்த
மடந்தையர் முலையிற் றோளிற்
சிறுமுகமிசையிற் கூந்தற்
சுமையினிற் றிவலைக்கூட்ட
முறுகரிமருப்பில் வேயி
லுயர்கமலத்தில் வானி
னிறைதரு முத்தராசி
நிகர்ந்தன சிறிதுநேரம்

இ-ள் நீர்க்கரையிற் சேர்ந்து மறுபுடைவை யுடுத்துக் கொண்ட அந்த மாதர்களுடைய தனங்களிலும் தோட்களிலும் சிறுமுகத்தினிடத்திலும் அளகபாரத்தினிடத்திலும் பொருந்திய நீர்த்துளிக்கூட்டமானவை பெரிய யானைத்தந்தத்திலும் மூங்கிலிலும் மலர்களுக்குள் உயர்ந்த செந்தாமரைமலரிலும் மேகத்திலும் நிறைந்திருக்கும் முத்தராசிகளை யொத்திருந்தன எ-று.

(கு-உ) மாதர் தனங்களை யானைக்கொம்புக் கொப்பாகவும் தோள்களை மூங்கிலுக்கொப்பாகவும், முகத்தைச் செந்தாமரைமலருக் கொப்பாகவும் அளகத்தை மேகத்துக்கொப்பாகவுஞ் சொல்லுதலாலும் யானைத்தந்தம் மூங்கில் தாமரை மேகம் இவைகளில் முத்தம் பிறப்பதினாலும் தனமுதலியவைகளில் தோன்றும் நீர்த்துளிகளை முத்தம்போலக் கூறினார்.

வேறு.

55. திரையேறு திருமாதர் திரளாகு மெனவே
கரையேறி மடவார்கள் புடையே கலந்தார்
நரையேறு கொடியாகவுடையானை நண்ணி
யுரையேறு கிளிபோலு மூமையாள் பணிந்தாள்

இ-ள பாற்கடலிலிருந்து அநந்தமாக மகாலட்சுமிகள் கரையேறியதுபோல அந்த நீரில் நின்றும் கரையேறிய தோழிமார்கள் தம்முடைய அருகிற்சூழ்ந்து வரும்படி வெள்ளைநிறமுள்ள ரிஷபத்தைக்கொடியாகவுடைய பரமசிவனிடத்திற் சேர்ந்து மதுரமொழி வசனிக்குங் கிள்ளையை யொத்த பார்வதிதேவியார் பணிந்தார் எ-று.

56. திருமேனி வெயில்வீசு சிவனோர் புறத்தே
யுருமேனி கரிதானவுமையாள மர்ந்தாள்
அருளோடு பலகூறி யழகான குழன்மேன்
மருமாலை சிலசூடி மணிமார் பணிந்தாள்.

இ-ள கோடி சூரிய பிரகாசம்போல விளங்குகின்ற திருமேனியினையுடைய பரமசிவத்தின் பக்கத்தில் சாமள நிறமேனியுள்ள பார்வதி தேவியார் வீற்றிருக்கச் சுவாமியானவர் அருளுடனே சில வார்த்தைகள் பேசி அழகாகிய கூந்தலினிடத்தில் வாசனைபொருந்திய சில பூமாலைசூடிச் சிலரத்தினாபரணங்களை மார்பினிடத்திற்றரித்தார் எ-று.

வேறு.

57. மங்கை மேனியி லழகெலாம் பார்த் தரன் மகிழ்ந்து
செங்கையா லணைத்துரை செய்வா னமுதமே திருவே
கங்கையானது யமுனையாமென வுனைக்கருதிச்
சங்கை யாகுமே யிறங்குமே சடையினுந்தாழ.

இ-ள் பார்வதி தேவியாருடைய திருமேனியின் சவுந்தரியத்தையெல்லாம் பார்த்துப் பரமசிவனார் மகிழ்ந்து திருக்கரங்களால் தழுவிக்கொண்டு வசனிக்கின்றார். அமுதம்போல் பவளே செல்வம்போல் பவளே கங்கையானவள் "உன்னையமுனையென்று சந்தேகித்துச் சடையில் நின்றுமிறங்குவளே எ-று.

58. காளியே யெனையுருக்கு முன்னெழிலெனக் கரந்தை
தாளியேறிய சடையவ னுரைத்தனன் றழல்சேர்
வாளியே யெனச் செவியினைச் சுடுதலும் வரைநேர்
தோளியேயுறு மயிலெனப் புலர்ந்திவை சொல்லும்.

இ-ள் காளியே உன்னுடைய சௌந்தரியமானது என் மனதை யுருக்கா நின்றதென்று கரந்தைப்பத்திரமுந் தாளிமலரும் பொருந்திய சடையினையுடைய பரமசிவம் சொன்னவளவில் "அந்த வார்த்தையானது தீயிற்காய்ந்துள்ள பாணம்போல காதினைச்சுடவே மூங்கிலையொத்த தோள்களையுடைய" பார்வதி தேவியார் பாணமேறுண்ட மயில்போல மனம்வாடி இந்த வார்த்தை சொல்லுகின்றார் எ-று.

(கு-உ) கருமைநிறம் பற்றிப்பார்வதி தேவியாருக்குக் காளி யென ஒரு பெயர் கூறப்படுகின்றது.

59. உண்ட கார்விட மயக்கியதிலை யுமைத் தலைமேற்
கொண்ட நீர்விட மயக்கிய தெனப்பல கூறி
யண்டர்நாயகி தொடிகளை நெரித் தணிசிதறி
வண்டறுமலர்த் தொடைகளு மெறிந்தனள் வாங்கி.

இ-ள் நீர் முன்னுண்ட கரிய விஷமானது உம்மை மயக்கியதில்லை. உம்முடைய தலைமேற் கொண்டிருக்கும் நீராகியவிடம் இப்போது மயக்கியதென்று பலவாகச் சொல்லித் தேவர்களுக் கெல்லாமிறைவியாகிய "பார்வதி தேவியார்" கைவளையல்களை நெறித்து ஆபரணங்களையெல்லாம் சிந்தி வண்டுகள் நீங்காத பூமாலைகளையும் வாங்கியெறிந்து விட்டார் எ-று.

60. காருநீருமா மெனும்படி கலந்துவான் கங்கை
நீருநீருமா யுடனுறைந் தினிதிரு நெடுநா
ளோருமென்றனை யழைத்தது சலமக ளுறவுஞ்
சேருநீர்படும் வருத்தமுங் காட்டவோ செப்பீர்.

இ-ள் மேகமும் நீருமாமென்று சொல்லும்படி கலந்து நீருருவமாகிய கங்கையும் நீரும் நெடுநாள் வாழ்ந்துகொண்டிருங்கள் இப்போதென்னை யழைத்தது அந்தகங்கையினுடைய உறவும் அவளால் நீர்படுகின்ற வருத்தத்தையுங் காட்டவோ சொல்வீர்.

61. நன்றுநன்றெனப் புகையுட னகையுட னவின்றாள்
மன்றுளாடிய வரதனு முரைசெய்வான் மயிலே
யொன்றுமாக வென்பிழையிலை யுரையினிற் பிழையுண்
டென்றுகூறினை யதனையும் பொறுத்தரு ளென்றான்.

இ-ள் நன்று நன்றென்று புன்கையுடனகை யுண்டாகச் சொல்லினள். அவ்வாறு சொன்னவளவில் ஞானசபையில் ஆனந்த நடனஞ் செய்தருளிய "பரமசிவனாரும் பிரதியுத்தரவு சொல்லுகின்றனர் உமையவளே என்னால் யாதொரு குற்றமும் நேரிட்டதில்லை ஆனால் என் வார்த்தையில் குற்றமுண்டென்று சொல்லினை, அவ்வாறுண்டாயிருந்தாலும் அக்குற்றத்தையும் பொறுத்தருளென்றார்" எ-று.

(கு-உ) சந்தோஷத்தினாலும் கோபத்தினாலும் இகழ்ச்சியினாலும் நகையுண்டாகும். அவற்றில் இங்குண்டான நகை கோபத்தினாலெனக்கொள்க.

62. நயந்து நாஞ்சொலுமொழி கணம் மிடற்றுறை நஞ்சோ
டியைந்த வாசிகாண் கொடுமைபோலிருந்த தென்
[றிசைத்தார்
வயந்தவேனிலும் புலவியாற் கழிப்பரோமாதே
யுயர்ந்தகோத்திரமகளிரும் வெறுப்பரோவுரையாய்.

இ-ள் உன்னிடத்தில் விருப்பங்கொண்டு நான் சொல்லும் வார்த்தைகள் நம்முடைய கண்டத்திற்பொருந்திய விஷத்துடன் கலந்துவருந்தன்மையினால் உனக்குக்கொடுமை போலிருந்த தென்று சொல்லி உமையவளே, மாதர்கள் வசந்தகாலமாகிய வேனிற்காலத்தையும் ஊடலினால் வீணிலேகழித்துவிடுவார்களோ உயர்ந்தகோத்திரத்தில் பிறந்தமாதர்கள் கணவர்களை வெறுப்பார்களோ சொல்லுவாயாக வென்று சுவாமி கூறினர் எ-று.

63. இருளை நேர்தருங் குழலியே புலவியே னென்றார்
பருதிமாமதி விழியரே விடுமெனப் பகர்ந்தாள்
மருவுமான்விழி மடந்தையே மறஞ்செலா தென்றார்
பொருதவேங்கையி னுரியரே விடுமெனப் புகன்றாள்.

இ-ள் இருளையொத்த அளகத்தையுடைய "உமையவளே" என்னிடத்திலுனக்கு ஊடல் நேரிடக்காரணம் யாதென்றார். இருளை நீக்குகின்ற சூரிய சந்திரர்களாகிய "நேத்திரங்களுள்ளவரே" அந்த வார்த்தையை அந்தமட்டில் நீக்கிவிடுமென்று பார்வதி தேவியார் சொல்லினர். மான்விழிபோல் பார்வையுள்ள "உமையவளே" இந்தக்கோபம் நீடித்துச் செல்லாதென்றார். அப்படியானால் மானைக்கொல்லத்தக்க புலியின் தோலையுடையவரே அந்த வார்த்தையை விட்டுவிடுமென்றார் எ-று.

(கு-உ) சூரிய சந்திரர்களுக்கெதிரில் இருளிராததுபோலும், புலிக்கெதிரில் மானிராததுபோலவும், உமக்கெதிரிலூடலிராதென்பது தோன்றத்தேவியார் கூறினர்.

(வி-உ) வலக்கண் சூரியனும், இடக்கண் சந்திரனும், நெற்றிக் கண் அக்கினியுமாக அறிந்து கொள்க. இவ்வுலகத்துக்கு ஆதாரமாகிய முச்சுடர்களுமோ பரமசிவத்துக்கு நேத்திரங்களென்னில் அல்ல. அந்த முச்சுடரின் பிரகாசத்துக்கும் காரணமாயிருப்பது இதனைப் பார்வதிதேவியார் சுவாமியினுடைய கண்களை மூடிய காலத்தில் இந்த முச்சுடர்களிருந்தும் உலகமெல்லா மிருண்டு விட்டதென்பதினாலுமறிக.

64. இயலுமோதிம நடைச்சியே முனிவதேதா வென்றார்
புயலை நேரெனுமிடற்றரே விடுமெனப் புகன்றாள்
மயிலை நேர்தருஞ் சாயலாய் மறஞ்செலா தென்றார்
பயிலராவணி புயத்தரே விடுமெனப் பகர்ந்தாள்.

இ-ள் பொருந்திய அன்னநடையினையுடைய உமையவளே இவ்வாறு கோபஞ்செய்யலாமோ வென்றார் மேகத்தை யொப்பதென்று சொல்லத்தக்க காளகண்டத்தை யுடையவரே" அந்த வார்த்தையைவிட்டு விடுமென்று சொல்லினள் மயிலையொத்த சாயலையுடைய உமையவளே" கோபமாகாதென்றார் அம்மயிலுக்குப் பகையாகிய சர்ப்பங்களை யணிந்த புயங்களுள்ளவரே" அந்த வார்த்தையை விட்டுவிடுமென்றாள் எ-று.

(கு-உ) மேகத்தைக்கண்ட அன்னமொதுங்கிவிடுவது போலவும்மயிலைக் கண்டபாம்புபோலவு மூடல் நீங்கிவிடுமென்பது கருத்து.

65. வான்பிடித்துறை சுரநதி புனலது வடிவாங்
கான்பிடித்த செஞ்சடையுடன் வடிவெலாங்கனலாம்
யான்பிடிப்ப தெப்படியென வுரைத்திடக் கரத்தின்
மான்பிடித்தவன் கலைபிடித்தான் மலைமானை.

இ-ள் (இவ்வாறு சொல்லிவந்த உமையம்மை கோபந் தணிந்து சொல்லுகிறார்) ஆகாயத்தைப் பற்றிவாழ்கின்ற கங்கை நீர் வடிவாகும், வாசனை பொருந்திய சடையுடன் உம்முடைய திருமேனியோ வென்றால் தீயின்வடிவாகும், இவ்வாறிருக்கும் உம்மை நான் பிடிப்பதெப்படி யென்றுசொல்ல திருக்கரத்தில் மான்பிடித்திருக்கும் பரமசிவனார் பார்வதி தேவியாருடைய முன்றானையைப்பற்றினர் எ-று.

வேறு.

66, பற்றியீசர் பிடித்தலும், பன்மணி
யுற்றமேகலை முத்த முதிர்ந்தன
சுற்றுமேகலை தானுந் துவண்டு கண்
ணுற்ற நீரை யொழுச்குதல் போலுமே.

இ-ள் இவ்வாறு பரமசிவம் உமையம்மையினுடைய முன் தானையைப்பற்றின வளவில் மேகலாபரணத்திற் பொருந்திய முத்துகளெல்லா முதிர்ந்தன (அவ்வாறு திர்ந்தவை) உமையம்மை ஊடலால் கண்ணீர் சிந்தக்கண்டு அம்மேகலையும் வாடிக் கண்ணீர் சிந்துவபோன்றன எ-று.

வேறு.

67: பயிறருங்கலை பறித்தன ளரவுரிபற்றி
மயிலகன்றிடுஞ் செயலென விறையவ ன்மகிழ்ந்தான்
சயிலமங்கை தன்விழியிணை சிவந்துரை தந்தாள்
குயிலெனும்படி கண்டுகண்டுள்ள முங் குழைந்தான்.

இ-ள் சுவாமி தன்னுடைய முன்தானையைப்பிடித்தவளவில் "பார்வதிதேவியார்" அந்த முன்தானையைவிடுவித்துக் கொண் டனர். அதைப் பரமசிவனார்கண்டு பாம்பின் தோலைப் பற்றிக் கொண்டு மயில் செல்லுந்தன்மை போலிருக்கின்றதென்று மகிழ்ந் தார். மீட்டும் பார்வதி தேவியார் தன் கண்கள் சிவந்து கோப மாக வசனித்தார். அதைக்கண்டு குயில்போன்றிருக்கின்ற தென்று பரமசினர் மகிழ்ந்தனர் எ-று.

(கு-உ) குயிலின்கண் செம்மைநிறமுள்ளதாதலாலும் உமை யம்மை வார்த்தை அதனுடையதொனி போலிருத்தலாலுங் குயி லென மகிழ்ந்தாரென்பது தாற்பரியம்.

வேறு.

68. கைம்மறிச் சிவன் காளியென் றோதலும்
வெம்மை பற்றி விழிகள் சிவந்தன
வம்மை பச்சை யவயவம் யாவையுஞ்
செம்மை யுற்றிடல் செப்புதல் போலுமே.

இ-ள் கைலையில் மானேந்திய பரமசிவனார் உமையம்மையை நோக்கிக் காசியென்று சொல்லியவளவில், உமையம்மைக்கு மனம் வெம்பிக் கண்கள் சிவந்தன, "அவ்வாறு சிவந்தது" உமையம்மையினுடைய மரகதமணி நிறமுள்ள அவயவங்களெல்லாம் இனிச்செம்மை நிறம் பொருந்துமென்று காண்பிப்பது போலு மிருந்தது எ-று.

(கு-உ) செம்மைநிறம் பொருந்துமென்று காண்பிப்பது போலக்கண்கள் சிவந்தனவென்று கூட்டுக.

69. நித்தனார் கைபிடித்தலு நித்தலு
வுத்தரீய மவிழ்ந் துமையாள் செல
வைத்தாளைத் தடுத்தது வானதி
பத்தியாற் பதம் பற்றுதல் போலுமே.

இ-ள் பரமசிவம் உமையம்மையினுடைய திருக்கரத்தைப் பிடித்தவளவில் முத்துக்களாலாகிய உத்தரீயம் வீழ்ந்து உமையம்மை நடக்கப் பெயர்த்த திருவடியைத் தடுத்தல் கங்கையானவள் பத்தியினால் "தாயே" நீ முனிந்து செல்லவேண்டாமென்று உமையம்மையினுடைய திருவடிகளைப்பற்றிக்கொள்வது போலு மிருந்தது.

(கு-உ) ஆகாயகங்கை வெண்மை நிறமுள்ளதாதலினிவ்வாறு கூறினார்)

வேறு.

70. விசையினா னீங்கினாள் விசயை தன்னுட
னிசைவிலா வரன்மொழி யாவுங்கூறினாள்
வசையிலாத் தவஞ்செய வாரணாசியெத்
திசையிலே யுளதெனத் தேடிச் சேர்ந்தனள்.

இ-ள் இவ்வாறு வேகத்துடன் சென்ற பார்வதிதேவியார் ஒற்றுமையில்லாத பரமசிவத்தினுடைய வார்த்தைகளை யெல்லாம் தம்முடைய தோழியாகிய விஜயை யென்பவளுடன் சொல்லிக் குற்றமில்லாத தவஞ்செய்வதற்குக் காசி எந்தத்திசையிலிருக்கிறதென்று தேடிக்கொண்டு எழுந்தருளினர் எ-று.

71. சாற்றுமத் தலத்தினைச் சார்ந்துநம்பனைப்
போற்றி யவ்விடைத்தவம் புரியவெண்ணினாண்
மாற்றவள் பெயரினான் மருவுகின்றபே
ராற்றினிற் கொடுமையா லதனைநீங்கினாள்.

இ-ள் சொல்லுகின்ற அந்ததலத்திற்சேர்ந்து அவ்விடத்தில் பரமசிவனைத்துதித்துத்தவஞ் செய்யக் கருதி அங்கிருக்கும் நதியானது தன்னுடைய மாற்றவளாகிய கங்கையின் பெயரினால் பொருந்தியிருப்பதால் கங்கையிடத்துத் தனக்குண்டாயிருக்கிற விரோதத்தைபபற்றி அந்த எண்ணத்தை நீங்கினாள் எ-று.

(கு-உ) நம்முடைய சக்களத்தியானவள் நதி ரூபமாயிருப்பதினாலிது தகுதியான இடமல்லவென்று கருதிநீங்கினளென்பது கருத்து.

72, மாணிழை யுமையவள் வாரணாசிபோற்
பேணிய தலங்களு முனிவிற் பேர்சொல
நாணிய நதியைநேர் நதியுநாடியே
காணிய வெழுந்தனள் காசிநீங்கினாள்.

இ-ள் மாட்சிமை பொருந்திய ஆபரணங்களணிந்த பார்வதிதேவியார் வாரணாசியென்னுங் காசிபோல யாவரும் விரும்பிய தலங்களும் கோபத்தினால் பேர் சொல்லவுங்கூடாமல் தம்முடைய மனதில் நாணமுண்டாவதற் கேதுவுமான கங்கைநதியை யொத்த நதியையுங்காண எழுந்து காசியைவிட்டு நீங்கினாள் எ-று.

(கு-உ) நதிகளுக்குள் கங்கையானது சிறந்ததாயிருந்தாலும் அது சககளத்தியென்னும் முறைமையை யுடையதாயிருப்பதினால் வெறுப்புண்டாகி அந்த நதியின் பெயரை வாக்கினாற்சொல்லவும் நாணினளென்று உணர்ந்துகொள்க.

வேறு.

73, பதிகளுக்கெலாம் பதியெனும்விரிஞ்சையம் பதியு
நதிகளுக்கெலா மதிகமாம் பாலிமா நதியுங்
கதியளித்திடும் வழித்துணை மருந்தையுங் கண்டா
ளதிகமித்தலம் வாரணாசியி னென வறைந்தாள்.

இ-ள் காசியைவிட்டுச் செல்லும்போது தலங்களுக்கெல்லாம் சிரேஷ்டமென்று சொல்லத்தக்க திருவிரிஞ்சைப் பதியும் நதிகளுக்கெல்லாம் சிரேஷ்டமாகிய பாலிமாநதியும் முத்தியருளிச் செய்கின்ற "மார்க்கசகாயரையும்" கண்டு இந்தத்தலம் காசிக்ஷேத்திரத்தைப்பார்க்கிலும் விசேஷமானதேயென்று "பார்வதிதேவியார்" சொல்லினர் எ-று.

வேறு.

74. செந்தமிழ் குலவுமத் தலத்திற் சேர்ந்திடுங்
கந்தரக் குழலினாள் கதையிற் கூறுவாந்
சந்தனச் சோலையிற் றனித்து மேவிய
நந்திதன் செயலினி நவிலுவாமரோ.

இ-ள் தமிழ் வேதமாகிய தேவாரப்பதிகம் விளங்கிக் கொண்டிருக்கிற அந்தத்தலத்தில் சேர்ந்தருளிய மேகத்தையொத்த கருநிறமுள்ள அளகபாரத்தையுடைய பார்வதிதேவியாரது சரித்திரத்தைப்பின்பு கூறுகின்றோம்" சந்தனச் சோலையில் தனித்திருக்கும் பரமசிவனுடைய செய்கையை இனிச்சொல்லுகிறோம் எ-று.

(கு-உ) இந்தத்தலம் வைப்புத்தலத்திலொன்றா யிருப்பதினால் பதிகம் பெற்றதலமே.

வேறு.

75. அன்னை விழிசிவந்தனளென் றரன்விழியுஞ் சிவந்தது போ
லருக்கன் மேனி
வன்னியுருப் படைத்துநெடு வரைமிசையிற் புகுந்தொளித்தான்
மாலைப் போதாற்
செந்நிறமும் படைத்த குடதிசையுமிருள் கலந்தகுண
திசையுங்கூட்டக்
கன்னியொருபுறமாக விறைவனொரு புறத்தமைந்த
காட்சிபோலும்.

இ-ள் பார்வதிதேவியாருடைய திருக்கண்களுடலினாற் சிவந்தனளென்று பரமசிவத்தின் திருக்கண்ணுஞ் சிவந்த தன்மை போலச்சூரிய தேவனானவன் அக்கினித்தேவன்போலச் செம்மை நிறம்பெற்று அஸ்தமனகிரியிற் போயொளித்தான். அப்போது மாலைப்போது வரச் செம்மைநிறம்பெற்ற மேற்குத்திசையினையும் இருட்சேர்ந்த கிழக்குத்திசையினையுங் குறித்துப்பார்க்குமிடத்துப் பார்வதிதேவியார் ஒருபாகமாகவும் பரமசிவ மொருபாகமாகவும் பொருந்திய தோற்றம் போலிருந்தது எ-று.

(கு-உ) மாலைப்பொழுதாவது சூரியன் மறைந்தவுடன் பகலென்பதூஉ மிரவென்பது மில்லாதகாலம்.

76. சந்தனாசலத் தனத்துமை பிரிதலுந் தனித்த
வெந்தையார் சுடர்விழிக்கவளுரு வெளியென்ன
வந்தகாரமும் பரந்ததங் கதிர்விழி மதிப்பாற்
சிந்திமே லெழுந்திவலைபோ லுடுக்கணஞ் செறிந்த

இ-ள் சந்தனாசலத்தை யொத்த திருத்தன பாரமுள்ள "பார்வதிதேவியார்" பிரிந்தவளவில் தனித்திருக்கும் எம்மைய னாகிய பரமசிவனுடைய திருக்கண்களுக்குப் பார்வதிதேவியா ருடைய உரு வெளித்தோற்றமா னதுபோல இருள் பரந்தது அவருடைய திருநேத்திரமாகிய கிரணங்களுள்ள சந்திரனிடத் திருந்து சிந்தி மேலெழுந்த அமிர்தத்துளிபோல நக்ஷத்திரக்கூட்டம் ஆகாயத்தில் நிறைந்தன எ-று.

(கு-உ) பார்வதிதேவியாருடைய திருமேனி கருமைநிற மாதலாலிவ்வாறு கூறினர்.

77. அத்தனுரு மத்தலம்விடுத் தசலமீ தடைந்து
பத்தர்சூழவே யிருந்தனர் திரைத்தபாற் பரவை
கைத்தலங்களால் விடத்தினைக் குழைத்தொருகலத்தில்
வைத்ததாமென வெழுந்தது களங்குசேர் மதியம்

இ-ள் பரமசிவனும் அந்த இடத்தை விட்டுக் கயிலையங் கிரியிற் சேர்ந்து பத்தர்கள் சூழும்படி வீற்றிருந்தனர். இப்படி யிருக்க அலைகளையுடைய பாற்கடலானது தன் கையால் விஷத் தைக்குழைத்து ஒரு வெள்ளித்தட்டில் வைத்ததுபோலக் களங்கம் பொருந்திய சந்திரனுதயமாயினன் எ-று.

78. இத்திற மதியந்தோன்று மெல்லையி லிறையை நோக்கி
யத்திமா முகத்தினனு மறுமுகத்தவனுஞ் சொல்வார்
முத்தரே யுமதுதென்பான் முகத்தினிற் கருமையெல்லாம்
பத்தியாதலினு லனரூபகத்த தெம்மன்னை யென்றார்.

இ-ள் இவ்வண்ணஞ் சந்திரனுதயமான போது யானைமுக முள்ள விநாயகரும் ஆறுமுகமுள்ள சுப்பிரமணியக்கடவுளும் பரமசிவத்தை நோக்கிச் சொல்லுகின்றார்கள் நிமலராகிய ஐயரே உம்முடைய தென்புறத்திலிருக்கும் அகோர முகத்தினுடைய கருமைநிறமுழுவதும் பாய்வதினாலல்லவோ எங்கள் தாயினுடைய திருமேனி நீலநிறங்கொண்டதென்றார்கள் எ-று.

(கு-உ) ஈசானம் தற்புருடம் அகோரம் வாமம் சத்தியோசாதம் எனப் பரமசிவத்தினுடைய திருமுகங்கள் ஐந்து. இவற்றுள் படிக நிறம் பொன்னிறம் நீலநிறம் செம்மை நிறம் வெண்ணிறம், இவ்வைந்து நிறமும்முறையாக ஐந்து திருமுகங்களுந் தனித்தனியுடையன வென்றறிக.

(வி-உ) ஈசானமுகம் எல்லாவற்றையும் ஆளுதல், தற்புருடமுகம் காத்தல், அகோரமுகம் அழித்தல், வாமம் விளக்கல், சத்தியோசாதம் தோற்றுவித்தல், தற்புருடம், கிழக்குமுகமாகவும், அகோரம் தெற்குமுகமாகவும், வாமம் வடக்குமுகமாகவும், சத்தியோசாதம் மேற்குமுகமாகவுமமைந்திருக்கும், ஈசானம் ஆகாயத்தைநோக்கி ஊர்த்தமுகமாயிருக்கும் இவையுமன்றி அதோமுகமென்பதுமொன்றுண்டு சுப்பிரமணியர் திருவவதாரத்தினொருட்டு இந்தமுகமும் விளங்கப் பரமசிவம் ஆறு திருமுகங்கொண்டமைந்ததூஉ இதைக்குறித்தின்னமு மெழுதப்புகிற் பெருகும்

79. நியதகரியின்றோல் போர்த்திருந்து நீர்தீண்டலாலே
யாமளவடிவா யன்னை கருகினா ளவைதானன்றிக்
சாமனை யெரித்தபோதி லவனுடற் கனலிற்றோன்றுந்
தூமமே யிவடன்மேனி சுற்றியதன்றோ வென்றார்.

இ-ள் கொடுமையுள்ள யானையின்றோல் போர்த்துக் கொண்டிருக்கும் நீர் தீண்டினதாலல்லவோ காளிவடிவாயெங்கள் தாயானவள் கருமையுருவமாயினள் அவையுமன்றி மன்மதனை யெரித்தபோது அவனுடைய சரீரம் பற்றிக்கொண்டெரிந்த தீயிலுண்டாகிய புகையானது எங்கள் தாயினுடைய திருமேனியிற் சூழ்ந்துகொண்டதல்லவோ வென்றுஞ் சொன்னார்கள் எ-று.

80. கருகிய விடஞ்சேர் நீலங்களத்தினீர் கரத்தாற் சேர்ந்து
மருகிருந்தமையினாலு மடுத்ததுசாங்க மல்லா
லொருகளங் குணமேடா விரேழுலகினை யளித்தாட் [கந்தத்
திருவுருவனைத்துஞ் சோதிச் சித்துருவாகு மென்றார்.

இ-ள் கருத்தவிஷம் பொருந்திய கண்டத்தினையுடைய நீர் உம்முடைய கைகளால் தழுவியும் அருகிலிருந்தமையாலும் களங்கம் பொருந்தியதேயன்றிக் கீழேழு மேலேழு மென்னும் பதினான்கு உலகங்களையு மீன்றருளிய லோகமாதாவுக்கு வேறொரு களங்கமுண்டோ அந்தத் திருவுருமுழுவதுஞ்சிற் சோதி சொரூபமாமே யென்றுஞ்சொன்னார்கள் எ-று.

81. அப்படி யாகுமென்றே யரன்மகிழ்ந் தருளாநோக்கிக்
கைப்பது மங்களார வெடுத்துமெய் கலந்து புல்கி
யொப்புவே றில்லாவுங்க ளன்னை யவ்வுருவமாற்றித்
துப்புடை யுருவமாகத் தோன்றிவ ளென் றுஞ்
[சொன்னார்

இ-ள் அவ்வாறே யிருக்கலாமென்று பரமசிவன் மகிழ்ந்து அவர்களை அருளுடனோக்கிக் கைத்தாமரை மலர்களால் எடுத்து மார்போடணைத்துக்கொண்டு வேறொரு ஒப்பில்லாத உங்கள் தாயானவள் இனியிந்த உருவமாறிப் பவளத்துக்குள்ள செம்மை நிறம் பெறுவளென்று திருவாய் மலர்ந்தருளினர் எ-று.

வேறு.

82. தீயகங்குல் புலர்ந்திடத் திங்களுந்
தூய தாரகைச் சோதியும் போயின
மேயவாணவம் போக வினைகளு
மாயை யாவையு மாய்ந்தன மானுமே.

இ-ள் அப்போது கொடியதாகிய இருளானது நீங்கிற்று நீங்கினவளவில் சந்திரனுடைய பிரகாசமும் நக்ஷத்திரங்களினுடைய பிரகாசமு மழுங்கிப்போயினவை பிறவி தோறும் விடாது பொருந்திய ஆணவமலம் நீங்கினவளவில் நல்வினை தீவினை யென்னும இரு வினைகளும் சுத்தமாயை, அசுத்தமாயை யென்னுமிருவகை மாயை களும் நீங்கினவை யொத்தன எ-று

83. ஏய்ந்தகானி லிபந்துயி னீங்கியே
யோந்தகாக முதலிய போயின
மேய்ந்த வண்டும் பிரிந்த விடிதலாற்
றேய்ந்து தேய்ந்திருள் செல்லுதல் போலுமே,

இ-ள விடியறகாலத்தில் இருளானது கொஞ்சங் கொஞ்ச மாய்த் தேய்ந்துபோதல் போல அந்தவனத்தில் நித்திரை செய்து கொண்டிருந்த யானைகள் நித்திரை நீங்கிச்சென்றன. இவையு மன்றிக் காகமுதலாகியவைகளும் நீங்கிப்போயின மலர்களிற் பொருந்திய வண்டுகளும் பிரிந்தன எ-று.

வேறு.

84. சீரிய கமலப்போது திறந்தன திறந்த போது
காரிய லளியின் கூட்டமெழுந்தன கமல நீங்கிச்
சூரியகரங்களாலே தொகுமிருட் கிழங்கைப் பற்றி
வேரினிற் களைந்துவாரி விண்ணின்மேல் விடுத்தல்
[போலும்

இ-ள் இராத்திரியில் குவிந்திருந்த சிறப்புள்ள தாமரை மலர்களினிதழ்கள் விரிந்தன அவ்வண்ணம் விரிந்தபோது அம்மலர்களுக்குள் அகப்பட்டுக்கொண்டிருந்த கரிய நிறம்பொருந்திய வண்டினங்களானவை தாமரை மலர்களை விட்டு மேலெழுந்து பறந்து போயின அவ்வண்டுகளவ்வண்ணம் மேலே பறந்துபோவன சூரிய தேவன் தன்னுடைய கைகளாலே இருளின் மூலத்தைப்பற்றி வேரைக்களைந்து வாரி ஆகாயத்தின் மேலெறிவது போலிருந்தது. [எ-று.

85. தோட்டு மென்குமுதங்க ளுமுகங்களைச் சுருக்கப்
பேட்டுடன் முகமலர்ந்தன சக்கரப் பெயர்ப்புள்
வாட்டமின்றிய வெழுபரித்தேரின்முன் வடம்போற்
கீட்டிசைக்கணே விரிந்தன பரிதியின் கிரணம்.

இ-ள் இதழ்களுள்ள மிருதுவாகிய அல்லிமலர்களும் முகங்களைச்சுருக்கிக் கொண்டவளவில் சக்ரவாகப்பக்ஷிகள் தத்தம் பெட்டைகளுடன் மகிழ்ச்சியடைந்தன. வாட்டமில்லாத எழு குதிரை பூட்டியிருக்குஞ் சூரியனுடைய தேரிற் கட்டியிருக்கிற வடக்கயிறு போல சூரிய கிரணங்கள் கீழ்த்திசையில் விரிந்தன [எ-று.

(கு-உ) சக்கரவாகப்பக்ஷிகள் ஆணும் பெண்ணும் இரவிற் பிரிதலும் உதயமானபின் கூடுதலுமுடையவை. பிரியும்போது துக்கமும் கூடும்போது சந்தோஷமு முண்டாகும்.

86. திலகமன்னவள் கருநிற மகற்றிமேற் சிவந்திவ்
வுலகமீதினில் வருகுத லுரைப்பவ ரொப்பா
நிலமு மெண்டிசை யிடங்களு மிமையவர் நிலமுங்
குலவுகங்குலும் புலர்ந்தது சிவந்தது குணபால்

இ-ள் திருமகள் முதலிய தேவமாதர்களுக்குத் திலதம் போன்ற பார்வதிதேவியார் கருநிறம் நீங்கிப் பவள நிறம்பெற்று இவ்வுலகத்தினிடத்தில் வருகின்றதைச் சொல்லுகின்றவர்களை யொப்பாகப் பூலோகமும் அஷ்டதிசைகளும் தேவருலகமும் வியாபித்திருந்த இருளும் நீங்கிற்று கிழக்குத்திசை சிவந்தது. எ-று.

(கு-உ) உமையம்மையின் கருமை நிறம் நீங்கியது போல் இருள் நீங்கிற்றென்றும் செம்மை நிறங்கொண்டது போல் கிழக்குத்திக்கு சிவந்ததென்றுங்காண்க.

87. மங்கைபாலியிற் படிந்திறையவனடி வழுத்தி
யங்கை நீரின்மேற் குவித் திருசாமணி யசைத்தாள்
துங்கவரிசச் சுரிமுளை யவிழ்ந்துமேற் றோன்றப்
பொங்குயா டலி குமைதிற் சுழலுதல் போலும்.

இ-ள் பார்வதி தேவியார் பாலிநதியில் ஸ்நாநஞ்செய்து பரமசிவத்தினுடைய திருவடிகளைத் துதிசெய்து தம்முடைய திருக்கரங்களை நீரின்மேற் குவிவாக வைத்துக்கொண்டு இரண்டு அங்குலி விரல்களையுங் காரியாசத்தின் பொருட்டு அசைத்தல பரிசுத்தமுளளதாய்க்குவிந்திருக்குந்தாமரையரும்பானது மலர்ந்த போது பக்கங்களிலிருக்கிறவண்டுகள் அந்த மலரிற்சூழ்ந்து கொண்டிருப்பது போலிருக்கின்றன. எ-று.

வேறு.

88. வேலாழிதனை யிமையோர் மலையெடுத்துள்
ளுடைத்தலைத்த விதனத்தாலே
மாலான நெடியவனுக் கொருதிருவை
யளித்ததென்று மனத்தா லெண்ணிப்
பாலாறுமொருமயிலை வருந்தாம
லிறையவர்க்குப் பலித்தாலென்னச்
சேலான விழியுமையாண் முழுகிவட
கரையில்வந்தா டேவர்போற்ற.

இ-ள் பாற்கடலானது மலையை நாட்டித்தேவர்கள் தன்னை வருத்தவருந்தி அந்த விசனத்துடனே மகாவிஷ்ணுவுக்கு ஒரு திருவையளித்ததென்று மனதிலெண்ணிப் பாலிநதியானது வருத்த மடையாமல் மயில்போன்ற ஒரு திருவைப் பரபசிவனுக்குக் கொடுத்தது போல் சேல்மீன் போன்ற கண்களுள்ள "பார்வதி தேவியார்" தேவர்களெல்லாருந் துதிசெய்யும்படி பாலிநதியில் ஸ்நாநஞ்செய்து வடகரையில் வந்தார். எ-று.

(கு-உ) சேல் மீனானது முட்டையிட்டுக்கொண்டு போய்க் கடைசியில் அவைகளை விருப்பத்துடன் பார்த்தவளவில் அவைகள் குஞ்சுகளாய்த்தாய் மீனுடன் தொடாநது போய்விடுவது போலப் பார்வதி தேவியார் கிருபையுடன் பார்த்தவளவில் உயிர்களுய்வதினால் சேற்கண்ணாளென்றும் மீனாக்ஷியென்றும் சொல்லுகின்றது.

வேறு.

89. பாலிமாநதியை நீங்கிவடகரை மருங்கிற்பன்ன
சாலையொன் றமைத்துவெய்ய தவங்களை முடித்தா ளந்த
வேலையில் வேலைசூழு மேதினிபடைத்த வேதன்
சிலமா முனிவர் தேவர் பணிந்தனர் செவ்வி நோக்கி

இ-ள் பாலாற்றினைவிட்டு நீங்கி அதன் வட கரையினருகில் ஒரு பன்ன சாலை யேற்படுத்திக்கொண்டு அருமையான தவஞ் செய்தார் அப்போது சமுத்திரத்தாற் சூழப்பட்ட பூலோகத்தைப் படைத்தபிரமதேவனும் சிலமுள்ள முனிவர்களும் தேவர்களும் சமயந்தெரிந்து கொண்டு வந்து பணிந்தார்கள். எ-று.

(கு-உ) (பன்னம் என்பது பச்சிலை.)

90. ஞானமாய் கிரியையாகி நயப்புமா யமர்ந்தாய் போற்றி
வானமாய்க் காலாய்த் தீநீர் மாநிலமாவாய் போற்றி
யேனமா நெடியோனுக்கு மெகினமா மெனக்குஞ் சொ
[ல்லின்
மோனமா மதீதத்துற்ற முதல்வியே போற்றி போற்றி

இ-ள் ஞானசத்தியாகியும் கிரியாசத்தியாகியும் இச்சாசத்தியாகியுமிருப்பவளே போற்றி ஆகாயமாகியும் வாயுவாகியும் தேயுவாகியும் அப்புவாகியும் பிரிதிவியாகியும் இருக்கும் தாயேபோற்றி இன்னமுஞ் சொல்லுமிடத்திற் பன்றியாகிய திருமாலுக்கும் அன்னமாகிய எனக்கும் மனவாக்குக்கெட்டாத மோனமாகிய அதீதத்திற் பொருந்திய "முதல்வியே" போற்றி போற்றி. எ-று.

91. முல்லையின் முதலேபோற்றி மூவரையளிப்பாய் போற்றி
தில்லையினடனஞ் செய்வார்முன் றிரோதமாய் மறைப்
[பாய் போற்றி
தொல்லையின் மறையேபோற்றி தோன்றி நின்றழிந்த
[வெல்லா
மெல்லையிலமைப்பாய் போற்றி யிருசரண்போற்றி யென்
[றார்.

இ-ள் அருந்ததி முதலிய மாதர்களுடைய கற்புத்தன்மைக் கெல்லாங் காரணமாயிருப்பவளே போற்றி திரிமூர்த்திகளையும் அளிப்பவளே போற்றி தில்லையில் நடனஞ்செய்யும் பரமசிவனுக் கெதிரில் திரோதசத்தியாய் மறைக்குந்தாயே போற்றி பழமை யாகிய வேதசொரூபமாயிருப்பவளே போற்றி சிருஷ்டிக்கப்பட்டுந் திதிக்கப்பட்டுமிருந்து அழிந்த உலகங்களை யெல்லாம் மறுபடி அந்தந்த விடத்தில் அமைக்குந்தாயே போற்றி உன்னுடைய இரண்டு திருவடிகளும் போற்றி யென்றார். எ-று.

92. மலரவன் முதலோர்க் கெல்லாமிருக்கையும் வழங்கி [மங்கை
நலமொழி பகர்ந்தா ளங்கே நான்முகக் கடவுள்சொல் [வா
னுலகெலாம் பயந்தவன்னே யுயர்தவம்புரிவார்க் கெல் [லாம்
பலமளித்தருள்வீர் யாரோவுமக்கதன் பலன்களீவார்.

இ-ள் இவ்வாறு துதிசெய்த பிரமதேவன் முதலாகிய தேவர் களுக்கெல்லாம ஆசனமுங் கொடுத்தருளிப்பார்வதி தேவியார் உபசார வார்த்தைகளுஞ் சொல்லிய வளவிற் பிரமதேவன் சொல்லுகின்றார். உலகங்களை யெல்லாம் ஈன்றருளிய தாயே மகத்தாகிய தவஞ்செய்கின்றவர்களுக் கெல்லாம் வரமளித்தருள் வாய் நீ செய்த தவத்துக்குப் பலன் கொடுப்பவர்கள் யாரோ எ-று.

93. அன்னையு மொழிவா ளெம்மை யமலனார் காளியென்று
முன்னமே பழித்தலாலே யுயர்தவ முடித்தோ மென்று
ஞன்னரு மறையோன் சொல்வானுமக்கிது விளையாட் [டெங்க
ளின்னலுந் தவிர்ப்பிரானு லிதுவுமோர் விளையாட்டன் [றே.

இ-ள் நம்முடைய தாயாகிய பார்வதி தேவியார் சொல்லு கிறார் என்னைக்காளியென்று பரமசிவம் முன்னே பழித்தலாலே அருமையாகிய இந்தத்தவஞ் செய்தேனென்று சொல்லினர் அதைக்கேட்ட) நினைததற்கரிய வேதப் பொருளுணர்ந்த பிரம தேவன் சொல்லுகின்றான். தாயே உனக்கு இதுவொரு திரு விளையாட்டு எங்களுடைய துன்பத்தையும் நீக்குவீராகில் அதுவு மாரு திருவிளையாட்டாகுமென்ன எ-று.

94. இறைவியு முமக்கு நாஞ்செய் கருமமே தியம்புமென் [றுண்
மறையவன் மொழிவான் றீயநிருதரென் வரத்தினாலே
தறுகணே புரிவாரந்தக் கொடுமையைத் தவிர்ப்பா [யென்றான்
பொறைநிறை குறைவிலாளு மன்னது புரிவேனென்றாள்

இ-ள் உங்களுக்கு நான் செய்யத்தக்க காரியம் யாதோ வென்று உமையம்மையும் சொல்ல அதற்குப் பிரமதேவன் சொல் வதாயே கொடிய தானவர்களென்னுடைய வரத்தினாலே பொல்லாங்கே செய்கின்றார்கள். அந்தக்கொடுமையை நீக்கியருள வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ் செய்தான். அதைத்திருவுளத்திற் கொண்டு பொறுமையும் நிறையுங் குறைவில்லாத பார்வதிதேவி யார் அவ்வண்ணமே செய்கிறோமென்று அருளிச்செய்தார் எ-று.

95. வெளிபெறக் கரியகோசங் கழிந்துமை விடுத்தா [ளப்போ
தொளிதருமுகத்திற் செம்மை யொழுகிய வழகின் [றோற்றங்
களிதருமதுவின்வாரி யருந்துவான் கலந்து நின்ற
வளிகுலப் படலநீங்கு மம்புய மலரே போலும்.

இ-ள் இவ்வாறு அவர்களுக்கு அருளிச்செய்தபின் உமை யம்மை செய்த தபோபலத்தைக்கொண்டு வெளிபெரும்படி கரிய கோசத்தை நீக்கிவிட்டு விளக்கமுற்றபோது பிரகாசியாநின்ற திரு முகத்தின் செம்மைநிற மிகுந்த சவுந்தரியத்தின் தோற்றமானது களிப்பினைத்தரும்படியான தேன் வெள்ளத்தையுண்ணச் சேர்ந் திருந்த வண்டினங்களின் கூட்டம் நீங்கிய செந்தாமரை மலர் போன்றது எ-று.

(கு-உ) கோசம் என்பது சட்டை அதாவது திருமேனியி லுற்ற கருமை நிறம் அந்த நிறம் நீங்கினபோது உமையம்மை யினுடைய திருமுகம் செந்தாமரை மலர்போற் பிரகாசித்ததென் பது கருத்து.

96. விரியுமை நிறம்போ யன்னை தன்கடம் விளங்குந் தோற் [றங்
கரியவான் புயலைநீத்த கனகவான் சிகரிபோலுந்
திருவுரு வணைத்துஞ் சேரவிளங்குதல் சிறந்தவல்லி
சருகினை யுதிர்த்துச் செய்ய தளிருடன் றழைத்தல் போ [லும்.

இ-ள் பரந்த கருமைநிறம் நீங்கிப்பார்வதி தேவியாருடைய திருமேனி விளங்குங்காக்ஷியானது வானிற்செல்லுங் கருநிறமே கஞ்சூழ்ந்திருந்து நீங்கியபொன் மயமான மகமேருவை யொத்தது அன்றியும் திருவுருவெல்லாஞ் செம்மை நிறமாக விளங்குதல் சிறப்புள்ள ஒரு பூங்கொடியானது சருகு இலையிலைகளையுதிர்த்து விட்டுச் செந்தளிருடன் தழைத்ததையும் ஒத்தது. எ-று.

வேறு.

97. கழித்தெறிந்திடுங் கோசிகங் கவுசிகை வடிவாய்ச்
சுழித்தெறிந்த சேல்யமுனைபோற் கருநிறந் துலங்கக்
கொழித்தெறிந்தசெங் கொழுஞ்சுடர்க் கனலினைக் [குழைத்து
வழித்ததாமெனச் சிவந்தகண் ணமனையு மருட்ட.

இ-ள் உமையவள் கழித்தெறிந்தசட்டையானது கவுசிகையென்னு மொரு சத்திவடிவாய் அலைகளால் சுழித்தெறியப்பட்ட சேல் மீனையுடைய யமுனைநதிபோலக் கருநிறம் விளங்கவுஞ் சொலித்தெழுகின்ற புகையினையுடைய செந்தீயைக் குழைத்து வழித்து வைத்தது போலச்சிவந்த கண்கள் நமனைவெருட்டவும். எ-று.

98. சிகையிலங்கப் போயிமையவ ருலகமுந் தீக்கப்
புகையெழுந்திடு மெயிற்றினிற் கொடுவிடம் பொழிய
நகையருப்பிய முழக்கினிற் றிசையெலா நடுங்கத்
தொகைபடும் புவித்துகளினு லெழுகடல் சுவற

இ-ள் அளகத்திலுண்டாகும் தீக்கொழுந்தானது பிரகாசித்துக்கொண்டு போய்த்தேவருலகங்களை யெல்லாந்தீய்க்கவும் புகையெழுகின்ற பற்களில் கொடியவிஷம் பொழியவும் நகையுண்டாகிய முழக்கத்தினால் திக்குகளெல்லாம் நடுங்கவும் அவள் பாதத்தினால் மிதிக்கப்பட்டுப் பூமியிலிருந்தெழுகின்றதுகளினால் ஏழு சமுத்திரமும் வற்றவும். எ-று.

(கு-உ) தொகைபடும் புவி - மூன்றுலகத்திலொன்றென்று சொல்லுந்தொகையுள்ள புவியெனப் பொருள் கொள்க.

99. ஒருகைபற்றிய பலகையு மொருகையில் வாளு
மிருகைபற்றிய கபாலமுஞ் சூலமு மிலங்கக்
கருமுகத்தொடு மணிமலை வருதல்போற் கவுரி
திருமுகத் தெதிராகவந் திறைஞ்சினள் செறிந்து.

இ-ள் இவ்வாறு தோன்றிய கவுசிகையானவள் ஒரு கையிற் பிடித்தகேடயமும் மற்றொருகையில் வாளாயுதமும் மற்றை யவிரண்டு கைகளுக்குள் ஒரு கையில் கபாலமும் ஒரு கையில் சூலாயுதமும் விளங்கவும் கருமுகத்துடன் நீலமலை வருதல்போலக்கவுரி யென்னும் பார்வதிதேவியாருடைய திருமுகத்துக்கெதிராக வந்து பூமியில் விழுந்து பணிந்தாள், எ-று.

100. அன்னையானவள் கோசிகை யணங்கினை யழைத்துக்
கன்னியே கொடுநிருதர்தங் கரங்களுஞ் சிரமும்
பொன்னிடட்டவர் துயருடன்களைகெனப் புகன்றாள்
சொன்னவாறெலாம் புரிகுவேனெனச் சொலித் தொழு
[தாள்

இ-ள் நம்முடைய தாயாகிய உமையம்மை கௌசிகை யென்னுங்காளியை யழைத்து மாதே, சும்பன் நிசும்பன் முதலாகிய கொடிய நிருதர்களுடன் போர்செய்து அவர்களுடைய கைகளும் சிரங்களும் அறுபடக்கொன்று தேவர்களுடைய துயரத்தை நீக்கிவிடக்கடவையென்று கட்டளையிட அக்காளியான வள் தாயே நீ சொன்னபடியெல்லாஞ் செய்கிறேனென்று தொழுது சொல்லினள்,

101. அற்ற நீங்கிய முனிவருந் தேவரு மயனும்
பெற்றபேறுடன் பணிந்து தம்பதிகளிற் பெயர்ந்தா
ருற்றகோசிகை தனதுவெவ் வுருவினை யொழித்துக்
கற்றவார்குழன் மடந்தையா யவ்விடை கடந்தாள்.

இ-ள் காமம் வெகுளி மயக்கமென்னு மூக்குற்றம் நீங்கிய முனிவர்களும் தேவர்களும் பிரமதேவனும பார்வதிதேவியாரைப் பணிந்து பேறு பெற்றுக்கொண்டவர்களாய் தங்கள் தங்கள் பதவிகளிற் போய்சசேர்ந்தார்கள். அங்குப் பொருந்திய கோசிகை யானவள் தன்னுடைய கோர உருவத்தை யொழித்துக் கற்றை யாய் நீண்டிருச்கும் அளகத்தையுடைய ஒருமடந்தைப் பருவ முள்ள கன்னிவுருவமுடையவளாகி அவ்விடம் விட்டு நீங்கினாள்
[எ-று.

வேறு.

102. இசன்மீதி லிருமேவார்த முயிர்வார நினைவாகிமவா
[னிமேல
சககார நிழன்மீது நவகோடி மணிபூச றனின்மேவியே
மகமேரு நிகரான தனபார மிசையார வடமாடவே
மிசையான முலையான நகையாட வளையாட விளையாடு
[மே.

இ-ள் உமையவளிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு சென்ற காளியானவள் போர்முகத்தில் அவ்விருவருடைய உயிரையும் வாங்க நினைவாகி இமயமலைச்சாரலில் மாமர நிழலில் நவகோடி மணிகள் பதித்துள்ள ஊசலிடத்திற் பொருந்தி மகமேருவை யொத்த தனபாரத்தின்மேல் முத்து வடம் அசையவும் வெளிப் படுவதான முல்லையரும்பினை யொத்த புன்னகை விளங்கவும் கைவளையல்களாடவும் விளையாடுவள் எ-று

103. ஒரு காலை மயில்போல நடமாடி விளையாடு மொரு [போதிலே
மிருகாதி பதியாதி பலநூறி யமராடி விளையாடுமே
சருகான வனராசி முகையோடு மலரோடு தளிராகவே
யிருகாது மமுதூற மலையேழு மலையாக விசையாடுமே.

இ-ள் ஒருகாலத்தில் மயிலைப்போல நடமாடி விளையாடுவள் ஒருகாலத்தில் சிங்க முதலிய பல மிருகங்களுடன் போராடிக் கொன்று விளையாடுவள், சருகாக உலர்ந்திருக்கும் வனங்களெல் லாம் அரும்புகளுடனும் மலர்களுடனும் தளிர்களுடனுமாயிருக் கவும் கேட்பவர்களுடைய இரண்டுகாதினும் அமுத மூறவும் எழு மலைகளும் அலைநீர்போல உருகவும் இசையாடுவாள் எ-று.

104. அப்போது தனிமுண்ட னுடசண்ட ரிருவோரு மவணெய்தினு
ரிப்பேதை யெவளிந்த வெழில்கண்ட திலையென்கொ லெனநாடினு
ரொப்போத வரியாட னிலைதங்க ணிருதேச ரொடுகூறினர்
மைப்போதமுடையோரு மதனம்பி னுயிர்வெம்பி வலிமாறினர்.

இ-ள் கவுசிகியம்மை இவ்வாறிருக்கும்போது ஒப்பில்லாத முண்டன் சண்டனென்னும் அசுரர்களிருவரும் அங்குவந்து சேர் ந்து இந்தமாதுயாவளோ இப்படிக்கொத்த அழகினை நாமிதுவரை யிற்பார்த்ததில்லை இப்படிக்கொத்த அழகுள்ள வளிங்கேவந்திருப் பதற்குக்காரணம் யாதோவென்று யோசித்து ஒப்பு சொல்லுதற் கரிய அந்த கவுசிகியினுடைய அழகைத்தங்கள் அரசர்களாகிய சும்பன் நிசும்பனிடத்திற்போய்ச் சொன்னார்கள். அதைக்கேட்ட இருளினிறமான அஞ்ஞானத்தையுடைய அவர்களிருவரும் மன் மதன் பாணத்தினுலுயிர் வருந்திவலியிழந்தார்கள். எ-று.

வேறு.

105. சுக்கிரீவனு மொருவனை விடுத்தனர் தூதா
யக்குரோதனு மவட்கவை யுரைத்தவா றறைந்தான்
றக்ககாரியம் புகன்றனை யெனினுமென் றனக்கே
யிக்குவேண்முதல் யாவரும் புதல்வர்கா ணென்றாள்.

இ-ள் அவ்வாறு வலியிழந்தவர்கள் சுக்கிரீவனென்னும் ஒரு அசுரனைத்தூதாயனுப்பினார்கள் அந்தக்குரோத நெஞ்சமுள்ளவன் கோசிகை யென்னுஞ்சத்தியைக்கண்டு அவர்கள் சொல்லிய வார்த்தையைச் சொல்லினன். அதைக்கேட்டசத்தியானவள் அவனை நோக்கி நீதகுதியுள்ள வார்த்தையே சொல்லினை ஆயினும் எனக்குக்கரும்புவில் லேந்திய மன்மதன் முதலான யாவரும் புத்திரர்களென்று சொல்லினள். எ-று.

106. இன்னமோர் மொழிதமக்கு நானமர்க்குளே யிடைந்
தாற்
சொன்னவாறெலா மெளிதெனை வகற்றினு மேதை
யன்னைகூறிய வனைத்தையு மவனவர்க் சறைந்தான்
முன்னமாகிய தமையனு நிசும்பனு மொழிவார்.

இ-ள் இன்னமொரு வார்த்தையிருக்கின்றது அதாவது அவர்களுக்கு நான்போர் முனையில் தோற்பேனாகில் நீ சொல்லிய முறைமை யெல்லாம் எளிதாகுமென்று சொல்லித் தூதனை யனுப்பி விட்டாள் அதைக்கேட்டதூதன் சென்று நம்முடைய தாய் சொல்லியவற்றை யெல்லாம் அவ்வசுரர்களுக்குச் சொன்னான் அதைக்கேட்ட முன்னவனானதமையனும் நிசும்பனும் சொல்லுகின்றார்கள். எ-று.

107. வண்டுவார்குழன் மடந்தையைப் புகைக்கணன் வலியிற்
கொண்டுவாவென விளம்பிடப் புகைக்கணன் குறுகி
யெண்டிசாமுகங் கணலெழ வமர்செய்தா னெதிர்சென்
றண்டர்நாயகி யொருமொழிக் கொடுமையா லழித்தாள்

இ-ள் புகைக்கண்ணனென்னும் ஒரு அசுரனையழைப்பித்து அடா புகைக்கண்ணனே நீ போய் வண்டுகள் வாழும் அளகத்தையுடைய அந்தக்கோசிகையை பிடித்திழுத்துக்கொண்டுவாவென்று சொல்ல அவன் தன் சேனையுடன் போய் அஷ்டதிக்குகளிலும் புகை யெழும்பும்படி போர்செய்தான். அதை நோக்கித் தேவர்களுக்கெல்லாமிறைவியாகிய கோசிகவம்மையானவள் ஒரு சாப வார்த்தையால் அவனையழித்தாள் எ-று.

108. சண்ட முண்டரை விடுத்தன ரவர்களைத் தடுக்க
விண்டகூர்விழித் தோன்றிய காளியை விடுத்தாள்
கண்டதுண்டமா யவர்விழவெறிந்தனள் சாளி
யண்டரானவ ரளித்திட வுதிர வாருக.

இ-ள் அதன்பின்பு சண்டனென்பவனையும் முண்டனென்பவனையும் அனுப்பினார்கள். அவர்கள் வந்ததைக்கண்டு கோசிகவம்மையானவள் அவர்களைத்தடுப்பதற்குக் கூர்மையுள்ள தன் கோபதிருஷ்டியிலுண்டான காளியையனுபபினாள். அந்தக்காளி போர்செயது அவர்களை கண்டந்துண்டங்களாய் விழவும உதிரப்பிரவாகம் பெருகவுங்கொன்றாள் அதைக்கண்டு தேவாகள் களிப்படைந்தார்கள் எ-று.

109. நிரைத்த சண்டனு முண்டனு மிறந்தபின் னிருத
ரிரத்தபீசனை விடுத்தனரவனெழுந் திமையோ
ரொருத்த ரின்றியே பிலம்புகப் படமுரசொலித்து
மருத்து வேகமாம் வாம்பரித் தேரின்மேல் வந்தான்.

இ-ள் இவ்வாறு சேர்ந்து வந்து போர் செய்து சண்டனு முண்டனு மிறந்தபின், சு ம ப ன் நிசும்பனென்னும் அசுரர்கள் இரத்தபீசனென்னும் ஒரு அசுரனையனுப்பினார்கள். அவன் சேனையுடன் புறப்பட்டுத் தேவர்களிலொருவருமில்லாமல் யாவரும் பயந்து பிலத்திற் போயொளித்துக்கொள்ளும்படி பே ரி கை முழங்கத்தக்கதாக வாயுவேகம போலத் தாவிச்செல்லுகின்ற குதிரை பூட்டிய தேரிலேறிக்கொண்டுவந்தான் எ-று.

110. திக்குப்பாலகர் வயிறெலா மெரியெழச் சிரித்தான்
சக்கராயுதனுலகமும் பொடிபடச் சரித்தான்
பக்கமேவருந் தானையைப் பரப்பியார்ப் பரித்தான்
கைக்கபாலிதன் படையெலாம் பொருதுசங் கரித்தான்.

இ-ள் அந்த ரத்தபீசன் திக்குப்பாலகருடைய வயிறெல்லா மெரியும்படிநகைத்தும் அவ்வாறு நகைத்து மகாவிஷ்ணுவினுடைய உலகமும் பொடிபட அங்கே போய்ச்சரித்தும தன்னைச் சூழ்ந்து வருஞ் சேனையைபபரப்பி ஆரவாரித்தான. அவ்வாறு ஆர-
வாரித்துப் போர்செய்து காளிவிடும பாணங்களையெல்லாம் அழித்தான் எ-று.

111. இரத்தபீசன திரத்தமோர் துளிவிழு மிடத்தே
யொருத்தன் மேவுவனவன்வரப் பரம்பரை யுதிரம்
பொருந்து வீழ்தலா லவுணரு மிகுதியாய்ப் பிறந்தார்
கருந்து வேகமாம்பரியின் மேலமர் செய்தார் கலந்து.

இ-ள் அந்த ரத்தபீசனுடைய உடலிரத்த மொவ்வொரு துளி பூமியில் விழுமிடத்தில் ஒரு அசுரனுண்டாகுவன் அவனுடைய திரம ஒரு துளிவிழுந்தால் அதிலிருந்து ஒரு அசுரனுண்டாவன் அவனுடையுதிரத்திலிருந்து ஒருவன் வருவன் இவ்வாறு உதிரம் பெருந்து வீழ்தலால் அசுரர்களுமிகுதியா யுண்டாகிமன வேகமுள்ள குதிரையின் மேலேறிக்கொண்டு வந்து போர் செய்தார்கள். எ-று.

(கு-உ) இரத்த பீசனுடலிலிருந்து சிந்துகிற ஒரு துளி உதிரம் ஒரு அசுரனாகும்போது எவ்வளவு துளி சிந்துமோ அவ்வளவு அசுரர்களாவதுமன்றி அந்தத்துளியிலுண்டாகும் அசுரர்களுதிரத் துளியில் அவ்வளவு அசுரர்களுண்டாவது மாயிருத்தலால் அந்தச் சேனைக்களவில்லை.

112. இரத்த வனடர்க ணெருங்கின ருடுக்கண மென்னப்
பரித்தவாளிமேற் கவுசிகிகணங்களும் பலவாய்த்
தரித்தவாளியுஞ் சூலமும் விடுத்தெதிர் தடுத்தார்
நிரைத்தகூளியுங் கணங்களு மாடின நிருத்தம்.

இ-ள உதிரத்துளிகளிலுண்டாகிய ரத்தபீசர்களென்னும் அசுரர்கள் நக்ஷத்திரக்கூட்டம் போலக்கூடி நெருங்கினார்கள் அவர்களைக்கண்ட கோசிகையினுடைய படைக்கணங்களும் சிங்கங்களின் மேலேறிக் கொண்டுவந்து தாங்கள் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் பாணங்களையும் சூலாயுதங்களையும் விட்டு அசுரர்களைத்தடுத்துப் போர் செய்தார்கள் அந்தப் போர்க்களத்திலிரத்த மாமிசங்களைப் புசிக்கவந்த பூதக்கூட்டமும் பேய்க்கூட்டமுங் கூத்தாடின, எ-று.

113. ஆழிவாளிகொண் டாளிமேற் காளிவந் தணுகி
யூழிமாரிபோற் கணைமழைபொழிந்துவா தொழிந்தாள்
பாழிநான் முகன் முதலிய கடவுளர் பரிவா
லேழுமாதராய்ப் பொருதன ருதிர மேலிடவே

இ-ள் சக்கராயுதமும் பாணங்களுமேந்திக் கொண்டு காளி யானவள் சிங்கவாகனத்தின் மேலேறிவந்து ஊழிக்காலமழை போலப் பாணங்களைப் பொழிந்துபோர் செய்தாள் அப்போது அசுரர்களதிகரித்து அவள்விட்ட பாணங்களை அழித்துப்போர் செய்யவேகைசலித்து இளைத்துப்போர் செய்வதை விட்டிருந்தாள் அதைக்கண்டபலமுள்ள பிரமதேவன் முதலாகிய தேவர்கள் அவளுக்குச்சகாயமாக பரிவினால் சத்தமாதர்களாய் வந்து அசுரர் களுடனெதிர்த்து உதிரப்பிரவாகம் பெருகும்படி போர்செய்தார் கள். எ-று.

(கு-உ) சத்தமாதர்கள் அபிராமி கௌமாரி மாகேசுவரி நாராயணி வராகி இந்திராணி காளி என்னுமெழுவருமாம்.

வேறு.

114. அயிராணி பலகோடி படையோடு பகைவீர ரறநூறி [னாண்
மயிலேறுகவுமாரி பொருதோகை யொடுவாகை மலர் [சூடினாள்
செயிராருவணமேறி யெழுதானவரையாவி சிறைவாரி [னாள்
வெயில்வீசு மழுவாளி திரிசூல மாகாளி விழவீசினார்.

இ-ள் அந்தச்சத்த மாதர்களுக்குள் இந்திராணி யென்பவள் பலகோடிபடையுடன்வந்து போர்செய்து அனேகம் ரத்தபீசர்களி றக்கும்படி அழித்தாள் மயில்வாகனத்திலேறும் கவுமாரி என் பவள் ஒரு புறத்தில் போர்செய்து அநந்தம் ரத்தபீசர்களைக் கொன்று சந்தோஷத்துடன் வெற்றிமாலை சூடினாள். கோபம்பொருந்திய கருடன்மேலேறும் நாராயணி யென்பவள் எதிர்த்துவந்த மிகுந்த ரத்தபீசர்களுடைய உயிரைச் சிறைவாரினாள் ஒளிவீசுகின்ற மழுவாளி யேந்தியிருப்பவளாகிய மகேசுவரியும், திரிசூலமேந்தியமாகாளியும் ஒருபுறத்தில் அசுரர்கள் வீழும்படி ஆயுதங்களை யேவிப் போர்செய்தார்கள் எ-று.

115. திருதாதிபதிநால்வர் மதமாவி ரதம்வாசி நெடிதேரியே
பொருதார் களுமைதானை மலையேற வுலகேழு பொடி [யாகவே
யெருதானைமுதலான தினிதேறுமெழுமாத ரெதிரேறி [னார்
கருதார்கடலையேழு மலையாக நிணமேழு கடலாகவே.

இ-ள் இவ்வாறு சத்தமாதர்களால் தங்கள் சேனை சின்ன பின்னப்படுவதை நோக்கி நான்கு அசுரர்கள் யானையின்மேலும் தேரின்மேலும் குதிரையின்மேலும் ஏறிக்கொண்டு கௌசிகை யம்மையினுடைய சேனைகள் முறிபட்டு ஓடி மலைகளிலேறிக் கொள்ளவும் ஏழுலகமும் பொடியாகவும் போர்செய்தார்கள் அதைக்கண்டு ரிஷபம், ஆனைமுதலான வாகனங்களில் இனிதாக ஏறுகின்ற சத்தமாதர்களும் அவர்களுக்கெதிரிட்டுப் பகைவருடைய தலைகள் சப்தகுல பர்வதங்கள் போலக்குவியவும், நிணம் ஏழுகடல் போலாகவும் போர்புரிந்தார்கள் (அதைக்கண்டு) எ-று.

வேறு.

116. ஒருத்தர் போலவே மலைநிலங் கடல்கள் வானுலக
மிரத்தவண்டரு நெருங்கியே யமர்செய்தா ரிகலிற்
றரிதவாளிமேற் காளியுமிடைந்தனள் சமர்க்குண்
மருத்துவேகமாய்த் தானையோடெழுவரு மறைந்தார்

இ-ள் அந்தரத்தபிசர்கள் ஒருத்தர்போலவே மலைகள் பூமி சமுத்திரம் ஆகாயமென்னு மிவ்விடமெங்கும் நிறைந்து போர் செய்தார்கள். சிங்கத்தின்மேலிருந்து போர்செய்கின்ற காளி இவர்களைக்கண்டு பின்னிட்டாள். சத்த மாதர்களோவென்றால் அவர்களும் பயந்து தங்கள் சேனைகளுடனோடி மறைந்துவிட்டார்கள் எ-று.

117. அன்னைகூறுவா ளரியசாமுண்டியை யழைத்துப்
பன்னுமேழ்சட லிடத்திலுன்னுவினைப் பரப்பித்
தன்னலாருடற் குருதிநீர்பருகெனச் சொன்னாள்
பொன்னுநாவினைப் படுத்தவை யருந்தினாள் போரில்.

இ-ள் கௌசிகையம்மையானவள் சாமுண்டியை யழைத்துச் சொல்லுகின்றாள் (இந்த அசுரர்களுடைய உதிரத்துளி பூமியில் விழுந்தால் அந்த ஒரு துளியும் ஒரு அசுரனாக உண்டாதலால் அசுரர்கள் மேலுமேலும் விர்த்தியாகின்றார்கள் ஆதலால்) உன்னுடைய நாவினை ஏழு சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த உலகமெங்கும் பரப்பி இந்தப்பகைவருடைய உதிரம் ஒருதுளியாவது பூமியில் சிந்தாத படிக்கு உண்ணென்று சொன்னார் சாமுண்டியானவள் அவ்வாறே தன்னுடைய அழகுள்ள நாவை நீட்டி அசுரருதிரத்தை யெல்லாம் பானஞ் செய்தாள் எ-று.

118. எண்டிசைக்கணுஞ் சத்திகள் சரிதரு மெல்லை
சண்டிகைக் கொடி கவுசிகி யுரத்திலே ஜனித்தாள்
கண்டிளைத்திலா வவுணரும் பொருதனர் காளி
முண்டிகைக் கொடியிருவருஞ் பொருதமர் முடித்தார்.

இ-ள் அஷ்டதிக்குகளிலும் சத்தமாதர்களுந் தோற்றோடின போது கவுசிகிமார்பிலே நின்றும் உமையவளுடைய கிருபையினால் சண்டிகையென்பவள் தோன்றினள் அவளைக்கண்டு இளைத்திடாத அசுரர்களும் போர்செய்தார்கள். அதைக்கண்டு காளி, முண்டிகை யென்னுமிவ்விருவரும் போர்செய்து அசுரர்போரினை முடித் தார்கள். எ-று.

119. ஒற்றையாழியான் மறைந்திடக் கிரணங்க ளொடுங்கி
யிற்றவாறென விரத்தவீசனொடவுணரு மிறந்தார்
சுற்றும்வானவ ரார்த்தனர் பலர்மலர்மழை சொரிந்தா
ரற்றதம்படை நிலைமைகண் டிருவரு மடுத்தார்.

இ-ள் ஒரு வண்டில் பூண்டதேரினையுடைய சூரியன் மறைந் தவுடன் கிரணங்களொடுங்கிப்போவது போல ரத்தபீசனென்னும் அவுணனுடன் மற்ற அசுரர்களுமடிந்தார்கள். அந்தரத்தில் சூழ்ந் திருக்குந்தேவர்கள் கண்டு ஆரவாரித்துப்பூமாரி பொழிந்தார்கள். இவ்வண்ணம் ஒழிந்துபோன தங்கள் சேனையினிலைமையைக்கண்டு சும்பனும் நிசும்பனும் போர்செய்ய யுத்தகளத்தில் அடுத்தார்கள், எ-று.

120. நிருதரெண்ணிலர் கரிகளுமெண்ணில நெருங்கு
மிரதமெண்ணில வாம்பரியெண்ணில விகலிற்
பரிதிகோடிபோற் படைக்கலங் கொடுகனற் பரப்பிப்
பொருதுதோன்றினர் சண்டிகைக் கொடியெதிர் பொரு
[தாள்.

இ-ள் அளவில்லாத அவுணர்களும் அளவில்லாதயானைகளும் நெருங்குந்தேர்களும் தாவுகின்ற குதிரைகளும் அளவில்லாதவை கொண்டு போர்முனையில் அநந்தங்கோடி சூரியர்கள் போல ஆயு தங்களை யேந்திக்கொண்டு அக்கினிப் பொறிகளைப்பரப்பிப் போர் செய்து தோன்றினர்கள். அதைக்கண்ட சண்டிகை யென்பவள் அவர்களுக்கெதிரில் சென்று பொருதாள். எ-று.

வேறு.

121. காலவயிரவி யாளிமுகமயில் காளிநரசிங்கி மார்பிலே
சூலமுட்டன்வரு நீலிகரவரி தூசிபொரவெழு போரிலே
கோலவிடநிகர் மாதரொருநவ கோடியவர் கரவீரவாள்
ஞாலமிசையொளி வீசுபொழுதது நாகருலகென லான
[தே.

இ-ள் காலவயிரவியும் யாளிமுகியும் காளியும் நரசிங்கியும் தூசிப்படையில் நின்று பொரவெழுந்த யுத்தமுகத்தில் விஷத்தை யொத்த நவகோடி சத்திகளை அவர்களுண்டாக்க அந்தச்சத்திகள் கையிற்பிடித்திருக்கும் வீரவாளானவை ஒளியை வீசும்போது அந்த யுத்தகளமானது தேவருலகமென்னும்படி பிரகாசித்தது. எ-று.

122. வேலையொலிநிகர் காளமணிகுழல்
வீரமுரசொலி மேகநேர்
போருமுழவொலி பேரியொலிதிசை
போகவெதிர் பொரு போதிலே
சூலதரிமுத லானதெரிவையர்
தூசிபொரவெழு தூளிவான்
மேவலவுணர் செலாது தடைசெய
வேறுமெனவெழல் போலுமே.

இ-ள் கடலோசைபோல ஒலிக்கும் எக்காள ஓசை கைம் மணியோசை வேய்ங்குழலோசை ரணபேரிகையோசை ஒலிக்கும் மேகத்தையொத்த குடமுழாவினோசை மற்றுமுள்ள வாத்தியங் களினோசை இவைகளெல்லாம அஷ்டதிசைகளிலும் பரவவும எதிரிலே யுத்தஞ்செய்யும்போது காளி முதலான சத்திகள் தூசிப் படையில் போர் செய்தலால் எழுகின்ற தூளியானது அவுணர் கள் ஆகாயத்தின்மேலோடிப் போகாத வண்ணந் தடை செய்வது போலெழுகின்றது எ-று.

வேறு.

123. மடலாளி மலராளி வரையாளி படியா
ருடலாளி யுயிராளி யுயர்காளி பரியா
மடலாளி பகையாளி யரவாளி யொரியு
மிடலாளி ரதப்வாசி விழவேக மிருமே.

இ-ள் இதழ்களையுடைய தாமரைமலரில் வாசமாயிருக்கும் நாராயணியும் கயிலையில் வாசமாயிருக்கும் ருத்திரியும் அடியார்களுடைய உடல்களைக்காப்பவளும் உயிர்களைக்காப்பவளுமாகிய மேன்மை பொருந்திய மகாகாளியும் அவள் வாகனமாகிய சிங்கமும் சர்ப்பம் போன்ற பாணங்களை யேவுகின்ற பகைவீரர்களும் தேர்களும் குதிரைகளும் இறந்து விழும்படி யுத்தமுகத்தில் வேகத்துடன் உலவுவார்கள் எ-று.

வேறு.

124. வாளிசாப நேமிசூல மாலையேவும் வீரர் நீள்
தோளின்மீது மார்பின்மீது சூடமீது காகமார்
ஞாளிபேய்கள் சேனமேற நாலுபாலு மேவுமே
காளகூட நேரதான காளியேறு மாளியே.

இ-ள் விஷத்தை யொத்த மகாகாளி யேறிக்கொண்டிருக்கிற வாகனமாகிய சிங்கமானது வில்லில் சந்தானஞ்செய்யும் பாணங்கள் சக்கரங்கள் சூலங்கள் என்னுமிவைகளை வரிசைவரிசையாக ஏவுகின்ற அசுரப்படைவீரர்களுடைய நீண்டபுஜங்களின்மேலும் மார்பின்மேலும் மகுடத்தின்மேலும் காகங்களும் நாய்களும் பேய்களும் பருந்துகளும் ஏறும்படி நான்குபுறத்திலுந்தாவும் எ-று.

125. கோடிகோடி காலகேயர் கூறுதேரி லேறிமே
லோடியோடி மார்பிலேறி யூறதாக நாறுமே
நாடிநாடி வேகமோடு ஞாலமீ துலாவுமே
சூடவாகை யோகைவீறு தோளிலேறு மாளியே.

இ-ள் அந்தச்சிங்கமானது அநந்தங்கோடி காலகேயர்களேறிய தேரிலேறி அவர்களமேலோடியோடி மார்பிலுமேறி ஊறும்படி கொல்லும் இன்னும் அசுரர்களெங்கிருக்கின்றார்களென்று பூமியெங்குந்தேடி வேகமுடன் உலாவும் வெற்றிமாலையணிந்து சந்தோஷமிகுந்திருக்கும் அவர்களுடைய புஜங்களின் மேலும் ஏறும் எ-று.

வேறு.

126. எட்டுவரைகளை யெட்டுவரைகளை
யெற்றுமியல்பென வெற்றுமே
முட்டுமிரவியை யெற்றுமமரிடை
முற்றுபரிகளை பெற்றுமே

கொட்டுமுழவொடு கிட்டுமவருடல்
குத்துமுடிமிசை தத்துமே
தட்டுமவுணரை வெட்டிநிலவெழு
சங்கமுடையவள் சிங்கமே.

இ-ள் அஷ்டகுல பர்வதங்களையும் எள்ளையுந்து வரையினை யுங் கொறிக்குந தன்மை போல பற்களால் கடித்தெறியும், சூரிய மண்டலத்தை முட்டியெற்றும் போரிலேவந்த குதிரைகளைக் கொல்லும், பேரிகை கொட்டிக்கொண்டு வருகின்றவர்களுடைய உடல்களைக்குத்தும் அவர்கள் தலைகளின் மேல்தத்துமே தோள் களைத்தட்டிக் கொண்டுவருகின்ற அசுரர்களை வெட்டும் நிலவை வீசுகின்ற தவளச்சங்கமுடைய மகாகாளியினுடைய சிங்கமானது எ-று.

127. கற்பமுடிவென நிற்கவிமையவர்
கற்பதருவை முறிக்குமே
சர்ப்பமுடியி லெடுக்குந்தரணி
சலிக்கவொருபதம் வைக்குமே
யெற்புமலையை நிணத்தி னளறிடை
யிட்டுமுனையி லிறக்குமே
யற்புநிறைபவள் கற்புநிறைபவ
ளங்கமிசைவிடு சிங்கமே.

இ-ள் அன்புநிறைந்தவளும் கற்புநிறைந்தவளுமாகிய காளி அந்தப் போர்க்களத்தில் விடுகின்ற சிங்கமானது இது கற்பகால மென்னும்படி நிற்கத் தேவர்களுடைய கற்பகவிருக்ஷங்களை முறிக் கும் ஆதிசேஷன் முடியில் தாங்கிக்கொண்டிருக்கிற பூமியானது சலிக்கும்படி ஒரு காலைப்பெயாத்து வைக்கும் எலும்புகளையெல் லாம் போர்க்களத்தில் நிறைந்திருக்கிற நிணச்சேற்றிலிட்டு வால் முனையாலிறைக்கும், எ-று.

128. எறுபரிகளு மாளு மிரதமு
மியானை நிரைகளும் வீழவே
நூறுமுடிமிசை யேறுநடமொடு
நூறுநமனென நோவவே

கீறுமுகிர்கொடு பீறுமுடலுயிர்
கேதமுறுபவர் சோரிநீ
ராறுபுகுமவிளை யாடுமெழிலிடை
யாளிவரவிடு மாளியே.

இ-ள் இளமையாகிய ரிஷபவாகனமுள்ள உருத்திரையென்னுங்காளியானவள் ஏறுகின்ற யாளியானது எறும்படியான் குதிரைகளும் வீரர்களும் தேர்களும் யானைக்கூட்டமும் விழும்படி கொல்லும் கூத்தாடிக்கொண்டு அவர்கள் தலைகளின் மேலேறி நமனைப்போலக்கொல்லும் அவர்கள் வருந்தும்படி கீறத்தக்க நகங்களினால் உடலையும் உயிரையும் பீறிவிடும் திறமுள்ள அசுரர்களுடைய உதிரப்பிரவாகத்தில் மூழ்கிவிளையாடும். எ-று.

129. முடக்குமிரு தொடை கிடக்குநிலமிசை
முகத்தை யுகிர்கொடு முறுக்கிவால்
கடிக்குமுளைமயிர் பொடிக்கு நெடுவரை
கடக்குமொலியொடு கனைக்கும்வாய்
துடிக்குமுதுகினை நெளிக்கும் வயிறிடை
சுருக்குமிருசெவி நெருக்குமே
நடக்குமெரியெழ விழிக்கு முடலினை
நடுக்கும் விழுமெழு நண்ணுமே.

இ-ள் மேலும் அந்தச்சிங்கமானது தொடைகளை முடக்கிக்கொண்டு பூமியில் சற்றுநேரம் விழுந்துகிடக்கும், பின்னுமெழுந்து முகத்தை நகங்களினால் தேய்த்து வாலால் முறுக்கிப் பற்களால் கடிக்கும் சந்தோஷத்தினால் கழுத்துமயிர் பொடிக்கப் புளகமடையும், மகமேருமுதலிய பெரியமலைகளைக்கடக்கும் ஆரவாரித்ததுடனே கெற்சிக்கும், வாய்துடிக்கும், முதுகினை நெளிக்கும், மத்தியில் வயிற்றைச்சுருக்கும், இரண்டுகாதுகளையும் நெருக்கும், நடக்கும், தீயெழக்கண்களை உக்கிரமாகவிழிக்கும், உடலைநடுக்கும் விழும், எழும், இவ்வாறு அந்த யுத்தகளத்திலிருக்கும் எ-று.

வேறு.

130. அற்றனர் சிரங்கள் சில ரற்றனர்கரங்கா
லிற்றனர்கண் மார்புசில ரிற்றனர்க டிண்டோள்
புற்றனை விரும்பினவர் புற்றினை யடைந்தார்
பெற்றனா களாவியுடல் பெற்றவருமானார்.

இ-ள் இந்த யாளியினல் சில அசுரர்கள் தலையறுக்கப்பட்டார்கள் சிலர் கைகால்கள் அறுபட்டார்கள் சிலர் மார்பு அறுபட்டார்கள், சிலர் பலம்பொருந்திய தோள்களறுபட்டார்கள் இப்படி விளைந்ததினல் உயிருடனிருப்பவர்கள்பயந்து புல்லை வாயிற் கடித்துக்கொண்டவர்களும், புற்றுக்களின் மேலேறிக் கொண்டவர்களும், உயிரையும் பெற்ருர்கள், பழுதுபடாத உடலையும் பெற்ருர்கள் எ-று.

(கு-உ) போரில் தோற்றவன் புல்லைவாயிற்கடித்துக்கொண்டாலும், புற்றின்மேலேறிக்கொண்டாலுங் கொல்லுகிறதில்லை.

131. அஞ்சுமுகி நாலுமுகி யாறுமுகி மாரு
மஞ்சுமுகி நேரெனும் வராகமுகி வானன்
செஞ்சுமுகி கார்முகி சிலீமுகியராகி
விஞ்சுமுகி ஞெஞெலி விளைத்தமர் விளைத்தார்.

இ-ள் அஞ்சுமுகமுள்ள மகேசுவரியும் நான்குமுள்ள அபிராமியும் ஆறுமுகமுள்ள கௌமாரியும் மாறுதமேகம் போன்ற முகமுள்ள நாராயணியும் பன்றிமுகமுள்ளவராகியும் இந்திராணியும் வில்லுகளுடையவர்களும் பாணமுடையவர்களுமாய் மிகுந்த மேகத்திஞெலிபோல குணத்தொனிசெய்து போர் செய்தார்கள் [எ-று

132. தானவர்களா னவர்கள் தானவர்கள் வாளால்
வானவர்கள் காணவுடன் மண்மிசை விடுத்தார்
கானவரை யாழிமிசை கால்விசையினலே
போனவர்க ளாருயிர் புரந்தவர்க ளானர்,

இ-ள் தானவர்களாயிருப்பவர்கள் ரணபீதியால் தங்களினமாகிய தானவர்களுடைய வாளாயுதங்களால் தேவர்கள் காணும்படித் தங்களுடல்களை மண்ணின்மேல் விட்டார்கள். வனமுள்ள மலைகளினிடத்தும் சமுத்திரத்தினிடத்தும் வாயுவேகமாயோடி யொளித்தவர்கள் தங்களுடைய பெறுதற்கரிய உயிர்களைக் காப்பாற்றினவர்களானர்கள். எ-று. பீதி-பயம்

133. தங்கணிழல் கண்டுசிலர் சத்திபடை யென்றே
பங்கமுட னஞ்சினர் படைக்கல மெறிந்தா
ரங்கவை கடந்துசில ராயுத மெடுக்குந்
துங்கமில்லை யென்றுபுரி சூளுறவு போலும்.

இ-ள் போரில் பயந்து திகைத்து ஓடுகிறசில அசுரர்கள் தங்கள் நிழலைக்கண்டு இது சண்டிகையினுடைய சேனையென் றெண்ணிப்பயத்துடன் பயங்கொண்டு தங்கள் கையிலிருக்கும் ஆயுதங்களை யெறிந்து விட்டார்கள். கையிலிருக்கும் ஆயுதங் களைப் போட்டுவிட்டு இனி ஆயுதமெடுக்கத் தக்கபலம் எங்களுக் கில்லை யென்று ஆணையிட்டுக்கொள்ளுதலை யொப்பாயிருந்தது. எ-று.

வேறு.

134. நிருதர்யாவரு மிறந்தன ரிறந்தன னிசும்பன்
பொருத சண்டிகைக் கெதிரவன் றமையனும் போரி
லிருவராக நாம்பொருதுவோம் வருதியோ வென்றுன்
மருவுசண்டிகை யவனெதிர் நடந்தனண் மகிழ்வால்

இ-ள் அசுரர்களெல்லாரு மிறந்தார்கள் அதுவுமன்றி நிசும்ப னென்பவனு மிறந்தான் இவ்வாறிவர்களுடன் போர்செய்தழித்த சண்டிகையென்னுங் காளிக்கெதிர் அவன் தமையனாகிய சும்ப னென்பவன் வந்து காளியை நோக்கி நாமிருவருமாகத் தனித்துப் போர் செய்யலாம் நீவருவையோ வென்றுன் நிசும்பனுடன் போர் செய்து செயம் பெற்றிருந்த சண்டிகையென்பவள் மகிழ்ச்சியுடன் அவனெதிரில் நடந்தாள். எ-று.

135. ஏழுமாதருங் கன்னியுங் காளியு மிவரைச்
சூழுமாதரு முண்டியும் பிறவுமோர் தொகையா
யாழிநாயகி மூலக்குளே புகுந்தன ரன்பா
லூழிகாலையி னுலகெலாம் புகுந்தன வொக்கும்.

இ-ள் இவ்வாறு சண்டிகையுஞ் சும்பனும் போர்செய்வதைக் கண்டுபயந்து சத்தமாதர்களும் துர்க்கியும் காளியும் இவர்களைச் சூழ்ந்தமற்ற மாதர்களும் முண்டியென்பவளும் மற்றச்சேனைகளு மொருதொகையாய்த் தங்களுயிரினிடத்திலிருக்கும் ஆசையினால் கவுசிகியினுடைய மூலக்கச்சுக்குள்ளே புகுந்து கொண்டார்கள். அது ஊழிகாலத்தில் உலகமெல்லாம் சத்தியினிடத்தில் ஒடுங்கி யதை யொத்தது. எ-று.

136. கன்னியாகிய சண்டிகை யவுணனைக் கரத்தாற்
சென்னிவேறற வெறிந்தன ளவனுயிர் செகுத்தாள்
பொன்னினுடர்தம் பதிகளின் மகிழ்ச்சியாய்ப் புகுந்தார்
முன்னமேமுறை நிறுத்தியகதையினை மொழிவோம்.

இ-ள் இவ்வாறு எல்லாரு மொளித்துக்கொண்டதைப் பார்த்து இனியிவனை வைக்கலாகா தென்றுட்கொண்டு சண்டிளிக யென்பவள் தன்னுடையகைவாளால் அந்த அவுணனுடைய தலை வேருயற்றுவிழும்படி வெட்டி அவனுயிரைக்கொன்றுள் இப்படி அவனிறந்ததைக்கண்ட் தேவர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் தங்கள் பதி களிற்போய்ச்சேர்ந்தார்கள். முன்னம் நிறுத்திய கதையையினிச் சொல்லுகிறேம் எ-று.

வேறு.

137. முன்புசெய் தவங்களெல்லா முடித்துமை யவளும் [பாலித்
தென்கரை மருங்கிலெய்தித் தீர்த்தமொன் றமைத்து [மூழ்கித்
தன்பெய ரதற்குநாட்டித் தடத்திலோ ரிலிங்கந்தாபித்
தன்புறப் பூசைமுற்றி யாலயமதனிற் சேர்ந்தாள்.

இ-ள் முன்செய்ததவங்களை யெல்லாம் பூர்த்திசெய்துக் கொண்டு பார்வதிதேவியாரும் பாலாற்றின் தென்கரையோரத்திற் போய் ஒருதீர்த்தமுண்டாக்கி அதில் ஸ்நாநஞ்செய்து கௌரீ தீர்த்தமென்று அந்த தீர்த்தத்துக்கு நாமமும் ஏற்படுத்தி அதனருகில் ஒரு சிவலிங்கம் ஸ்தாபித்து அன்பு பொருந்தப்பூசையுஞ் செய்துமுடித்து ஆலயத்துக்குளெழுந்தருளினர் எ-று.

வேறு.

138. பரகதிக்கிது நெறியெனவருள் பரம்பரனை
நரகதிக்குநாம் புகுந்திடா துதவிய நலத்தைக்
குரகதக்குல மறைகளாற் றுதித்திடுங் கோவை
மரகதக்கொடி படர்ந்திடும் வழித்துணை மருந்தை.

இ-ள் பரகதிக்கு இது மார்க்கமென்றருளும் பரம்பரனை நரகதிக்கில் நாம் செல்லாதவண்ணங் கிருபைசெய்யும் தருமசொரூபரைத் திரிபுர சங்கார காலத்தில் தேரிற்பூட்டுங் குதிரைகளாகிய வேதங்களால் துதிக்கப்படும் இறையவரை மரகதக் கொடிபடர்ந்தவழித்துணைமருந்தை எ-று.

139. எண்ணுதாமரை மலரிலோன் றிலாமையா லிரங்கிக்
கண்ணனூர் விழியிடந் தருச்சனைபுரி கனியை
வெண்ணிலா விளங்கொழுந்துமேற்படர்சடைவிளக்கை
மண்ணுளார்க் கருங்கதிதரும் வழித்துணை மருந்தை.

இ-ள் எண்ணுகின்ற ஆயிரந்தாமரை மலர்களிலொருமலரில்லாமையால் விஷ்ணு இரங்கித்தன்கண்ணைப்பறித்து அருச்சனை செய்த கனியை வெண்மைபொருந்திய இளந்திங்கட் கொழுந்து மேற்படர்ந்த சடைக்காட்டினுடைய சோதியை இம்மண்ணுலகத்திலிருப்பவர்களுக்குக் கதியருளும்படியான வழித்துணைமருந்தை [எ-று.

(கு-உ) கனி பலா மா வாழையென்னும் முப்பழங்கள் அன்புடையாருளத்தில் மதுரிப்பதால் கனி யென்றார் வளருந்தன்மையுடைமைபற்றி திங்கட்கொழுந்தெனப்பட்டது.

140. எண்டிசா முகத் திறையவர்க் கிறையை
யண்டகோளகைக் கப்புறத் தப்புறத் தவனைப்
புண்டரீகனுக் கருமறைப் பொருளினுட் பொருளை
வண்டுவாழ் குழலிடத்தனை வழித்துணை மருந்தை.

இ-ள் அஷ்டதிக்குகளிலிருக்கும் இறையவர்களானவருக்கும் இறையாயிருப்பவரை அண்டகோளகைக்கு அப்வாராபுறத்தினும் அப்புறமாயிருப்பவரை பிரமதேவனுக்குரிய அருமையாகிய வேதத்தினுட் பொருளுக்குட் பொருளாயிருப்பவரை வண்டுகள் பொருந்திய அளகத்தினையுடைய பார்வதியிடப்பாகரை வழித்துணை மருந்தை. எ-று.

141. கண்டுபோற்றினுள் வணங்கின ளிறைஞ்சினுள் கசிந்து
தொண்டினோடு வந்துருகிநாண் மலர்மழை சொரிந்தா
ளண்டர்நாயகன் விடையின்மீ தினிதெழுந் தருளிப்
புண்டரீகமென் கரங்களாற் றழுவினன் புயத்தில்.

இ-ள் தரிசித்துத் துதிசெய்து வணங்கிப்பணிந்து அடிமைத்திறத்துடன் மனமுருகிபுதியமலர்களா லருச்சித்தவளவில் தேவர் நாயகனாகிய பரமசிவம் ரிஷபவாகனத்தின் மேலெழுந்தருளிப் புயத்திற் பொருந்தத்தன்னுடைய கைத்தாமரைகளால் தழுவினர். எ-று.

142. தேற்றமாகவே கௌரிமாபுரமெனத் திருப்பேர்
சாற்றினார்க ளத் தலத்தினுக்கெனச்சொன்னான் றவத் [தோன்
போற்றிமாதவ ருரைசெய்வாய் நெடியமால் புரமென்
றேற்றமானது மொழிகுவீ ரெனவ வியப்பும்.

இ-ள் இவ்வாறு பராசத்தி பூசித்தகாரணத்தினல் அந்தத் தலத்துக்கு கௌரிமா புரமெனப்பெயர் கூறினர்களென்று சூத முனிவர் தெளிவுண்டாகச் சொல்லினர். அதை வினவிய முனிவர்கள் சொல்லுகின்றார்கள். சூதமுனிவரே அந்தத்தலத்துக்கு விண்டு புரமென்று மேன்மையான பெயர் வந்ததற்குக்காரணஞ் சொல்லுவீரெனச் சூதமுனிவர் சொல்லுகின்றார். எ-று.

கௌரீபுரச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம், 197.

விண்டுபுரி சருக்கம்.

1. முந்துநல்லுகங் கழிந்தபின் னுகத்திலே முகில்போல்
வந்துதோன்றின னவுணர்தங் குலத்தொரு மறலி
துந்து வென்பதங் கவன்பெய ரவன்பெயர் சொன்னால்
வெந்து நீறெழு மானிடருலகமும் விண்ணும்

இ-ள் கிரேதாயுகஞ் சென்றபின்பு திரேதாயுகத்திலே அவுணர்குலத்தில் மேகநிறமுள்ளவனைத்துந்து என்னும் பெயரையுடைய ஒரு அசுரன் பிறந்தான். அவன்பெயரைச்சொன்னாலும் மானிடர்கள் வாழுமிவ்வுலகமும் தேவருலகமும் வெந்து நீறாகும் எ-று.

2. பொருவில் பாவகன் மனத்திலே கனலினைப் புதைத்தான்
வருணனென்பவன் விழியிலே புனலினை வைத்தான்
பெருகுவாயுவின் முகத்திலே வாயுவைப் பிணித்தா
னருளிலந்தகன் றனக்குமோ ரந்தக னனன்.

இ-ள் ஒப்பில்லாத அக்கினிதேவனுடைய மனதிலே தீயை வைத்தான். வருணனுடைய கண்களிலே நீரினை வைத்தான் பெருகாநின்ற வாயுதேவனுடைய முகத்திலே காற்றினைவைத்தான் அருளில்லாத நமனுக்குமொரு நமனானன் எ-று

(கு-உ) அக்கினிதேவன் மனத்திலே தீயைவைத்ததாவது இந்த அவுணனலுண்டாகும் பயமாகிய தீயானது மனதிற் கொதித்துக்கொண்டிருத்தல். வருணன் கண்களில் நீரினைவைத்த தாவது அசுரன் செய்யும் வருத்தத்தினல் அழுதுகொண்டிருத்தல் வாயுதேவன் முகத்திலே காற்றைவைத்ததாவது அசுரன் பயத்தினற்பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டிருத்தல்.

3. காலை மஞ்சனச் சாலையிற் சந்திர காந்தச்
சாலையுட் சினகரங்களி னிரைத்திடுந் தசும்பிற்
கோலமஞ்சன முறுகுநீராட்டுவன் குபேரன்
மாலைகுங்குமக் குழம்புகொண் டணுகுவர் வானோர்.

இ-ள் மஞ்சனசாலைகளுக்குள் ஒன்றாகிய சந்திரகாந்தக் கற்களால் வகுக்கப்பட்டசாலையில் காலைப்பொழுதிலும் மற்றக் காலங்களில் மற்றச்சாலைகளிலும் வரிசையாக வைத்திருக்கும் குடங்களிலிருக்கிற அழகும் வாசனையுமுள்ளநீரினால் அந்த அசுரனுக்குக் குபேரன் ஸ்நாநஞ்செய்விப்பன். மற்றத்தேவர்கள் மாலைப் பொழுதில் குங்கும முதலிய பரிமளவர்க்கஞ் சேர்ந்த சந்தனக்குழம்பு கொண்டுவந்து பூசுவார்கள் எ-று.

(கு-உ) காலைப்பொழுதில் சந்திரகாந்தச்சாலையில் மஞ்சன மாட்டுவன் மற்றக்காலத்தில் மற்றச்சாலைகளில் ஸ்நாநஞ் செய் விப்பனென்பது தாற்பரியம்.

4. சிந்துராசனுங் கொடுத்திடு நவமணித் திரள்க
ளைந்தருக்களை யிந்தனமாகவே யளிப்பர்
கொந்தலர்சடை முனிவரு மிமையவர் குழுவுந்
துந்துவிப்படி வாழ்வதை யரியுடன் சொன்னார்.

இ-ள் சமுத்திரராஜன் நவமணித்திரள் கொடுப்பன் பஞ்ச தருக்களை முறித்து அவன்மடைப்பள்ளிக்கு விறகாகக்கொடுப்பர் இப்படி நடந்துவரும்போது கொத்தாகிய சடைமுடியுள்ள முனிவரும் தேவர்கூட்டமும் துந்து வென்பவனிவ்வாறு வாழ் வதை விஷ்ணுவுடன் சொன்னார்கள் எ-று.

5. கொடியதுந்துவின் செயலெலா மிந்திரன் கூற
நெடியமாயனு மொழிகுவா னிமையவர் திருப
வடிகொள் சக்கர முக்கண னருளினால் வாங்கி
முடிவிலாதவன் வாழ்வு நுங்குறைகளு முடிப்போம்.

இ-ள் கொடியதுந்துவினுடைய செயலையெல்லாம் தேவேந் திரன் சொல்ல அதைக்கேட்ட விஷ்ணுவுஞ் சொல்லுகிறார் தேவேந் திரனே பரமசிவனுடைய திருவருளால் சக்கராயுதம் பெற்றுக் கொண்டு முடிவில்லாததுந்து வினுடைய வாழ்வையும் உங்கள் குறையையும் முடிப்போம். எ-று.

6. விதனநீங்கி நும்பதி புகுந்திடுமென விடுத்து
நதியிலோங்கிய கவுரிமா புரத்தினை நண்ணி
மதுவழிந்திடப் பொருதவன் மதுவழிந் தொழுகும்
புதியபங்கய மலரினாற் றொடங்கினன் பூசை.

இ-ள் விசனம் நீங்கி உங்கள் பதியைச்சேருங்களென்று அனுப்பிவிட்டு நதியினாலோங்கிய கௌரீபுரத்திற்சேர்ந்து முன்னாளில் மது என்னும் அசுரன் அழியும்படியழித்த விஷ்ணுவானவர் தேன்வழிந்தொழுகாநின்ற தாமரைமலர்களால் பரமசிவத்தைப் பூசைசெய்யத் தொடங்கினார். எ-று.

7. காயமெங்கணுந் தாமரை வனத்தைநேர் கண்ண
னாயிரம்பகந் தாமரை வழித்துணை யப்பர்
தூயபொன்னடித் தாமரை மலரின்மேற் சூட்டி
நேயமாகவே யருச்சனை புரிந்தன னெடுநாள்.

இ-ள் செந்தாமரைமலர்களை பொத்த அவயவங்களையுடைய மகாவிஷ்ணுவானவர் ஆயிரந்தாமரைமலர்களை மார்க்கசகாயரென்னும் பரமசிவத்தினுடைய பரிசுத்தமுள்ள திருவடித்தாமரைகள் மேற்சாத்தி நெடுநாள் அன்புடனருச்சனை செய்தார். எ-று.

(கு-உ) தாமரைமலர்களை யொத்த அவயவமாவனமுகம் கண் வாய் அங்கை பாதம் என்பவை.

8. அன்னவாகனற் கரியவ னடியவர்க் கெளியான்
றன்னலார் புரமெரித்தவன் விடையின்மேற் றோன்றி
மன்னுமாழியிற் றுயில்விடுத் தணுகிய மாலே
யென்னை நானுனக் களித்திடும்வரங்க ளென்றிசைத் [தான்.

இ-ள் இவ்வாறு விஷ்ணுபூசை செய்வதற்குத்திருவுளமிரங்கி அன்னவாகனமுடைய பிரமதேவனுக்கு அரியவரும், அடியவர்க்கெளியரும், தேவர்பகைவருடைய முப்புரங்களை யெரித்தவருமாகிய "பரமசிவம்" ரிஷபவாகனத்தின் மேலெழுந்தருளி பாற்கடலில் அறிதுயில் நீங்கிய "மாயவனே" நானுனக்குத்தர வேண்டியவரம் யாதென்றார். எ-று.

9. மந்தர கிரியோடு மரகத மலையைத் தாங்கி
வந்திடுங் கயிலையன்ன மழவிடை மருங்கு நண்ணிப்
பந்தணி விரலிபாகத் திறைவனைப் பணிந்து போற்றித்
துந்துவை யழிக்குமாறோர் சுடர்ப்படை தருகவென்றான்

இ-ள் மகமேருவுடனே மரகதமலையைத் தாங்கிக்கொண்டு வருதல்போன்ற வெள்ளைமலையாகிய கயிலையையொத்த ரிஷப வாகனத்திற்கு அருகிற்சென்று பந்துபோல அழகு பொருந்திய விரற்களையுடைய பார்வதிபாகனைப்பணிந்து போற்றிசெய்து துந்து வென்னும் அவுணனையழிக்குமாறு ஒருஆயுதம் அருளிச்செய்ய வேண்டுமென்றனர் எ-று.

(கு-உ) சுவாமி பொன்னிறம், பார்வதிதேவியார் மரகதநிறம் ரிஷபம் வெள்ளைநிறமாதலால் மந்தரகிரியையும் மரகதமலையையுந் தாங்கிவரும்கயிலை என்றார்.

வேறு.

10. அஞ்சக்கர மந்திரங்களினு லாயிரமா மம்புயத்தைக்
கஞ்சக் கரங்கடனிலேந்திப் பதமீதணிந்த கரியவற்கு
நஞ்சக்கரவ மணியாகப்புனை வானுதல்சேர்நயனத்தான்
செஞ்சக்கர மொன்றினி தளித்தானேற் றுனந்தத்திரு
[மாலே.

இ-ள் பஞ்சாக்ஷர மந்திரங்களினால் ஆயிரந்தாமரை மலர் களைத் தன்கைத்தாமரைமலரிலேந்தித் தமது திருவடியிலருச்சித்த விஷ்ணுவுக்கு அக்குமணியினையும் விஷமுள்ளநாகத்தையும் ஆப ரணமாக அணிந்தவரும் நெற்றிக்கண்ணையுடையவருமாகிய பரம சிவம் ஒருசக்கராயுதமினிதாக அருளிச்செய்ய அதை விஷ்ணு வானவர் ஏற்றுக்கொண்டனர் எ-று.

11. நீலமா லென்னுங் கால னேமியாங்கதிரைவீசிக்
கோலமாநிருதராய கங்குலைக் குலைத்து வீழ்த்தான்
சாலவே யிமையோர் போதும் விடிந்தது தலத்தின்
[பேரும்
வேலைமே லுறங்குமாயன் பெயரினால் விளங்கிற்றன்றே.

இ-ள் நீலநிறமுள்ள விஷ்ணுவாகிய காலனார் சக்கரமாகிய சூரியனையேவி அசுரகோலமாய் வந்திருக்கிற இருளைக்குறைத்த வளவில் மிகுதியாகத் தேவர்களுக்குப் பொழுது விடிந்தது அது முதல் அந்தத்தலத்தின்பேரும் பாற்கடலிலுறங்குமாயவன் பெய ரால் விளங்கியது எ-று

12. பின்னுமத் தலத்திலெய்திப் பெருந்தவம் புரிந்துதன் [பேர்
தன்னிலோர் தடமுங்கண்டு மருங்கிலோரிலிங்கத் தாபித்
திந்நிலம்பிழைக்கச் செய்தா னிரும்பகை தவிர்ப்போ [ரந்தப்
பொன்னியறடத்திற்றோய்ந்து புனிதனைப் போற்று [வாரே

இ-ள் மறுபடியும் அந்தத்தலத்திற்சென்று பெரிய தவம் புரிந்துதன் பெயராலே மாதவதீர்த்தமென்று ஒரு தீர்த்தமுண்டாக்கி அதன் மருங்கிலொரு சிவலிங்கமுந் தாபித்து இவ்வுலகத்தார் பிழைக்கும்படி யிவ்வாறு பூசைசெய்தார் மிகுந்த ஆணவ மலப்பகையைத்தவிர்ப்பார்கள் பொலிவுள்ள அந்தத்தீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ் செய்து சிவலிங்கப்பெருமானையுந்துதிசெய்வார்கள் எ-று

வேறு.

13. தந்தமாதவன் றடத்திலே தமதுட னனைத்தார்
தொந்தமாகிய பிறவியாங் கடலினிற் றுனையா
ரந்தகரானவர் முழுகினல் விழியுடைத் தாவர்
வந்தியானவண் முழுகினற் பெறுகுவண் மகவை

இ-ள் மகாவிஷ்ணு வுண்டாக்கிய மாதவதீர்த்தத்தில் தங்களுடைய உடல் நனையும்படி முழுகினவர்கள் தொடர்ந்துவருகிற சனனக்கடலில் முழுகார்கள் குருடர்கள் ஸ்நாநஞ்செய்தால் நேத்திரங்கள் பெறுவர் மலடிபிள்ளையைப்பெறுவாள். எ-று

விண்டுபுரிசருக்க முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் 210.

காபுரிசருக்கம்.

1. ஒருபெருங்கதை யுரைக்குதுந் துவாபர யுகத்தி
னிருதர்தங்குலத் துதித்தனன் கரனெனு நிருதன்
பொருதுநாலிரு திசையினுந் தன்பெயர் பொறித்தான்
கருதிலன்னவன் பெயர்சொலிற் காலனுங் கலங்கும்.

இ-ள் பெரிதான ஒருகதை சொல்லுகிறேன் அதாவது துவாபரயுகத்தில் கரனென்னுங்கழுதை முகமுள்ள ஒரு அசுரராஜன் அசுரகுலத்திற்பிறந்தான் அவன் இந்திரன் முதலான தேவர்களுடன் போர்செய்து வென்று அஷ்டதிக்குகளிலுந்தன் பெயரை நிறுத்தினன். அவன் பெயர் சொன்னலும் நினைத்தாலும் யமனும் மனங்கலங்குவான். எ-று.

2. நெய்யு மாற்றலருதிரமு மிறைச்சியு நிணமும்
பெய்யு வேலின னுடலுயி ரனைத்தையும் பிரித்து
வையமீதுதன் கொடும்பசிக் கருத்தினன் வருத்தி
வெய்யபாவமும் பழிகளும் விளைந்தன மிகவும்.

இ-ள் நெய்யிலும் பகைவருடைய உதிரத்திலும் இறைச்சியிலும் நிணத்திலும் தோயும்படியான வேலினையுடையவன் உலகத்திலிருக்கும் உடலினுயிர்களை யெல்லாம் வதைசெய்து பிரித்துத் தன் பசிக்கு ஆகாரமாக உண்ணக்கொடுத்தவர் இதனால் கொடிய பாவமும் பழிகளும் அவனுக்கு மிகுதியாக விளைந்தன. எ-று.

3. மண்ணிலே நரைதிரையுமாய்ப் பிணியுமாய் வலிபோ
யுண்ணிலாவிய பசியினல் வேட்டமுற் றலைந்தா
னெண்ணிலாதவத்தினத்திலோர் தினத்திலேயிளைத்துத்
தெண்ணிலா விரிசங்குசூழ் பாலியிற் றிளைத்தான்.

இ-ள் அந்தக்கரனென்னும் அசுரன் நரையும் திரையும் பிணிகளும் உடையவனாய்ப் பலங்குன்றிவயிற்றிலுண்டாகிய பசியினல் உலகமெங்கும் மிருகவேட்டை யாடித்திரிந்தான் இவ்வாறு திரிந்துகொண்டிருக்கும் அளவில்லாதநாளகளி லொருநாள் ஆகாரமொன்றுங்கிடையாமை யாற்பசிகொண்டு இளைப்படைந்து வருகின்றவன் தெளிந்த நிலாவின் பிரகாசம் பொருந்திய சங்குகள் சூழ்ந்தபாலாற்றினைக்கண்டு அதில் மூழ்கினன். எ-று,

வேறு.

4 முத்தியைக் கொடுக்கும் பாலிநதியிலே முழுகினர்க்குச்
சித்தியு மெளிதாமிம்மை மறுமையின் வினையுந் தீரு
மத்தகுநதியினீரால் விளைந்த நெல் லமுதுண்டாருக்
குத்தமரல்லா ரில்லத் துண்டதீவினையுந் தீரும்

இ-ள் முத்தியைத்தருவதாகிய பாலாற்றில் முழுகினவர்களுக்கு அஷ்டசித்திகளுமுண்டாகும் இப்பிறப்பிலும் முன்பிறப்பிலு முண்டாகிய வினைகளுந்தீரும், தகுதியுள்ள அந்தநீரினால் விளைந்த நெல்லரிசியன்னம் புசித்தவர்களுக்கு முன்னமொருகாலம் உத்தமரல்லாதார்வீட்டில் அன்னம் புசித்தலால் நேரிட்டபாவமுந் தீரும் எ-று.

5. பாலிமாநதித் தெய்வநீராடிய பலத்தா
லாலமாயவ னேயமாயவன் புரத் தடைந்தான்
சாலுமப்பதி யடைந்திடு மரும்பெருந் தவத்தாற்
சூலபாணியாம் வழித்துணை மருந்தரைத் தொழுதான்.

இ-ள் ஆலகால விஷத்தையொத்த அந்தஅசுரன் தெய்வத்தன்மையுள்ள அந்தப்பாலாற்றினீரில் மூழ்கியபலத்தினால் அன்புடன் விஷ்ணுபூசைசெய்ததாகிய விண்டுபுரியிற் சேர்ந்தான். மேன்மைபொருந்திய அந்தத்தலத்தையடைந்த அரிதாகிய பெரிய தபோபலத்தினால் சூலபாணியாகிய மார்க்கசகாயரைத்தரிசித்துத் தொழுதான் எ-று.

6. மன்னிய விமானந்தோன்று மிடமெலாம் வானோர்நாடா
மின்னிசை முரசங்கேட்கு மிடமெலா மயனு டென்பர்
சென்னியர் துதியினோசை தெரிவிடந் திருமாலூரா
முன்னிய சிவன்வாழ் கோயி லுருத்திரனுலகமாமே.

இ-ள் சிவலிங்கப்பெருமான் வீற்றிருக்கிற கெர்ப்பக்கிரகஸ்தூபி தெரியும்படி யிருக்கிற இடமெல்லாம் தேவருலகத்துக்குச் சமானமாம் அங்குமுழங்குமினிதான ஓசையுள்ள முழவுகேட்குமிடமெலாம் பிரமலோகமென்பார்கள். பாணர்கள்துதிக்கும் ஓசை கேட்குமிடமெலாம் விஷ்ணுலோகமாமென்பார்கள் கருதுகின்ற பரமசிவம் வீற்றிருக்கும் திருக்கோயிலானது ஸ்ரீ கண்டருத்திரலோகமாகிய கைலாசமாம் என்பார்கள் எ-று.

வேறு.

7. பெற்றதன் பெயராலொரு மலர்த்தடம் பெருக்கி
நற்றடங்கரை மீதிலோரிலிங்கமு நாட்டி
நிற்றநிற்ற மத்தடத்திடை மூழ்கிவெண் ணீறிட்
டற்றநீங்கவே யருச்சனை புரிந்தன னலரால்.

இ-ள் பேறுபெற்ற அந்த அசுரனானவன் தன்பெயரால் மலர்களுள்ள ஒருதீர்த்தமுண்டாக்கி அந்தத்தீர்த்தக்கரைமேல் ஒருசிவலிங்கமுந்தாபித்துத் தினந்தோறும் அந்தத்தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து விபூதியணிந்து பாவம்நீங்கமலரால் அருச்சனை செய்தான் எ-று.

8. நாயினுங்கடை யானவ ராயினு நரகிற்
றீயவல்வினை யாளர்களாயினுஞ் சிவனார்
தூயபொன்னடித் தாமரைக்கொருமலர் சூட்டி
லாயிரம்பிறப் பியற்றியபழவினை யகலும்.

இ-ள் நாயினுங்கடைப்பட்டவர்களானாலும் நரகில்விழத்தக்கபாவிகளானாலும் மார்க்கசகாயருடைய பரிசுத்தமுள்ள திருவடித்தாமரைமலரில் ஒருமலர்சாத்தினாலும் ஆயிரம்பிறப்பிற் செய்த பழவினைநீங்கும் எ-று.

9. நறுமலர்ச்சடை வழித்துணை யவர்க்கொரு நாளி
லறுகுபச்சிலை சருகுமற்றாயினு மணிந்தான்
மறுபிறப்பறு மிறப்பறும் பகையறு மகவு
முறுதிபற்றிய மேன்மையுங் கல்வியு முளதாம்.

இ-ள் வாசனை பொருந்திய கொன்றைமாலை யணிந்த சடாமகுடமுள்ள வழித்துணை நாதருக்கு ஒரு தினத்தில், அறுகாவது, பச்சிலையாவது, உலர்ந்தவில்லையாவது மலர்களாவது சாத்தினால் மறுபிறப்பறும் இறப்புமறும், பகைவரும் ஒழிவார்கள் புத்திரசம்பத்தும் உறுதிபெற்ற மேன்மையுங் கல்வியுமுளதாம். எ-று.

10. வினையகன்றிடும் பிணிகளுமகன்றிடு மிடிபோம்
நினையுமெய்ப் பொருளாயினும் வருமிவை நிற்க
தினைவிதைக்குநே ரறமுமத் தலத்திலே செய்தாற்
பனைவிதைக்கு நேராகவே வளர்ந்துமேற் பலிக்கும்.

இ-ள் நல்வினை தீவினை யென்னுமிருவினைகளும் அவையேதுவாகவருகின்ற மகாரோகங்களும் நீங்கும் வறுமையுமொழியும் கருதுகின்ற எவ்வகைப்பொருளும் கிடைக்கும் இவைகள் நிற்க தினையளவுதருமம் அந்தத் தலத்திற்செய்தால் பனங்கொட்டைக்கு நேராகவே அதிகரித்து மறுபிறப்பில் பயன்தரும். எ-று.

11. ஆவிலாயிர மாயிரந் தினந்தின மழிக்கும்
பாவியானவரெனினு மப்பதியினிற் பணிந்தால்
நீவிலாத மெய்ஞ்ஞானியாய்ப் புலன்களை நிறுத்தி
யாவியாணவ மகன்றிடச் சிவகதி யடைவார்.

இ-ள் தினந்தோறும் பத்துலட்சம் பசுக்களை வதைசெய்யும் மகாபாவிகளேயானாலும் அந்தத்தலத்தில் வந்து சுவாமியைப் பணிந்தால் பழுதில்லாத மெய்ஞ்ஞானியாய் ஐம்புலன்களை யடக்கி உயிரைப்பற்றிய ஆணவமலம நீங்கச்சிவகதியை யடைவார்கள்.
[எ-று.

(கு-உ) பசுஹத்திமஹாபாபமாதலில் அதனைக்கூறினர் என்றுணர்க

12. மரகதக்கொடி யிறைவரைக் காலையில் வணங்கி
லிருதுவிற் செயும்வினையறும் பகற்பொழு திறைஞ்சி
லொருபிறப்புடை வினையறு மெழுபிறப் புள்ளே
பரவும்வல்வினை யகன்றிடு மாலையிற் பணிந்தால்.

இ-ள் மரகதவல்லி யென்னும் பார்வதி தேவியாரை இடப் பாகத்திலுடைய வழித்துணை நாதரைக்காலைப்பொழுதில் தரிசனஞ் செய்தால் ஒரு ருதுவிற்செய்தபாவம் நீங்கும். பகற்காலத்தில் தரிசனஞ்செய்தால் ஒரு சனனத்தில் செய்த பாவம் நீங்கும். அந்திப்பொழுதில் தரிசித்தால் எழுபிறப்பிலுஞ் செய்த பாவமெல் லாம் நீங்கும். எ-று.

13. சோதியைக் கரபுரியினிற் காலையிற் றொழுதா
றீதினர்க் குறவாகிய பாதகந் தீரும்
பாதகத் தொகையைந்தறும் பகலிடைப் பணிதல்
போதுபுக்கபின் பணிதஞ் மாபாதகம் போக்கும்

இ-ள் கரபுரியில் வழித்துணை நாதனைக் காலைப்பொழுதிற் பணிந்தால் கொடியவர்களுடன் உறவுசெய்தலாலுண்டாகும் பாவந்தீரும் பகற்காலத்தில்தொழுதால் பஞ்சமாபாதகம் நீங்கும். அந்திப்பொழுதிற் பணிந்தால் வாக்கினாற்சொல்லக்கூடாத பெரிய பாவங்களெல்லாம் நீங்கும் எ-று.

14. காலையேத்திடின் மனத்தினால் வரும்வினை கழலும்
வேலைநண் பகற்பணிந்திடி லுறைதரும் வினைபோம்
மாலையானதில் வழித்துணை மருந்தரை வணங்கி
லோலமோலமென் றோலிடும்வினையெலா மோடும்.

இ-ள் வழித்துணைநாதரைக் காலைப்பொழுதில் துதிசெய்தால் மனதினால்வரும்பாவம் நீங்கும், மத்தியானகாலத்தில் தொழுதால் வாக்கினால்வரும்வினைபோம் அந்திப்பொழுதில் பணிந்தால் ஒலமோலமென்று முறையிட்டுக்கொண்டு சகலபாவமுந் தொலையும் எ-று

15. விழுந்து மெய்யுறப் பணிந்தவர் வினைகளும்வீழ
யெழுந்தபோதவர் வினையெலா மெழுந்திரா திறக்கு
மழுந்து மெய்யினிற் றுகளினுக் கோருக மழுதின்
கொழுந்து சூடுவானுலகினி லுறைகுவர் குடியாய்

இ-ள் உடல் பூமியில்படும்படி மார்க்கசகாயரைப் பணிகின்றவர்களுடைய பாவமெல்லாம் நீங்கிப்போம் அவ்வாறு பணிந்தெழுந்தபோது சரீரத்திற்பொருந்திய துகள்களில் ஒருதுகளுக்கொருயுகமாக அமுதக்கொழுந்தாகிய இளந்திங்களைச்சூடிய பரமசிவத்தினுலகத்தில்வாசமாயிருப்பார்கள் எ-று.

16. காலமன்றிய பொழுதினிற் பணிதலோர் கரத்தால்
பாலலோசனர்ப் பணிகுத லிடத்தினிற் பணிதன்
மேலினிற்கலை தன்னுடன் பணிகுதல் விடைமு
ளாலயத்தினிற் பணிகுதல் பழுதிவை யைந்தும்.

இ-ள் காலமல்லாதகாலத்தில் ஆலயத்திற்போய் நெற்றிக்கண்ணுள்ள பரமசிவத்தைப் பணிதலும் ஒருகையினால் தொழுதலும் சிவபெருமானுக்கிடப்புறத்திலிருந்து பணிதலும் மேலேவஸ்திரம் போட்டபடியே பணிதலும் ஆலயத்துக்குள் நந்திமுன் பணிதலும் ஆகிய இவ்வைந்தும் பழுதுள்ள செய்கையாம் எ-று.

காடரிசருக்க முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் 226.

விரிஞ்சைப்புரிசருக்கம்.

1. மாதவம்புரி வதிட்ட னிப்படி சொல மகிழ்ந்து
சூதவந்தணன் முதலினோ ரனைவருந் துதித்து
வேதியன்புர மானதெப்படியென வினவத்
தாதைதன் புரமாகிய கதையினைச் சாற்றும்,

இ-ள் பெரியதவஞ்செய்கின்றவசிஷ்டமுனிவர் இவ்வாறு கரபுரிமான்மியத்தைச் சொல்லக்கேட்டு மகிழ்ந்து சூதமுனிவர் முதலாகிய முனிவர்கள்யாவரும் அவரைத்துதித்துப் பிரமதேவன் பெயரால் விரிஞ்சைப்புரமென்று பெயர் பெற்ற தெவ்வாறென்று வினவ, "வசிஷ்டரானவர்" தம்முடைய தாதையாகிய பிரமன் பெயரால் விரிஞ்சைப்பதியென்றாகிய சரித்திரத்தைச் சொல்லுகிறார். எ-று.

2. முன்னைநாலுகங் கூடியதாயிர முடிந்தா
ன்னவாகனற் கொருபகலாகு மப்பகலின்
மன்னுமீரேழு மனுக்களும் வலாரியும் வாழ்வர்
பின்னரப்படி நூறுகங் கனன்மழை பெய்யும்.

இ-ள் முன்னம் நான்குயுகமுங்கூடிய ஆயிரஞ்சதுர்யுகங்கட் சென்றால் பிரமதேவனுக் கொருபகலாகும், அந்த வொருபகலில் பதினான்கு மனுக்களும் தேவேந்திரனும் வாழ்வார்கள் பின்பு அப்படி நூறுயுகங்கள் அக்கினிமழை பெய்யும். எ-று.

3. அங்கியா லுலகேழும் வெண்பலியுரு வாகும்
பொங்குநூறுகம் பின்னரும் கனன்மழை பொழியு
மெங்குமோ ருருவாகியே யுருகுமவ் வெரியாற்
றங்கவானவர் சத்திய வுலகினிற் சூழ்வர்.

இ-ள் அந்த அக்கினிமழையினால் உலகமெல்லாம் வெண்மை நிறமுள்ள சாம்பலாகும். அதன் பின்பும் நூறுயுகங்கள் அக்கினி மழைபெய்யும் அந்த அக்கினிமழையினால் எங்குமொரு உருவமாயுருகும் அப்போது தேவர்கள் சகிக்கமாட்டாமல் சத்தியலோகத்திற்போய்ச் சேர்வார்கள். எ-று.

4. அந்தவெண்ணிலே நூறுகம்புனன் மழை யடரும்
வெந்தயாவையுந் தணிந்திடு நூறுக மீளத்
தந்தமாரியின் வாரியான் மறைந்திடுந் தரணி
மந்தராசலம் பாதியப்புனற்குளே மறையும்.

இ-ள் மேற்சொல்லி வந்த அளவின்படி நூறுயுகங்கள் நீர் வருஷம் பொழியும் அந்த நீர் வருஷத்தினால் முன்வெந்தவைகளெல்லாந்தணியும் மறுபடி நூறுயுகங்கள் பெய்த நீர் வருஷத்தினால் இவ்வுலக மறைந்துவிடும் அந்த நீரிலேமந்தரகிரியானது பாதி மறையும் எ-று.

(கு-உ.) மந்தராசலம்=மஹாமேரு.

5. இந்தநாலுகத் தாயிர நான்முகற் கிரவா
மந்தநள்ளிருண் முழுவது மாலிலைத் துயில்வோ
னுந்திமீ தயனுறங்கிடு மவ்விர வொழிந்தால்
வந்தோ ரேனமாயுலகெலா மமைத்திடு மாயன்

இ-ள் மறுபடி இவ்வாறு ஆயிரஞ்சதுர்யுகங்களானால் பிரமதேவனுக்கு ஒருராத்திரியாம், அந்த இராத்திரிமுழுதும ஆலிலையிற்பள்ளிகொண்டிருக்கும் நாராயணமூர்த்தியினுடைய நாபிக்கமலத்தினிடத்தில் உறங்குவன். அந்த இராத்திரி யொழிந்தால் நாராயணமூர்த்தி வராக அவதாரஞ்செய்து உலகத்தை யெல்லாம் முன்போல அமைப்பர் எ-று.

(து-உ) (நள்ளிருள்-செறிந்த இருள்)

6. ஆண்டுநூறு சென்றிடி லரியிடத் தடங்கு
மீண்டுமச்சுத னச்சுதனாகிய விதியைக்
காண்டகும்படி யளித்திடுஞ் சதுர்மறைக்கடவு
ளண்டியாவையும் படைத்திடுந் திசைமுகனாகி.

இ-ள் இப்படி நூறுவருஷங்கள் சென்றால் பிரமதேவன் மகாவிஷ்ணுவினிடத்திலொடுங்குவன், மறுபடி விஷ்ணுவானவர் அந்தத்தன்புத்திரனாகிய பிரமதேவனை யாவருங்காணும்படி யுண்டாக்குவன். அதன் பின்பு பிரமதேவன் நான்முகமுள்ளவனாகி உலகங்களையெல்லாஞ்சிருஷ்டிப்பன் எ-று.

7. பிரமகற்பமோ ரிரண்டொரு நாளதாய்ப் பெருகுந்
திருவினாயகற் காண்டுநூ றப்படி சென்று
லரனிடத்திலே யடங்குவ னடங்கிய வரியை
விரவுசிட்டியி லுருத்திரன் மீளவும் விதிப்பன்.

இ-ள் இவ்வாறு நடக்கும் இரண்டு பிரமகற்பம் விஷ்ணுவுக்கு ஒரு நாளாய்ப்பெருகும். அவ்வண்ணம் நூறுவருஷங்கள் சென்றால் விஷ்ணுவானவர் உருத்திரனிடத்திலே யடங்குவர் அவ்வாறு அடங்கிய விஷ்ணுவைச்சிருஷ்டியில் உருத்திரமூர்த்தியானவர் மறுபடி சிருஷ்டிப்பார் எ-று.

8. அதுவிரித்திடிற் பெருகிடும் பரம்பரை யதனால்
விதிபடைப்பு நாமுரைக்குது முமக்கென விளம்பு
முதநியிற்றுயி னெடியவனுந்தியி லுதித்த
பதுமனப்பொழு தறிந்திலன் படைத்திடும் பரப்பை

இ-ள் அதனை விரித்துச்சொன்னால் அதிகமாம் ஆதலால் அது நிற்கபிரமதேவனுடைய சிருஷ்டிப்பைப் பரம்பரையினால் நாஞ்சொல்லுகிறோம் உங்களுக்கென்று சொல்லுகிறார். பாற் கடலில் பள்ளிகொண்டிருக்கும் விஷ்ணுவினுடைய நாபியிலுதித்த பிரமதேவன் அக்காலத்தில் சிருஷ்டித்தொழில் தெரியாதவனா யிருந்தான் எ-று.

9. நெற்றிமீதினி னிமலனைச்சமாதியா னினைத்தான்
சுற்றராமுடி யிறைவனு முமையுடன் றோன்றி
யிற்றைநாளுனக் களித்திடும் வரங்களே தென்றான்
முற்றையாவையுந் தெரிந்திலன் படைப்பென மொழிந்
[தார்

இ-ள் அவ்வாறு தெரியாதவிருந்த பிரமதேவன் நிஷ்டையில் தன்னுடைய நெற்றியினிடமாகப் பரமசிவத்தைத்தியானஞ்செய்து கொண்டிருந்தான் அப்படியிருக்கும்போது நாகங்களைச்சுற்றிய சடைமுடியுள்ள பரமசிவன் பார்வதி தேவியாருடன் பிரத்தியக்ஷ மாய்ப்பிரமதேவனை அருளுடனோக்கி இப்போது நானுனக்குத் தர வேண்டியவரம் யாதென்ன பிரமதேவன் பரமசிவத்தை வணங்கி அடியேன் சிருஷ்டிக்குந்தொழில் சிறிதுந்தெரியாதவனாயிருக்கிறே னென்றான். எ-று.

10. பரமனே யெனப்பகர்ந்திடும் பதுமனைப் பார்த்துப்
பிரமனே யுனக்குரைசெய்வே னுலகெலாம் பெண்ணும்
விரவுமாணு மாயிருக்குமவ் விரண்டையும் விரிக்கி
லுருவமாக வென்னிடத்திலே யறிகவென் றுரைத்தான்.

இ-ள் பரமசிவமே அருள்செய்ய வேண்டுமென விண்ணப் பஞ்செய்த பிரமதேவனை நோக்கிப் பிரமனேயுனக்கு நான் அருள் செய்கிறேன் உலகமெல்லாம் பெண்ணும் பொருந்திய ஆணுமா யிருக்கும் அவ்விரண்டையும் உருவமாக விவரிக்கில் சத்தியும் சிவமுமாயிருக்கும் என்னிடத்திலேயறிந்துகொள்வாயாகவென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினர். எ-று.

11. பகுதியாகிய படைப்பிரு மூன்றுள பகரில்
விகுதியாகிய படைப்பொரு மூன்றுள விதிக்கிற்
றொகுதியாகவே மாயையிலொருகலை தோன்று
மிகுதியாகு மக்கலையினிற் பிறக்குமவ் வியத்தம்.

இ-ள் பிரகிருதியாகிய சிருஷ்டி ஆறுவகையாயிருக்கின்றன சொல்லுமிடத்தில் விகுர்தியாகிய சிருஷ்டி மூன்றுவகையாயிருக்கின்றன விகுதிக்குமிடத்தில் தொகுதியாகவே மாயையிலொருகலை தோன்றும் மிகுதியாகிய அக்கலையில் அவ்வியத்த முண்டாகும் எ-று.

12. ஆரவன்னதிற் பிறந்திடும் புத்தி யாங்கதி லாங்
காரமூன்றும் வந்துதித்திடு மவைகளிற் கருத்துஞ்
சாருமிந்திய மொருபதும் பூதமூந் தழைக்கும்
பாரிலிப்படி யறுவகைச் சிருட்டியும் படைப்பாய்

இ-ள் பொருந்த அந்தக்கலையில் புத்தியுண்டாகும் அந்த புத்தியினிடமாக மூன்று அகங்காரமும் பிறக்கும் அந்த அகங்காரங்களில் மனமும் தசவித இந்திரியங்களும் பஞ்சபூதங்களும் உண்டாகும் உலகத்திலிவ்வாறு அறுவகைச் சிருஷ்டிகளையும் படைப்பாய். எ-று.

(கு-உ) ஆங்காரம் மூன்றுவன பூதாதியாங்காரம் தைசதவாங்காரம் வைகாரிகாங்காரம் இந்திரியங்கள் பத்தாவன மெய் வாய் கண் மூக்கு செவி என்னும ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தும் வாக்கு பாதம் பாணி பாயுரு உபத்தம் என்னும் கன்மேந்திரியங்கள் ஐந்துமாம் பஞ்சபூதம் பிரிதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாயம் என்பவை.

13. மூவகைப்படும் விருத்தியின் விரிவினை மொழியின்
மாவுமற்றுள பறவையு மொருவகை மானும்
பூவளித்திடும் புதற்களு மொருவகை புணரும்
தேவர்மற்றுள மனிதரு மொருவகைச் சிருட்டி.

இ-ள் மூன்றுவகைப்பட்ட விருத்தியின் விரிவைச்சொல்லில் மிருகங்களும், மற்றையபக்ஷிகளும் ஒருவகைச்சிருஷ்டி விருக்ஷங்களும் மலர்களைத்தருகின்ற புதர்களுமொருவகைச் சிருஷ்டி தேவர்களும் மனிதர்களு மொருவகைச் சிருஷ்டியாம் எ-று.

14. மேலதாகவே தோன்றிடுந் தருக்களின் விதற்பஞ்
சாலுமானிட ரதோமுகநிலையினுற் சனிப்பர்
கோலமோ குறுக்காயெழும் விலங்குபுட் குலங்கள்
தோலுறுஞ்செவி துளைச்செவி யாமுயிர்த் தொகுதி.

இ-ள் விருக்ஷபேதங்களெல்லாம் மேல்நோக்கி ஊர்த்தமுக மாகவளரும் மிருதியான மானிடர்கள் கீழ்நோக்கி அதோமுக நிலையிற் சனிப்பார்கள் மிருகங்களும் பக்ஷிகளும் பக்கப்பார்வை யாகச்சனிக்கும். இவ்வகையுள்ள உயிர்வருக்கங்கள் தோல் புறத்தில் தோன்றுங் காதுகளையுடையவைகளும் தோல்புறத்தில் தோன்றுமல்துளை மாத்திரமுள்ளதான காதுகளையுடையவைகளு மாம் எ-று.

(கு-உ) காது இருப்பதாக வெளியில் தோன்றுமலிருப்பது துளைசெவி இவ்வாறு துளைச்செவிகளையுடையவை பக்ஷிகள் முதலானவைகளுமாம்.

15. பிண்டமீதினிற் றோற்செவி யுயிரெலாம் பிறக்கு
மண்டமீநினிற் சனித்திடுந் துளைச்செவி யனைத்துஞ்
சண்டனுண் பெண்ணென் றுரைபெறு மூவகைத் தருக்
[கள்
எண்டகும்படி வயிரமுள்ளனவுமற் றிலவும்.

இ-ள் தோற்காதுகளையுடைய உயிர்களெல்லாம் கருவில் பிண்டமாகத்தங்கியுதிக்கும் துளைச்செவியுயிரெல்லா முட்டையில் தங்கிப்பிறக்கும் வயிரமுள்ளவிருக்ஷங்கள் ஆண் விருக்ஷங்களென் றும் வயிரமில்லாத விருக்ஷங்கள் பெண்விருக்ஷங்களென்றும் அலி விருக்ஷங்களென்றும் மூன்றுவகைப்படும் எ-று.

(கு-உ) சண்டனென்பது அலி)

16. மாதுபாக னிப்படி சிட்டிவகையெலா மறைந்தான்
வேதநாயக னப்படியுலகெலாம் விதித்தான்
சோதிதன்னருட் பெருமையாற் றெறிந்ததித் தொழி
[லென்
றுதிதாடொழக் கரபுரிப்பதியினை யடைந்தான்.

இ-ள் பார்வதிபாகனுகிய பரமசிவன் இவ்வாறு சிருஷ்டிக் கிரமங்களை அருளிச்செய்தார். அதைதெரிந்துகொண்ட பிரம தேவன் அந்தக்கிரமப்படி உலகத்தை யெல்லாஞ் சிருஷ்டித்தான் அப்படிச்சிருஷ்டித்து சோதிசொரூபமாகிய பரமசிவத்தினுடைய அருளால் இந்தச்சிருஷ்டித்தொழில் நமக்குத்தெரிந்ததென்று அந்தக்கடவுளைப்பணிவதற்குக்கரபுரியை அடைந்தான் எ-று.

17. ஆற்றினுக்கெலாந் தலைமையாம் பாலிநீ ராடிப்
போற்றிநம்பனை யனுதினமருச்சனை புரிந்து
கோற்றொடிப்பசுங் கொடியிடைமரகதக் கொடியை
மாற்றுமிக்க பொன்மலர்களாற் பணிந்தனன் வழுத்தி.

இ-ள் நதிகளுக்கெல்லாந் தலைமையாகிய பாலிநதியில் ஸ்நானஞ்செய்து நாள்தோறும் மார்க்கசகாயரை அருச்சனைசெய்தும் வளையலணிந்தகைகளையும் பசுங்கொடியொத்த இடையினையும் உடைய "மரகதவல்லித்தாயை" யும் மாற்றுயர்ந்த பொன்மலர்களால் அருச்சித்துந்தொழுதும் தோத்திரஞ் செய்தான். எ-று.

18. அயனுமத் தலத்தொரு தடஞ்சமைத் தனைலர்மேற்
கயல்குதிக்கு மத்தடத்திலோ ரிலிங்கமுங் கண்டான்
வியன்மணிச்செறி கரபுரியெனும்பதி விரிஞ்சைப்
பெயர்படைத்தது பிரமனுஞ் சிவகதி பெற்றான்.

இ-ள் பிரமதேவனும் அந்தத்தலத்தில் ஒரு தீர்த்தமுண்டாக்கிச்சேல்மீன்கள் குதிக்கும்படியான அந்தத்தீர்த்தக்கரையில் ஒரு சிவலிங்கமும் ஸ்தாபித்துப்பூஜைசெய்தான் இந்தக்காரணத்தினால் பெரியமணிகள் நிறைந்துள்ள கரபுரியானது விரிஞ்சைப்பதியென்றும் பெயர்பெற்றது இவ்வாறு பூசித்தபிரமதேவன் மார்க்கசகாயருடைய கிருபையினால் சிவகதியடைந்தான். எ-று.

விரிஞ்சைப்புரிசருக்க முற்றிற்று.

ஆகூ திருவிருத்தம் 244.

வழித்துணைச்சருக்கம்.

1. அடிவளைந்து முனிவர்தொழ வரமளிக்குங் களிற்றுமுகத்
தரசைப்போற்றி
வடிவளைந்த தனம்பெருத்து நடுவளைந்த மரகதப்பூ
மயிலைப்போற்றி
கொடிவளைந்த மதில்புடைசூழ் கரபுரியி லொருசிறுவன்
குறைவுதீர்
முடிவளைந்த வழித்துணைவ ரடிபணிந்து கதைகளெல்லா
மொழிகுவேனே.

இ-ள் சிரசுவணங்கித்தம்முடைய திருவடியைத்தொழுகின்ற முனிவர்களுக்கு வேண்டிய வரங்களைக்கிருபை செய்யும் யானைமுகமுள்ள விநாயகரைப்போற்றிசெய்து அழகுகலந்த திருத்தனபாரம் பூரித்துவளைந்த இடையினையுடைய மரகதவல்லித்தாயாரையும் போற்றிசெய்து கொடிகள் பொருந்தியமதிலானது புறத்தில் சூழ்ந்திருக்கும்படியான கரபுரியினிடத்தில ஒரு பிராமணப் பிள்ளையினுடைய மனக்குறைவுதீரும்படி திருமுடிவளைந்த மார்க்கசகாயருடைய திருவடிகளையும் வணங்கி மற்றசரித்திரங்களையும் சொல்லுகிறேன். எ-று.

வேறு.

2. பாடலம்புனை மாதவி பைங்குரா
நீடுதண்டலை யெங்கு நெருங்கவுந்
தேடிமங்கையர் கொந்தள தேசமேற்
கூடிவண்டுறை குந்தள தேசமே.

இ-ள் பாதிரிமரமும் குருக்கத்திமரமும் பசியகுராமரமும் நீடிய சோலைகள் எங்கும் நெருங்கியிருக்கவும் தேடிவந்த மாதர்களுடைய அளக பாரத்தினிடத்தில் வண்டுகள் கூட்டமாகச்சேர்ந்திருக்கும்படியான வளப்பத்தையுடைய குந்தளதேசம் எ-று.

3. அங்கயங்களு மாறுதடங்களுஞ்
செங்கலங்கல்படுந் தினமானமுந்
துங்கவல்லியற் றேளினுதிர்ந்திடும்
குங்குமங்களிற் குந்தளதேசமே.

இ-ள் பரிசுத்தமான மாதர்களுடைய தோளில் நின்றும் உதிர்ந்திடுங் குங்குமங்களினால் அழகிய கரங்களும் ஆறுகளும் தடாகங்களும் நாள்தோறுஞ் செஞ்சேருபடும்படியான வளப்பத்தையுடைய குந்தளதேசம் எ-று.

வேறு.

4. அளகைபோல வந்நாட்டிலோர்பதியுள ததிலே
வளமையான் மிகுத்தவனொரு பெருங்குடி வணிகன்
தளர்விலா னரற்கடியவன் பெயர் தனபாலன்
மிளகுவாணிபம் புரிந்ததிற் பெருந்தனம் விளைத்தான்.

இ-ள் அளகாபுரியைப்போல் அந்தநாட்டிலொரு பதியிருக்கின்றது அதில் வளப்பத்தினால் மிகுந்தவைசிய குலத்தில் பிறந்த ஒரு வர்த்தகனுளன் அவனேயாதொரு தளர்ச்சியுமில்லாதவனும் பரமசிவனுடைய திருவடிக்கு அன்புள்ளவனும் தனபாலனென்னும் பெயருள்ளவனுமாய் மிளகுவர்த்தகஞ் செய்து அதினால் மிகுந்த தனம் சம்பாதித்தான்.

5. நாற்றிசைக்கணு மவன்பொதி வழங்கிடு நாளிற்
கூற்றுதைத்தவர் காஞ்சிமா நகரியைக் குறித்திட்
டேற்றினத்தின் மேற்பற்பலகதிப் பொதி யேற்றி
யாற்றினத்துகள் விரிஞ்சையம் பதியைவந் தடைந்தான்

இ-ள் அந்தத் தனபாலன் நாலுதிக்கிலும் மிளகு பொதி அனுப்பிக்கொண்டிருக்கும் நாளில் கூற்றுவனையுதைத் தருளிய "ஏகாம்பர நாதர்" வீற்றிருக்கும் காஞ்சிபுரத்துக்குப் போகக் குறித்து எருதுகளின்மேல அநேக மிளகு பொதியேற்றி பாலி நதியில் சங்குகள் தவழும்படியாகிய விரிஞ்சைப் புரத்தில்வந்து சேர்ந்தான் எ-று.

(கு-உ) (நந்து எனற்பாலது விகாரவகையால் நத்து என நின்றது).

6. கோறலைத்தருங் கொடும்படை யெயினர்கள் குழுமி
யாறலைத்தன ரெனச்சிலர் பகர்தலு மஞ்சி
மாறலைத்தெழுங் கருங்கயன் மருங்கயற் கமுகந்
தாறலைத்திடுங் கரபுரி தன்னில்வந் திறுத்தான்.

இ-ள் கொல்லுந்தொழிலைச் செய்கின்ற கொடியபடைகளுள்ளவேடர்கள் கூட்டமாய்க் கூடிக்கொண்டு வழியில் அடித்துப்பறித்தார்களென்று சிலர் சொல்லவே பகையாகிய மீன்களை வருத்தியெழுகின்ற சேல்மீன்கள் வயல்களுக்கு அருகிலிருக்கும் கமுகங்குலைகளை யலைக்கும்படியான கரபுரியில்வந்து சேர்ந்திருந்தான் எ-று.

7. மீண்டுசென்றிடின் முதலிலே படும்பெரு விலையா
வீண்டுவிற்கிலோ முதலலாதூதிய மிலையித்
தூண்டுசெஞ்சுட ரிரவியும் புரவியுஞ் சோலைத்
தீண்டுகச்சியும் புகவரிதெனமனந் திகைத்தான்.

இ-ள் திரும்பிப்போய்விட்டால் முதலிலே குறையும் அதிக விலையாக இவ்விடத்தில் விற்றாலும் முதலாகுமேயன்றி இலாபமில்லை தூண்டு செஞ்சோதியுள்ள சூரியனையும் பச்சைக்குதிரையினையும் சோலைதிண்டும்படியான காஞ்சீபுரத்திற் போய்ச்சேர்வதும் அரியதென்னப்பலபலவகையாக எண்ணினான், எ-று.

8. எய்த்து நொந்தவ னிறையவன் கோயின்முன் னெய்தி
யத்தனே திருவழகுற வாடியவமலா
வைத்த வான்பொதி பறிபடா வகைதுணை வந்தாற்
பத்துவான் பொதிமிளகுன தாமெனப் பகர்ந்தான்.

இ-ள் இவ்வாறு எண்ணிவருந்தினவன் பரமசிவம் வீற்றிருக்கும் திருக்கோயிலுக்கெதிரிற் சென்று "இறையவனே" சிறந்த அழகுபெற நிருத்தஞ்செய்த "அமலனே" நான் கொண்டுவந்து வைத்திருக்கிற பெரியபொதிகள் வேடர்களால் பறிக்கப்படாத வண்ணம் வழித்துணையாக வந்தால் பத்துமிளகுப்பொதி சுவாமிகளுடையதாகுமென்று சொல்லிப்பிரார்த்தித்தான், எ-று.

9. சொல்லிமீண்டு வந்திருக்கையி லடைந்துகண் டுயின்றா
னல்லிலேயவன் கனவிலே யிறையவ னணுகி
நல்லவரன் றுணை வழிக்குவந் துதவிடு நாளைப்
புல்லமீதினிற் பொதிகளை யெடுக்கெனப் போனான்.

இ-ள் இவ்வாறு பிரார்த்தனைசெய்து கொண்டு தன்னிருப்பிடத்தில் சேர்ந்து நித்திரைசெய்தான் அவ்வாறு நித்திரைசெய்யும் இராத்திரியில் பரமசிவம் அவன் சொர்ப்பனத்திலெழுந்தருளி நாளையதினமுனக்கு நல்லவழித்துணைவரும் ஆதலாற்பயமின்றி எருதுகள் மேல்மிளகுப்பொதிகளை யேற்றக்கடவையென்று அருளிச்செய்து மறைந்து போனார். எ-று.

10. மற்றை நாளெழுந் தெருத்தின்மேல் விரிகளை வரிந்து
கற்றைநீள் கயிற்றசைத்து வெண்கவடிகை கட்டி
யற்றநீக்கியே யவன்பொதி யெடுத்திடு மளவி
னெற்றிமேல் விழிமறைத்தான்வந் துழு னின்றான்.

இ-ள் கனவுகண்ட வணிகன் மறுநாளெழுந்து எருதுகள் மேல்வரிகளைக்கட்டிக் கற்றையாகிய நீண்டகயிற்றினால் இறுக்கி வெண்பலகறை கோவைகள் அலங்கரித்துத்துன்பம் நீங்கி அவன் பொதியெடுக்கும்போது "நெற்றிக்கண்ணை மறைத்துப்" பரமசிவம் ஒரு துணையாளன் போல்வந்து நின்றருளினர். எ-று.

11. வெள்ளை மால்விடை நீலவாய்புரவியாய் விளங்கப்
பிள்ளைவான்பிறைக் கேதகைமடலெனப் பிறங்கத்
துள்ளுநீர்த்திரைக் கங்கைமேற் பாகையாய் துலங்கப்
புள்ளிமாவுரிப் பட்டுடை யாடையாய்ப் பொருந்த.

இ-ள் வெள்ளிரிஷபமானது நீலநிறமுள்ளதாவுகின்ற குதிரையாய் விளங்கவும் இளந்திங்களானது தாழம்பூ மடல்போல விளங்கவும் துள்ளுகின்ற அலைநீரையுடைய கங்கையானது சிரசின்மேல் பாகையாய் விளங்கவும் புள்ளிமான்றோல் உடையானது பட்டினாலாகிய ஆடையாய் விளங்கவும். எ-று.

12. அருமணித்தலை யரவநீள்குண்டல மாகத்
திருமுகத்திலே நுதல்விழி திலதமாய்த் திகழ
வொருகரத்தினிற் சூலமோர் குந்தமா யொளிரப்
பொருகளிற்றுரி கஞ்சுகமாகமேற் பொருந்த

இ-ள் கிடைப்பதற்கரிய மாணிக்கம் பொருந்திய படமுள்ள நாகங்கள் குண்டலங்களாகவும் நெற்றிக்கண்ணானது திருமுகத்தினிடத்தில் திலதப்பொட்டாய் விளங்கவும் ஒப்பற்றதிருக்கரத்திலிருக்கும் சூலமானது வேலாயுதமாகப் பிரகாசிக்கவும் யானைத்தோலானது சட்டையாய் மேலே விளங்கவும் எ-று.

13. வந்துதோன்றி யாம்வழித்துணை யாகவே வருவோம்
சிந்தைநீ களித்தெழுகென வுரைத்துமுன் சென்று
ஐந்துமாகதி யடவிலே நடத்திடு னயந்த
புந்தியான்மகிழ் வணிகனும் பின்வழி போனான்.

இ-ள் இவ்வாறு பரமசிவம் வந்துதோன்றி உனக்கு நாம் வழித்துணையாகவே வருகிறோம் நீ மனமகிழ்ந்து புறப்படு என்று சொல்லித்தாம் ஏறிக்கொண்டிருக்கும் குதிரையைப் பஞ்சகதிக்கிரமத்திலே செலுத்தினர் அதைக்கண்டு விரும்பிய மனதினால் மகிழ்ந்த அந்தவர்த்தகனும் அவருக்குப் பின்னாகவழி நடந்தான் எ-று.

(கு-உ) கதியைந்தாவன-மல்லகதி-மயூரகதி-வானரகதி-வியாகரகதி-விடபகதி-என்பவை.

14. காவதஞ்சில தடங்களைக் கடந்திடுங் காலை
யாவிலேறிய கடவுண்மற் றவன்செய லறிய
மாவைவேறொரு நெறியிலே விலக்கியுண் மறைந்தான்
தேவர்கோன் மறைந்திடுதலு மவனுளம் திகைத்தான்.

இ-ள் சிலகாதவழி சென்று கடந்தபோது ரிஷபத்திலேறிய பரமசிவம் அவனுடைய செய்கையை யாவருமறியும்படி குதிரையை வேறொரு வழியில்திருப்பி அங்கேயறைந்தருளினர் பரமசிவம் இவ்வாறு மறைந்தவளவில் அந்த வர்த்தகன் மனந்திகைத்தான் எ-று.

15. அந்தவெல்லை யாறலைப்பவர் பிறப்பிட மதலாற்
றந்தியாளி யெண்கடற்புலி யளவறச் சரிப்ப
தந்தகாரமுண் மறைசெறி யுடைய வாரணியங்
கொந்தரு தவணிலங்கிடும் பருதியங் குன்றம்.

இ-ள் அந்தவிடத்தில் வேடர்கள் பிறப்பிடமாயிருப்பதுமன்றி யானை சிங்கம் கரடி வன்மையுள்ள புலி என்னுமிம்மிருகங்கள் சஞ்சரிப்பதும் அந்தகாரமுள்ளே மறைந்தவிருக்ஷங்களினுடைய நெருக்கமுள்ள காட்டினிடத்தில் மலர்கொத்துகளை நீங்காததாகிய "பருத்திமலை" யென்றொரு குன்றம் விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்றது எ-று.

(கு-உ) பருத்திமலை யென்று பெயருண்டாயது இன்னின்ன காரணத்தினாலே யென்று ஒரு சொல்லுக்கிரண்டு பொருள் படும் படி கூறுகின்றார்.

16. பொன்றிடா நெடுங்கலைகளை யுதவிடும் பொலிவோ
வன்றியேகதிர் சூழ்ந்திடும் பெருங்குணத் தாலோ
நின்றுவேட்டுவர் பறித்தலினோ நெடும்பருத்திக்
குன்றமென்று பேர்படைத்த திவ்வனத்திடைக் குன்றம்

இ-ள் மலையானது கலைமான்களைத்தருவது பருத்தியானது வஸ்திரங்களைத்தருவது ஆதலாலிவ்விரண்டிற்கும் பொருள்படும்படி ஒழிவில்லாத பெரியகலைகளையுதவிடும் பொலிவினாலேயோ மலையானது ரத்தினகிரணங்கள் சூழப்படுவது பருத்தியானது பஞ்சுநூற் கப்படும் இராட்டினத்திற் பொருந்திய இரும்புக்கம்பியில் சூழப் படுவது ஆதலாலிவ்விரண்டிற்கும் பொருள் படும்படி கதிர்சூழ்ந் திடும் பெருங்குணத்தாலோவென்றும் மலையானது வேடர்களி ருந்து அந்த மார்க்கத்தில் நடப்பவர்களுடைய சொத்துக்களைப் பறிப்பதற்கிடமாயிருப்பது பருத்தியானது நெய்தற்றொழிலாளி கள் விரும்பிப்பறிப்பதற்குக் காய்களையுடையது ஆதலாலிவ்விரண் டிற்கும் பொருள்படும்படி வேட்டுவர் பறித்தலினோவென்றும் அந்த வனத்திலிருக்கும் மலையானது பருத்திக்குன்றமென்று சொல்லும்படி பெயருண்டாய தெனக்கூறினர். எ-று

(கு-உ) உவர் என்னுஞ்சுட்டுச்சொல் ஈண்டு நெய்தற்றொழி லாளிகளை யெடுத்துக்கூற நின்றது இவர் என்னுஞ்சொல் சமீபத்தி லிருப்பவர்களையும் அவர் என்பது அப்புறத்திலிருப்பவர்களையும் உவர் என்பது அதிலும் அப்புறத்திலிருப்பவர்களையும் குறித்துச் சொல்லுகின்ற சுட்டுச்சொற்கள் பருத்திக்குன்றென்பது இயற்கை ப்பெயராயிருப்பினும் அதற்குக் காரணங்கற்பித்துக்கூறுவது கவி சாதுரியமென்றுணர்கமேல் இன்னமொருவகைப்படுத்தி கூறுகின் றார்.

17. அலகிலாத வெண்மஞ்சுவர் தடைதலி னாலும்
விலகிடாது பன்மலர்களும் விரிதலினாலும்
பலவிதம் படுமுத்தினத்தாலும் வெண் பருத்தி
மலையை நேரெனவிளங்கிடும் பருத்திமால் வரையே,

இ-ள் அந்த மலையின்மேல் அளவில்லாதவைகளாய் வெண்மைநிறமுள்ள பனிகள்வந்து சூழ்வதினாலும் வெண்மை நிறமுள்ள பலமலர்கள் எப்போதும் மலர்ந்திருப்பதனாலும் பலவிதமுத்துகள் பொருந்தியிருப்பதனாலும் பருத்திக்குன்றமானது வெண்மை நிறமுள்ள பருத்திப்பஞ்சுப்பொதியினை யொத்திருப்பது. எ-று.

(கு-உ) அம்மலைபருத்திக்குன்றமெனப்பெயர்பெற்றிருப்பது மன்றிபனிகள் சூழ்ந்திருப்பதினாலும் வெண்மலர்கள் மலர்ந்திருப்பதினாலும் முத்துகள் பொருந்தியிருப்பதினாலும் பஞ்சுப்பொதியினை யொத்திருக்கின்ற தென்றுங்கூறினர் பலவிதமுத்தமாவன யானைத்தந்தமுத்துக்களும் பன்றிக்கோட்டு முத்துக்களுமாம்.

18. இடியிடித்து விற்கொடுதுளி யிறைத்து விண்ணொழிலி
யடிவரைப் புறத்ததிர்த்திடுஞ் செயலென வதிர்த்துக்
கொடியவிற்கொடு கணைகளைச் சிதறியக் குவட்டிற்
செடிகளிற் செறிவனசரர் செறிந்தனர் சினத்து.

இ-ள் மேகமானது இடியிடித்து இந்திரதனுவைக் கொண்டு மழைத்துளிகளை யிறைத்து மலைச்சாரலின் புறத்தில் கருமுறுகின்ற செய்கைபோல் அந்த மலையிலிருக்குங் காட்டுமரங்களிற் பதுங்கியிருக்கும் வேடர்கள் கொடிய விற்களைப்பற்றிக்கொண்டும் பாணங்களைச்சிதறிக்கொண்டும், கோபங்கொண்டு ஆரவாரத்துடன் வந்து அந்த வர்த்தகனைச் சூழ்ந்து கொண்டார்கள் எ-று.

19. மடித்தவாயினர் நெடியமுண் மரமென மயிராற்
பொடித்தமேனிய ரசைத்திடுங் கச்சையர் பொருந்தப்
பிடித்தஞாளியர் செருப்பின ரிருட்பெரும் பிழம்பே
குடித்தபோற் கருநிறத்தினர் நமனிலும் கொடியோர்

இ-ள் அந்தவேடர்கள் மடித்தவாயினையுடைய வர்களும் நீண்டமுட்களையுடைய மரங்கள்போல மயிர்கள் பொடித்த சரீரத்தையுடையவர்களும் அரையிலிறுக்கிக்கட்டிய கச்சையையுடையவர்களும் பலவிடங்களிலோடா மலிருக்கும்படி பிடித்துக்கொண்டிருக்குட் நாய்களையுடையவர்களும் கால்களில் செருப்பினையுடையவர்களும் பெரிய இருட்கூட்டம் விழுங்கினது போன்ற நிறத்தையுடையவர்களும் கூற்றுவனிலும் கொடியவர்களுமாய் என்றவாறு.

20. கொம்பு காகளஞ் சிறுகணூர் துளைவளை குறித்துப்
பம்பை பேரிகை பகைத்துடி முழக்கியார்ப் பரித்து
வெம்பு ஞாளியை சங்கிலித் தொடரினும் விடுத்தே
மும்புராசிபோல் வளைதடி யெறிந்து வந் தடர்த்தார்,

இ-ள் ஊது கொம்புகள் எக்காளங்கள் சிறிய கண்ணுள்ள துளை பொருந்திய சங்குகள் என்னுமிவைகளை யூதிக்கொண்டும் பம்பை பேரிகை துடி யென்னுமிவைகளை முழக்கிக்கொண்டும் ஆரவாரித்து உறுமுகின்ற நாய்களைச் சங்கிலிக்கயிறுகளினின்றும் விடுவித்து ஏழுசமுத்திரங்கள்போல வளைதடிகளையெறிந்தும்வந்து சூழ்ந்தார்கள்.

21. பூழிகண்களி லிறைத்தன ருரத்தினிற் புடைத்தார்
தாழும்வன்கொடி கொண்டவன் புயங்களைத் தளைந்தார்
பாழியாலவன் றனங்களை யனைத்தையும் பறித்தா
ரூழிகாலமென் றயிர்த்தன ரவ்விடை யுறைவோர்.

இ-ள் இவ்வாறு வந்தவேடர்கள் அவன்கண்களில் புழுதியையிறைத்தும் மார்பிலடித்தும் அங்கிருக்கும் வலியகொடிகளால் அவன் புஜங்களைக்கட்டியும் தங்கள் பலத்தினால் அவன் தனங்களையெல்லாம் பறித்துக்கொண்டார்கள் அங்கிருந்தவர்கள் ஊழிகாலமோ இதுவெனச் சந்தேகித்தார்கள் எ-று.

22. மருத்துப்போலவே யோடினர் விடையுடன் வந்தோர்
விரைத்துத் தள்ளிய விடைகளும் வெருண்டு வெற்பேற
வெருத்துக் குன்றமாமெனப் படும்பொதிகள் வீழ்ந்திட
[லாற்
பருத்திக் குன்றுபோய்ப் பொதியமாமலை யெனப் படு
[மால்.

இ-ள் அப்போது பொதியெருதுடன் வந்த ஆள்களெல்லாரும்வாயுவேகமாக ஓடிப்போய்விட்டார்கள் விரைந்து பொதிகளைத் தள்ளிவிட்ட எருதுகளும் பயந்து மலையின்மேலேறுதலால் அந்தப் பருத்திமலை யெருதுமலையென்று சொல்லும்படி விளங்கியது அன்றியும் பொதிகளானவை அங்குவீழ்ந்தமையால் பருத்திக்குன்றமென்பது மாறிபெரிய பொதியமலை யென்றுஞ் சொல்லும்படியாயது. எ-று

23. அனையகாலையிற் பெருந்தன பாலனு மயர்ந்து
நினைவு தோன்றிய பின்புதென் விரிஞ்சையினிமலா
கனவினீ யெழுந்தருளிய கருணையைக் கண்டு
வனமதாகு மிச்சுரத்திலே தமியனும் வந்தேன்

இ-ள் அவ்வாறு வேடர்கள் வந்து பறித்துக்கொண்டகாலத்தில் தனபாலனென்னும் வணிகன் சோர்வடைந்து நினைவுவந்த பின்பு விரிஞ்சைப்புரத்தில் வீற்றிருக்கும் நிர்மலனே அடியேன் சொப்பனத்தில் தேவரீர் எழுந்தருளிய கிருபையைக்கண்டு வனமாகிய இந்த அருநெறியில் தனியனாகிய நானும் வந்தேன். எ-று.

24. தூயவாசிமேன் முன்னமே துணைவருந் தோன்றன்
மாயமாயிடைச் சுரத்திலே தடித்தென மறைந்தா
ளுயிரம்பொதி மிளகுடன் விடைகளு மகன்ற
நீயிரங்குவா யினியென வணிகனு நினைந்தான்.

இ-ள் பரிசுத்தமுள்ள குதிரைமேல் துணையாக வந்த ஒரு மகாபுருஷன் இந்த நடுக்காட்டில் மின்னல்போல மாயமாய் மறைந்தான் மறைந்தவளவில் ஆயிரம் மிளகுபொதிகளும் எருதுகளும் போய்விட்டன சுவாமி திருவுளமிரங்கியருள் செய்யவேண்டுமென்று தியானஞ்செய்தான். எ-று.

25. பருத்திமால்வரை மருங்கினிற் பதுக்கையிற் பறித்தோ
ரொருத்தரன்றியே யகப்படப் பிடித்தவ ருடனே
யெருத்தின்மே னிறைப்பொதிகளு மெடுத்துவந் திறை[யோன்
மருத்துவேகமாம் பரியின்மே லவனெதிர் வந்தான்.

இ-ள் வணிகனிவ்வாறு தியானஞ்செய்தவளவில் பரமசிவந் திருவுளமிரங்கி அந்தப்பருத்திமலைச் சாரலிலிருக்கும் சிறுதூறுகளில் வந்து பறித்துக்கொண்டு போனவேடர்கள் ஒருவரும் தப்பாமல் அகப்படும்படி பிடித்துக்கொண்டு அவர்களுடனே எருதுகளின்மேல் மிளகுபொதிகளும் ஏற்றிக்கொண்டு வாயுவேகமுள்ள குதிரையின்மேல் முன்போலத்தானு மேறிக்கொண்டு அந்தவர்த்தகனெதிரில் வந்தருளினர். எ-று.

26. கண்டுவாணிபன் கறிப்பொதியனைத்தையுங் களிப்புட்
கொண்டு வாசிமேலவன் றனக்கினியன கூறி
பண்டுபோனெறி படர்ந்தன னவன்றனைப் பார்த்துத்
தண்டநீபுரி யெயினரை யெனச்சொன்னான் றலைவன்,

இ-ள் அப்போது வணிகன் மிளகுபொதிகளை யெல்லாங் கண்டு உள்ளத்தில் மகிழ்ச்சிகொண்டு குதிரையின்மேலிருப்பவருக்கு உபசாரவார்த்தை சொல்லி முன்போல் வழி நடந்தனன் அவனவ்வாறு நடக்கும்போது பரமசிவம் அவனைப்பார்த்து இந்த வேடரையெல்லாம் நீ தண்டனை செய்யென்று திருவாய் மலர்ந்தருளினர் எ-று.

27. வெற்றிவாசிமேல் வீரனிப் படியெலாம் விளம்ப
வுற்றகள்வரை பிணிகளாய் நிறுத்தலு மொருங்கே
பற்றியேத னபாலனுங் குறிக்கொடு பார்த்தா
னெற்றிமே லவரவர்க் கெலாமிருந்தது நீறு.

இ-ள் செயமுள்ள குதிரையின்மேலிருக்கும் வீரனிவ்வாறெல்லாஞ் சொல்லிவந்திருந்த திருடர்களைக்கட்டின கட்டுடன்வரிசையாக நிறுத்தினபோது தனபாலனென்னும் வர்த்தகனும் அவர்களைப்பற்றிக்கொண்டு குறிப்பாகப்பார்த்தான் அப்படிப் பார்க்கும்போது அவர்களுடைய நெற்றிகளிலெல்லாம் விபூதியிருந்தது.

28. ஈசனார் திருமேனியா யவர்களை யெண்ணிப்
பாசமாகிய தளையவர் புயத்திலும் பரிந்திட்
டாசினன்பொரு டனித்தனி யவர்க்கெலா மளித்து
வாசிமேலவன் பின்வழி நடந்தனன் வணிகன்.

இ-ள் அவர்கள் நெற்றியில் விபூதியிருக்கக்கண்ட வளவில் பரமசிவத்தின் திருமேனியாக அவர்களை நினைத்து அவர்கள் புஜங்களில் கட்டியிருந்த கயிறுகளை அவிழ்த்துவிட்டு அவர்களுக்கெல்லாந்தனித்தனியே குற்றமில்லாத நல்லபொருளைக் கொடுத்து அந்த வணிகன் குதிரையின்மேலிருப்பவர் பின்னேவழிநடந்தான் எ-று.

29. அம்புராசி சூழ்புவிக்கெலா மறம்வளர்த் தருளு
மும்பர்நாயகி முதன்மையாற் சமயமா றுடையாள்
கும்பவார்முலை முகட்டினாற் றிருப்புயங் குழைத்த
கம்பவாணர்வாழ் காஞ்சிமாநகரியைக் கண்டான்.

இ-ள் அப்படி வழிநடந்தவன் சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த பூலோகத்துயிர்களுக் கெல்லாம் அறம் வளர்த்தருளிய தேவர்களுக்கெல்லாம் தலைவியும் ஆறு சமயங்களுக்கு முதன்மையான வளுமாகிய காமாக்ஷியம்மை தன்னுடைய பொற்கும்பம்போன்ற கச்சணிந்திருக்குந்திருத்தன பாரங்களால் திருப்புயங்களைக் குழைவித்த ஏகாம்பர நாதர் வீற்றிருக்கும் காஞ்சீபுரத்தைக் கண்டான் [எ-று.

30. காவணங்களுங் கனக கோபுரங்களுங் கண்டான்
பூவணங்குவா ழரமிய நிரைகளைப் புகழ்ந்தான்
றீவணன் றிருக்கோயிலை யணுகுறான் சென்றோ
ராவணம் புகுந்தொருதனி மண்டபத் தணைந்தான்.

இ-ள் பந்தல்களும் பொன்னாலாகிய கோபுரங்களுங்கண்டான் திருமகள் வாசஞ்செய்யும் நிலாமுற்றங்களையும் கண்டு புகழ்ந்தான் இப்படிப் புகழ்ந்தவன் தீவண்ணனாகிய ஏகாம்பர நாதர் வீற்றிருந்தருளும் திருக்கோயிலுக்குள் சென்று தொழாமல் கடைவீதியிலிருக்கும் ஒரு மண்டபத்தில் போய்ச்சேர்ந்தான், எ-று.

(கு-உ) (கறி-மிளகு.)

வேறு.

31. தாமணி யறைந்தபுல்லப் பொதியெலாம் தள்ளித் துள் [ளுஞ்
சேமணி களைந்து கண்டாவரணமுஞ் சிகையுநீக்கி
யாமணி நிறையா லூட்டிப் பிணித்துண வரும்புற்பெய்து
தேமணி யலங்கலானுங் கலைக்குடி லிடத்திற் சேர்ந்தான்

இ-ள் தாமணியடித்து எருதுகளின் மேலிருக்கும் பொதிகளையெல்லாங் கீழேதள்ளி விடுக்கிட்டுத்துள்ளுகின்ற எருதுகளுக்குக்கட்டியிருக்கும் பெரியமணிகளையும் வரிசையாகக்கோத்துக் கழுத்திற் கட்டியிருக்குமணிகளையும் கொம்புகளிற் கட்டியிருக்கும் சிகைமயிரினையும் நீக்கி வரிசைவரிசையாக நீரூட்டிக்கட்டி உண்ணுதற்கு நல்ல புல்லும் போட்டு வாசனை பொருந்திய மாலையணிந்துள்ள அந்த வர்த்தகனும் கூடாரத்திற் சேர்ந்தான். எ-று.

(கு-உ) ஆம் - என்பது நீர், கலைக்குடில் - நூலாடையாலாகிய வீடு அது கூடாரமென்று சொல்லப்படுகின்றது.

32. அத்தனு மொழிவா னன்பாம் வணிகனே யெனக்குள் [ளூரி
லெத்தனை கருமமுண்டா யிருந்துமுன் றனிமை யெண்ணி
யித்தனை தூரம்வந்தே னேகுது மறவே லென்னைச்
சத்திய முணர்ந்தோர் மார்க்க சகாயனென் றுரைக்கும் [பேரே.

இ-ள் பின்பு பரமசிவம் அந்த வணிகனைப்பார்த்துச் சொல்லுகின்றார் அன்பனாகிய வணிகனே எனக்குள்ளூரிலெத்தனையோ காரியமுண்டாயிருந்தும் நீதனியாகச்செல்லுகின்றாய் யென்பதைக் கருதி இவ்வளவுதூரம் வந்தேன் இனியென்னூருக்குப்போகிறேன் நீ என்னை மறந்துவிடாதே உண்மையுணர்ந்தவர்கள் என் பெயர் மார்க்கசகாய ரென்று சொல்லுவார்கள். எ-று.

33. செட்டியுந் துணையாய்வந்த சேவகனகன்ற பின்னர்க்
கிட்டிய் வினைஞர்க்கெல்லா மவன்பெருங் கேண்மை [சொல்லிக்
கொட்டினன் மரீசமெல்லாங் குளிரவிட்டளந்து விற்றுக்
கட்டினன் மறுபைதன்னின் மறுவிலாக் கனகராசி.

இ-ள் அந்த வர்த்தகன் தனக்குத்துணையாக வந்தவீரனுகிய பரமசிவம் போய்விட்டபின் தன்னைச்சேர்ந்திருக்கிற தொழிலாளிகளுக்கெல்லாம் நேசவார்த்தை சொல்லி மிளகுபொதிகளை யெல்லாங்கொட்டி நிறைமரக்காலையிட்டளந்து விற்று அந்த விலைப்பொருளை வேறு பைகளிற்கட்டினன். எ-று.

(மரீசம்-மிளகு).

34. நெற்றிரள் விலைப்போங்காலம் பதடியும் விலையா நேர்
[போ
லுற்றன மிளகுசீறும்பதரு மொன் றொழியாவண்ணம்
விற்றிடுங் களிப்பினுலே விரிஞ்சையிற் பராவிக்கொண்ட
புற்றர வணிந்தார்க்கென்ற பொதிகளும் போக்கினுனே

இ-ள் நெல்லம் பாரம்விலை போங்காலத்தில் பதர்களும் விலையாகு முறைமைபோல பொருந்திய நல்லமிளகுகளும் பதராயிருக்கு மிளகுகளுங் கொஞ்சமும் ஒழியாவண்ணம் விற்கும் களிப்பினுலே சர்ப்பாபரண மணிந்த மார்க்கசகாயருக் கென்றுவிரிஞ்சைபுரத்தில் பிரார்த்தித்த பெரிய பொதிகளையும் விற்றுவிட்டான்
[எ-று.

35. மாலையின் மரீசங்கொண்ட வணிகர்தம் மனையிற்பெய்து
காலையிலெழுந்து பார்த்தார் கனவியபயறதாகச்
சாலவேயிருந்த தந்தவணிகனைத் தடுத்தார் சென்றுன்
வேலைநன்றெமக்குச் செய்த விரகுநன்றெனவுஞ் சொன்
[னுர்

இ-ள் அந்திப்பொழுதில் மிளகு வாங்கிக்கொண்டுபோன வர்த்தகர்கள் தங்கள் வீட்டில்வந்து மிளகு பொதிகளைக் கொட்டிப்பொழுது விடிந்தபின்பு பார்க்குமளவில் அவை பெரிய பயறுகளாயிருந்தன அவ்வாறிருக்கவே அவர்களெல்லாருஞ் சென்று தனபாலனென்னும் செட்டியை மறித்து உன்செய்கை அழகாயிருக்கின்றது நீ யெங்களுக்குச் செய்த உபாயமும் அழகாயிருக்கின்றதென்று சொன்னுர்கள் எ-று.

வேறு.

36. நன்றுநன்று நின்வாணிப மெனச்சிலர் நகைத்தார்
சென்று சென்றவன் கலைகளைப் பிடித்தனர் சிலபேர்
மன்றிலேறி நின்வழக்கினை யுரைத்திட வருவா
யென்று கூறினுர் சிலர்சிலர் கரம்பிடித் தீர்த்தார்

இ-ள் உன்னுடைய வர்த்தகம் அழகாயிருக்கின்றது அழகாயிருக்கின்றதென்று சிலர் நகைத்தார்கள் சிலபேர் தனித்தனியாகப் போயவன் வஸ்திரத்தைப் பிடுங்கிக்கொண்டார்கள் சிலர் பொதுவாரிடத்திற்போய் உன்னுடைய வழக்கினைச் சொல்லுதற்கு வாவென்று சொல்லினர் சிலபேர் அவன்கையைப் பிடித்திழுத்தார்கள் எ-று.

வேறு.

37. கள்ளமாய் மிளகுகாட்டிக் கடலையும் பயறுந் தந்தா
யள்ளிவந்தனம் பாரின்ன மரைக்கணஞ் சென்றுனெல்லா
யெள்ளுமாய் மணலுமாகு மெனச்சொன்னார் வணிகனையுற்
றுள்ளமு நடுங்கி யென்ன மாயமென் றுணர்ச்சியானான்

இ-ள் திருட்டுத்தனமாய் மிளகு காட்டிக்கடலையும் பயறுங் கொடுத்தாய் இதோ அள்ளிக்கொண்டுவந்தோம்பார் இன்னம் அரைக்ஷணஞ்சென்றால் நெல்லாகியும் எள்ளாகியும் மணலுமாகுமென்று சொன்னார்கள் அதைக்கண்ட தனபாலன் சந்தேகித்து மனமும் நடுங்கி இதென்னமாயமென்று எண்ணமிடலானான் எ-று

38. மதியிலா வணிகன்றானும் வழித்துணை யிறைவர்க்கென்ற
பொதிகளை மறந்துவிற்ற வினையினாற் பொருந்திற் றிந்த
வதிசய மிகவென்றெண்ணியதிகமோர் பொதியுங்கூட்டிப்
பதினொருபொதியு மீவேனிறைக்கெனப் பராவிக்கொண்டான்.

இ-ள் விவேகமில்லாத அந்தவர்த்தகனும் சற்றுநேரம் ஆலோசித்து மார்க்கசகாயருக்கென்று பிரார்த்தனை செய்தபொதிகளையும் மறந்துவிற்றகுற்றத்தினால் இந்தவிபரீதஞ் சம்பவித்ததென்றெண்ணி அதிகமாக ஒரு பொதியுங்கூட்டிப் பதினொரு பொதியாக மார்க்கசகாயருக்குக் கொடுக்கிறேனென்று பிரார்த்தனை செய்துகொண்டான் எ-று.

39. மனைகளிற் பயறாய் முன்னமிருந்திடு மரீசமெல்லாங்
கனவெனுஞ் சீருமாகி யிருப்பது கண்டார் கண்ட
வனைவரும் வியந்துபோனார் வணிகனுமச்சந் தீர்ந்தான்
வினவிய வவன்கனவின் மேவினன் விரிஞ்சை நாதன்.

இ-ள் அவன் பிரார்த்தனை செய்துகொண்டவளவில் இது தெரியாத அந்த வர்த்தகர்கள் தங்கள் வீடுகளில் முன்னம் பயறு யிருந்தமிளகுகளெல்லாம் கனவுகண்டதன்மை போலாய் பழைய படி மிளகாயிருப்பது கண்டு அதிசயமடைந்து அவனுக்கு பசாரஞ் சொல்லிச்சென்றார்கள் பின்பு தனபாலனென்னும் வணிகனும் பயம் நீங்கினான் முன் பிரார்த்தனைசெய்த அந்த வணிகன்கனவில் மார்க்கசகாயர் எழுந்தருளினர். எ-று.

40. பராவிய பொதிகளுக்குப் பதினொரு பொதிகடந்த
புராதன வணிகாவந்தப் பொதிகளை விதியினாலே
யராவணி சடையா னன்பர்க்களித்திடென் றருளிப் [போனா
னிராமய னுரைத்தவாறே யளித்தன னிதிக்குநாதன்.

இ-ள் எழுந்தருளிய சுவாமியானவர் அவனை நோக்கி முன் பிரார்த்தனைசெய்த பத்துப்பொதிகளுக்குப் பதினொருபொதிகளாகக் கொடுத்தபழமையான அன்புள்ளவணிகனே அந்தப் பொதிகளை யெல்லாம் சர்ப்பங்களையணிந்த சடைமுடியையுடைய பரமசிவனடி யார்களுக்குக் கிரமமாகக்கொடு என்று அருளிச்செய்து போனார் பரமசிவம் அருளிச்செய்த முறைமைப்படி அந்தத்தனபாலனென் னும் வர்த்தகனுங் கொடுத்தான். எ-று.

(கு-உ) நிராமயமென்பது இயல்பாகவே நோயில்லாதவன்.

41. குஞ்சரவு ரியானன்பர்க் கருளிய குவைகளெல்லா
நஞ்சுமி ழெயிற்றுப்பேழ்வாய் நாகங்கள் மணிகளான
மஞ்சிகன் வழிக்குவைத்த மரீசமு மணிகளான
நெஞ்சினு லுவகையுற்று னார்புக நினைவுமானான்.

இ-ள் யானைத்தோல் போர்த்தருளிய பரமசிவத்தின் அடி யார்களுக்குக் கொடுத்த மிளகுகளெல்லாம் விஷத்தைக்கக்குகிற பற்கள் பொருந்திய பெரியவாயையுடைய நாகரத்தினங்களாயின அந்த வர்த்தகன் மார்க்கத்தில் விற்கவைத்த மிளகுகளும் நாகரத் தினங்களாயின அதைக்கண்டு வர்த்தகன் மகிழ்ச்சியுற்று ஊருக்குச் செல்ல எண்ணங்கொண்டான். எ-று.

42. மச்சிகனெழுந்து கம்ப வாணரைத் தொழுதுபோற்றிக்
கச்சியம்பிகையை வாழ்த்திப் பாலியைக் கண்டுவண்டு
குச்சரிமுழக்குங் காவும்வாவியுங் குளனுநோக்கிப்
பச்சிம நெறியாற்சென்று விரிஞ்சையம் பதியிற்சேர்ந் [தான்.

இ-ள் அந்தவர்த்தகனெழுந்து ஏகாம்பரநாதரைத் தொழுது துதிசெய்து காமாக்ஷியம்மையினையும் போற்றிசெய்து அவ்விடம் விட்டுப் போய்ப்பாலிநதியைக்கண்டு வண்டுகளிசைபாடிக் கொண்டிராநின்ற சோலையுந்தடாகமுங்குளமுங்கண்டு மேற்றிசைவழியாற் சென்றுவிரிஞ்சைப்புரத்திற்சேர்ந்தான் எ-று.

வேறு.

43. அத்தலத்திடை யணுகி யாலயத்தினில் வந்தா
னித்தமுத்தனை நிமலனை யானந்த நிதியைக்
கைத்தலத்தினிற் கனகமே கருணையங் கடலே
சுத்த தத்துவமுடிவனே யெனச் சொலித் தொழுதான்.

இ-ள் அந்தத்தலத்திற் சேர்ந்து திருக்கோயிலிற் சென்று நித்தியஞான முத்தனை நிமலனை ஆனந்த நிலையைத் தரிசித்து அடியார் கையிற்பொருந்திய நிதியமே கிருபாசமுத்திரமே சுத்ததத்துவமுடிவிலிருக்கும் கடவுளே என்று துதிசெய்து பணிந்தான் எ-று

44. ஊதியப் பொருளனைத்தையும் பகிர்ந்தரற் குதவிக்
காதலித்தயன் பேர்பெறுந் திருக்குளக் கரையிற்
போதகப் புகர்முகச் சிறுவிழிப்பெரும் புழைக்கைச்
சோதியைப் புதிதமைத்தனன் றிரைப்பெயர் சூட்டி.

இ-ள் தனக்குக்கிடைத்த இலாபப்பொருளை யெல்லாம் பங்கிட்டு மார்க்கசகாயருக்கு வழங்கிப் பிரமதீர்த்தக்கரையில் யானைமுகமும சிறியகண்ணும் பெரியது திக்கையுமுடைய விநாயகரை அலையேற்று விநாயகரென்று திருப்பெயருந்தரித்துத் தாபனஞ் செய்து பூசித்தான் எ-று.

45. தம்பதிக்கணே சேர்ந்து தன்கிளைஞரு ந்தானு
மின்பமுற் றரும்பொருளுடன் பெரும்பொரு ளெய்தி
மன்பதைக்கெலாம் விழித்துணை வழித்துணை மருந்தற்
கன்பு முற்றிய நலத்தினுற் சிவபத மடைந்தான்.

இ-ள் பின்புதன் பதியிற்சென்று அங்கிருக்கும் சுற்றத்தாரும் தானும் இன்பமடைந்து இப்போது கிடைத்துள்ள அரும்பொருளுடன் மேலான பொருளையுமடைந்து நிலையாகிய ஆத்மகோடிகளுக்கெல்லாம் விழித்துணைபோன்ற வழித்துணை மருந்தருக்கு அன்புமுதிர்ந்த நன்மையினுல் முத்தியடைந்தான், எ-று.

46. மாவளவெனினுஞ் செம்பொன் வழித்துணை யமலர்க் [கீந்தோர்
பூவளவன்றி யந்தப்பொன்னுல கனைத்துங் காத்து
மேவருமணிக்காற் செம்பொன் விமானமேல் விடை [கடாங்கத்
தேவர்கண் முனிவர்வாழ்த்தச் சிவபதம் புகுவரன்றே.

இ-ள் ஒருமாவளவு பொன்னாவது மார்க்கசகாயர் திருப்பணியின்பொருட்டுக் கொடுப்பவர்கள் அரசர்களாய் இந்த பூலோகத்தைக்காக்குமளவே யன்றித் தேவேந்திரனாகி அந்தப் பொன்னுலகத்தையெல்லாங் காத்து ரத்தினக்கால்கள் பொருந்திய பொன் விமானத்தின் மேல்விடைகள் தாங்கத் தக்கதாக தேவரும் முனிவரும் வாழ்த்தச் சிவபதஞ் சேர்வார்கள் எ-று.

47. இருங்கலை யணியத்தந்தோ ரிழைக்கொரு பிரமகற்ப
மருங்கலை மறையோன் றெய்வவுலகினுக் கரசராவர்
நெருங்கலை கொடுத்தகாசு நித்திலமணி யீந்தோர்கள்
கருங்கலை யுரியான்போலக் கயிலையிலிருப்பர் கண்டீர்

இ-ள் மார்க்கசகாயருக்கு சாத்தும்படி ஒரு வஸ்திரமாவது நல்லதாகக்கொடுத்தவர்கள் இழைக்கொருபிரமகற்பகாலம் அரிய வேதசாஸ்திரங்களை யுணர்ந்த பிரமதேவனுடைய உலகத்துக்கு அரசராவர்கள் நெருங்கிய சமுத்திரத்தின் அலைகளாற் கொடுக்கப்பட்ட முத்துவட முதலிய மணிகளை யணிவித்தவர்கள் கருமான் தோலாடையினையுடைய பரமசிவத்தைப்போலச் சாரூபம்பெற்றுக் கயிலையங்கிரியில் வீற்றிருப்பார்கள். எ-று.

வழித்துணைசருக்க முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் 291.

பரலோகச் சருக்கம்.

---

1. ஒருகதை யுரைப்போ மின்ன முலகினிற்றிலத மானோன்
திருமறைதெளிந்த சாவித் திரனெனு மொருவன்மிக்க
தருமமுந் தவமு முள்ளோன் சங்கரன் பதவிவேண்டி
யருமணி கொழித்ததாய்நீ ராடுவான் போயினனே.

இ-ள். இன்னமும் நாம் ஒரு கதை சொல்லுகிறோம் அதாவது இவ்வுலகத்தில் திலதம் போலச்சிறந்துள்ளவனும் பெருமையுள்ள வேதங்களை யோதியுணர்ந்த சாவித்திரனென்னும் பெயருடையவனுகிய ஒரு பிராமணன் மிகுந்த தருமமும் தவமுமுள்ளவனுகிச் சிவபதத்தை விரும்பி அரிய மணிகளைக்கொழிக்கும் பரிசுத்தமான தீர்த்தங்களில் ஸ்நானஞ்செய்ய யாத்திரையாகப் போனன் எ-று.

2\. பொன்னியிற் படிந்துதெய்வக் குமரியிற் புகுந்துபோந்து
கன்னியிற்றளேந்து கர்னவேணியிற் றிளைத்துச் செம்புப்
பன்னியிற் குளித்துச் சோண பத்திரை யடைந்துகாசி
மன்னிய நதியின்மூழ்கிக் கரபுரி மருங்கிற்சேர்ந்தான்.

இ-ள் யாத்திரையாகச் சென்றவன் காவிரியில் ஸ்நானஞ்செய்தும் தெய்வத்தன்மையுள்ள குமரிநதியிலும் ஸ்நானஞ்செய்தும் சோணபத்திரையில் ஸ்நானஞ்செய்தும் கங்கையில் ஸ்நானஞ்செய்தும் செல்லுகின்றவன் கரபுரியென்னும் விரிஞ்சைப்பதியருகிற்சேர்ந்தான். எ-று.

3\. பரவிய பலத்தினலே பாலியாறடைந்து மூழ்கி
மரகதக்கொடியை நீங்காவழித்துணை மருந்தைப் போற்றி
யிருகரை மருங்கிற்சென்று னியாகமண்டபமும் வேள்வி
புரிபவரொலியு மந்தப் புகைகளும் பொலிந்த தன்றே.

இ-ள் இந்த நதிகளிலெல்லாம் ஸ்நானஞ்செய்த பலத்தினலே பாலிநதியில் ஸ்நானஞ் செய்தும் மரகதவல்லித் தாயாரைப் பிரியாத வழித்துணைநாதரைப் போற்றிசெய்தும் இரண்டு கரைப்பக்கத்திலுஞ்சென்றுன் அங்கே வேள்வி மண்டபமும் வேள்வி செய்கின்றவர்களுடைய வேதஒசையும் ஓமப்புகையும் பொலிந்திருந்தன எ-று.

4\. ஆரணமுழக்க மோர்பா லஞ்சுமான்படிப்பதோர்பாற்
காரணம் விதிப்பதோர்பாற் காமிகமுழக்க மோர்பால்
வீரதந்திரங்களோர் பால்வாதுளம் விதிப்பதோர்பாற்
சீரணமிகுதியோர்பாற் சிவபுராணங்க ளோர்பால்.

இ-ள் வேதவோசை யொருபுறத்திலும் அஞ்சுமானென்னும் ஆகமம் சொல்லுவதொருபுறத்திலும் காரண ஆகமம் விதிப்பதொருபுறத்திலும் காமிக ஆகமம் வாசிப்பதொருபுறத்திலும் வீராகமம் வாசிப்பதொருபுறத்திலும் வாதுளாகமம் வாசிப்பதொருபுறத்திலும் சீரணம் என்னும் ஆகமம்வாசிக்கு மிகுதியொருபுறத்திலும் சிவபுராணம் வாசிப்பதொரு புறத்திலுமாக விளங்குகின்றது. எ-று.

5. அந்தவெல்லையின் மருங்கிலேதன தடியவர்க்கு
முந்துமாகம தேசிகனெனு மொருமுனிவ
னெந்தையாருறை கயிலையின்பெருநல மிசைத்தான்
வந்திறைஞ்சி யக்கதையெலாங் கேட்டனன் மறை
[யோன்-

இ-ள் அந்த விடத்திலொரு புறத்தில் முதன்மையான ஆகமதேசிகனென்கிற ஒரு முனிவர் தன்னுடைய சிஷர்களுக்குப் பரமசிவம் வீற்றிருக்கும் கயிலாயகிரியின் சிறப்புகளைச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தனர் சாவித்திரனென்னும் பிராமணன் அங்குவந்து அந்த சரித்திரத்தை யெல்லாங் கேட்டனன் எ-று.

வேறு.

6. நீறுடம்பி னிலவெழுக் கண்களி
லாறிரண்டு சொரிதரு மன்பர்போ
லூறுகின்ற வருவி யொழிவுறு
வீறுவெள்ளி விலங்கல் விளங்குமே.

இ-ள் விபூதியானது சரீரத்தில் பிரகாசிக்க இரண்டு கண்களிலுமிருந்து இரண்டு நதி பெருகுதல்போல ஆனந்தபாஷ்பம் பொழிகின்ற அடியார்கள்போல சுரந்துகொண்டிருக்கிற அருவி யொழியாமல் விழுகின்ற வெள்ளி மலையாகிய கயிலையங்கிரி விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்றது எ-று.

வேறு.

7. பன்னகாதிபர் முடிமணியிழைத்தசோபான
மன்னும்வானவர் விஞ்சையர் நெருங்கலின் மகுடப்
பொன்னுமாரமு நீலமுமுதிர்ந்திடும் பொடியா
லன்னிதா நிறம்படைத்தது பெருங்கயி லாயம்,

இ-ள் நாகராசர்களுடைய சிரசுகளிலிருக்கும் மாணிக்கங்களால் இயற்றப்பட்டிருக்கும் படிகளில் தேவர்களும் வித்தியாதரர்களும் நெருங்கிச்செல்லும்போது பொன்னும் முத்தும் நீலரத்தினமும் உதிருகின்ற பொடிகளால் அக்கயிலாயம் வேறு நிறம் படைத்தது எ-று.

8. பரம்புமேழிசை தும்புரு நாரதர் பாடக்
கரும்புநேரிதழ் தாளவெண்ணகை நிலாக் கவினக்
குரும்பைமேலணி முழுமணியிளவெயில் கொழிப்ப
வரம்பைமார்நடம் புரிதரும் பெருங்கயி லாயம்.

இ-ள் தும்புரு நாரதர்கள் ஏழிசைகளைப் பாடும்படி கரும்பு போல மதுரமுள்ள அதரம் அழகினைத்தரவும் முத்துகளையொத்து வெண்பற்கள் வெண்ணிலாவைத்தரவும் தென்னங்குரும்பை யொத்த தனங்களின் மேல் அசைகின்ற மணிவடங்கள் இளவெயிலைத்தரவும் அரம்பாஸ்திரீகள் நடனஞ்செய்யும்படி விளங்குவது சயிலாயம் எ-று.

9. கண்டிகாபரணங்களு நெற்றியிற் கண்ணும்
புண்டரங்களுஞ் சடைகளும் பொலியநாற் புயத்துத்
தொண்டராகவர் பணிவிடை புரிந்துதற் சூழ
வண்டர்நாயகனுறைதரும் பெருங்கயி லாயம்

இ-ள் உருத்திராக்ஷமணி யாபரணங்களும் நெற்றியில் அக்கினி நேத்திரமும் திரிபுண்டரவிபூதியும் சடைமுடியும் விளங்கவும் நான்கு புயங்களும் பெற்றுச்சாரூப்பியப் பதமடைந்துள்ள தொண்டர்கள் பணிவிடை செய்துகொண்டு தம்மைச்சூழவும் பரமசிவம் வீற்றிருக்கப் பெற்றது பெரியகயிலாயம் எ-று

10. இருவினைத்தரு முக்குணவரைகளை யெறிந்து
பொருவிலுத்தமர் பிறவியாங் கரையறப் பொருதும்
விரவருட்டிரை விதிர்த்தெழு மானந்த வெள்ளத்
தருவியற்புதந் தருவது பெருங்கயி லாயம்

இ-ள் இருவினைகளைத் தருகின்ற முக்குணமாகிய மலைகளை யெறிந்து ஒப்பில்லாத உத்தமர்கள் ஜெனனமாகிய கரையிடியப் பொருது பொருந்திய அருளாகிய அலைகள் பரந்தெழுகின்ற ஆனந்த வெள்ளமாகிய அருவியின் அற்புதத்தைத் தருவது பெருங்கயிலாயம் எ-று.

11. என்றுபற்பல விதங்களாற் றேசிக னிசைத்தா
னன்று நன்றென மகிழ்ந்து சாவித்திர னவில்வான்
கொன்றைவார் சடைபிறையுறை கயிலையங் குவட்டுக்
கின்றுநான் கடிதேகுவே னெனச்சொல்லி யெழுந்தான்.

இ-ள் இவ்வாறு தேசிகர் பலமுறையாகக் கூறினர் அதைக் கேட்ட சாவித்திரன் நன்று நன்றென மகிழ்ந்து சொல்லுகின்றனன் கொன்றைமாலை யணிந்த நீண்டசடையையுடைய பரமசிவம் வீற்றிருந்தருளும் கயிலாயகிரிக்கு இன்றுநான் விரைவாகச்செல்லுவேனென்றுசொல்லி எழுந்திருந்தான் எ-று.

12. அத்தடங்கிரிக் கேகுத லெளியதோ வரிதோ
பத்துநாள்வழிக் கதிகமோ குறையுமோ பரீ
ருய்த்திடும்படிக் குறுதுணையாகுவா ருளரோ
முத்தனோடெனைக் கறிஞர்காள் சொலுமென மொழிந்
[தான்.

இ-ள் அந்த மலைக்குச் செல்லுதல் அரியதோ எளியதோ பத்துநாள் வழிக்கு அதிகமோ குறையுமோ சொல்லுங்கள் அங்கே சேர்க்கும்படி துணையாகின்றவர் களிருக்கின்றார்களோ மோக்ஷத்தில் விருப்பமுள்ளவனாகிய எனக்கு முனிவர்களே சொல்லுங்களென்று சொல்லினான் எ-று.

13. செய்யதாமரை வதனமுங் குளிர்ந்தபுன் சிரிப்புந்
தையல்பாகமு நாகமுந் துலங்குசெஞ் சடையுங்
கையிலேந்திய கணிச்சியும் புள்ளிமான் கன்று
மையன்மேனியுங் காண்பதெப் பொழுதென வயர்ந்
[தான்.

இ-ள் செந்தாமரை மலர் போன்ற திருமுகமும் குளிர்ந்த புன்னகையும் பார்வதியாரிடப் பாகமும் சர்ப்பாபரணமும் பிரகாசியாநின்ற செஞ்சடாமகுடமும் திருக்கரங்களிலேந்திய மழுவும் புள்ளிபொருந்திய மான்கன்றும் பரமசிவத்தின் திருமேனிப் பொலிவும் அடியேன் தரிசிப்பதெப்பொழுதோ வென்று சோர் வடைந்தான் எ-று

14. வாசமாலையு முப்புரி நூலணி மார்புங்
காசுலாவிய வடங்களுங் கந்தரக் கறுப்புந்
தேசுமுன் றிரு வழகுமென் விழிகளாற் றரிசிக்க
வாசையாயினே னெனச்சொலி யந்தண னயர்ந்தான்.

இ-ள் இறைவனே வாசனை பொருந்திய கொன்றைமாலையும் முப்புரிநூலணிமார்பும் மணிகள் பொருந்திய சர்ப்ப வடங்களும் கண்டத்திற்கருமையும் தேசும் உனதிருவழகையும் என் கண்களாற் றரிசிக்க விருப்பங்கொண்டேனென்று சொல்லிச் சாவித்திரனென்னும் பிராமணன் சோர்வடைந்தான். எ-று.

வேறு.

15. மயிலெனுமடந்தையும் பணைக்கை வள்ளலு
மயிலுடைமுருகனு நீயு மன்பருங்
கயிலையி லுறைதருங் காட்சியைனது
பயிலுமென் விழிகளாற் பார்க்க வேண்டுமே.

இ-ள் மயில்போன்ற சாயலையுடைய பார்வதிதேவியாரும் பனைமரம் போன்றது திக்கையினையுடைய விநாயகமூர்த்தியும் வேலாயுதமுடைய சுப்பிரமணியக்கடவுளுந் தேவரீரும் அடியார்களும் கயிலாயகிரியில் வீற்றிருக்கும் திருக்கோலத்தை அடியேன் கண்களால் தரிசிக்கவேண்டுமே. எ-று.

16. மாசறுத்த சாவித்திரன் கூறிய மாற்றம்
பூசுரர்க்கெலா நகையினை விளைத்ததப் பொழுது
தேசிகர்க்கெலா முயர்ந்தவ னுரைசெய்வான் சிறியோ
யீசனிற்றிடுங் கயிலைநீ புகுவதற் கெளிதோ.

இ-ள் முக்குணங்களை நீக்கிய சாவித்திரன் என்னும் பிராமணன் கூறியவார்த்தையானது அங்கிருந்த முனிவர்களுக்கெல்லாம் நகையினையுண்டாக்கிற்று அப்பொழுது தேசிகர்களுக்கும் உயர்ந்ததேசிகர் மொழிகின்றார் சிறியவனே பரமசிவம் வீற்றிருக்குங்கயிலை நீ செல்லுவதற் கெளிதோ. எ-று.

17. ஈசராலய மெழுகுவார் திருவலகிடுவார்
வாசமாலிகை யுதவுவார் மலர்ப்பொழில் வைப்பார்
தூசுசந்தன முதவுவார் விளக்குடன் றூப
மாசையா லரற்குதவுவா ரம்மலை யடைவார்.

இ-ள் சிவாலயத்தை மெழுகுகின்றவர்களும் திருஅலகிடுகின்றவர்களும் வாசனைபொருந்திய திருப்பள்ளிதாமங் கொடுப்பவர்களும் நந்தவனம் வைப்பவர்களும் திருவாடையும் சந்தனமும் கொடுப்பவர்களும் திருவிளக்குந்தூபமும் அன்புடன் பரமசிவத்துக்குக்கொடுப்பவர்களும் அந்தகிரியை அடைவார்கள். எ-று.

18. மஞ்சனப் புனலுதவுவார் வலஞ்செய்து வருவார்
நெஞ்சகத்தினி லவன்றிருவடியினை நினைவார்
பஞ்சுரத்திசை பாடுவாராடுவார் பணிவா
ரஞ்செழுத்துரை யாடுவா ரம்மலை யடைவார்.

இ-ள் திருமஞ்சன தீர்த்தங்கொடுப்பவர்களும் பிரதக்ஷணஞ்செய்கின்றவர்களும் மனதில் அவருடைய திருவுருவத்தை நினைப்பவர்களும் பஞ்சுரமென்னும் பண்ணுடன்பாடுகின்றவர்களும் ஆனந்தக்கூத்தாடுகின்றவர்களும் பணிகின்றவர்களும் பஞ்சாக்ஷரம் செபிக்கின்றவர்களும் அந்தக்கிரியையடைவார்கள். எ-று.

19. அட்டமூர்த்தியை யருச்சனை புரிந்தரு ளறவோ
ரெட்டுயோகமுங் குறைவற வியற்றிய வியல்போர்
சிட்டராயவர் மகிழ்வுறத் திருப்பணி செய்தோ
ரிட்டமாயதற் குதவினோ ரம்மலை யிருப்போர்.

இ-ள் அஷ்டமூர்த்தமான பரமசிவத்தைப் பூசித்த புண்ணியவான்களும் அஷ்டாங்கயோகங்களுங் குறைவறச்செய்த இயல்பினையுடையவர்களும் சிஷ்டராகிய சிவனடியார்கள் கண்டு மகிழும்படி திருப்பணி செய்தவர்களும் அந்தத்திருப்பணிக்கு உதவிசெய்தவர்களும் கயிலையிலிருப்பவர்களாம் எ-று.

(கு-உ) அஷ்டமூர்த்தமாவன பிரிதிவு-அப்பு-தேயு-வாயு-ஆகாயம் என்னும் பஞ்சபூதங்கள் சந்திரசூரியர்கள் ஆன்மா என்று சொல்லப்படும் எட்டுமாம் யோகம் எட்டாவன இயமம் நியமம் ஆதனம் பிராணாயாமம் பிரத்தியாகாரம் தாரணை தியானம் சமாதி என்பவை இந்த எட்டுக்கும் விபரமெழுதில் பெருகும்.

20. யாகமானவை புரிந்தவ ரிமையவ ரிறைஞ்சப்
பாகசாதனன் பதவியி லனந்தநாட் பயில்வா
ராகமாகியே கொழுநரை வழிபடு மவர்கள்
போகபூமியி லமுதமுண் டவருடன் புணர்வார்.

இ-ள் யாகஞ் செய்கின்றவர்கள் தேவர்கள் பணியும்படி தேவேந்திரன் பதவியிலனேகம் நாள் வீற்றிருப்பார்கள் உயிர்க்குடல்போலத் தத்தங்கணவர்களைத் தொழுகின்றகற்புள்ள மாதர்கள் போக பூமியில் அவர்களுடன் அமுதமுண்டு சேர்ந்திருப்பார்கள் எ-று.

(கு-உ) கணவன்உயிரும் மனைவி உயிர்க்குடல் போலுமிருப்பதுகற்பு இந்தக்கற்புள்ளவள் கணவனிறந்தாலியல் பாகத்தானுமிறப்பள் பதியிறக்கக் கேட்டிறந்த பத்தினிபோல் என்பதனாலும் 'இரண்டு டற்குயிரொன்றாயினா ரென்பதனாலுமுணர்க.

21. போரகத்தினி லிறைவன்முன் னுயிர்விடப் பொரு [தோர்
வீரபத்திர புவனமாம் விசயமா புரத்திற்
காரடக்கிய குழலியர் கனதனக்கரட
வாரணத்துடன் பொருது கொண்டனுதினம் வாழ்வர்.

இ-ள் யுத்தமுகத்தில் தங்கள் அரசனுக்குமுன் உயிர்விடச் சண்டை செய்பவர்கள் வீரபத்திர புவனமாகிய விசயபுரத்தில்

மேகத்தையடக்கியது போன்ற அளகபாரமுள்ள தேவமாதர் களுடைய கனத்தனமாகிய மதச்சுவடு பொருந்திய யானையுடன் பொருது கொண்டனுதினம் வாழ்வார்கள் எ-று.

(கு-உ) அவ்வுலகத்து தேவமாதர் தனத்திற் புணர்ந்து வாழ்வார்கள் என்பது கருத்து போர்முகத்தில் தன்னுடைய அரசனுயிர்போய் விடுவதாய் நேரிடுமாகில் வீரனையிருப்பவன் தன்னுயிரைக்காத்துக்கொள்ள ஓடிவிடாமல் அவனுயிர் போவதற்குமுன் தன்னுயிர் போம்படி போர் செய்வது தருமம்.

22. சந்திராதிபர் வானவர் தானவர் தலைவ
ரிந்திராதிபர் மாலயன் பதவிபோ லெளிதோ
வந்தவானவர் பதமெலாங் கணத்திலே யழியு
நந்திவாழ்மலை யழிவுறா திருக்குமெந் நாளும்,

இ-ள் சந்திரசூரியர்கள் வானவர்கள் தானவர் தலைவர்கள் இந்திரன் முதலிய திக்குப்பாலர்கள் பிர்மவிஷ்ணுக்கள் என்னுமிவர்களுடைய பதவிகளெல்லாம் க்ஷணப்பொழுதுக்குள் அழிந்துவிடும் பரமசிவம் வீற்றிருக்குங்கயிலைமலை அழிவில்லாமல் எந்நாளுமிருக்கும். எ-று.

(கு-உ) இதனை யூழிதோறேங்கு மோங்கல் என்பதனாலுமுணர்க தானவர் அசுரர் இராக்கதர் எனமூன்று பிரிவு மாபலி முதலானவர்கள் தானவகுலம் சூரபன்மன் முதலானவர்கள் அசுரகுலம் இராவணன் முதலானவர்கள் இராக்கதகுலம்.

23. கயிலைபுக்கவ ரனந்தனூர் பதவியிற் கலப்பர்
பயிலுமங்கவர் சதாசிவர் புரத்தினிற் பதிவர்
செயிரகன்றபி னசிதர் பதவியைச்செறிவ
ருயர்வரத்தினா பரசிவன்றிருவடி யுறைவர்.

இ-ள் கயிலாயகிரியிற் சேர்ந்தவர்கள் அனந்தனுடைய பதவியிற் சேர்வார்கள் அங்குசேர்ந்தவர்கள் பின்புசதாசிவபுரத்திற்சேர்வார்கள் மாயாமலம் நீங்கினபின் அசிதர்பதவியிற் சேர்வார்கள் அங்குபெற்ற மேலானவரத்தினால் பரசிவன் திருவடியிலுறைவதாகிய சாயுச்சியபதவியை அடைவார்கள். எ-று.

24. சுந்தரன் சிவவேதியன் றம்பிரான் றோழ
னந்தவேதியன் றன்முதலாகவு மனையா
னெந்தையார் திருவருளினால்வர விடும்பானை
வந்தபோதலா லடைவதா யிருந்ததோ மறையோய்,

இ-ள் பிராமணனே இன்னமுஞ் சொல்லுகிறேன் கேள். ஆலாலசுந்தரர் ஆதிசைவப் பிராமணர் தம்பிரான் தோழர் என்னு மந்தப்பிராம் மணசிரேஷ்டர் இந்த வுலகத்தில் திருவவதாரஞ் செய்வதற்குப் பரமசிவம் காரணராயிருந்தும் அந்தச் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் நம்மிறைவர் திருவருளால் வரவிட்டயானை வந்த போ தல்லாமல் கயிலாயத்தை அடையும்படி யிருந்ததோ. எ-று.

25. தூண்டுவெண்டிரை வாரியைக் கடந்திடுந் தோன்றல்
பூண்டபேரரு ணாவினுக்கரையரப் பொருப்பைக்
காண்டுமென்றுள முயற்சியாற் சென்றது காணார்
மீண்டுவந்தன ரறிந்திலையோ மறைவேந்தே.

இ-ள் வேதியனே அலைகளை யெறிகின்ற சமுத்திரத்தைக் கற்றூண் தெப்பமாகக்கடந்து வந்த யிறைவராகிய பரமசிவத்தின் பேரருள் பூண்ட திருநாவினுக்கரையர் அந்தக்கயிலை மலையைத்தரி சிப்போமென்று மனதிலெண்ணங்கொண்டு சென்று அதனைத்தரி சிக்காமல் திரும்பிவந்து விட்டனர் அதை நீ அறியாயோ. எ-று.

26. அன்னையென் றரன்மொழிந்திடு மன்புடை யறிவை
முன்னரேழிசை மொழிந்திடு மருங்கொடி முதலாய்
தன்னுடம்பினிற் றசையினை யிழிவெனத் தள்ளிப்
பின்னரல்லவோ கயிலையி லடைந்தனள் பெரியோய்.

இ-ள் அம்மையே யென்று பரமசிவன் திருவாய்மலர்ந்தரு ளப்பெற்ற அன்புள்ளமாதும் முன்னமேழிசையுடன் கூடிய மூத்த பதிகமொழிந்த அருங்கொடிபோல் பவருமாகிய காரைக்காலம் மையார் தன்னுடம்பிலிருக்குந்தசையை யிழிவெனத்தள்ளி பின் பல்லவோ கயிலையை அடைந்தனர் பெரியோய். எ-று.

(கு-உ) ஏழிசைபாடிய அருங்கொடி என்பதற்கு ஏழிசை பாடிய கலாவதியெனப்பழைய வுரையிலிருக்கினறது திருத்தொண் டரிலெடுத்துச் சொல்வதே புராணிகர்கருத்து அன்றியும் இரு வரைச்சேர்த்துச் சொல்வது அவர்கருத்தாயின் தம்முடம்பென்று கூறுவர்.

27. அந்தமால்வரை மானிடர் புகுவதற் கரிதா
முந்துமானிடப் பிறவியி லருந்தவ முடித்து
வந்தபுண்ணிய பலத்தினல் வானவர் வடிவா
யெந்தையா ருறைகயிலையிற் புகுதலா மென்றான்.

இ-ள் பெருமை பொருந்திய அந்தக் கயிலைமலை மனிதர் செல்லுவதற்கரியது முன்னம் அடைந்த மனிதப்பிறவியில் அருந்

தவஞ்செய்து வந்த புண்ணியபலத்தினால் தேவர்வடிவாய் நம்மிறைவர் வீற்றிருக்குங்கயிலையிலையைலாமென்றான். எ-று.

28. அப்பிறப்பிலே காணலாமெனச் சொல்லு மவரை
மெய்ப்பொருள் பயன்றெளிந்த சாவித்திரன் வெகுண்டு
துப்பிலர்க்கு நீரிந்தவாசகங்களைச் சொல்லு
மிப்பிறப்பிலே கயிலையிற்புகுவனென் றெழுந்தான்.

இ-ள் மறுபிறப்பிலே காணலாமென்று சொன்ன தேசிகரை மெய்ப்பொருட்பயன் தெளிந்த சாவித்திரனென்பவன் வெகுண்டு விவேகமில்லாதவர்களுக்கு நீரிந்தவார்த்தைகளைச் சொல்லும் நானிந்தபிறப்பிலேதானே கயிலையிற் சேர்வேனென் றெழுந்தான். எ-று

வேறு.

29. அருமறையந்தண னருந்தவம்புரிந்
திருணிறைமிடற்றனை யிறைஞ்சியேத்தியே
மருளறுமனத்துடன் வைகுநாளிலே
கரபுரியிறையவன் கனவிற்றோன்றினான்.

இ-ள் அப்படி யெழுந்துசென்ற பிராமணன் அரியதவஞ் செய்து கருமைநிறம் பொருந்திய திருமிடற்றினையுடைய பரமசிவத்தைத்தியானஞ்செய்து கொண்டு மயக்கம் நீங்கியமனத்துடனிருக்கும் நாளில் கரபுரியிறையவனாகிய மார்க்கசகாயர் அவன் சொப்பனத்தி லெழுந்தருளினர். எ-று.

30. விடிந்திடும்பொழுதினில் விரைந்துபாலியிற்
படிந்துநங்கோயின்முன் பணிந்துவைகினாற்
கடிந்துநின்வினைகளைக் கயிலைக்கேற்றுவோ
முடிந்ததுன்றவமென மொழிந்துபோயினான்.

இ-ள் எழுந்தருளிய பரமசிவம் அவனை நோக்கி அன்பனே விடிந்தபோது நீவிரைந்து சென்று பாலிநதியில் ஸ்நானஞ்செய்து நம்முடைய ஆலயத்தில் வந்து பணிந்திருந்தால் உன்னுடைய வினைகளைக்கடிந்து கயிலைக்கு ஏற்றுவோம் உன்தவம் நிறைவேறிற் றென்று சொல்லி யெழுந்தருளினார். எ-று.

31. நண்ணினான்காலையி னதியிலாடினான்
புண்ணியன்கோயின்முன் போந்துமாந்தரை
மண்ணினின்றரன்திரு மலைக்கு நண்ணுவேன்
கண்ணிமையுறுதுநீர் காணுமென்றனன்.

இ-ள் அந்தப்பிராமணன் சுவாமி கட்டளையிட்டபடி காலைப் பொழுதிலெழுந்து பாலிநதியில் மூழ்கிசிவாலயத்தின் முன்சென்று அங்கிருக்குமனிதரை யெல்லாநோக்கி இம்மண்ணுலகத்திலிருந்து நான் இப்போது பரமசிவம் வீற்றிருக்கிற கயிலைக்குச் செல்லுகிறேன் நீங்கள் யாவரும் கண்ணிமை கூட்டாமல் காணுங்களென்றனன் எ-று.

32. வள்ளறன்கோபுர வாயிற்கோயில்க
ணௌள்ளுறவிடமறமனித ரெய்தினர்
கள்ளவிழ்கொன்றையான் கனகவாயிலைத்
துள்ளினும்விடையின்மேல் ஒருவன் றோன்றினன்.

இ-ள் பரமசிவத்தினுடைய கோபுரவாயிலுள்ள ஆலயத்தில் எள்ளிட இடமில்லாதபடி மனிதர்கள் கூடினார்கள் அப்போது தேனுடன் மலர்ந்த கொன்றைப்பூ மாலையணிந்த "பரமசிவத்தினுடைய ஆலயத்திலிருந்து ரிஷபவாகனத்தின்மேல் அக்கடவுள் தோன்றினர் எ-று.

33. உத்தமனருளினல்வான வூர்தியொன்
றத்தலத்திழிந்ததவ் வந்தணாளனைக்
கைத்தல மிரண்டையும் பிடித்துக் கைகளால்
வித்தகவேற்றினன் விமானத் தேற்றினன்.

இ-ள் பரமசிவம் தோன்றினபோது அவருடைய அருளினல் ஒரு தேவவிமானமானது அந்த விடத்திலிழிந்தவுடன் ஞான சொரூபமான ரிஷபவாகனமுள்ள பரமசிவம் அந்த பிராமணனுடைய இரண்டுகைகளையும் தம்முடைய திருக்கரங்களாற் பற்றி விமானத்தேற்றினர் எ-று.

34. மீனினம் விண்ணினு முதிரு மேன்மைபோற்
றேனகுகற்பக மலர்கள் சிந்தின
வானகமெங்கணு மதங்கதூரிய
மானதுந்துபிமுழக் காழிபோன்றவே.

இ-ள் நக்ஷத்திரங்கள் ஆகாயத்திலிருந்து உதிருகின்றமேன்மைபோலத் தேனுடன் மலர்ந்த கற்பக மலர்கள் சிந்தின ஆகாயமெங்கும் முழவுகளும் சந்தோஷப் பறைகளுமான தேவதுந்துபிகளினுடைய முழக்கம் கடலொலிபோன்றது எ-று.

35. சிற்றிடைப் பங்கினன் விடைமுன் சென்றிடப்
பொற்றிரள்விமானமும் பின்பு போந்தது
கற்றவருற்றவர் கண்ணில் கண்டனர்
மற்றவர்கண்களை மறைத்துச்சென்றதே.

இ-ள் சிறிய இடையையுடைய பார்வதி பாகனாகிய பரமசிவத்தினுடைய ரிஷபவாகனமுன் செல்லப் பொன்மயமாகிய விமானமும் பின்பு சென்றது அதனை ஓதியுணர்ந்த ஞானவான்கள் கண்களிற் கண்டார்கள் மற்றவர்கண்களை மறைத்துச் சென்றது [எ-று.

36. ஏரணிசடையினா னேறுமுன்செல
வாரணன் விமானமு மடுத்துச்செல்வது
காரணிகண்டனார் கயிலைமுன்செல
மேருவும்பின்வழி மேவல்போன்றதே.

இ-ள் அழகு பொருந்திய சடைமுடியுள்ள பரமசிவத்தினுடைய ரிஷபவாகனமுன் செல்ல அதன்பின் அந்த பிராமணனிருக்கும் விமானமுஞ்செல்லுதல் காளகண்டமுடைய பரமசிவம் வீற்றிருக்கும் கயிலைமுன் செல்ல மகமேருவானது அதன்பின் செல்வது போன்றது. எ-று.

(கு-உ) ரிஷபம் வெண்மைநிறம் விமானம் பொன்னிறம் ஆதலால் கயிலையும் மேருவுஞ்செல்வது போன்றதென்றார்.

வேறு.

37. விண்கிளர்ந்து விடையும் விமானமுந்
தண்கிளர்ந்த கயிலையிற் சார்ந்தன
கண்கணெஞ்சு களிப்புற வேபதி
னெண்கணங்க ளெழுந்தெதிர் கொண்டவே.

இ-ள் ரிஷபவாகனமும் தேவவிமானமும் ஆகாயத்தில் பிரகாசித்துக்குளிர்ச்சி பொருந்திய கயிலையிற் சேர்ந்தன அதைக் கண்டு கண்களும் மனமுங்களிப்படையும் படிப்பதினெட்டு கணங்களுமெழுந்தெதிர் கொண்டன. எ-று.

(கு-உ) பதினெண் கணங்களாவன தேவர் சித்தர் அசுரர் தைத்யர் கின்னரர் கருடர் கிருதர் கிம்புருடர் காந்தருவர் இயக்கர் விஞ்சையர் பூதர் பைசாசர் அந்தரர் முனிவர் நாகர் ஆகாயவாசிகள் போகபூமியர்கள்.

38. முக்கணம்பன் கயிலையின் முன்னியே
மைக்கணாளும் வழிபடு மன்னிறை
னக்கணந்தனி லன்பரின்பரா
மெய்க்கணங்களை மேவினன் வேதியன்.

இ-ள் பின்பு பரமசிவம் கயிலையங்கிரிரிற்சேர்ந்து மைதீட்டிய திருநேத்திரங்களுள்ள பார்வதிதேவியார் உபசரிக்கும்படி வீற்றிருந்தார் அப்பொழுது அந்தப் பிராமணன் அன்பர்களுக்குள் அன்பர்களாகிய சிவகணங்களுடன் சேர்ந்தான். எ-று.

பரலோகச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் 329.

பாலனுக்குத்திருமுடி வளைத்தசருக்கம்.

1. சைவவேதியர் குலத்தினி லொருவனத் தலத்திற்
றெய்வநான்மறைப் பொருளது முடியவுந் தெளிந்தோ
னைவகைப்படு வேள்வியு மறுவகைத் தொழிலு
மெய்விதிப்படி யறிந்தவை புரிந்திடும் விதியோன்,

இ-ள் அந்த விரிஞ்சைமா நகரிலிருக்கும் சைவப்பிராமண குலத்தில் அவதரித்த ஒரு பிராமணன் அவனே தெய்வத்தன்மையுள்ள நான்கு வேதப்பொருள் முழுவதும் உணர்ந்தவன் ஐந்து வகைவேள்வியும் அறுவகைத்தொழிலும் உண்மை விதிப்படி அறிந்து அவைகளைச்செய்யு முறைமையினையுடையவன் எ-று.

(கு-உ) ஐவகைவேள் வியாவன பிரமயாகம் தேவயாகம் பிதுர்யாகம் முனிவர்யாகம் பூதயாகம் இவற்றுள் வேதமோதுதல் பிரமயாகம் ஓமஞ்செய்தல் தெய்வயாகம் பலிகொடுத்தல் பூதயாகம் தர்ப்பணமுடித்தல் பிதுர்யாகம் இரப்போர்க்குணவு முதலியவை கொடுத்தலே மானுடயாகம் அறுவகைத்தொழிலாவன ஓதல் ஓதுவித்தல் யாகஞ்செய்தல் யாகஞ்செய்வித்தல் தானம் வாங்குதல் தானங்கொடுத்தல் என்பவைகளாம்.

2. வேதவங்கமுங் கலைகளும் புராணமும் விரிப்போன்
சாதனங்க ளெல்வகையு முள்ளரும்பிய தகவோ
னுதனர்க ளிலிரண்டினு மமைந்திடு மறிவோன்
பூதமைம்புலன் கரணமுள்ளடக்கிய பொறையோன்.

இ-ள் வேதாங்கம் ஆறும் ஆறுசாஸ்திரங்களும் பதினெண் புராணங்களும் விவரித்துச் சொல்லுகின்றவன் நால்வகைச் சாதனங்களும் உள்ளத்திலமைந்திருக்குந் தகுதியையுடையவன் எட்டுவகை ஆதனங்களிலும் பொருந்திய அறிவுள்ளவன் ஐம்பூதங்களையும் பஞ்சேந்திரியங்களையும் அந்தக்கரணம் நான்கினையும் உள்ளடக்கிய பொறுமையையுடையவன் எ-று.

(கு-உ) ஆறு சாஸ்திரங்கள் - வேதாந்தம் வைசேடிகம்-பாட்டம் பிரபாகரம் பூருவமீமாஞ்சை உத்தரமீமாஞ்சை என்பவை பதினெண்புராணங்கள் மச்சியம் கூர்மம் வராகம் வாமனம் பிரமம் வைணவம் பாகவதம் சைவம் இலிங்கம் பௌடிகம் நாரதீயம் காருடம் பிரமகைவர்த்தம் காந்தம் மார்கண்டேயம் ஆக்கினேயம் பிரமாண்டம் பதுமம் இவற்றுள் சைவபுராணம் பத்து விஷ்ணு புராணம் நான்கு பிரமபுராணம் இரண்டு அக்கினிபுராணமொன்று சூரியபுராணமொன்று நால்வகைச் சாதனங்களாவன யோகசாதனம் கர்மசாதனம் ஞானசாதனம் மந்திரசாதனம் என்பனவாம் எட்டுவகை யாதனமாவன சுவத்திகம் கோமுகம் பதுமம் வீரம் கேசரி பத்திரம் மயூரம் சுகம் என்பவை இவற்றின் விவரம் எழுதிற் பெருகும்.

3. வாக்கியங்களின் வகைகளுமிலக்கண வகையு
நோக்கிமூவகை யவத்தையுங் கழித்த னுண்ணுணர் [வோன்.
பாக்கியந் திருநீறு மஞ்செழுத்துமாப் படைத்தோன்
சாக்கிரத்தினி லதீதமுற்றிடும் பெருந் தகவோன்.

இ-ள் வாக்கியங்களின் வகைகளும் இலக்கணவகையும் விசாரித்து மூன்றுவகை அவஸ்த்தைகளையும் கழித்த நுண்ணிய அறிவினையுடையவன் விபூதியும் பஞ்சாக்ஷரமுமே தனக்குப் பாக்கியமாகப் படைத்தவன் சாக்கிராவஸ்தையில் அதீதாவஸ்தை பொருந்திய பெருந்தகைமைப் பாட்டினையுடையவன் [எ-று.

(கு-உ) வாக்கியங்களின் வகை விசேடணம் விசேடியம் கர்த்தா கர்மம் கிரியை என்பவை இலக்கணவகை எழுத்து சொல் பொருள் யாப்பு அலங்காரம் மூன்றுவகை அவஸ்த்தையாவன மேலாலவஸ்தை கீழாலவஸ்தை மத்தியாலவஸ்தை என்பவை.

4. சத்தியப்பொருளெப்படி யப்படி தழைத்தோ
னுத்தமக்குண மெத்தனையவை யெலா முடையோன்
சித்திரப்பெயர் முனியெனச் சிவகதை தெளிந்தோ
னத்திரித்தவன் கோத்திரத் தவதரித் தருள்வோன்.

இ-ள் உண்மைப்பொருளெவ் வண்ணமோ அவ் வண்ண மாயிருப்பவரை உத்தமகுணமெத்தனேயோ அத்தனேயுமுடைய வன் சித்திரனென்னும் பெயருள்ள முனிவர் போலச் சிவகதை கள் தெரிந்தவன் அத்திரி மஹாரிஷி கோத்திரத்தில் அவதரிப்ப வன் எ-று.

வேறு.

5. பயனாரும் பதிபசு பாசம்புகல் பலநூலுந் தெளிவோ
னியலாகும் பெயர்சிவனாதன் றினமிவனோ டின்புறுமா
னயனானந்தினி வடமீனுந் தொழுகலமார் பண்புடையா
டயவாமங் கவடருபாலன் சிவசருமாவென்பவனே.

இ-ள் பயனுள்ள பதிபசு பாசங்களைச் சொல்லுகின்ற ஆகம முதலிய பலசாஸ்திரங்களையு முணர்ந்தவன் சிவநாதனென்னு மியற்பெயரையுடையவன் நாள்தோறுமிவனுடன் இன்பமுற்றி ருக்கு மனைவி நயனநந்தினி அருந்தியும் தொழத்தக்க கற்புள்ள வள் அன்புள்ள அவள் பெற்றபுத்திரன் சிவசருமாவெனப் பெய ருள்ளவன் எ-று.

6. நவமாமைங் கணைமதனோ வம்பல நடராஜன் சுதனோ
வுவமானஞ் சொலவரிதா மென்றினி துலகோரின்
[புறவே
தவமேல் வந்திடவயதோ ரைந்தொடு தழையாநின்றிடு
[நாள்
பவரோகங்களை சிவநாதன் சிவ பதமீ தொன்றினனே.

இ-ள் பஞ்சபாணங்களையுடைய புதியமன்மதனோ அம்பல நடராஜன் திருமைந்தராகிய சுப்பிரமண்ணியரோ இவனுக்கு உவ மானஞ்சொல்ல வரிதாமென்று உலகத்தவர்கள் இன்பமுறும்படி முன்செய்த தபோபலமுங்கூட வளரும்படி அந்தப் புத்திரன் ஐந்துவயதுடன் வளரும் நாளில் பிறவிப்பிணிகளை நீங்கின சிவ நாதனென்னும் பிராமணன் சிவலோக மடைந்தான் எ-று.

வேறு.

7. அன்னைமகனோ டுருகி யாழ்துயருழந்தா
ளொன்னலர்கடாயமுடை யோர்கள் பலர்கூடி
யின்னபொருண் மாடுபகிர் வீடுபகி ரென்றே
மன்னுசிவ சன்மனை வளைத்திடர் விளைத்தார்.

இ-ள் அப்போது அந்தத்தாயும் புத்திரனு மனமுருகிமி குந்ததுயரத்தை யடைந்தார்கள் தாயாதிகளாகிய பலபகைவர் கூடி இந்த வீடுகளையும் இந்த மாடுகளையும் பங்கிடென்று அந்தச் சிவசன்மா என்னும் பிராமணப் பிள்ளையை வளைத்துக்கொண்டு துன்பப்படுத்தினார்கள் எ-று.

8. ஞாதியரை முட்செடியை நஞ்சையழ றன்னை
யேதமொ டழிப்பதுர மெய்துவதன் முன்னே
யாதலி னவற்குரிமை யானபொரு ளெல்லா
நீதியிலர் கைக்கொள நினைத்திவை யுரைப்பார்.

இ-ள் ஞாதிகளையும் முட்செடிகளையும் விஷத்தையும் தீயினையும் அவைகள் பலப்படுவதன் முன்னே அழிக்கவேண்டியதாதலின் அந்தப்பிராமணச்சிறுவன் பெரியவனாதற்குமுன் அவனுக்கு உரிமையான பொருளையெல்லாம் நீதியில்லா ஞாதிகள் அபகரித்துக்கொள்ள நினைத்து இந்த வார்த்தை சொல்லுகிறார்கள் எ-று.

9. அன்றுமுதலின்றள வருச்சனை புரிந்தோ
மின்றுனது பூசைமுறை யெங்கண் முறையன்றே
சென்றுபுரி பூசையது செய்ய முடியாதே
லொன்றுபுரி காணிகளை யொற்றியெழு தென்றார்.

இ-ள் உன்தகப்பன் இறந்துபோன நாள் முதலின்றுவரையில் நாங்கள் பூஜைசெய்தோம் இன்று உன் பூஜைமுறை எங்கள் பூஜைமுறையன்று ஆதலால் நீ இன்று சென்று பூசைசெய் அது செய்ய உன்னால் முடியாவிட்டால் உனக்குச் சொந்தமாயிருக்கிற காணிகளை யெங்களுக்கு ஒற்றியாக எழுதியென்றார்கள் எ-று.

10. அல்லதெனில் விற்றுவிடு வன்னைமடவாணீ
சொல்லவறியாயிது துணிந்தபொருளென்று
ரில்லளவு மெய்தி யுனதாயை வினவென்றார்
நல்லதமரீதுசொல நம்பியு நடந்தான்.

இ-ள அப்படி யல்லாவிட்டால் அந்தக்காணிகளை விற்றுவிடு உன்தாய் பெண்பால் நீயோ உத்தரவு சொல்லத் தெரியாதவன் ஆதலால் எதுக்கும் உன் வீட்டுவரைக்கும் போய் உன் தாயைக் கேட்டுக்கொண்டு வாவென்றார்கள் இவ்வாறு அந்தப் பிராமணர்கள் சொல்ல அந்தச்சிறுவனும் நடந்தான் எ-று.

(கு-உ) உனது ஆயையெனப்பதம் பிரிக்க அவர்களிடத்து இழிவுதோன்ற நல்லதமரென்றார்.

11. தாயமுடை யோர்மொழித றாயுடனுரைத்தா
னாயுமிவை வகைக்கொள வியற்றினர்க ளோயா
மாயமென நொந்துகை வயிற்றிடையில் வைத்தாள்
பாயலில் விழுந்தனள் பதைத்தனள் கலுழ்ந்தாள்.

இ-ள் தாயாதிகள் சொன்னதைத்தாயுடன் சொன்னான் அவள் அப்பாமகனே அவர்களிந்தக் கோயின் முறைப்பூசையைய பகரித்துக்கொள்ள இந்த மாயஞ்செய்தார்களென்று வருந்திவயிற் றில் கையைவைத்துக்கொண்டு பாயலில் விழுந்து பதைத்து அழு தாள் எ-று.

12. ஆறுமிலை நங்கடுணை யாருமிலை நண்போர்
தேறினுற வோருமிலர் தெய்வபல மின்றே
பாரிலெனை மானுமொரு பாவியரு முண்டோ
யாருதவி யாவரினி யாதுகதி யென்றாள்.

இ-ள் நமக்குத்துணை யாருமில்லை நட்பாயிருப்பவர்களும் யாருமில்லை யோசிக்குமிடத்தில் சுற்றத்தாருமில்லை தெய்வபலமு மில்லை பூமியிலென்னை யொத்தபாவிகளு முண்டோ இப்படிக் கொத்தபாவியாகிய எனக்கு ஆருதவியாவர் நமக்கென்னகதியிருக் கின்றதென்றாள் எ-று.

13. இன்னலை யொழித்திடுவ தேழையடி யார்கள்
சொன்னது முடிப்பதிறை தூய தொழிலென்றே
யன்னையு நினைத்தமல னாலயமு னெய்திச்
சன்னிதியில் வந்துவிழி தாரைவிழ நின்றாள்.

இ-ள் ஏழையடியார்கள் துன்பத்தை யொழிப்பதும் அவர் கள் நினைத்ததை நிறைவேற்றுவதும் மார்க்கசகாயருடைய தூய தான அருட்செய்கையே யென்று அந்தத் தாயானவள் சுவாமி யினுடைய கோயிலுக்குமுன் போய்ச்சந்நிதியில் வந்து கண்ணீர் பெருகும்படி அழுதுகொண்டு நின்றாள் எ-று.

14. எத்தின ளிறைஞ்சின ளேழைமகவுய்யக்
காத்தருளுவீர் பழைய காணியழியாதே
வாய்த்ததுணை யாரினி வழித்துணை வரேகண்
பார்த்தருளு வீரிது பணித்தருளு மென்றாள்.

இ-ள் சுவாமியைத் துதித்துப்பணிந்து சுவாமீ என்னேழை மகனுய்யும்படி காத்தருளவேண்டும் பழையகாணியழியாமல் எங்களுக்கு உம்மையன்றி வாய்ந்த துணையினியாவர் மார்க்கசகாயரே கிருபைக்கண்பார்த்தருளும் இதைக்கட்டளையிடுமென்றாள் எ-று.

15. கூற்றமெனவே பகைவர் கூடினர்க ளெங்கும்
வேற்றுமுக மானதினி வேறுதுணை காணே
னாற்றவரி தென்றுய ரடைக்கல முமக்கே
மாற்றமினி வேறிலை வழித்துணை மருந்தே.

இ-ள் எமன்போலப் பகைவர்களெங்கும் கூடினர்கள். எங்கும் வேற்று முகமாயிருக்கின்றது வேறேதுணை யொன்றுங்காண்கிலேன் என் துயரத்தைசகிப்பதரிது சுவாமிக்கே நாங்கள் அடைக்கலம் மார்க்கசகாயரே அடியேன் விண்ணப்பஞ்செய்ய வேண்டியது இனியாதொரு வார்த்தையுமில்லை எ-று.

16. முன்புபெறு பேறெமது முந்தின தடைக்காய்
பின்புபெறு பேறவர்கள் பேறலது வேறோ
வென்கணவன் மாய்தலி னிளந்தலை யறிந்தே
வன்புபுரி கின்றனர் வழித்துணை மருந்தே.

இ-ள் முதன்மையாகிய சுதந்தரப்பங்கும் எங்களுடையதே முதல் தாம்பூலமும் எங்களுடையதே பின்னடையவேண்டியபங்கு அவர்களுடையதேயன்றி வேறேயுண்டோ என் கணவனிறந்தமையால் நானிளந்தலைக்கைம் பெண் என்பதையறிந்து தாயாதியர் கொடுமை செய்கின்றார்கள் மார்க்கசகாயரே எ-று.

17. பிட்டுணவு விற்குமுது பேதைதுயர் கண்டோர்
கொட்டியொடு கூடைகொடு கூடலி னடந்தா
யிட்டிரை யளித்திடு மியற்கையுன தன்றோ
மட்டுவிரி செஞ்சடை வழித்துணை மருந்தே.

இ-ள் பிட்டாகிய சிற்றுண்டிவிற்கும் ஒரு கிழவியினுடைய துயரத்தைக்கண்டு அதைத்தீர்க்கும் பொருட்டு மண்வெட்டியும் கூடையும் ஏந்திக்கொண்டு மதுரையில் கூலியாளாக நடந்த கடவுளே கருவுள்ளிருக்கும் உயிர்களுக்கும் ஆகாரங்கொடுத்து ரக்ஷிக்கிற தன்மை உன்னுடையதல்லவோ வாசனைபரந்த செஞ்சடையையுடைய வழித்துணை மருந்தே எ-று.

18. சுந்தரனகற்ற வொரு தூதெண நடந்தாய்
மைந்தருடன் வாணன்மனை வாசலி லிருந்தா
யெந்தையொரு வேடனிடு மெச்சிலை நுகர்ந்தா
யந்தருளை கண்டுனை தடைக்கலம தானேம்.

இ-ள் சுந்தரமூர்த்தி தூதாக அனுப்ப அதனை இழிவென்று திருவுள்ளத்தில் கொள்ளாமல் பரவை வீட்டிற்குச்சென்றாய் புத்திரர்களுடன் வாணாசுரன் மனையில் காவலாயிருந்தனை என்னை யனை ஒரு வேடனிட்ட எச்சிலையுண்டனை அந்தக்கிருபையைக் கண்டு உன்னடைக்கலம் அடைந்தோம் எ-று.

19. என்றிவை மொழிந்து தொழுதில்லமிசை யெய்திக்
குன்றுமிருளூடு துயர் கொண்டு துயில் கின்றாண்
மன்றுணட மாடிய வழித்துணை மருந்தர்
பொன்றரிய வேதியர்கள் போலவெதிர் வந்தார்.

இ-ள் என்றிவ்வாறு முறையிட்டுவணங்கி மனையினிடத்திற் சேர்ந்து யாவருந்தத்தந்தொழில் விட்டுறங்கத்தக்க ராத்திரிகாலத்தில் துயரத்துடனித்திரை செய்கின்றாள் அப்போது சிற்சபையில் நடனஞ்செய்த வழித்துணை மருந்தர் ஒழுக்கமுள்ளஒரு பிராமணன்போல் அவளெதிரில் வந்தருளினார் எ-று.

வேறு.

20. என்பெருந் தாதைபோல விருந்தநீ ரெழிலினாலே
மன்பதையளிக்கு மெங்கள் வழித்துணை மருந்தர் [போலே
துன்பம தகற்றவேண்டித் தோன்றினீர் பெயரேதென்று
ளன்புடை யணங்கே யுங்கட் கநாதியி லுறவா மென்றார்

இ-ள் அடியேனுடைய தகப்பனார்போல இருக்கின்ற நீர் அழகினாலே உயிர்களை ரக்ஷிக்கும் எங்கள் வழித்துணை மருந்தர் போலே துயரத்தை நீக்கவேண்டித்தோன்றினீர் பெயரென்ன வென்றாள் அன்புள்ளமாதே உங்களுக்கு நாம் அநாதி உறவா மென்றார் எ-று.

21. வழித்துணை இறைவர்நம்பேர் வழிபடு மடியார்க்கெல் [லாம்
விழித்துணை யாவோஞ்சைவ வேதியர்வடிவந் தன்னை
யொழித்துநா முறையேமந்த வுருவா னுருவமாகும்
பழித்திரண்டாகச் சொல்வார் பரகதிபுகுதா ரென்றார்.

இ-ள் மார்க்கசகாயரென்று சொல்லப்படுவது நம்முடைய பெயர் நம்மைத்துதிக்கும் அடியார்களுக்கெல்லாம் கண்போலத் துணையாயிருப்போம் மேலும் நாம் ஆதிசைவப்பிராமண வேடத்தை ஒழித்திரோம் அந்தவேடம் சிவசொரூபமாம்-அதைப்பழித்து அது வேறென்று இரண்டாகப் பேதப்படுத்திச் சொல்லுகிறவர்கள் பரகதியடையார்கள் எ-று.

22. ஒருத்திநான் சிறியன்பால னுதவியா லொருவரில்லை
பெருத்தது பகையென்றெண்ணிப் பிணங்கிடே லணங்கு [போல்வாய்
திருத்தகு குளத்தே நாளைச் சிறுவனை மூழ்கச்செய்தால்
வருத்தமற்றிடுவா யென்று மொழிந்தனர் மறைந்து [போனார்.

இ-ள் சுவாமிநாதனே ஒருத்தி என் புத்திரனே சிறியன் எங்களுக்கு உதவியாயொருவருமில்லை என பகை அதிகரித்த தென்றெண்ணித் துன்பங்கொள்ளாதே திருமகளை யொத்தவளே மகத்துவமுள்ள நமது தீர்த்தத்திலுன் மகனை நாளைக்கு மூழ்கச்செய்தால் வருத்தம் நீங்குவாயென்று சொல்லி வழித்துணை மருந்தர் மறைந்துபோனார் எ-று.

23. மற்றைநாளெழுந்து காலைப்பொழுதினின் மகன்றன் [னோடே
பெற்றதாய் தமதுவீதி யர்வணம் பெயர்ந்து நீங்கிக்
கற்றைவார் சடையான் கோயிற் கனககோபுரத்தை [டைந்திச்
செற்றலர் பலருங்காணத் திருக்குளக்கரையைச் சேர்ந் [தாள்.

இ-ள் மறுநாள் காலையிலெழுந்து மகனுடனே பெற்றதாயானவள் தங்கள் தெருவீதியைக் கடந்து மார்க்கசகாயருடைய பொன்மயமான கோபுரத்தருகு சேர்ந்து பகைவர்களாகிய ஞாதிகள் பலருங்காணத் தீர்த்தக்கரையைச் சேர்ந்தாள் எ-று.

24. மைந்தனே நம்மையாண்டு வழிவழி யடிமைகொண்டு
தந்தைதாய் குரவன்போல்வந் துதவிய தலைவன்றாளைப்
புந்திமேலிருத்தி யிந்தப் புனலிடைமூழ்கவென்று
ளந்தணர்திலகமன்னோன் முழுகினு னரனைவாழ்த்தி.

இ-ள் புத்திரனே நம்மையாண்டு சந்ததிபரம்பரையாக அடிமைகொண்டு இப்போது தந்தை தாய்குருபோல வந்து உதவி

செய்த மார்க்கசகாயர் திருவடிகளை மனதில் தியானித்துக்கொண்டு இந்தத் தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய் என்றாள் பிராமணர்களுக்கு திலகமொத்த அந்தப்பிள்ளை பரமசிவத்தைத்தியானித்துக்கொண்டு ஸ்நானஞ்செய்தான் எ-று.

25. மருவியேமுழுகுமைந்தன் வலச்செவி நடுவேமாறு
தரவணி யரனேயென்ற வரவமேமுழங்கிற் றந்தக்
கரணமு மலமுமாய களைகளைந் திடையிற்புக்க
விருவினை வகையுநீங்கி யருச்சனைக் கிறைவனானான்.

இ-ள் திருக்குளக்கரையிற் சேர்ந்து ஸ்நானஞ்செய்த அந்தப் பிராமணப்பிள்ளையின் காதினிடத்தில் இடைவிடாமல் அரகரா அரகரா என்கிற ஓசையே முழங்கியது அதனால் அந்தக் கரணம் நான்கும் மும்மலங்களுமாகியகளைகளைக் களைந்து இருவினை வகையும் நீங்கிச்சிவார்ச்சனைக்குரியவனானான் எ-று.

26. நெருக்குளத்தவர்க ணெஞ்சி னினைத்தவை யனைத்துநல்குந்
தருக்குளத் திடையிற்றோன்றும் தழற்கணா னருளினாலே
திருக்குளத் திடையின்மூழ்கியெழுந்து தென்கரையிற் சேர்ந்தா
னுருக்குளத் தவத்தினானுஞ் சுகனுமொப் புடைமை யுற்றான்.

இ-ள் ஒரு வழிப்பட்டஉள்ள முடையவர்கள் மனதில் நினைத்தவரங்களை யெல்லாம் அனுக்கிரகஞ்செய்யும் தீப்பொறியைத்தருவதான நெற்றியினிடத்தில் தோன்றிய தீக்கண்ணினையுடைய பரமசிவத்தின் திருவருளால் திருக்குளத்தில் முழுகித் தென்கரையிற் சேர்ந்த பிராமணச்சிறுவன் குறுமையான வடிவமுள்ள அகத்தியனையும் சுகமுனிவரையும் ஒப்புச்சொல்லத்தக்கவனானான் எ-று.

(கு-உ) நெருக்கு உள்ளம்என்றும் தரு குளத்திடையில் என்றும் உருகுள்ளத்தவன் என்றும் பதம்பிரித்துக்கொள்க தருங்குளம் என்பது தருக்குள மெனவலித்தல் விகாரமாயிற்று குளம் என்பது நெற்றிகுள்ளம் என்பது குளம் என இடைக்குறையாய் நின்றது.

வேறு.

27. புரிநூறுவண்டு புயமாரமுஞ்சி புனைகோவணம் பொலி [யவே
திருநீறிலங்க முதுகூடசைந்து சிகைதாழ வங்கையிருநா
லொருநூறுகொண்ட மணிமாலைதங்க வொளிவீச வந் தலவிரு
னிருநூறுகண்கள் பெறவேண்டும் நம்பி யெழில்காண [வந் தவர்களே

இ-ள் முப்புரிநூலானது துவண்டு புயத்தினிடத்தில் பொருந்தவும் முஞ்சிப்புல் நாணுங்கோவணமும் அரையில் விளங்கவும் நெற்றியில் விபூதிபிரகாசிக்கவும் சிகையானது முதுகினிடத்தில் தொங்கியசையவும் அழகிய கையினிடத்தில் நூற்றெட்டு ருத்திராக்ஷம் பொருந்திய செபமாலையிருக்கவும் தன்மேனிப் பிரகாசம்வீசவும் வந்தலவினன் அப்போது அந்தச்சிறுவனுடைய சௌந்தர்யத்தைப் பார்ப்பதற்கு வந்தவர்களுக்கு இருநூறு நேத்திரங்கள் வேண்டும் எ-று.

வேறு.

28. விழுப்பமானது கண்டுகண் டனைவரும் வியந்தா
ரழுக்குநெஞ்சினோ ரவர்களு மதிசயமானா
ரொழுக்கமாகவே பணிந்தரன் கோயில்புக் குரவோன்
செழிக்குநான்மறைத் தபனமண்டபந்தனைச் செறிந் [தான்.

இ-ள் அந்தமேன்மையைக்கண்டு யாவரும் அற்புதமடைந்தார்கள் பொறாமையான மனமுள்ள ஞாதிகளும் அதிசயமடைந்தார்கள் அந்தப்பிராமணப்பிள்ளை ஒழுக்கத்துடன் பணிந்து சிவாலயத்திற் சென்று செழிப்புள்ள நான்கு வேதமுறைப்படி அமைந்த தபனமண்டபத்திற் சேர்ந்தான் எ-று.

29. தூயபொற் கலசத் துடன்பலமலர் தூபங்
கோயிலிற் பரிசாரக ரவன்கையிற் கொடுத்தா
ராயிரக்கதி ரண்ணறன் பூசையுமற்றும்
வாயிலிற்புரி பூசையு மியற்றியுள் வந்தான்.

இ-ள் பரிசுத்தமுள்ள பொற்கலசத்துடன் பலமலர்களுந் தூபதீபங்களும் அவ்வாலயத்திலிருக்கும் பரிசாரகர்கள் கொடுக்க வாங்கி ஆயிரங்கிரணமுள்ள சூரியபூசையுமற்றப் பூசையும் துவார வாயிற்படியிற் செய்யும் பூசையுஞ்செய்து உள்ளே சென்றான் [எ-று.

30. சந்தியென்பவை யிரண்டையு முடித்திடு சைவ
னைந்துசுத்திக ளியற்றி யர்க்கியமிரண் டமைத்துச்
சுந்தரப்பெருங் கலசமொன் றெடுத்துநீர் சொரியக்
குந்திநின்றனனுயர்ந்தது திருமுடிக்கொழுந்து.

இ-ள் வைதிகம் சைவம் இரண்டுக்கு முரியசந்தி யென்ப வைகளை முடித்துக்கொண்ட ஆதிசைவப்பிராமணன் பஞ்சசுத்திகள் செய்து இரண்டருக்கியமும மைத்து சுந்தரமுள்ள ஒரு பெரியகலச மெடுத்துத்திருமஞ்சனஞ் செய்யத் தாழ்ந்து நின்றனன் சுவாமியினுடைய திருமுடிக் கொழுந்தானது உயர்ந்திருந்தது.

(கு-உ) அஞ்சுசுத்தியாவது பூதசுத்தி தானசுத்தி திரவியசுத்தி மந்திரசுத்தி லிங்கசுத்தி அருக்கியமிரண்டாவது சாமானியார்க்கியம் விசேஷார்க்கியம்.

31. இருகரத்தினு லிவர்முடி தொடவரி தென்றே
கருதியெய்த்து நொந்தினியென்கொல் செயலெனக் [கவன்றான்
பரகதிக்கு வந்தருள்புரி பதவிசகாயன்
மரகதக்கொடியிடத்தினன் றிருமுடி வளைந்தான்.

இ-ள் நம்முடைய இரண்டுகைகளால் இவருடைய திருமுடியைத்தொடுவது நமக்கு அரிதென்று கருதிமனமிளைத்து வருந்தி இனியாது செய்வதென்று துயரமடைந்தான் அப்போது பரகதிக்கு வந்தருள்செய்த மரகதவல்லியம்மையை யிடப்பாகத்திலுடைய மார்க்கசகாயராகிய பரமசிவம் திருமுடியை வளைத்தார் [எ-று,

32. அலைவளைந்திடும் புவியிடத் துடலுயி ரனைத்துந்
தலைவளைந்தன வளைந்தன விமையவர் தருவுஞ்
சிலைவளைந்திடுஞ் செயலெனத் திசைதிசை செறிந்த
மலைவளைந்தன வழித்துணை யவர்முடி வளைக்க.

இ-ள் இவ்வாறு மார்க்கசகாயர் திருமுடி வளைத்தவளவில் சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூலோகத்திலிருக்கும் உடலுயிர்களெல்லாம் தலைவளைந்தன தேவருலகத்திலிருக்கும் கற்பக விருக்ஷங்களும் தலைவளைந்தன மகமேருவளைந்த தன்மைபோல திக்குகள் தோறும் பொருந்தியமலைகள் வளைந்தன எ-று.

33. என்புநெக்குநெக்குருக வென்னிதயத்தி லிருப்பான்
மன்பதைக்கெலா முயிருமாயுணர்வுமாய் வளர்ப்பா
னன்பருக்கெலாம் நினைத்திடும் வரத்தையு மளிப்பான்
வன்பருக்கெலாங் கொடியவன் றிருமுடி வளைத்தான்.

இ-ள் அன்பினால் எலும்பும் நெக்குவிட்டுருகும்படி யென்னுள்ளத்திலிருப்பவரும் ஆன்மகோடிகளுக் கெல்லாம் உயிரும் அறிவுமாயிருந்து ரக்ஷிப்பவரும் அன்பருக்கு நினைத்திடும் வரங்களையெல்லாம் அருள்செய்கின்றவரும் வன்பருக்கெல்லாம் கொடியவருமான மார்க்கசகாயர் திருமுடிவளைத்தார் எ-று.

34. கங்கைமாநதி குமுகுமென்றொலித்திடக் கடல்போற்
றிங்களானது கவிழ்ந்து சிற்றமுதினைச் சிதற
வங்கை வார்சிலை நாரிபோற் றாழ்ந்திட வரவ
மங்கையாளுட னுறைபவன் றிருமுடி வளைத்தான்.

இ-ள் கங்காநதியானது சமுத்திரம் போலக்குமுகுமென் றொலிக்கவும் முடியில் சந்திரனானது கவிழ்ந்து துளித்துளியாக அமுதைத்துளிக்கவும் திருமுடியில் அணிந்திருக்கும் நாகங்கள் அழகியதிருக்கரத்திலிருக்கும் பெரியவில்லிற் பூட்டியவாசுகியாகிய நாண்போல் தொங்கவும் பார்வதி தேவியாருடன் வாழும் மார்க்கசகாயர் திருமுடிவளைத்தார் எ-று.

35. ஆட்டினான்புன லாதனமூர்த்திமா னடைவே
நாட்டினான்கலை சாத்தினா னவமணிக்கலன்கள்
பூட்டினாணமுஞ் சந்தமுஞ் சாத்தினான் போதுஞ்
சூட்டினா னமுதேந்தினான் காட்டினான் றூபம்.

இ-ள் பரமசிவம் திருமுடிவளைந்தவுடன் திருமஞ்சனஞ் செய்து அதன் பின்பு கிரமமாக ஆதனம் மூர்த்திசிவம் என்னும் இம்மூன்றையுந்தாபனஞ்செய்து பரிவட்டஞ் சாத்திநவரத்தின பூஷணமுந்தரித்து கஸ்தூரியுஞ் சந்தனமுஞ் சாத்தித்திருப்பள்ளித் தாமமுஞ் சூட்டித்திருவமுது நிவேதித்துத் தூபாராதனையுஞ் செய்தான் எ-று.

36. கோதுதீபமும் பலவுபசாரமுங் கொடுத்தான்
றாதைதாளற வெறிந்தவன் பூசையுந் தந்தான்
பேதைநாயினுங் கடையனேன் பூசையும் பிழையுந்
தீதுநீபொறு த்தருளென வணங்கினான் சிறுவன்.

இ-ள் தூண்டுகின்ற தீபமும் மற்றுமுள்ள வுபசாரமும் பணிமாறிப் பிதாவின்தாளைத் தடிந்தவராகிய சண்டேசநாயனார்

பூசையுஞ் செய்து அறிவில்லாதவனும் நாயினும் கடைப்பட்டவனுமாகிய அடியேனுடைய குற்றங்களை சுவாமிகள் பொறுத்தப்பூசையை யேற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று பணிந்தான் எ-று.

வே று.

37. வாயாதிகண் மனமாதிகண் மாயாதிகண் மண்ணார்
தீயாதிக ளொளியாதிக ளுடையார் தெரிவரியா
யாயாதிய மகவாகியு மரிதாம்வடி வுடையாய்
தாயாதிக ணலியாதரு டலைவா சரணென்றான்.

இ-ள் வாக்குமுதலான கன்மேந்திரியங்களைந்தும் மனமுதலான அந்தக்கரணம் நான்கும் மாயாமலமுதலான மும் மலங்களும் பிரிதிவி அப்பு தேயுமுதலான பஞ்சபூதங்களும் கண்முதலான ஐம்பொறிகளும் சடமென்றுணராமலிருப்பவர்களாகிய அஞ்ஞானிகள் அறிதற்கரிய கடவுளே தாய்முதலான மக்களாகியும் யாவர்க்குந் தெரிதற்கரிய ஜோதிசொரூபமான அருள்வடிவமுள்ள கர்த்தனே தாயாதிகளடியேனை வருத்தாவண்ணம் கிருபைசெய்தருளவேண்டும் அடியேன் உன் அடைக்கலமென்று துதிசெய்தான் எ-று.

(கு-உ) கன்மேந்திரியம் ஐந்தாவன வாக்கு பாதம் பாணி பாயுரு உபத்தம் என்பவை இவற்றின்செய்கை வசனம் கமனம் தானம் விசர்க்கம் ஆனந்தம் என்பவை அந்தக்கரணம் நான்காவன மனம் புத்தி ஆங்காரம் சித்தம் என்பவை இவற்றின் செய்கை ஒரு பொருளை நாடுதல் அதனை நிச்சயித்தல் அதனைக்கொண்டெழுதல் தீர்மானித்தல் என்பவை மும்மலமாவன மாயை ஆணவம் கன்மம்

38. பிரியாவிடை பிரியாவிடை பிரியாவிடை யுடையாய்
கரியானதி னுரியாகிய கலைமேலிடு தலைவா
வரியார் தொழ வரியாயென வாராமை யுரைத்தே
பரிவான்மனை சென்றேகிளை பலரோடு மகிழ்ந்தான்.

இ-ள் ஒருக்காலும் நீங்காத ரிஷபவாகனத்தையுடைய கடவுளே யானையினுடைய தோலாகிய போர்வையை மேலே போர்த்துக்கொண்டிருக்கு முதல்வனே விஷ்ணுவுந்தொழுதற்கரிய ஐயனே அடியேனுக்கு எக்காலமுந் தேவரீரைவிட்டுப் பிரியாத விடை பிரசாதித்தருளவேண்டுமென்று ஆராமையை விண்ணப்பஞ்செய்து பரிவுடன் தன்மனைக்குச்சென்று சுற்றத்தாருடன் வாழ்ந்துகொண்டிருந்தான் எ-று.

வேறு.

39. வாணியாளுநா வுடையோனென்று வியந்த மறையோ [னைப்
பேணிஞாதியவர் வணங்கிப்பணிந்தார் செல்வம் பெரி [துற்றார்
வேணியாளர் தலைவனைந்தா ரென்றாலந்த வேதியற்குக்
காணியாளர் தலைவனைந்த வுரையும்வியக்குங் கட்டுரையோ.

இ-ள் சரஸ்வதிவாழும் நாவினையுடைய பிரமதேவனே யிவனென்று யாவருஞ் சந்தோஷித்த அந்தச்சிவப் பிராமணனை ஞாதிகள் யாவரும் விரும்பிப்பணிந்து மிகுந்தசெல்வத்தை யடைந்தார்கள் சடாமுடியுள்ள பரமசிவம் திருமுடிவனைந்தா ரென்றால் அந்தப் பிராமணனுக்குக் காணியாளர் தலைவனைந்தா ரென்னுஞ்சொல்லும் வியக்கத்தக்க கட்டுரையோ எ-று.

40. இந்தமாக்கதை படித்தவர் செவிகளி லேற்றோர்
கந்தவேளெனக் கழைசிலை வேளெனக் கலையிற்
சந்தனாசல முனியென வுறைவரித் தலத்தி
னைந்துமாமுகன் பதவியிற் சிவனுட னணைவர்.

இ-ள் மகத்துவமுள்ள இந்தச் சரித்திரத்தைப் படித்தவர்களும் காதிற்கேட்டவர்களும் வீரத்திலும் அழகிலுஞ் சுப்பிரமணியர் போலவும் மன்மதன் போலவும் கல்வியில் சந்தன விருக்ஷங்கள் சூழ்ந்த பொதிகை மலையிலிருக்கும் அகஸ்தியர் போலவும் வாழ்வார்கள் இந்தத்தலத்தில் திருக்கோவில் கொண்டு வீற்றிருக்கும் ஐந்து திருமுகமுள்ள பரமசிவத்தினுடைய பதவியில் அவருடன் கலப்பார்கள் எ-று.

வேறு.

41. மாதந்தோறும் வருபுயன் மன்னுக
தீதிலாதிறை செங்கோல் செலுத்துக
நாதனாகம நாடொறு மோங்குக
வேதம்வாழ்க விரிஞ்சை விளங்கவே.

இ-ள் மாதங்கள் தோறும் மழைபொழிக அரசனானவன் குற்றமில்லாமல் செங்கோல் செலுத்தக்கடவானாக பரமசிவத்தின் ஆகமநெறி நாள்தோறும் வாழ்வதாகுக வேதங்கள் வாழ்வனவாகுக விரிஞ்சைமா நகர்வாழ்வதாகுக எ-று.

பாலனுக்கு திருமுடி வனைத்தசருக்க முற்றிற்று.

ஆக சருக்கம் 8 பாயிரமுள்பட திருவிருத்தம் 370.

திருவிரிஞ்சைப்புராணம் முற்றுப் பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

திருவிரிஞ்சை

முருகன் பிள்ளைத்தமிழ்.

கணபதிதுதி.

சுந்தரனுந் தென்விரிஞ்சைத் தோகைமயில் வாகனன்மேற்
சந்தமுறும் பிள்ளைத் தமிழ்பாடச் - செந்தமிழ்சேர்
வாக்கெனக்கு நல்கி மதமா முகக்கடவு
ளூக்கமுடன் காப்பா னுவந்து.

பருவத்தொகை.

சாற்றரிய காப்புச்செங் கீரைதால் சப்பாணி
மாற்றரிய முத்தமே வாரானை - போற்றரிய
வம்புலியே சிற்றிலே யாய்ந்த சிறுபறையே
பம்புசிறு தேரோடும் பத்து.

காப்புப்பருவம்.

திருவருள்.

திருக்கஞ்ச விருகரத்தி னபயவர தமுஞ்சேர்
 திகழுமர கதமளித்த தெய்வசிகா மணியை
யருக்கன்சந் திரன்றவழும் புரிசைவிரிஞ் சையில்வா
 மாறுமுகத் தரசையெமை யாண்டவனைப் புரக்க
பெருக்கஞ்சந் ததமேவுஞ் சிவநாத னிடத்திற்
 பிறந்தவொரு சிறுபாலன் பெருங்காணி பெறவே
யிருக்கஞ்சன் முதலமர ரரகரவென் றேத்த
 விளைத்தபிறை சூடுமுடி வளைத்ததிரு வருளே. ()

திருநீறு.

வேறு.

முடியா றுடையாய் குமராசிவ மோக்ஷத்தேற்று
 முருகா வசுரே சர்களாகிய காட்டைப்பாற்று
 முனைவா கருணா கரனேமறை வாக்கிற்சாற்று
 முடியா முதலே தனையோதிம னார்க்குப்பூட்டு
மடியார் துணையே யவர்பால்வினை யாட்டைக்காட்டு
 மழுதே கனியே நறவேமுரு காற்றைக்கேட்கு
 மரசே யெமதா ருயிரேயெமை யூத்தைக்காட்டி
 லடையா நெறிநீ யருள்வாயென வாழ்த்திப்போற்றி

விடியா மலமா யைகளாமிரு டீர்த்துத்தீர்த்து
விழிநீர் தருயோ கிகள்சேர்தரு வீட்டுக்கேற்ற
வெளிறு வமுதா யுலகோரிடர் நீக்கப்பாட்டு
மிகவோ தமுறு ளொருநேயனு ளுக்கிற்றீட்டும்
வடிவே லுடனே வயல்சூழ்கர னூர்க்குட்டோற்று
மயிலே றியசேய் சிறுவானுதன் மேற்பொற்பூத்த
மலைமான் முலையூ றியபாலொடு கூட்டிச்சாத்து
வளைபோன் மதிபோ லொளிசேர்திரு நீற்றுக்காப்பே.

மார்க்கசகாயசுவாமி.

வே று.

சீரியவே லாயுதனைச் செவ்வேளைக் குகனைத்
தேவர்கள்சே னைநியைத் திருமயில்வா கனனைக்
காரியகா ரணங்கடந்த கடவுளையெங் கோனைக்
கரபுரியி லாறுமுக சேவகனைக் காக்க
கூரியகுந் தளதேசத் தனபாலன் மகிழக்
குளிர்பிறையுஞ் சடைமுடியு பமுமானும் பணியும்
வாரியிருட் கடுமிடறு நுதல்விழியு மறைத்தே
மறைப்புரியில் வழித்துணையாய் வந்தருள்சே வகனே.

மரகதவல்லி.

வே று.

அரவின் மணிகளு மருண கிரணமு மழிய வொளிவிடு தோற்றனே, யழகு பொழிதரு மிளைய குமரனை யசுர ரொடுபொரு சீற்றனே, யயனு மலைவுறு மறையி னிறுதியை யமுத மொழிகொடு தேற்றனே, யடிமை படுமவர் கொடுமை பொடிபட முடுகியெழுமரு ளூற்றனே.

விரவி யளியின முரல நறவுறு குவளை மலர்கமழ் நாற்றனே, விழிக ளொருபதொ டுபய முடையனை மிருக மதமகில் சேற்றனே, விருது பெறுகரு தலர்க ளுடலுயிர் விடுதி பெறவடு கூற்றனே, விபுதர் புகழ்கர புரியில் வருமறு முகனை யணிதிரு நீற்றனே,

யிரவி மதியழ னயனி பரிபுர சரணி கௌரி சடாக்ஷரி, யிறைவி திரிபுர தகனி முனிவர்க ளிதய மலரை விடாக்கினி, யெழுகட லுமெழு புவியு மருளியு மிளமை நலமழி யாக்குயி, லிழிஞர் தொழிலது புரியு மறிவில ரிடர்க ளிடியவ ராப்பிடி,

வரையி லுறைபவள் கருணை மழைபொழி வதனி சடிலிம கோத்தமி, வடுகி பகவதி குமரி சிவனிட மருவி நிறையக லாத்திரு, வனச மலர்மகள் சகல கலைமகள் வழிய டிமைவினை தீர்ப்பவள், மலையின் மடமகள் வருண மரகத வலிய மலியவள் காக்கவே.
(4)

கங்கை.

வேறு.

எம்பா தகஙீக் கிய்வே லவனை யிமையோ ரரசைக் குமரே சனை
யென் னிதயத் திருளைக் களையுங் குகனை,
யம்பான் பொழியம் மையளித் தருளு மமுதைக் கனியைக் கர
னூர் தனில்வா ழடியார் பெருவாழ் வையளித் தருள்க,
கம்பா நதிகோ தமைகா வேரி காளிந்திகோ தாவிரி பாலி நதி
கனகா நதிகண் டிகைகுண் டிகைசூழ்,
பம்பா நதிவா னதிசீ தைநதி பாஞ்சா லிதபோ நதியே முதலாம்
பலவா நதியா னடகீ ரதியே. (5)

கணபதி.

வேறு.

முந்திவரு சூரின மாளச் சிவந்தவனை முன்புகடனீர்சுவற வேறெ
ட்ட செங்கையனை, புண்டகனை நூல்வினவி வாதித்த புங்கவனை
மொய்ம்புபெற வேதொழுத கீரற்கி ரங்கினனை,
யெந்தையையென் னாவியையென் னாவிக்கருந்துணையை யென்சிரசி
லோலமிடு பாதச்ச தங்கையனை, யின்பமுரு கேசனை மெய்ஞ்
ஞானக்கொழுங்கனியை யெங்கள்கர னூரின்மயி லோனைப்
புரந்தருள்க,
வந்தரமெ லாமதிர வாய்விட்டு மண்டிவரு மஞ்சலரெ லாமுறிய
வால்சுற்றி மஞ்சுதனை, யங்கைகொடு தாவியத னீரைப்பி ழிந்து
கட லம்புவியெலா நெளிய வோடித்தி ரும்பிவிட,
மந்தரமெ லாமசைய வேமுட்டி யங்குலவு வன்பரிதி தேர்முறிய
வேகுத்தி வெண்டரளம், வந்துலவு மேழ்சலதி நீர்வற்ற வுண்டு
மிழும் வண்டுகண்ம தாசலம தாயுற்றி ருந்தவனே. (6)

வைரவன்.

வேறு.

ஒருகைமணி யொருகைகயி றொருகைசர மொருகைசிலை யொரு
கைகட மொருகைக்வடிவாள்,
பொருகழுமு ளொருகைசிர மொருகையிவை யுடையகர புரிவடுக
னடிதுதி செய்வா,
முருகையரி மருகைமயின் முனியைமறை முதலையறு முகனையுமை
மகனை யடியா,
ரிருளகல வருகுகனை யெமையடிமை கொளுமரசை யினிமையொடு
புரவு செயவே. (7)

திருவேல்.

வேறு.

முடியொ ராறுடை யானையெம் மையனை முதல்வனைச் செவ் வேளைப்,
படியெ லாம்புகழ் தேவனை விரிஞ்சையம் பதிமுரு கனைக்காக்க,
கொடிய தானவர் குருதியி லாடிவெங் குடலினுந் தொடைசூடி,
நெடிய யாக்கையி னிணமெலா மருந்திய வவன் கையி னெடுவேலே. (8)

திருமயில்.

வேறு.

தொண்ட னுகவே மைக்கொ ளுஞ்சிறு தோன்றலைச்சதுர் வேத நூல், சொல்லு மாமணி வாயனைச்சுக மாயிருந்தும ணங்கொளும்,
வண்டு சேர்தரு நீப மாலைய னைத்தி ருக்கர னூரில் வாழ், மரகதக்கொடி பெற்ற செஞ்சுடர் மணியை யன்பொடு காக்கவே,
யண்ட கூடந டுங்க மால்வரை தூளி யாகவத் தூளியா, லாழியேழுநி ரம்பி மேடுப டக்க லாபமடித்தெழுந்,
தெண்டி சாமுக முங்க டைக்கணி மைக்கு முன்னமு லாவியே, யென்று மாடலி யற்றி வாழுவனேறு நின்றம யூரமே. (9)

திருமுருகாற்றுப்படையும் திருப்புகழும்;

வேறு.

அம்மைமுலை யுண்டுவினை யாடுமிளை யோனையெமை யாட்கொண்ட குமரேசனைச்,
செம்மையுள வாறுமுக னைத்திரு விரிஞ்சைவரு சேயைப் புரந் தருள்கவே,
மும்மைமல மகலநக் கீரமுனி சொன்னதிரு முருகா றெனுந் தேறலு,
மெம்மருண கிரிநாத ரோதுபதி னாறா யிரந்திருப் புகழமுதமே. (10)

பலதேவர்கள்.

வேறு.

கந்தனை வேளை விரிஞ்சையின் மேவு கடம்பனை மாதுமையாண்,
மைந்தனை வேலனை யெங்குமரேசனை வந்திரு தாள்பணிவா,
ரிந்திரர் வானவர் சந்திர சூரிய ரெண்டிசை யோர் முனிவோர்,
செந்திரு மார்பினர் விஞ்சையர் பாதலர் செங்கமலாசனரே. (11)

காப்புப்பருவம் முற்றிற்று.

செங்கீரைப்பருவம்.

உம்பரசு ரேசர்புரி வாதனை யுரைத்தருள வுயர்கயிலை வாழ்ப
ரமனார், யோகத்தி லுன்னவெண்ணீ றணியு நுதல்விழியி லோ
ராறு பொறிகள் சிதற,

வெம்பொறி யெழுந்தண்ட ரண்டம் பரந்துலவ விண்ணவர்க ளஞ்சி
மலைவாழ், வித்தகர்க் கோதவப் பொறிகடமை வாவென்று
வெங்கனலி தனையிதனை நீ,

சம்ப்ரமொடு சரவணந் தனில்விடுதி யென்னவத் தழலவன் கொண்ட
கலவத், தழல்வெம்மை யாற்கங்கை தனில்விடக் கங்கையுஞ்
சரவணந் தனில் வைத்திடச்,

செம்பதும முகமா றுடன்குலவு கரனார செங்கீரை யாடி யருளே,
திருமுருக வரிமருக வரதகுரு பரகுமர செங்கீரை யாடி
யருளே. (1)

ஆரமா முலைமதாட் சிலம்பினவ மணிசிதற வதனையரா ளுட னொன்
பா, னயிழைய ராயவர் கருப்பந் தரித்துமையி னருளினா லவர்க
ளருளும்,

வீரவா குவையுமடல் வீரகே சரியையும் வீரமா கேந்திரனையும்,
வீரமா கேசனையும் வீரபுரந் தரனையும் வீரராக் கதனையுந் தோட்,

டாருலாம் வீரமார்த் தாண்டனையும் வீரராந் தகனையும் வீரதீரன்,
றன்னையுந் தம்பிய ரெனக் கொண்டு தோலாத சமரேறி வடி
வேலி னாற்,

றீரரா க்ஷசரரை வென்றகர னாராளி செங்கீரை யாடி யருளே,
திருமுருக வரிமருக வரதகுரு பரகுமர செங்கீரை யாடி
யருளே. (2)

ககனமுக டுருவியெழு மகமேரு கிரியையொரு கனகபம் பரமாக
வே, கைக்கொண்டொ ராயிரக் கதிர்முடிச் சேடனைக் கயிறாக
வேசுருட்டிச்,

சகலலோ கமுமுறத் தழுவியிடு கமடமது தன்னையொரு குறியாக
வே, சங்கரர் மகிழ்ந்தருள வாவிகட் கிடையூறு சாரரம லாடு
குமரா,

மகரதோ ரணமறுகு மாணிக்க மண்டபமும் வயிடூரியப்புரி சையு
மரகதக் கோயிலும் பவளநித் திலமருவி மதியின்மண் டலம
ளாவுஞ்,

சிகரகோ புரமுமொளி தழையவாழ் கரனார செங்கீரை யாடி
யருளே, திருமுருக வரிமருக வரதகுரு பரகுமர செங்கீரை
யாடி யருளே. (3)

பரவையை யுறிஞ்சிவட குலகிரி குலுங்கிடப் பாய்ந்தண்ட ரண்ட மெல்லாம், பயமெழ விழித்துவிழிகளிலனல் கொழித்துரகபந்தி முடி திண்டாடவே,
தரணியி னடக்துதிகை மதகரி யுடன்பொருது தாவியா காய மேவித், தாரகை யுதிர்த்தமரர் தாருவை யழித்துவரு தகரினே றிய குமரனே,
வரையில் குங்குமமரமு மணநாறு சந்தனமு மது வொழுகு புன் னுக முமம், வாழையின் கனியுமணியாரமு முடன்கொண்டு மழை பொழியு மேக மளவாய்த்,
திரையெறிந் தொருபாலி நதிவருங் கரனூர செங்கீரையாடி யரு ளே, திருமுருக வரிமருக வரதகுரு பரகுமர செங்கீரை யாடி யருளே. (4)
பங்கயத் திறையைமறை நூல்வினவி யோமெனும் பதவுண்மை நீசொல் லெனப், பண்டவன் றிண்டாடல் கண்டுகுட் டித்தளை படுத்திவண் சிறை யூடுவைத்,
தங்கையிற் செபமாலை குண்டிகை தரித்தபய வரதத்தொ டேக முகமா, யன்றமர்ந் தண்டரண் டங்களையு முண்டாக்கு மையனே துய்ய வரசே,
கொங்குடைச் சண்பகா டவியுமிள வாழைக் குருத்துமணி சேர்க ரும்புங், குளிர்தாழை யுங்கமுகு விடுபாளை யுங்கனக கோபுரக் கொடியு மடவார்,
செங்கையிற் கழலுமழை முகிலளவு கரனூர செங்கீரை யாடி யரு ளே, திருமுருக வரிமருக வரதகுரு பரகுமர செங்கீரை யாடி யருளே. (6)

வேறு.

மாசது பொருந்தாத காசிப னுடன்கூடி மாயையருளும் பால ராம், வாளரி முகன்றுரு காசுர னெனும் வேழ மாமுக னெடுஞ் சூரனு,
காசமன வுஞ்சீற சோமுகி யெழுந்தேழு காசினியு நொந்தேறவே, காவலறு கொண்டான வானவர் பயந்தோடு காலமவ ரஞ்சா மலே,
வீசுதிரை யம்போதி நீர்சுவற மஞ்சான வேடமொ டெதிர்ந்தோல மாய், மேருகிரி யுந்தூளி யாகவரு வெஞ்சூரர் வீழ்விடு கெம்பீரனே,
யாசறு விரிஞ்சேச னொருவ ளிளங்காளை யாடியருள் செங்கீரையே, யாறுமுக முந்தோளு மேரொழு கிளங்காளை யாடியருள் செங் கீரையே. (6)

கோடிமணி யந்தூணி னுடக வரங்கூடு கோதையர்நடங் கூரவே,
கோலமத னன்போலு மாடவர்கள் கண்டாசை கூரவிடு வண்டோடியே,
நாடியவர் மஞ்சன வோதியி லலங்கார நாண்மலர் முகங் தூது
வாய், நாதமமர் நெஞ்சாசை யோதுந்த லெனும்பாலி நாடுடைய கெம்பீரனே,
பாடிமறை கொண்டாட வாரமுத முண்டார்கள் பார்வைகள் சலந்
தூவமா, பாதக முறிந்தோட மாதவரெழுந்தார வாரமுட
னின்றாடவே,
யாடிய விரிஞ்சேச னாருளிளங் காளை யாடியருள் செங்கீரையே,
யாறுமுக முந்தோனு மேரொழு கிளங்காளை யாடியருள் செங்கீரையே. (7)

தாறுடைய பைம்பூக மாதவர் வரும்போது சாமரை தருஞ்சோலை
சூழ், தாழைமயி லின்சாயன் மாதரிடை மின்சோதி தானென
மலர்ந்தேடலா,
நாறுமண முங்கூடி நீறுபூணை யன்பாளர் ஞானவிழியின் பாணிபோ,
னுமரு வுந்தாது தேறல்சொரியும்பாலி நாடுடைய கெம்பீரனே,
சீறுமர வம்பாதி மாமதி கருங்காலி சீதவன சந்தாது செந்,
தேனொழுகு மந்தாரை தாதகிசெழும்பூளை தேவர்தலை யென்பா
மையோ,
டாறணி விரிஞ்சேச னாரு ளிளங்காளை யாடியருள் செங்கீரையே,
யாறுமுக முந்தோனு மேரொழு கிளங்காளை யாடியருள் செங்கீரையே. (8)

மாரமத னன்றேரு மானையு மகிழ்ந்தேறு வாசியுமவன் காளமும்,
வாளியு நெடுஞ்சோலை யீயகல வம்போடு வார்சிலை தரும்பாரில்
வாழ்,
நாரைவன சந்தாவு மாரலிரை யென்றோடி நாடிநுகரும்போதெலா
நாவிலதில் வந்தூறு தேனுநுகரும்பாலி நாடுடைய கெம்பீரனே,
பூரணி கொடுஞ்சூலி நீலியுமை கங்காளி பூமகடொழும்பூவை மால்,
பூவிலுறை யுந்தேவன் மாமுனி கரன்றாய பூசைபுரி யுமபாதனு,
ராரணி விரிஞ்சேச னாருளிளங்காளை யாடியருள் செங்கீரையே,
யாறுமுக முந்தோனு மேரொழு கிளங்காளை யாடியருள் செங்கீரையே. (9)

நீதிபெறு மன்பாளர் பாவவெயி லண்டாம னீழலருளுஞ்
சோலையே, நீடிய கொடுஞ்சூ ராகிய கருங்காடு நீறெழ வெழுந்
தீபமே,

நாதமொடு கொண்டாடு வாரிரு ளிரிந்தோட நாடொறு மெழும் பானுவே, ஞானியர்க ணெஞ்சான கோயிலு மடங்காத ஞானநிறை யம்பாரமே,
மேதினியினுந்தாரை யேழ்பிறவி யின்றீரமேவிட வீடுந்தோணியே, மேதியில் வருங்கால னுறெமையடும்போது வீடுதவு சஞ்சீவியே,
யாதிய விரிஞ்சேச னாரு ளிளங்காளை யாடியருள் செங்கீரையே, யாறுமுக முந்தோளு மேராழு கிளங்காளை யாடியருள் செங்கீரையே. (10)

செங்கீரைப்பருவம் முற்றிற்று.

தாலப்பருவம்.

கரியுரி கஞ்சுக மாகப் புலியதள் கடிகமழ் பட்டாகக், கனசடை முடிமயிர் முடியா கச்சிவ கங்கையோர்பங்கா கப்,
பரிமள மதிகே தகைமட லாகப் பாம்பிரு குழையாகப், படுகனல் விழிபொட் டாகச்சூலம் பாணியில் வாளா கத்;
தெரிய விளங்கிய நான்மறை யாகிய தேசியி லேறி முனுட், செட்டி தனக்கு வழித்துணை யாய்வருசேவக னுளமகி ழத்,
தரியல ருடலஞ் சாடிய வேன்முனி தாலோ தாலேலோ, சரவண பவகர புரியுறை யறுமுக தாலோ தாலேலோ. (1)
செங்கையி லிடுவளை கலகல கலெனச் செம்முலை வடமசை யச், சிலையெனு நுதன்மட வனிதையர் குடைதரு தெளிபுன னிறை வாவிப்
பங்கய மலரிடை யிடையிடு பணிலம் பவளச்செவ்வா னிற், பலபல முழுமதி நிலவிய வெணநிகழ் பாலித் திருநாடா,
கங்கையு மரவு மிளஞ்சிறு பிறையுங் கதிர்விடு கொக்கிற கும், கடிகம ழிதழியு மறுகு மெலும்புங் கனசடை முடிசூடுஞ்,
சங்கரர் மகிழ்வொடு தழுவிய பாலக தாலோ தாலேலோ, சரவண பவகர புரியுறை யறுமுக தாலோ தாலேலோ. (2)
களைகளை கடைசியர் முலைகளி லொழுகிய களப நெடுஞ்சேற்றிற், கனவளை யுழவர்க ளுழவெனவுழுதொளி கான்றிடு விதை யெனவே,
விளைவய லிடைவெண் டாளந் தாவிவி ரிந்தொளிர் தாரகை சூழ், வேள்குடை யாமதி போலத னூடு விளங்கிய பாடோ,
வளமலை மகளுமை கௌரி புராதனி மரகதவல்லிகை யான், மார்பி லணைத்தமு தந்தர வுண்டு மகிழ்ந்து வளர்ந்தணியும்,

தளையவிழ் நீப முலாவுபு யாசல தாலோ தாலேலோ, சரவண பவகர புரியுறை யறுமுக தாலோ தாலேலோ. (3)

வாவியுண் மேதியி னந்திரை வாரியுண் மழைசொரி கருமுகில் போல், வந்து முணிந்திட வாளையோர் கன்றென மடிமுலை மேன் முட்டத்,
தூவிய பான்மல ரோடை நிறைந்தலை துன்றி வழிந்தோடச், சோபன மாயுழு மள்ளர்கள் கால்வழி தோறுமொ துக்கியிடப்,
பூவிரை கமழும் பழனத் தலையிற் புகுதச் சாலியெலாம், பொன் னிற மாகியெ ழுந்துவளர்ந்து பொலிந்தொளி யொடுவானந்,
தாவிய பாலிநறுடை யாதிப தாலோ தாலேலோ, சரவணபவகர புரியுறை யறுமுக தாலோ தாலேலோ. (4)

நிலனெனு மொருகுல மடமகள் சிறுபயி ராயசிறார்க ளெலா, நின்று வருந்தி யிடாமன் முலைப்பா னெயமொ டீவது போன்,
மலைதரு மருவி விரைந்து வரக்குற வாணரி னங்களெலா, மகிழ்வுட னுடுகு றிஞ்சி நிலந்தனில் வாழ்பசு மாமயிலா,
பலபல முனிவர்க ளடியிணை பரவிப் பதமுட னிசைபாடப், பனி படு சிறுபிறை யொளியது மிளிரப்பகிரதி முடிமீதிற்,
சலசல வெனநட மிடுமவர் பாலக தாலோ தாலேலோ, சரவண பவகர புரியுறை யறுமுக தாலோ தாலேலோ. (5)

மந்திர மறியா யாகம மறியாய் மாமறை நூலறியாய், வழிபட வறியா யின்றுன் பூசை வழுவா வகைசெயவே,
முந்திய காணியை யொற்றிவை யென்று மொழிந்திடு ஞாதியர் த முடிசிறி யோனடி தீண்ட வவன்கை முன்புதன் முடிதீண்டக்,
குந்திய சிறுகா னுவா ரச்சிவ கொள்கையர் கொண்டாடக், கோதறு சீதள நீரபி டேகங் குறைவற வேபுரியச்,
சந்திர மௌலி வளைத் தவர்பாலக தாலோ தாலேலோ, சரவண பவகர புரியுறை யறுமுக தாலோ தாலேலோ. (6)

வேறு.

செந்தமி ழாமலர் தூவிய வஞ்சமி லாதத போதனர் சிந்தையொ ராலய மாகிய சீமானே, செங்கதி ராரமு தூறிய வெண்கதிர் சூழ்தரு மாமலை செண்டென வேவிளை யாடிய கோமானே,
வெந்தழல் போல்வரு தானவர் செங்கறை வாரியின் மூழ்கிவெ றுங்குடன் மாலிகை சூடிய வேலோனே, விஞ்சையர் கேசரர் வாசவ னும்பர்கண் மாதவ ரோதிய மென்சிறு வாரிச மாமிரு தாளோனே,

யந்தர மாயுழ லாமலு னன்பர்க ளோடெனை யாளுமருந்துணை யேயமு தேகனி யேதேனே, யம்புயனுலறி யாமறை யின்பொரு ளானது காணுமோ ரஞ்சன மேயர சேயடி யார்வாழ்வே

தந்தம தாசல மாமுக வெந்தைக ணேசர்ச கோதர சண்டம யூரகு ணுசல தாலேலோ, தண்டலை சூழ்கர னூருறை யுங்கும ராமுரு காசிவ சங்கர னாருள் பாலக தாலேலோ. (7)

அண்டர்க ளூர்குடி யேறவு மண்டிய சூர்பொடி யாகவு மங்கையி லாழியில் வேல்விடு மாசூரா, வைம்புல னுழுழ லாமலு மந்தக னூர்பிடி யாமலு மன்றடி யேன்முடி சூடிய சீர்பாதா,

தெண்டிரை வாவியில் வாளையெ ழுந்து நிலாமதி மேருசெ ழுங்கமு காடவி தாவிய பாடைா, செங்கம லாசனி தாழுமை கொங்கையி லூறிய பாலமு துண்டழ காய்விளை யாடிய சீராளா,

வண்டு முகாரித நாசிகு றிஞ்சிவ ராளிபூ பாள மகிழ்ந்திசை யாயிவை யோதிய தார்மார்பா, மந்தர மோடொரு மால்வரை வெஞ்சமர் கோலிய தாமென வன்களி றுனவை பாய்மலை வாழ் தேவா,

தண்டமி ழோதிய பாவலர் சஞ்சித வேழ்பவ வேர்களை சண்டம யூரகுணுசல தாலேலோ, தண்டலை சூழ்கர னூருறை யுங்கும ராமுரு காசிவ சங்கர னாருள் பாலக தாலேலோ. (8)

மந்தர மாமுலை மாதர்ம கிழ்ந்துற வாய்விளை யாடியமண்டப மேடையின் மேலொரு தேரோடே, வங்தெழு மாதவ னூர்பரி யங்கெழு வீணையி னோசை மகிழ்ந்திரு வார்குழை யேறவு நட வாதே,

யந்தர மேவிட வாரமு தந்தரு மாமதி யானத தன் பிறகேவர வீரிய வேளாளே, னங்கையில் வாளிகவேிய ருந்தவ யோகிகண் மீதுநடந்தம ராடிய பாலிம காராடா,

செந்திரு வேரக மாடர வின்கிரி யீசுர மாமலை செங்கழு நீர்மலை யாடக மூதாரா, செந்தில னுமலை கூடலு டன்கம லாலயமேவிய செம்புய மாறுட னுறுள தாளாளா,

சந்திர சேகரி யாயிதி கம்பரி நாரணி தான்மகிழ் சண்டம யூரகு ணுசல தாலேலோ, தண்டலை சூழ்கர னூருறை யுங்கும ராமுரு காசிவ சங்கரனாருள் பாலக தாலேலோ. (9)

பங்கய மோவர மோவுரு வைங்கணை யோபிணை யோபர வுங்கய லோகடு வோவடு வோவேலோ, பைங்கழு நீர்மல ரோகரு ளுங்கட லோநம னோபல பண்பயில் சேர்சர மோமத வேள் வானோ,

வெங்கொலை யோகள வோவெனும் வஞ்சிய ராசையினுலவர் வெங்கணை யேபுகழ் வாரொடு கூடாதே, வெண்பொடி பூசியி டாவனு வஞ்சக மூடர்கண் மேலினி வெண்கவி மாலையெ னுவது பாடாதே,
மங்கல மாகிய நூலறி வுங்குல மானமு மாளவ ரும்பசி யாலடி யேனிட ராழாதே, வண்கதி ராதவனுர் வெயின் மஞ்சினை யேமிக ராகிம றைந்திடு வாழ்வெனு மாயையில் வீழாதே,
சங்கையி லாவினை யேனையு னன்பரோ டாளும னேகர சண்டம யூரகு ஞசல தாலேலோ, தண்டலை சூழ்கர ஞருறை யுங்கும ராமுரு காசிவ சங்கானரருள் பாலக தாலேலோ. (10)

தாலப்பருவம் முற்றிற்று.

சப்பாணிப்பருவம்.

அண்டகூ டச்சிகர மடையத் துலங்கியணி யானகமு காடவிபெலா, மாதவன் மணித்தேர் வரும்பொழுது பட்டுதிரு மாரங்க ளைப் பூவைமார்,
வண்டலா யத்தவர்வ குத்தபா வைக்கினிய மாலையா கக்கோத்திடு, மகைகையர் முலைக்குமிரு செங்கையில் வளைக்குமவர் வள்ளைமே வியகுழைக்குங்,
கொண்டலா குங்கரிய கொண்டைக்கு மமுதூறு கோவைக்கு மழகானதோர், கோகில மொழிக்குமவ ரோதிமந டைக்குமயல் கொண்டிளைஞர் தூதுவிடவே,
சண்டவே ளூர்திமறு கெங்குமார் கரஞர சப்பாணி கொட்டியரு ளே, சங்கரிதி கம்பரிசி தம்பரித ருங்குமர சப்பாணி கொட்டி யருளே. (1)
வேலியா குங்கமுக மெனுமடவி விடுபாளை வீசுசாமரையாகவும், வெண்சங்க மோலமிடு பேரிமடை யதருகண் மேளவொலி போலிசையவும்,
வாலிதாம் வயல்வனச மணிவிளக் கேந்தவும் வண்டினம் பாடியிட வும், வாடையுல வும்புதிய சோலை மண் டபநடுவின் பாநடஞ் செயுமயூரங்,
கூலியா கத்தரள மணியளந் திடுமுழவர் கோதைமா ருகிலணையக், கோலமே னிச்சாயல் கண்டுநா ணிக்கரிய கொண்டையது சாய்த் தொதுங்குஞ்,
சாலிவா னளவிவளர் பாலிசூழ் கரஞர சப்பாணி கொட்டியரு ளே, சங்கரிதி கம்பரிசி தம்பரித ருங்குமர சப்பாணி கொட்டி யருளே. (2)

துந்துமெனு மொருநிருத னண்டரண் டந்தனது தோள்வலியி
னளவதனாற், றன்பசா கரமூழ்கியின்பசா கரமீது துயிலுமா
லுடன்மொழியவே,

யந்தமா லும்பர்களை யஞ்சலென் றவனுட லழிக்கவாயிரமுளரியா,
லர்ச்சிக்க வோராழி யன்றருள் வழித்துணைவ ரங்கையாற்
றழுவுமரசே,

வந்தமத கரியொலியும் வாவுபாய் மாவொலியு மணிநெடுந் தேரி
னொலியும், வந்தனைசெய் வார்களர கரவென்னு மொலியுமட
மாதர்கட மாடுமொலியுஞ்,

சந்தமறை யொலியுமலை யொலியுமிகு கரனார சப்பாணி கொட்டி
யருளே, சங்கரிதி கம்பரிசி தம்பரித ருங்குமர சப்பாணி கொட்
டியருளே. (3)

பொய்யா மொழிப்புலவர் மதுரையிற் சங்கம் புரக்கவெழு நாண்
மறவனைப், புறவுற வளைத்தெனது பெயர்முட்டை பாடெனப்
பொன்போலு மென்றுபாட,

வெய்யான பாலைக்கி தேலாது நம்பெயர்வி ளம்பென விளம்ப
வவர்மேல், விழுந்ததுளி யென்றெடுத் துப்பாடி யவர்நாவில்
வேல்கொடுபொறித்த சதுரா,

மையான மஞ்சுதவழ் காவில்வா ழுதிர்புன்னை மலரரும் பைத்தர
ளமா, வடபான திக்கரையின் வண்டலம் பாவைமுலை மார்பினி
லணிந்துமகிழ் வாய்த்,

தையா விழிச்சியர்கள் விளையாடு கரனார சப்பாணி கொட்டி
யருளே, சங்கரிதி கம்பரிசி தம்பரித ருங்குமர சப்பாணி கொட்
டியருளே. (4)

பரமர்தரு மாதியுஞ் சிவஞான தானமும் பரவுமை வகைவேள்வி
யும், பலபலவி சிட்டகா ரணமோடு தருமமும் பாதகமு முறை
சொர்க்கமும்,

நரகவிய லுஞ்சனன மரணவிய லுஞ்சொர்க்கநரகசே டத்தினியலு,
ஞானபோ தமுமினிய பரிகார மாமியலு நற்கோபு ரத்தினியலுங்,

கரகமல முடிமிசை குவித்துமன முருகியிரு கண்கணீர் நின்று
சொரியக், கடலெழு மங்கையிற் கொண்டகுறு முனியன்று
கயிலையங்கிரியின் மேவிச்,

சரணதா மரைதொழ மொழிந்தகர னாரரளி சப்பாணி கொட்டி
யருளே. (5)

வேறு.

துக்கமக லத்தினனி லைப்பவர்ம னத்திருடு றத்தியமணித்திபமே,
சுற்றியபி றப்பினிலி யற்றியவி னைத்திடர்து வைக்குமொரு சிற்
றனையே,

மைக்கடுவ டக்கியவ ழித்துணைவர் பொற்புயம லைக்கணியு முத்தா ரமே, மற்றுநிக ரற்றசுரு திப்பொருள்க லைப்பொருண்ம ணக்கு பொரு கர்ப்பூரமே,
நெக்குருகு சிட்டர்கள்கு ளித்திடவ ருட்புனனிறைத்தருளு நெட் டோடையே, நித்தமுத திக்குளுத யப்பரிதி யிற்சுடர்நி கழ்த்தி யம ணிக்கோவையே,
குக்குடமு யர்த்தருடி ருக்கரபு ரத்திறைவ கொட்டியருள் சப்பா ணியே, கொட்டமொடெ திர்த்தவசு ரக்குழுவை வெட்டுமுனி கொட்டியருள் சப்பாணியே. (6)

புற்றரவு கச்செனவி சைத்தவர்ம ழுக்கனல்பொ றுத்தகம லப்பா ணியார், புத்தமுதி னைச்சுரர்க ளுக்குதவி கச்சதுபொ சித்தகரு ணைப்பார்வையார்,
வெற்றிவிடை பக்கொடிப டைத்தவர்ந டத்தொழில் விளைத்தவிரு பொற்பாதனார், வித்தகர்வ ழித்துணைவர் பொற்புயம ணைத்த வள்ளி ருப்பமுறு நற்பாலனே,
சிற்றிடைவ ருத்திசிக ரக்கனத னத்தியர்தெ றித்தகள பச்சேறு சூழ், தெற்றிகள்பு லர்த்தமது ரத்தமிழ்ம ணத்திணொடு சித்தசர்ம ணிதேரதூர்,
கொற்றமுள நற்கரபு ரத்தறுமு கத்திறைவ கொட்டியருள் சப்பா ணியே, கொட்டமொடெ திர்த்தவசு ரக்குழுவை வெட்டுமுனி கொட்டியருள் சப்பாணியே. (7)

கைத்தலம ழுப்பெறுக ணத்தவர்க ளுற்றகயி லைத்திரும லைச்சூழ லோ, கட்டழகு பெற்றொளிப ரப்புமது மட்டுடைய கற்பகம லர்ச்சோலையோ,
வெத்தலமு மெப்பொருளு மிப்படியெ னச்சொன்மறை யிற்பொ ருளி னப்பாலுமோ, விக்குவிலெடுத்தமத னைப்பொடிபடக்கணி லெ ரித்தவரி டப்பாகமோ,
நித்தியம லத்தனுவெ னத்தவநி லைக்கணினி னைப்பவர்ம னக்கோ யிலோ, நித்தமு முனக்கிடமெ னப்பரவு பத்தர்தொழு நித்தியக ளிப்பாகவே,
கொத்தலர்வ யற்கரபு ரத்தறுமு கத்திறைவ கொட்டியருள் சப்பா ணியே, கொட்டமொடெ திர்த்தவசு ரக்குழுவை வெட்டுமுனி கொட்டியருள் சப்பாணியே. (8)

கற்றவறி விற்பெரிய வப்பரைமு ருட்டறிவு கற்றவர்கள் கற்றாணி லே, கட்டியுத திக்குள்விட வப்பொழுத வர்க்கதுக டக்கவரு ளைத்தாவுவா,

றெற்றுபுனல் மத்தமித ழித்தொடையெ ருக்கறுகிருக்குமுடி யெட்டாமலே, யெக்குமத லைக்குபரு முச்சியையவ ளைத்தவரெ டுக்குமின மைப்பாலனே,
யுற்றிடுமு ழத்தியர்மு கத்தில்விழி நித்திலமு திர்க்குநளி னப்பூவின்மே, லுற்பலமெ னத்திகழ்வ தற்குழவர் வெற்றுளமு ருக்கவருமக்கோலவேள்;
கொற்றவமர் முற்றியதி ருக்கரபு ரத்திறைவ கொட்டியருள் சப்பாணியே, கொட்டமொடெ திர்த்தவசு ரக்குழுவை வெட்டுமுனி கொட்டியருள் சப்பாணியே. (9)

அப்புடைவ யற்கயல்கு தித்தெழவு திர்த்தகம லத்தரள நற்சோதியா, ¡லற்றையிரு ளைக்கடிய யைக்குவளை யிற்றுகள தைப்பொருதி டக்காமவேள்,
செப்புமதி முற்றிருளி லுற்றதென வட்டமுள செப்பிளமு லைப்பாவைமார், சித்தமும யக்கவிடர் சித்தமுமு றப்பொருதிருக்கரபுரத்தேவனே,
முப்பழமி தப்படுபொ ரிக்கறிய ருப்புநெய்மு ளைத்துவரை யிக்கோடுதேன், முக்கணைவ லப்பமடை யிட்டுமது ரித்தவடை முப்பொழுது முட்டாமலே,
கொப்புணல்வ யிற்றிலடை யக்கொளுமவற்கிளவல் கொட்டியருள் சப்பாணியே, கொட்டமொடெதிர்த்தவசு ரக்குழுவை வெட்டுமுனி கொட்டியருள் சப்பாணியே. (10)

சப்பாணிப்பருவம் முற்றிற்று.

முத்தப்பருவம்.

சிலையுந்திகழ் பிறையுந்தொழு சிறுவாணுதன் மடவார்
சிகரக்கன தனமொன்றிய செம்மாமணி யொளியை
மலையின்மிசை யெழுமாதவ னென்றம்புய மலரும்
வயல்சூழ்கர புரிமேவிய மயிலேறிய வரதா
கலையின்படி நடவாதகொ டுஞ்சூரைய ழிக்குங்
கனதோள்வலி பெறவேசிவ கயிலைக்கிரி யுடையாண்
முலையுண்கனி வாயாலொரு முத்தந்தனை யருளே
முருகாவரி மருகாவொரு முத்தந்தனை யருளே. (1)
மாலானவர் பாலாழியுள் வளர்கின்றவ னம்போன்
மழைமாமுகி றவழுந்துய மணிமேடையி லேறப்

பாலார்மொழி மடவாரெறி செம்பந்துடல் பட்டே
பனிவான்மதி செம்மைப்படு பாலித்திரு நாடா
வேலாவுமை பாலாசிவ சீலாவனு கூலா
வேதாசுரர் சாதாமயில் வீராகர னாரா
மூலாகம வாயாலொரு முத்தந்தனை யருளே
முருகாவரி மருகாவொரு முத்தந்தனை யருளே. (2)

தீரக்கவி பாயப்பல தென்னம்பழ மடுவிற்
றிரளாய்விழ நெடுவாளைசி னத்தோடெதிர் நாடிப்
பாரப்புய ரூவித்திகழ் பலவைப்பொரு துதிரும்
பலவின்சுளை யுடனேவரு பாலித்திரு நாடா
வீரப்பசு மயிலாகர புரிமேவிய வரதா
விண்ணோர்தொழு மிறைவாசதுர் வேதப்பொருள்கமழு
மூரற்றிரு வாயாலொரு முத்தந்தனை யருளே
முருகாவரி மருகாவொரு முத்தந்தனை யருளே. (3)

மற்றுருமொவ் வாமாதர்கண் மறுகெங்குமி றைக்கு
மணமார்பனி நீரோடிவ யற்போயது பாயப்
பொற்றுமமெ னச்சாலிவ ளர்ந்தேறிய பாலிப்
புனல்வேலையெ னச்சூழ்கர புரிவாழினை யோனே
சிற்றாமு தச்சோமன்மு டிச்சூடிந லஞ்சேர்
சேமேல்வரு மீசற்குப தேசந்தனை யருளு
முற்றுகம வாயாலொரு முத்தந்தனை யருளே
முருகாவரி மருகாவொரு முத்தந்தனை யருளே. (4)

கதிரானிறை செஞ்சாலியும் வயன்மேவுக ரும்புங்
கனசங்கமு மதியுந்திகழ் கமுகாடவி மானு
மெதிராதவ னெழுபோதல ருந்தாமரை மலரு
மெரிமுத்தம ளிக்குங்கர புரிவாழினை யோனே
யதிராவருண் முகிலேநல மழியாமத களிறே
யறுமாமுக வரசேதொழு மடியார்பெரு வாழ்வே
முதிராமணி வாயாலொரு முத்தந்தனை யருளே
முருகாவரி மருகாவொரு முத்தந்தனை யருளே. (5)

வேறு.

அருணைசலப்பதியை நினைவார்தமக்குமெய்ம்மணி யழியாத பொற்சசபையைநே, ரறிவார்தமக்குமொரு கமலாலயத்திலுட லடைவார்தமக்கு மலைநீர்,

வருகாசி யிற்சனன மொழிவார்த மக்குமருண் மறைஞான முத்தி தமதூர், மறுகேந டக்கிலருள் புரிவார்வ ழித்துணைவர் மகிழ் வாய ணைக்கு மரசே,
குருமாம ணிக்கிரண வெயில்வீசு முச்சியது குவி கோபுரத்தி லழகார், கொடிமேலி ருக்குமுழு மதிதேவ ரிட்டவொரு குடை யாமெனத்தி கழவே,
திருநாள்பெ ருத்தகர புரிவாழ்தி ருக்குமர திருவாயின் முத்த மருளே. (6)

உருகாம னத்திமிர முடையேனி ரக்கமுட னொருபூத ருக்கு முதவே, னுலகோர்ப ழித்தசெயல் புரிவேனி டர்க்கடலி லுழல் வேனி ரக்க வெழுவேன்,
மருவார்க ருத்தகுழன் மடமாதர் கட்கடையின் மயலாலி ளைத்து மெலிவேன், வழிபாடு மர்ச்சனையு மறியேனு ளக்கமல மலர்மீதி ருக்கு முருகா,
வருகார்வ யற்குவளை யளிபாடி யிட்டபொழு தழகாயொ ழுக்கி யிடுதே, னடியாரி சைக்குருகி விழிநீர்து ளித்தருளு மதுவாமெ னத்தி கழவே,
திருவார்செ ழித்தகர புரிவாழ்தி ருக்குமர திருவாயின் முத்த மருளே, சிறுதாம ரைக்குநிக ரறுமாமு கக்குழவி திருவாயின் முத்த மருளே. (7)

அரைமீது கட்டுநவ மணிநாணு நெற்றிதனி லழகாயபொற்சு டிகையோ, டணிநீறு முத்துவட மிசைமார்பு நற்செவியி லசைவாய பொற்கு ழையுநீள்,
வரைவார ணக்கொடியு மயில்வாக னப்பரியு மணநாறு சிற்றடியுமே, மலமாயை விட்டகல மறவாத பத்தருடன் வழிபோனை வைத்த தலைவா,
விரைவாயொ லித்தபுனல் மதகூடு பட்டதிர விசையாகி முட்டி யிளநீர், விழவேகு தித்ததிக வலைவாண ரைக்கறுவி விளையாடி யிட்ட கயல்சூழ்,
திரைவாவி யுற்றகர புரிவாழ்தி ருக்குமரதிருவாயின் முத்த மருளே, சிறுதாம ரைக்குநிக ரறுமாமு கக்குழவி திருவாயின் முத்த மருளே. (8)

தவநாவ லிற்சடையன் மகவாயு தித்திறைவர் தடையாண்ம ணத் தொருவியே, தமிழ்பாடி நற்பரவை யொடுகூட விட்டவிற றனை யோதி நெற்கு வையெலா,
நவமாவ ழைத்தருளி நிதியாக மட்சிலைக ணதியூடுவிட்டுபொருடா, னலமார்கு ளத்தில்வர வருளானி னைத்தமலர் நடமாடு மொற்றி நகர்வா,

மூவடோள ணைத்தரனை யொருதூது விட்டருகி லலராறெ தூக்கி யடைவா,
யவகாசி யிற்கரவு நுகர்சேய மைத்தருளு மவரோடு மூத்த குதி யோர்.
சிவநூன் மணத்தகர புரிவாழ்தி ருக்குமர திருவாயின் முத்த மருளே. சிறுதாம ரைக்குறிக ரறுமா முகக்குழவி திருவாயின் முத்த மருளே. (9)

சதுமாமு கற்குறிகர் சிவநாதர் பெற்றசிவ தருமாவுனக்கு முறைநீ, தவறும லிப்பொழுது பரிபூசனைக்கிளையை தருகாணி யொற்றி தரவே,
யிதுதாய்த னக்குமொழி யெனுஞாதி கட்கிசைய வியலாவு ரைக்க வரனே, யினியேது திக்குமிலை யெனவாடு மப்பொழுதி லினை யாய்ம னக்கன விலே,
விதவேதி யத்தலைவ னெனவாயு ரைத்தபடி விடிபோது தற்சு தனைநீர், விடமூழ்கி டச்சுருதி யறிவோதி யப்புமுடி விடவேசி ரத்தை வளைவார்,
திதமாய்வ ளர்த்தகர புரிவாழ்தி ருக்குமர திருவாயின் முத்த மருளே, சிறுதாம ரைக்குறிக ரறுமாமு கக்குழவி திருவாயின் முத்த மருளே. (10)

முத்தப்பருவம் முற்றிற்று.

வருகைப்பருவம்.

செந்தா மரையிற் சிறுசதங்கை சிலம்பக் குதம்பைக் குழைமின் னச், செம்பொன் னரைஞா ணைகிழ்ந் தொளிரச் சிகரக் குடுமி யிசைந்தசைய,
வந்தா தரவின் மணிவாயான் மழலை காட்டி மரகதத்தாய், மடிமீ தேறி முலையுண்டு வளர்ந்து விரிஞ்சைப் பதிவாழும்,
கந்தா வருக மணங்கமழுங் கடம்பா வருக வசுரேசர், காலா வருக பன்னிரண்டு கையா வருக வழித்துணைவர்,
மைந்தா வருக மயிலேறு மன்னா வருக வடியார்கள், வாழ்வே வருக தெய்வசிகா மணியே வருக வருகவே. (1)

உருகா மனமுஞ் சிவஞான முணரா வறிவு முனதுபுக, ழோதா நாவு மோதக்கேட் டுவந்தே யினிய நதிபோலப்,

பெருகா விழியு முடையேனைப் பிறவிக் கடலின் வீழாமற், பேணி யெடுத்திங் கெனதுள்ளம் பிரியா விரிஞ்சைப் பதிவாழு,
முருகா வருக சதுர்வேத முதல்வா வருக வினைதீர்க்கு, முனைவா வருக மலராறு முகவா வருக திருமாலின்,
மருகா வருக மயிலேறு மன்னு வருக வடியார்கள், வாழ்வே வருக தெய்வசிகா மணியே வருக வருகவே. (2)

கண்ணு லுனது திருவடியைக் கண்டா தரவு பெருகியிரு, கையாற் றொழுதுன் றிருக்கோயில் சாலால் வலஞ்செய் துனதுபுகழ்,
பண்ணு லுருகிப் புகழ்ந்துகண்ணீர் பாயா வெனையுந் தாயாகப், பரிந்து வளர்க்கும் பெருங்கருணை படைத்த விரிஞ்சைப் பதி வாழு,
மண்ணுல் வருக வுலகமுழு தாண்டாய் வருக கதிதருமெம், மையா வருக வாறுமுக வப்பா வருக விளங்கு கதிர்,
வண்ணு வருக. மயிலேறு மன்னு வருக வடியார்கள், வாழ்வே வருக தெய்வசிகா மணியே, வருக வருகவே. (3)

பூந்தா மரையின் மலருழக்கிப் புதுப்பூங் குவளை நறவருந்திப், பொய்கைக் கரையி லினிதேறிப் பொழிலிற் றுயிலு மேதியினங்,
கார்தா ரப்பண் ணளிபாடக் கேட்டு முலையிற் சொரியும்பால், கரும்புக் கழகு பெறப்பாயக் கமழும் விரிஞ்சைப் பதிவாழுஞ்,
சேந்தா வருக மரகதத்தின் சிறுவா வருக குறிஞ்சி நிலத், தேவா வருக விடரொழிக்குஞ் செல்வா வருக பசுங்கடம்பின்,
மாந்தா தணிந்து மயிலேறு மன்னு வருக வடியார்கள், வாழ்வே வருக தெய்வசிகா மணியே வருக வருகவே. (4)

தேவே வருக திருவிரிஞ்சைச் சேயே வருக தெவிட்டாத, தேனே வருக சுவையமுதத் தெளிவே வருக கதிகொடுக்குங்,
காவே வருக பெருங்கருணைக் கடலே வருக கலைபொழியுங், காரே வருக மரகதத்தின் கண்ணே வருக விண்ணோர்கள்,
கோவே வருக பெரியகுணக் குன்றே வருக வுபதேச, குருவே வருக சிவஞானக் கொழுந்தே வருக வொருகரத்தின்,
மாவே லெடுத்த பரப்பிரம வடிவே வருக வடியார்கள், வாழ்வே வருக தெய்வசிகாமணியே வருக வருகவே, (5)

வேறு.

அரிய வடவரையை நிறுவி யெழுமதியை யடைக லெனவரவு கயிறு தா, வமுத மெனமுனிவ ரமர ரரிபிரம ரசுர ரிவர்கள்கடல் கடையுநா,

ளரியி னுடல்கருக வரியி னுடல்கருக விரவி யுடல் கருக வுலகெ லா, மெரிய வெரிபுகையின் மறைய வளர்திசையி னிபம தலறி விழ வரையெலாம்.

விரிய வெழுசலதி கயர்கள் படவருணன் மிகவு மெலியமுகி லுருவு போல், விரவி யடர்தலொடு பரவி யெழுகொடிய விடமு மமுத மென மிசையவே,

கரிய மிடறுடைய விமல ரருள்குமர கரபு ரியின் முருக வருகவே, ககன மெனுமுகடு மதிர நடனமிடு கலப மயிலிறைவ வருகவே. (6)

முனிவர் பரவியர கரென வமரர்தொழ முயலன் முதுகுகெற நெறனவே, முடியி லிளமதியு நதியுமசையமறை முரல முழுது முடல் புளகமா,

யினிய வரவுபுலி பணிய வடியர்மன மிளகி விழிகண் மழை பொழி யவே, யிரவி லழகுபெற நடனமுடுகியிடு மிறைவ ரருள்குமர வருகவே,

புனித வமுதமெனு நதியில் வருகயல்கள் புடையிலுழு முழவர் வெருளவே, புதிய கதலிகனி யுதிர வெழவுழுத புழுதி தனிலொ ழுகு மதுவினுற்,

கனியு மளறுபடு பழன முடையசிவ கரபு ரியின் முருக வருகவே, ககன மெனுமுகடு மதிர நடனமிடு கலப மயிலிறைவ வருகவே. (7)

பழைய வரவின்முது கொடிய நடனமது பயில விரணியனை முனி யவேழ், படியை மலரடியி னளவு செயவமரர் பசிய கலவமுது கடையவான்,

மழையை பொருமலையின் மறைவு செயவிடையர் மனையி லனைதிருடி வலுமையான், மருது பொரவலகை முலையி னமுதுகொள வல வன் மகிழ்மருக வருகவே,

யுழவ ருழுதுபயிர் முழுது மிடநறவ மொழுகு குவளையெனு மலரின் மே, லுலவி மதுரவிசை முரலு மளிகள்பெற வுதவி யிடுவதென வயலில்வாழ்,

கழையின் விழுதரள மதியி னிலவுதரு கரபு ரியின் முருக வருகவே, ககன மெனுமுகடு மதிர நடனமிடு கலப மயிலிறைவ வருகவே. (8)

அரையில் வடமசைய வழகு பெறுகுடுமி யசைய வுமைமகிழ வரு கவே, யலர்கொள் சரணவணிகலக லெனமழலை யமுத மொழு கிமிட வருகவே,

யிரையு முததியது சுவற வயிலைவிடு மிளமையிடுகுமரன் வருகவே, யினிய கவிதைகொடு நினது புகழ்பரவி யெமது வினைகள்கெட வருகவே,

வரைகொ ளரவமுயன் முசுவொ டிருளிமரை வருடை கரடிகளை கவரிமான், வழுவை யுழுவையரி மறவர் குறவர்தின மருவு மலை கிழவ வருகவே,

கரையி னதியினலை பொருது தரளமெறி கரபு ரியின் முருக வருகவே, ககன மெனுமுகடு மதிர நடனமிடு கலப மயிலிறைவ வருகவே. (9)

அனகை யருள்பொழியும் விமலை யழகொழுகு மமலை யருள்குமர வருகவே, யசுரர் மகுடமணி சிதறவயில்விசிறு மறுமு கவவருக வருகவே,

பனக மௌலியரன் மகிழ மறையிறுதி பகரு மணியதர வருகவே, பரவி யெழுமுனிவர் பணியு மொளியுடைய பவள விருசரண வருகவே,

மனமு மொருமைபெற விழிக ளருவியென வழியவுளமுருக வருகவே, மறலி தொடர்புகெட வெனையு னடியரொடு மருவி யிட வருள வருகவே,

கனக மதிலருண கிரண மெனநிலவு கரபு ரியின் முருக வருகவே, ககன மெனுமுகடு மதிர நடனமிடு கலப மயிலிறைவ வருகவே. (10)

வருகைப்பருவம் முற்றிற்று.

அம்புலிப்பருவம்

நீல வூணினர்க ளுவை நீயிவனு நீல வூணினர்களுனவ, னேமி யங்குவடு சூழ்வை நீயிவனு நேமியங்குவடு சூழ்பவ,

னேல நீடரிய மானு ளாயிவனு மென்று மோரரிய மானுளா, னிருளு மாசினையொ ழிப்பை நீயிவனுமிருளு மாசினையொ ழிப்பவ,

ஞாலமாமலையி லெழுவை நீயிவனு மொப்பி லாமலையி லெழுபவ னுனக்கி வாறுநிக ராத லாலிவனுனைக்கு லாவிடமை யாநின்று,

னு மாமயில னுடுதற்கமுத வம்பு லீவருக வருகவே, யமரர் பரவுகர புரிய னுளமகிழ வம்பு லீவருக வருகவே. (1)

இன்ன நீமலைவ லஞ்செய் வாயிவனி மைக்கு முன்னிலம்வ லஞ்' செய்தோ, னெறிக திர்க்கிடைவை நீயு மூச்சுடரி லிவன வன் கதிர ழிப்பவன்,

மன்னி வாழ்மறுமு கம்ப டைப்பையிவன் மறுவி லாவறுமு கத்தி
ஞன், வருமு கத்திருளொ ழித்தி டாயிவனு மனவ கத்திருளொ
ழிப்பவன்,
மின்ன ராவுகொளு முணவு நீயிவனவ் விடவ ராவுண்மயில் வாக
னன், மேனி நீவளர்ந் தழிவை யென்றுமிவன் மேனி தானுமழி
யாதவ,
னன்ன தாலிவன் றனக்கொவ் வாயமுத வம்பு லீவருக வருகவே,
யமரர் பரவுகர புரிய னுளமகிழ வம்பு லீவருக வருகவே. (2)
வரிசை கொண்டகுடை நீய தாகவிருண் மாவை யூர்மதனன் வாழ்
வையு, மனமகிழ்ந்ததிக மைத்து னச்சரச வளமை யாலொழிய
மாற்றியே,
யுரிமை கொண்டவவ னையின்பிடரி லுன்னை வைத்தருளி னாடொ
று, முனக்க வன்கவிகை யாயிடும்பதமு முதவி னுமிவ னுதவு
வான்,
பிரிய மாயுனைவி ரும்பி வாவெனவ ழைத்த பேறெவர்கள் பெற்று
ளார், பெற்றி யாலுனது பெற்றியேயினிய பெற்றி மாதவர்கள்
காணுதற்,
கரிய கந்தன்விளை யாடு தற்கமுத வம்பு லீவருக வருகவே, யமரர்
பரவுகர புரிய னுளமகிழ வம்பு லீவருக வருகவே. (3)
பத்தி யாயுலகை வட்ட மிட்டுவரு பரப ரப்பினையு மாற்றுவான்,
பழுது பட்டகலை முழுது முற்றிலகு பண்பை யுந்தருவ னீதலா,
னித்த மாயுடல முற்றி டுங்குறையை நீக்கி யேகருணை நோக்குவா,
னின்ம லர்க்கருளு மூல மந்திரமு நின்செ விப்படவு மொழிகு
வான்,
றத்து சாகரம தற்கு ளுஞ்சனன சாகரத்துமுதியாமலே, தண்டை
கிங்கிணிச தங்கை கொஞ்சு மிரு தாம ரைப்பதமு முதவுவா,
னத்தன் வேலன்விளை யாடு தற்கமுத வம்பு லீவருக வருகவே,
யமரர் பரவுகர புரிய னுளமகிழ வம்பு லீவருக வருகவே. (4)
எண்ணி லாதபல புண்ணி யங்களையி யற்றி நெஞ்சிலிரு ளற்றபே,
ரேத்தி யேத்தியவ ரோலமிட்டலறி னுங்கிடைக்கவரி தானவன்,
விண்ணி னூடுமறு வாய வுன்னைவடி வேலெ டுத்தகர நீட்டியே,
வேத வாய்மழலை யால ழைத்திடவுமேவி டாமலுமி ருப்பதோ,
பண்ணி னன்மதுர மாக வேகவிதை பாடு வார்வினைக ளோடவே,
பச்சை மாமயிலி லேறி வந்திருப தாம்பு யந்தனைய ளித்திடு,
மண்ணல் வேலன்விளை யாடு தற்கமுத வம்பு லீவருக வருகவே,
யமரர் பரவுகர புரிய னுளமகிழ வம்பு லீவருக வருகவே. (5)

பங்க யாசனனை வேத நுண்பொருள்வ ராமை கண்டுமுடி குட்டி
யே, பாத தாமரையி னுறு தைத்திடர்ப டுத்தி வன்சிறையில்
வைத்தல்போ,
லிங்கு நீயினிவ ராதி ருந்திடினெ மூற்க ரங்கொடுபி டித்துன்மே,
லெழுந்த கோபமொடு குட்டி வன்சிறையி லிடுவ னின்றனையு
முண்மைகாண்,
கொங்கு லாவுமிரு தண்டை யங்கழல்கள் குந்தி நின்றுவிரல் சுட்டி
யே, கொஞ்சு வாய்மழலை மொழியி னுலிவன ழைத்த சால்பு
குறை யாமலே,
யங்கை வேலன்விளை யாடு தற்கமுத வம்பு லீவருக வருகவே,
யமரர் பரவுகர புரிய னுளமகிழ வம்பு லீவருக வருகவே. (6)
பந்த நீகொளவி ழுந்த வஞ்சகர்ப துங்க வேபொருத தறிவையே,
பண்டு நாகரரி நம்பர் வந்தடிப ணிந்த சால்புதனை யறிவையே,
யுந்தி நீமுழுகி டும்பெ ருங்கடலை யுண்ட வேலுடைய தறிவையே,
யுன்க ணேழுமர வங்க ளஞ்சிடவு றிஞ்சு தோகையுள தறிவை
யே,
யிந்த நேரமிவ னன்பு கொண்டுபகை யின்றி யேயினிமை யடை
யலா, மெம்பி ரானெமையு மன்பர் தங்களொடி ணங்க வேக
ருணை யருளினு,
னந்த ணீர்வயல்வி ரிஞ்சை யம்பதிய மர்ந்த வாறுமுக முடைய
வே, ளம்பு லீவருக வென்ற னன்கடுகி யம்பு லீவருக வருகவே.
(7)
எண்டி சாமுகரு மிங்கி தம்புகலு மிந்த்ர தேவனுல கருளவோ,
வென்று நீகுடையெ னும்பெ ரும்பதவி யின்ப வேளுலகை யரு
ளவோ,
வண்டு போலுமுரு நந்த னுந்திதனில் வந்த வேதனுல கருளவோ,
மந்த்ர வேதமுனி தந்தை யென்னவரு மஞ்சு ரூபனுல கருள
வோ,
சண்ட வீரரெனு நண்ப ரொன்பதின்மர் தங்க ளோடுறவு நல்க
வோ, தண்டை சேரிருப தங்க ளுன்சிரசு தங்க வோவெதுவு
மறிகிலே,
மண்டர் சூழ்திருவி ரிஞ்சை யம்பதிய மர்ந்த வாறுமுக முடைய
வே, ளம்பு லீவருக வென்ற னன்கடுகி யம்பு லீவருக வருகவே
(8.)
வன்ப ராவுனைவி ழுங்கு துன்புறும ருந்து நேயமுட னுதவவோ,
மங்கை பாகர்பெறு மந்த மந்திரம கிழ்ந்து நின்செவியின் மொழி
யவோ,

வுன்சரீரமரு வுங்க ளங்கமதொ ழிந்து தீரவருள் புரியவோ, வுன்
றன் மேனியில குங்க வின்கொளவொ டுங்கு கூனிமிர நினைய
வோ,
வின்ப வாரமுத மும்பர் பங்கினிலி ருந்த மாபலனை யருளவோ,
வெங்க ளாலிவைதெ ரிந்தி லேம்புகலினின்று நீபெறுவ தென்
கொலோ,
வன்பர் சூழ்திருவி ரிஞ்சை யம்பதிய மர்ந்த வாறுமுக முடையவே,
ளம்பு லீவருக வென்ற னன்கடுகியம்பு லீவருக வருகவே. (9)
இஞ்சி சூழருணை யன்ப னன்புறவி யம்பு பாடல்களை யறியலா,
மெங்கள் கீரன்மொழி யும்ப சுந்தமிழெனுஞ்சொல் வேதநிலை
தெரியலாம்,
விஞ்சு சூரர்களை வென்றி டுந்திறல்வி ளம்பு காதைகளை வினவலாம்,
வெந்த பூதியைய ணிந்த தொண்டர்கள்வி ரும்ப வேகவிதை
புகலலாம்,
வஞ்ச மோடவரு தண்டை யங்கழல்வ ணங்க லாமுலகை வலமதா,
வந்து சூழ்வதிலு மின்றி வந்தனை வலஞ்செய் தேபிறவி
யொழியலா,
மஞ்ச மர்வயல்வி ரிஞ்சை யம்பதிய மர்ந்த வாறுமுக முடை
யவே, ளம்பு லீவருக வென்ற னன்கடுகி யம்புலீ வருக வரு
கவே. (10)

அம்புலிப்பருவம் முற்றிற்று.

சிற்றிற்பருவம்.

வேதன் முடியிற் படுங்கமலம் விண்ணோர் சிரத்திலணிபதுமம்,
விசய மயின்மே லெழுமுளரி விமலர் புயஞ்சேர் திருக்கஞ்சம்,
சாத மொழிக்கு மம்புயமெந் தலைமே லிருக்கும் புதுநளினந்,
தண்டை சதங்கை கிங்கிணிசேர் சலசம் புவியிற் படலாமோ,
காதம் புதிய மணங்கமழுங் கடம்பா முருகா கதிர்வேலா, கந்தா
குமரா பெருங்கருணைக் கண்ணு வண்ணு கதியருளே,
யாதண் களப மணிமார்ப வடியேஞ் சிற்றி லழியேலே, யரசே
விரிஞ்சைப் பதிவாழ்வே யடியேஞ்சிற்றி லழியேலே. (1)
வங்கத் தரங்கக் கடலன்று மாயக் கிரவுஞ்ச கிரியன்று, வானத்
துயரு மாவன்று மருவா ருறையும் பதியன்று,
துங்கத் தசுரர் முடியன்று தொலையா வமரர் சிறையன்று, துரகக்
கொடுமா முகியன்று தொழுவார் பிறவித் துயரன்று,
சங்கத் தவனு மலரோனுந் தவளா சலத்தில் வருவோனுஞ், சர
ணஞ் சரண மெனும்புதிய தண்டைமுழங்குஞ் சிறுதாளா,

லங்கைக் கதிர்வே லுடையோனே யடியேஞ் சிற்றிலழியேலே, யரசே விரிஞ்சைப் பதிவாழ்வே யடியேஞ் சிற்றி லழியேலே. (2)

பூத்தே யுலகம் புரப்பாளைப் பொய்யர் தமக்குக் கரப்பாளைப், பொழியுங் கருணை விழியாளைப் பொற்புங் கற்பு மழியாளைக்,
கூத்தை யுடையா னிடத்தாளைக் குவியா முலைமேல் வடத்தாளைக், குறையா வெண்ணெண் கலையாளைக் குளிர்சே ரிமய மலையாளை,
மாத்தே வருக்குந் தெளியாளை வணங்கு மடியார்க் கெளியாளை, வரையைச் சிலையா வளைத்தாளை மறைக்கு முதலாய் முளைத் தாளை.
யாத்தே யாத்தே யெனுங் குமரா வடியேஞ் சிற்றிலழியேலே, யரசே விரிஞ்சைப் பதிவாழ்வே யடியேஞ் சிற்றி லழியேலே. (3)

பொய்யா வுளத்தி லிருப்பாரைப் பொலியுங் கயிலைப் பொருப்பாரைப், பொருமா கரியை யுரிப்பாரைப்புரமூன் றெரிய வெரிப் பாரைக்,
கையார் மறிமான் மழுவாரைக் கமலா லயன்மா றொழுவாரைக், கனக சபையி னடிப்பாரைக் கங்கைமுடியின் முடிப்பாரை,
மையார் மலத்தை யொழிப்பாரை மதவே ளெரிய விழிப்பாரை, மறலி நடுங்கப் பொருவாரை வழிக்குத் துணையா வருவாரை,
யையா வையா வெனுங் குமரா வடியேஞ்சிற்றி லழியேலே, யரசே விரிஞ்சைப் பதிவாழ்வே யடியேஞ் சிற்றி லழியேலே. (4)

இம்மா நிலத்தை யளந்தானை யிகன்மா மருதம் பிளந்தானை, யிலங்கா புரியைக் கெடுத்தானை யிமையோர்க் கமிர்தங் கொடுத் தானைக்,
கைம்மா விடுக்கண் களைந்தானைக் ககன மளவா வளர்ந்தானைக், கன்றால் விளவை யெறிந்தானைக் கருதாருளத்திற் பிரிந்தானை,
மைம்மா சுணத்தி னடித்தானை வருபா ரதத்தை முடித்தானை, வையமனைத்து மயின்றானை வடத்தினிலையிற் றுயின்றானை,
யம்மா னம்மா னெனுங் குமரா வடியேஞ் சிற்றி லழியேலே, யரசே விரிஞ்சைப் பதிவாழ்வே யடியேஞ் சிற்றி லழியேலே. (5)

வேறு.

பசுமை மலர்த்தட நளின மளித்திரள் படிவ வனற்சொரி கரிபோலே, பதும நிறத்தினை யறுபத முற்றுடல் பவள மெனத்திகழ் வயலூடே,
கசியு மதுப்பொழி குவளை களைச்சில களைக ளெனக்களை மடமாதர், கரகம லத்தினில் வளையொலி சித்தசர் கலைக ளுரைத் தருள் கரனூரா,

நிசியி னிருட்கண மெனுமுரு வத்தொடு நிலவி னெயிற்றொடு முயர்வான்மே, னிலவிய செக்கரையனைய மயிர்த்தலை நிரையொடு முக்கிர முடனேகு,
மூசுரரை வெட்டிய வயிலுள கைத்தல வடியவர் சிற்றிலை யழியேலே, யழகொழு கப்புழு கொழுகிய பொற்புய வடியவர் சிற்றிலை யழியேலே. (6)

முதல்வ ரிணைப்பத மலர்கொ டரக்கிய முனிவைநினைத்தின மலையாதே, மொழிதி யெனக்கழல் செறியு மலர்ப்பத முளரி தனைப்பணி குதல்போலே,
கதிர்மணி யிட்டிழை கனகம திற்றிகழ் கனவிட பத்தினை யடியூடே, ககனமு கட்டினி லிருளைய கற்றிய கலைமதி யுற்றெழு கரனாரா,
ததிபரு கச்சுதர் மலரி லிருப்பவர் சனக ரகத்தியர் புலவோர்மா, தவர்கள் வசிட்டரோ டடியர் துதித்திரு சரணம் விருப்பொடு தொழவேதா,
னதிமது ரத்துடன் மறைசொலு முத்தம வடியவர் சிற்றிலை யழியேலே, யழகொழு கப்புழு கொழுகிய பொற்புய வடியவர் சிற்றிலை யழியேலே. (7)

மழையுறு வத்திரு வுருவு படைத்தவன் மலரவ னுற்றிடு மிடமோவார், மதலை தனக்குயர் முடியை வளைத்தருள் வரதர் வழிக்கொரு துணையாவோர்,
கழறொழு தற்கவர் வருபொழு துற்றிடு களையக லப்பயி லுதல்போலே, கரிய மணிக்கிர ணமுமதிலிற்கன கமுமரு வித்திகழ் கரனாரா,
பழனி திருத்தணி யருணை யிடைக்கழி பழமுதிர் பொற்கிரி யலைவாயோர், பணிமலை சற்குரு மலையொடு பற்பல பனிமலை யுச்சியி லுறைவோனே,
யழலொளி கக்கிய வயிலுள கைத்தல் வடியவர் சிற்றிலை யழியேலே, யழகொழு கப்புழு கொழுகிய பொற்புய வடியவர் சிற்றிலை யழியேலே. (8)

இரவி ரதத்துள புரவி கடத்தளி யிடவுயர் பொற்றிரு மதின்மேலே, யெழுதிய சித்திரவிடப மணிக்கொடி யிமையவர் கற்பகமலரூடே,
பொரவத னிற்பரி மளநற வத்துளி புயலுல கத்தருண் மழைபோலே, பொழிய வயற்றிகழ் பயிர்கடழைத்தெழு புகழை விளக்கிய கரனாரா,
வரமரு ளித்தன தடியவ ருச்சியின் மலரடி வைத்ததி மதமாறு, மருவலர் முப்புர மெரிய நகைத்தடன் மதனை யெரித்தவவ் வரையாளு,

மரன்மகி ழப்பொரு ளுரைசெயு முத்தம வடியவர் சிற்றில யழியே லே, யழகொழு கப்புழு கொழுகிய பொற்புய வடியவர் சிற்றில யழியேலே. (9)

மழலை தனிற்சிவ மறைகண் முழக்கியு மணியை முழக்கியு மணிவா யால், வயிரை முழக்கியு மொருகுழல் பற்றியுமகிழ்பறை கொட் டியு மணியாலே,

யிழையு மலர்ப்பத நடன மியற்றியு மிசைகள் பயிற்றியு மகிழ்நாளு, விரத மெனக்குல வரையை நடத்தியு மிறைவர் களிப்பது பெற வேழ்பார்,

முழுது மடிக்கடி யுலவிய மைக்குல முதலை நடத்தியு மருவார் மேன், முனியு மருப்பிரு பிறைநிகர் கைக்கய முனியை நடத்தி யும் விளையாடி,

யழகிய பொற்கர புரியுறை யுத்தம வடியவர் சிற்றில யழியேலே, யழகொழு கப்புழு கொழுகிய பொற்புய வடியவர் சிற்றில யழி யேலே. (10)

சிற்றிற்பருவம் முற்றிற்று.

சி று ப றை ப் ப ரு வ ம்.

சந்தாச லம்பொருவு முலைசுமந் திழையெனத் தளருமிடை யிந்த் ராணியுந், தடவிகட கரடகவ ளத்தவள வொருநாலு தந்தவிறன் மாவுமணியு,

மைந்தாரு வுஞ்சுரபி யும்படைத் திந்திரனு மம்மனை பெறக்கருணை யா, லங்கைவேல் கோலாக வசுரர் முடி பந்தா வடித்துவிளை யாடுமரசே,

யெந்தாயெ னப்பரவு தொண்டர்முடி மீதிலணி யிருபாதமலர் கம ழவே, யின்பமட வார்கருங் குழலினுங் காமமுறு மிளைஞர்தங் கொண்டைகளினுஞ். (1)

செந்தாழை யின்புது மணங்குலவு கரனூரா சிறுபறை முழக்கி யருளே, திருமழலை மொழியின்மறை பலபல முழக்குமுனி சிறு பறை முழக்கியருளே.

சந்தியினு மந்தியினு முள்ளும் புறம்பினுஞ் சாகாவரம்பெற்றுமழு, தண்டமுழு துந்தனது பெயர்நிறுவு மிரணியன் றன்னைநர சிங்க வடிவாய்,

வந்துமணி வாசற் படிக்கிடை கிடத்திமணி மார்புகீண் டொளியுகி ரினுன், மணிக்குடல் பிடுங்கியுதி ரந்தனை யருந்திய மாமேக வண் ணன்மருகா,

வந்தன ருரைத்தருளு மாகம முழக்கமு மமுதமெனுமொழிவனி தைமா, ராடலின் முழக்கமும் பாடலின் முழக்கமு மடியார்க ளோதியருளுஞ்,

செந்தமிழ் முழக்கமுமு ழங்குகர னாராளி சிறுபறை முழக்கியரு ளே, திருமழலை மொழியின்மறை பலபல முழக்குமுனி சிறு பறை முழக்கியருளே. (2)

மத்தமத வாரணந் தன்னிழலை மாறெனவளர்ந்து விசை யிற்பாய மேன், மண்ணுருவி யரவின்மணி தெரிதரலு மற்றதன் மருப்பிற் சொரிந்த முத்தும்,

புத்திரவி யுடன்மதிய மொத்தடவி யிருளெலாம் போகத் துரந்து திகழப், பூமகண் முலைக்கணியு மாரவட மெனவருவி புரளுமலை யாளு மிறைவா,

சத்தமிலை வழுவாம லத்தமொரு சற்றுந் தளர்ந்து வெளி ளமல முதந், தழுவுபதி னுரு யிரந்திருப் புகழெனுந் தமிழ்மாலை சாற் றியுருகிச்,

சித்திபெறு மருணகிரி நாதர்புகழ் கரனார சிறுபறை முழக்கியரு ளே, திருமழலை மொழியின்மறை பலபல முழக்குமுனி சிறு பறை முழக்கியருளே, (3)

மந்தமா ருதரதமு மந்திமா லைக்களிறு மாசுக மெனுந்துரகமும், வளர்மதிக் கவிகையுந் திரைகடற்படகமு மைக்கோகி லக்காள முங்,

கந்தமா மோலையுஞ் சுரிகையும் பெற்றொரு கரும்பணி சுரும்புசிலை நாண், கமழுமலர் வாளிகொண் டுலகமே ழும்பொருத காமமத வேண்மைத்துனு,

தந்திவாழ் பழனியங் கிரியினும் வெள்ளிமலை தன்னிலு மருணை தனிலுஞ், சந்ததமு முக்குவளை மலர்மருத் தணியாச் செருத் தணி திருத்தணியினுஞ்,

செந்திமா நகரினும் பயில்குமர கரனார சிறுபறைமுழக்கி யருளே, திருமழலை மொழியின்மறை பலபல முழக்குமுனி சிறுபறை முழக்கியருளே, (4)

மலையைப் பிளந்தசுரர் மார்பைப் பிளந்துதிரை வாரிநீ ருண்டுமக வான், வாழ்வைப் புரந்தமரர் துன்பந் துரந்துவட வரைபோல வருதாரகன்,

றலையைப் பிளந்துபந் தாடிவே தாளபூ தங்கள்பசி தன்னைமாற்றச், சண்டனணு காமலடி யாரிடர் துணிக்குமொரு தனிவேலெடுத் தவரசே,

யலையிற் பொலிந்துவரு பாலியினில் வரும்வாளை யாயிரம் வலைப் பிநா, ருளைவிழ முட்டிவிளை யாடிவய லோடிமிக வாரவா ரித்து மதவேள்,

சிலையைத் தடிந்துவந் தலவுகர னூராளி சிறுபறை முழக்கியருளே, திருமதலை மொழியின்மறை பலபல முழக்குமுனி சிறுபறை முழக்கியருளே. (5)

வேறு.

அதிர்த்திடு குரல்களு நெறித்திடு புருவமு மழற்பொறி விழிகளு மா, யதுக்கிய சிறுபிறை யெயிற்றொளி களுநடை யதிர்ச்சியு மணியணியாய்,

விதிர்த்திடு படைகளு மழைப்புய லுருவமு மிகுத்துள தலைகளு மாய் வெளிப்படு மசுரர்கள் சிரக்குவை பலபல விழப்பொரு மொருசதுரா,

பொதுத்தனி லழகுற நடித்தவர் மழுவது பொறுத்தவர் குறுகலர் வாழ், புரத்தினை யெரிபட நகைத்தவர் மதனுடல் புகைத்தவ ரமரர்களான்,

முதுக்கொடு விடநுகர் மிடற்றின ரருள்குக முழக்குக சிறுபறையே, முழுத்தமிழ் தெரிகர புரத்தறு முகமுனி முழக்குக சிறு பறையே. (6)

அருக்கனை முறுவலை யுதிர்த்தெழு மதியுட லரக்கிய வெமனிருதோ, ளறுத்தொரு குயில்கொடி கரித்தலை விழவிழ வடித்தம ரர்களு டனே,

தருக்கொடு மகமது வளர்த்தவன் மணிமுடி தறித்தவ னகமனை யா, டரித்திடு குழையற வடித்தடியவர்வினை தவிர்த்திடு மவர் துணைவா,

நெருப்பெழ விழிகளை விழித்தல கைகள்பல நிருத்தம திடவெழு பார், நெளித்திட வருநடை படைத்திடு மசுரர்க ணிணக்குவை குவைபடவே,

முருக்கிய வடியயி லெடுத்தரு ளியகையின் முழக்குக சிறுபறையே, முழுத்தமிழ் தெரிகர புரத்தறு முகமுனி முழக்குக சிறுபறையே. (7)

கருப்புவி லுடையவண் மலர்க்கணை யுடையவள் கடைக்கணி லருளுடையாள், கருப்புகு வினையனை யெடுத்தவ ளடியவர் களித்திட வரமருள்வா,

ளருப்புறு மணிமுலை யுறுத்திட வமலனை யணைத்தவ ளுலகமெலா, மளித்தவ ளுயிர்களை வளர்த்தவடிரிபுர மழித்தவ ளிடரடையா,

டிருச்சடை மிசைமதி முடித்தவள் பலகலை தெரித்தவ ளரியறியாள், சிறப்புள வரமது பெருத்தவளிடையது சிறுத்தவ ளிறையழியாண்,
முருக்கித ழுமையவ ளளித்தருள் குருபர மூழக்குக சிறுபறையே, முழுத்தமிழ் தெரிகர புரத்தறு முகமுனி முழக்குக சிறுபறையே. (8)

இளைத்திடு பலவினை குளித்திடு மடியரை யெடுத்திடு மொருபுணையா, யெதிர்த்திடு மசுரர்கண் முடித்தலை யெனுமதி லிடித்திடு மொருபடையா,
யளப்பற வயனெழு தெழுத்தெனு மலினம தகற்றிடு மொருகலையா, யடித்தல நினைபவ ரிரப்பற நவநிதி யளித்திடு மொருதருவாய்,
விளக்கிய வடியயி லிருக்குமி னியவெழில் விரித்தொளி விடுமுறையாய், விரைத்தெழு கடுநடை விடைச்சிவ னுமையவள் விழிக்கணி மதுமலராய்.
முளைத்தம ரர்கள்பய மொழித்தரு ளியகையின் முழக்குக சிறுபறையே, முழுத்தமிழ் தெரிகர புரத்தறு முகமுனி முழக்குக சிறுபறையே. (9)

வடித்திடு கணையென மணிக்குழை கறுவிய மதர்த்திடு மிருவிழியான், மணத்தொளி பலவிடு மகிழ்புகை யிடுமது மலர்ச்செருகியகுழலா,
லடிக்கடி விடாறி வினைத்திரு டிகள்கள வடக்கிய முறுவலின, லடற்சிலை மதன்முடி யசைத்திட லதுவென வசைத்திடு மலைமுலையா,
லெடுத்திரு கனதன முளைப்புட னறுதின மிளைத்திடு கொடியிடையா, விழுக்குடை மயலினை யளிப்பவர் வசமுறு மெமக்குள விடர்கெடவே,
முடிச்சடை யுடையவ னளித்தருள் குருபர முழக்குக சிறுபறையே, முழுத்தமிழ் தெரிகர புரத்தறு முகமுனி முழக்குக சிறுபறையே. (10)

சிறுபறைப்பருவம் முற்றிற்று.

சிறுதேர்ப்பருவம்.

மாதரிரு விழியாகு மம்புக்கு மதனவேள் வாளிக்கு நடுவாகியே, மாலாகு மருணகிரி நாதரருணைச்சிகரி வடவாச லிற்பயிலகம்,
பாதமலர் பாடுநீ யென்னவடி யேனுமெப் படிபாட வென்றவளவிற், பத்திதரு முத்தநகை யத்தியிறை வாவெனப் பாடென்று சொல்லியியலாற்.

பூதலமு மெங்கிளையு மீடேற நாவிற் பொறித்தவ ருரைத்தகவிதைப்
புத்தமுது பன்னிரு செவிக்குநிறை யக்கொண்டு போதமு
னளித்தருளினுற்,
சீதளம லர்ச்சரண முதவுகர னூராளி சிறுதே ருருட்டியருளே,
செயசெயென வமரர்தொழ வசுரர்முடி சிதறுமுனி சிறுதேரு
ருட்டியருளே. (1)

ஓராயி ரம்பேரை வருடத்தி லொருநாளி லுண்கின்ற கற்கிமுகிதா
னென்றுகுறை யாகியிடு மன்றுகக் கீரர்வர வோடிப்பி டித்த
வரையுங்,
காராய குன்றத் தடைத்துரிய நியதிக்க டன்றுறை முடிக்கவகலக்,
கருதிமுரு காறவ ருரைத்தருள நீலக்க லாபமயி லேறியணுகிப்,
பேரான குன்றந் திறந்திவுளி முகியைப் பிளந்துகக் கீரர்தமையும்,
பெரியவேல் கொண்டுபுனல் கண்டுசுனை மூழ்கிப் பிரான்முகலி
நதியின்மேவச்,
சீராய திருவருள் புரிந்தகர னூராளி சிறுதே ருருட்டியருளே,
செயசெயென வமரர்தொழ வசுரர் முடி சிதறுமுனி சிறுதே
ருருட்டியருளே. (3)

மரகதக் கொடிதவஞ் செய்தகதை யுங்கரிய மாயவன் புரமானதும்,
வருகரன ருச்சித்த துஞ்சதுமுகக்கடவுண் மாபூசை செய்தவாறு,
மொருவழித் துணையான தும்பரமர் பரகதிக் குதவியது மொரு
பாலனுக், குச்சியை வளைத்ததுவு முத்தம வசிட்டருக் கோதி
யருள் புரியுமுருகா,
வரதனக் கடலிலெழு மாயிரங் கதிருடைய வாதவர் தமக்கழகதா,
யலர்தூவி மேன்மே லருக்கிய மளிப்பதென வாகாய முகடு
முட்டத்,
திரைவிரிந் தெழுபாலி நதிவருங் கரனூர சிறுதே ருருட்டியருளே,
செயசெயென வமரர்தொழ வசுரர்முடி சிதறுமுனி சிறுதே
ருருட்டியருளே. ()

வண்டியிரு சுடராக வையகந் தேராக மாவாக நாலுமறையும்,
வானவர்க ளனைவரும் பரிவார மாகமலர் வாழ்பவன்பாகனுகக்,
கொண்டுமலை சிலையாக வரவுநா ணுகமால் கோலாக வழலாகவாய்,
கோலிறகு காலாக வெந்துமுப் புரமெரி கொளுந்தவெய் தவர்
குமரனே,
யண்டமள வாகுமணி மேடைதனி லேறிமல ரளகமுகி லசைபவ
மூகா, யாரவட மசையவதி பாரமுலை யசையவிடை யசையமே
கலைகளசையச்,

செண்டுவிளை யாடிமட மாதர்பயில் கரனூர சிறுதே ருருட்டியருளே, செயசெயென வமரர்தொழ வசுரர்முடி சிதறுமுனி சிறுதே ருருட்டியருளே. (4)

பந்தாடு மடவார்கள் விளையாடு தற்சேறு பாதசெம்பஞ்சுபதியப், பரியமித் திலமேடை பவளமா மேடையாய்ப் பரிதியின் கிரணமெனவே,

நந்தா வெறிக்கவது கண்டிதழ்க் கதவுதனை நளினந் திறக்கவதிலே, நறவொழுகி யோடியிட வயலின் பரப்பெலா நதியின்ப்ர வாகமாக,

வந்தார வாரமொடு பாலாறு டன்புகுத வாழையின் கனிகள்சிதறி, வரமள்ளர் தேனுடன் பால்பழம் புசியுமென வழிவந்த வர்க்கருளியே,

சிந்தா குலம்பொடி படுத்தியருள் கரனூர சிறுதே ருருட்டியருளே, செயசெயென வமரர்தொழ வசுரர்முடி சிதறுமுனி சிறுதே ருருட்டியருளே, (5)

வேறு.

விழிததும் [illegible]லின் முழுகிவந் தனைபுரியு மடியார்க ளுக்கமுதமே, வினையெனுங் குவடுபொடி படநடம் பயிலுமொரு மயில் வாகனக்கடவுளே,

பழிசுமந் திடுமசுரர் முடியொடுந் தலைசிதற வடிவேலெடுத்தவரசே, பவமெனுங் கடலில்விழு மெனையுமன் பெனுமினிய கரையேற விட்டபுணையே,

பொழிகரும் புயலனைய வினியவம் பிகைமுலைகள் பொழிபால் குடித்தகளிறே, புதியசெங் கமலமலர் சரவணந் தனின்மருவி விளையாடியிட்டவரசே,

செழியசெந் தமிழ்குலவு திருவிரிஞ் சையின்முருக சிறுதேருருட்டியருளே சிவசிதம் பரநடன மிடுதிகம் பரர்குமர சிறுதே ருருட்டியருளே. (6)

கனககிங் கிணிகள்கல கலகலென் றொலிபரவு மிருதாம ரைச்சரணனே, கடைபடுங் கடலிலெழு மமுதமுண் டவர்பரவு கருணை கரக்குரிசிலே,

மனமுமைம் புலனுமொரு வழிசெலும் படியெனது மலமாசொழித்த குகனே, வளர்சிலம் பிடைபொழியு மழையெனும் படிசொரியு மதவா ரணற்கிளையனே,

தனனதந் தனனவென வளிமுழங் கியகுவளை மணமாளி கைச்சதுரனே, தபனசெங் கதிருதய முலகறிந் துணரமுரல் சரயுணைதக்கொடியனே,

தினகரன் சசியளவு திருவிரிஞ் சையின்முருக சிறுதே ருருட்டிய
ருளே, சிவசிதம் பரநடன மிடுதிகம் பரர்குமர சிறுதே ருருட்டி
யருளே. (7)

முதியவம் புயனையொரு குடிலையின் பொருள்வினவி முடிமீது
குட்டுமுனியே, முழுதுமன் பர்களிதயமலர் குளிர்ந் தலரவரு
முதிராத பொற்பரிதியே,
கதிபெறும் படியுலகி லுயிரெனும் பயிர்தழைய வருணீ ரொழுக்கு
முகிலே, கயிலையம் பிகைமுழுக வதரமஞ் சனமுதவு மபிஷேக
பொற்கலசமே,
புதியசெந் தமிழ்மணமு மறையுடன் கலைமணமு மழியாம லர்க்கு
முதனே, பொதியவந் தணனுருகியுருகிவந் தனைபுரியு மறுமாமு
கக்குழவியே,
சிதைவிறண் டலைமருவு திருவிரிஞ் சையின்முருக சிறுதே ருருட்டி
யருளே, சிவசிதம் பரநடன மிடுதிகம் பரர்குமர சிறுதே ருருட்
டியருளே. (8)

உலகமுண் டுலகுதனை யொருபதந் தனிலளவு செயுநா ரணற்கு
மருகா, வுதயசெங் கதிரனைய சரணபங் கயமெனது முடிமே
லழுத்து முதல்வா,
சலதிவெந் தலறியிட வரைபிளந் திடியவடி யயி[illegible]ட்டதலைவா
தவமெனும் பெருமையுள குறியவன் பெறவினிய தமிழ்நூ
லுரைத்தசதுரா,
மலையினும் பெரியதன வினியவஞ் சியர்பயிலு மணிமாளி கைச்சி
கரமேன், மரகதஞ் சிறுபகலி லொளிதயங் கிடவதனை யிருண்
மாலை யுற்றதெனவே,
சிலைமதன் சமர்குலவு திருவிரிஞ் சையின்முருக சிறுதே ருருட்டி
யருளே, சிவசிதம் பரநடன மிடுதிகம் பரர்குமர சிறுதே ருருட்டி
யருளே (9)

அகநெகிழ்ந் துருகியிரு விழிசலம் பொழியவுன திருதாடு திக்க
வழியே, னனுதினங் கலைமறைக ணெறிநடந் திடல்வழுவி யதி
பாத கத்தைநினைவே,
னிகபரந் தனையறியு மறிவறிந் திடுமுனிவ ரிடநாடி யுற்றுமருவே,
னெனையுமன் பினர்களுட னடிமைகொண் டருளியெழு பவவே
ரொழிக்குமரசே,
மகரகுண் டலமசைய முலைசுமந் திடையசைய மலைபோலிருக்குமுலை
மேன், மணிவடங் களுமசைய களபகுங் குமவிரக மடவார்
திருத்தமிடவாழ்,
சிகரமண் டபமருவு திருவிரிஞ் சையின்முருக சிறுதே ருருட்டி
யருளே, சிவசிதம் பரநடன மிடுதிகம் பரர்குமர சிறுதே ருருட்
டியருளே. சிறுதேர்ப்பருவம் முற்றிற்று. (10)

முருகன் பிள்ளைத்தமிழ் முற்றுப்பெற்றது.

திருப்புகழ்.

தனதனத் தனதனத் தனதனத் தனதனத்
தனதனத தனதனத் தனதனத் தனதனத்
தனதனத் தனதனத் தனதனத் தனதனத் தனதான.

ஒருவரைச் சிறுமனைச் சயனமெத் தையினில்வைத்
தொருவரைத் தமதலைக் கடையினிற் சுலழவிட்
டொருவரைப் பரபரப் பொடுதெருத் திரியவிட் டதனாலே
ஒருவருக்கொருவர்சக் களமையிற் சருவவிட்
டுருவுபத் திரமெடுத் தறையின்மற் புரியவிட்
டுயிர்பிழைப் பதுகருத் தளவிலுஞ் சிதமெனச்செயுமானார்
தருமயற் ப்ரமைதனிற் றவநெறிக் கயலெனச்
சரியையிற் கிரியையிற் றவமுமற் றெனதுகைத்
தனமவத் தினிலிறைத் தெவருமுற் றிகழ்வுறத் திரிவேனைச்
சகலதுக் கமுமறச் சகலசற் குணம்வரத்
தரணியிற்புகழ்பெறத் தகைமைபெற் றுனதுபொற்
சரணமெப்பொழுதுநட்பொடுநினைத்திட அருட்டருவாயே
குருமொழித் தவமுடைப் புலவரைச்சிறையில்வைத்
தறவுமுக் கிரம்விளைத் திடுமரக் கரைமுழுக்
கொடியதுர்க்குண அவத்தரைமுதற் றுரிசறுத்திடும்வேலா
குயில்மொழிக் கயல்விழித் துகிரிதழ்ச் சிலைநுதற்
சசிமுகத் தினநகைக் கனகுழற் றனகிரிக்
கொடியிடைப்பிடிநடைக்குறமகட்டிருவினைப் புணர்வோனே
கருதுகட் சமயிகட் கமைவுறக் கிறியுடைப்
பறிதலைச் சமணரைக் குலமுதற் பொடிபடக்
கலகமிட்டுடலுயிர்க் கழுவினுச்சியினில்வைத் திடுவோனே
கமுகினிற் குலையறக் கதலியிற் கனியுகக்
கழையின்முத் தமுதிரக் கயல்குதித் துலவுநற்
கனவயற் றிகழ்திருக் கரபுரத் தறுமுகப் பெருமாளே (1)

தனதனன தான தனதனன தான தனதனன தான தனதான.

குலையமயிரோதி குவியவிழிவீறு குருகினிசைபாடி முகமீதே

குறுவியர்வுலாவ அமுதினினிதான குதலையுமொராறுபடவேதான்
பலவிதவிநோத முடனுபயபாத பரிபுரமுமாட அணைவீதே
பரிவுதருமாசை விடானமொவாத பதகனையுமாள நினைவாயே
சிலைமலையதான பரமர்தருபால சிகிபரியதான குமரேசா
திருமதுரைமேவுமமணர்குலமான திருடர்கழுவேறவருவோனே
கலின்வடிவமான அகலிகைபெண்ணான சுமலபதமாயன் மருகோனே
கழனிநெடுவாளை கமுகொடியமோது கரபுரியில்வீறு பெருமாளே.
(2)

அழகுபெறுமோலை மருவுமிருகாதையமருடயலான விழியாலே
யவனியிடராகுமனது தடுமாறி யலையவிடுமாதர் மயலாலே
உழலைபடுநாளு மழலில்மெழுகாகி யுருகிவிடொணாத படிதானே
யுனதுபதமான கமலமலர்நாளு முறையுமிடமாக வருள்வாயே
பொழியுமழையாகமனமுருகுவார்கள்புகழ்கவிதைமாலைபுனைவோனே
புரதகனராதி கயிலைமலைவாணர் புதல்வகுமரேச வடிவேலா
கழையினிசையூது மரிமருகமேனி கதிரனையசோதி யுடையோனே
கழனிநெடுவாளை கமுகொடியமோது கரபுரியில்வீறுபெருமாளே.
(3)

தனன தந்ததானன தனன தந்ததானன
தனன தந்ததானன தனதான.

நிகரில்பஞ்சபூதமு நினையுநெஞ்சு மாவியு
நெகிழவந்துநேர்படு மவிரோதம்
நிகழ்தரும்ப்ரபாகர நிரவயம்பராபர
நிருபஅங்குமாரனெ னவேதம்
சகரசங்கசாகர மெனமுழங்குவாதிகள்
சமயபஞ்சபாதகர் அறியாத
தனிமைகண்டரானகிண் கிணியதண்டைசூழ்வன
சரணபுண்டரீகம தருள்வாயே
மகரவிம்பசீகர முகரவங்கவாரிதி
மறுகிவெந்துவாய்விட நெடுவான
வழிதிறந்துசே
மடியஇந்தி குடியேறச்

சிகரதுங்கமால்வரை தகரவென்றிவேல்விடு
சிறுவசந்த்ரசேகரர் பெருவாழ்வே
திசைதொறும்ப்ரபூபதி திசைமுகன்பராவிய
திருவிரிஞ்சைமேவிய பெருமாளே. (4)

தனன தனனதத் தனன தனனதத்
தனன தனனதத் தனன தனனதத்
தனன தனனதத் தனன தனனதத் தனதான

பரவி யுனதுபொற் கரமு முகமுமுத்
தணியு முரமுமெய்ப் ப்ரபையு மருமலர்ப்
பதமும் விரவுகுக் குடமு மயிலுமுட் பரிவாலே
படிய மனதில்வைத் துறுதி சிவமிகுத்
தெவரு மகிழ்வுறத் தரும நெறியின்மெய்ப்
பசியில் வருமவர்க் கசன மொருபிடிப் படையாதே
சருவியினியநட் புறவு சொலிமுதற்
பழகு வரெனப் பதறி யருகினிற்
சரச விதரளித் துரிய பொருள்பறித் திடுமானூர்
தமது ம்ருகமத களப புளகிதச்
சயில நிகர் தனத் திணையின் மகிழ்வுறத்
தழுவி யவசமுற் றுருகி மருளெனத் திரிவேனோ
கரிய நிறமுடைக் கொடிய அசுரரைக்
கெருவ மதமொழித் துடல்கள் துணிபடக்
கழுகு பசிகெடக் கடுகி அயில்விடுத் திடுதீரா
கமல அயனுமச் சுதனும் வருணனக்
கினியு நமனுமக் கரியி லுறையுமெய்க்
கணனு மமரரத் தனையு நிலைபெறப் புரிவோனே
இரையு முததியிற் கடுவை மிடறமைத்
துழுவை யதளுடுத் தரவு பணிதரித்
திலகு பெறநடிப் பவர்மு னருளுமுத் தமவேளே
இசையு மருமறைப் பொருள்கள் தினமுரைத்
தவனி தனிலெழிற் கரும முனிவருக்
கினிய கரபுரப் பதியிலுறுமுகப் பெருமாளே. (5)

தனனதந்ததான தனனதந்ததான
தனனதந்ததான தனதான.

மருவுமஞ்சபூத முரிமைவந்திடாது
மலமிதென்றுபோட அறியாது
மயல்கொளிந்தவாழ்வு அமையுமெந்தநாளும்
வகையில்வந்திராத அடியேனும்
உருகியன்பினோடு உனைநினைந்துநாளும்
உலகமென்றுபேச அறியாத
உருவமொன்றிலாத பருவம்வந்துசேர
உபயதுங்கபாத மருள்வாயே
அரிவிரிஞ்சர்தேட அரியதம்பிரானும்
அடி பணிந்துபேசி கடையூடே
அருளுகென்றபோது பொருளிதென்றுகாண
அருளுமைந்தஆதி குருநாத
திரியுமும்பர்நீடு கிரிபிளந்துசூரர்
செருவடங்கவேலை விடுவோனே
செயலமைந்தவேத தொனிமுழங்குவீதி
திருவிரிஞ்சைமேவு பெருமாளே. (6)

தனன தனதான தனன தனதான
தனன தனதான தனதான.

சரியையிதுயீது வீறுகிரியையிது யோகதவசுமிகு ஞானமென வோதுஞ்
சதுருவிதமான நெறிகள் தவறாததலைமையடியார்கள் அடிபேணி.
உரியதவரேவல் மனதுவிசுவாசமொடு செயடியார்கள் பதசேவை.
யொருபொழுது தானுமிடை விடலிலாமலு வகையுடனே செய்தி [டுவேனோ.
திரிபுரமும் நீறுபட நகைசெயாதி திருமுருகனான குமரேசா.
செகதல மொரேழு மடையவுணு மாயர் திகழ்மருகனாக வருவோனே.
காமுமிருநாலு முகமுமொருநாலு கமலர்சிறையாக முனிவோனே.
கழனிநெடுவாளை கமு கொடியமோது காபுரியில் வீறு பெருமாளே. (7)

திருப்புகழ் முற்றிற்று.

40900.